

אֲדָרָא זוּטָא הַשְּׁלָם

- וּבוֹ אַרְבַּעַה סְפָרִים נִפְתָּחִים
- א. פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא ז"ל הַמְּבָאָר.
  - ב. תְּקוּן מ"ח הַשְּׁלָם הַמְּבָאָר.
  - ג. סְפָרָא דְּמִשְׁכָּנָא.
  - ד. סְפָרָא דְּצְנִיעוּתָא
  - ה. סְגֻלַּת הַמְּנוּרָה

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א
סִיוֹן תּשׁע"ב לַפ"ק

שכר ועונש ה' הלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו נדה**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- ☞ הכמות מצומצמת
- ☞ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- ☞ הוצלה משמעותית לכמויות.
- ☞ להזמנות: 026500828
- ☞ תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו
- ☞ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

סֵפֶר הַזֵּהָר
אֲדָרָא זֹטָא

מִהַתְנָא הָאֱלֹקֵי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי

מְחַלְקֵי לְלַמּוּד חֲדָשִׁי

וְהוּא מְרַפָּא לְנַפְשׁ וּמְאִיר הַנְּשִׁמָּה
בְּאֹר יְקָרוֹת וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ יֵרְאוּ
יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אייר תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

- פתח השער לאדרא ◇
- תפלות לפני הלימוד ◇
- האדרא זוטא קדישא ◇
- תפלות לאחר הלימוד ◇
- קדישים ◇

פרתח השער לאדרתא רבא זוטא

י'שמחו ה'לומדים ו'יעלזו ה'צדיקים
 הדבקים בתורת הרשב"י הקדוש "יריין
 מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם". בהגלות
 נגלות אור יקרות האדרות הקדושים
 בהוצאה נפלאה ומיוחדת מחולק ל-30 יום,
 וכן ללימוד עמוד יומי במשך שנה, ולסיים
 ביזמא דהילולא ל"ג בעומר.

האדרתא קדישא אדרתא זוטא ואדרתא רבא
 חיבר התנא האלקי עיר וקדיש מן שמיא
 נחית רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכו כלל
 כל העולמות והפרצופים העליונים וסגולתם

גדולה לאין ערוך להמשיך השפע העליון
ממקור העליון.

ידוע, כל העץ חיים כלול ומושרש
מהאדרות, ועצם ההגיה בו מביאה את האדם
לשמחה ולרוח הקודש, כמו שכתב מהרח"ו
בשם האריז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא:) וזה
לשוננו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו,
שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה והיא
זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי
הלילה ויבכה על חסרון הידיעה, ושילמוד
בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון
ארבעים או חמשים עלים בכל יום, ושיקרא
בספר הזהר פעמים רבים", עכ"ל ז"ל.

רְבִי יְהוּדָה פְּתִיחַ זִי"ע פְּתַב בְּהַקְדַּמְתּוֹ
לְחַבְּרוֹ יֵין הַרְקָח עַל הָאֲדָרוֹת, אֶת מַעֲלַת
הַלִּימוּד הַסּוּד, וְהַהֲכָרַח שְׂיֵשׁ לְעֶסוֹק בָּהּ,
וְכַתֵּב בִּי הָיָה בְּרָצוֹנוֹ בְּחַבְּרוֹ לְזִכּוֹת אֶת

הַרְבִּים, שְׁיַעֲסֻקוּ בְּאֲדָרוֹת בְּהִבְנָה וַיִּשְׁלִימוּ
נַפְשָׁם, וּבָזָה יִנְצְלוּ מִלְּחֹזֵר בְּגִלְגּוֹל נוֹסֵף, וְעוֹד
שְׁיִהְיֶה לְתוֹעֵלֹת רַבָּה לְעֶסוֹק בּוֹ בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה וּבִימֵי הַתְּשׁוּבָה.

וגודל מעלת רשב"י ע"ה וחיבוריו
הקדושים הזוהר והאדרות הקדושות אין
קץ למעלתם כנודע, ובזוה"ק (זו"ה ח"ב ד"ט
ע"ב) אמרו על דורו: "זכו דררא דא יקיים
עלמא עד דייתי מלכא משיחא", וכידוע
שבזכות לימוד הזוה"ק והאדרות יפקון מן
גלותא כמ"ש בזוה"ק ובתיקונים בתיקון ו'
איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון
מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור
בארץ וגו'".

והנה באדרא רבא דיבר רשב"י זיע"א, וכן
שאר החברים דברו ברשותו. אמנם באדרא

זוטא דיבר רשב"י לבד, ושם נזדמן הקב"ה עם הצדיקים שבגן עדן.

ושמעתי מפי הגה"צ המקובל הרב בניהו שמוזאלי שליט"א ר"י המקובלים י-ם, בשם רבו המקובל האלקי כמוהר"ר יצחק כדורי זצוק"ל, כי כאשר תלך על קבר רשב"י זיע"א, אם תרצה שתקובל תפילתך, בראש ובראשונה תקרא "אדרא רבא" ו"אדרא זוטא", ואם אין זמן "אדרא זוטא". וכאשר תקרא האדרות, אתה גורם געגועים גדולים בעולמות העליונים, ויש יחוד גדול על ידי זה, ואז מה שתבקש יענו לך מן השמים.

ועוד אמר לי, כי כל שב"ק היה גורם עם מו"ר המקובל האלקי כמוהר"ר סלמאן אליהו זצוק"ל את כל האדרא רבא קדישא והטעם הוא, כי בשבת יש מעלה גדולה מאד מאד ללמוד תורת הסוד.

ומי שבקי בעץ חיים, כאשר עובר על האדרא, יראה שהיא כוללת כל העץ חיים כולו, ויתגלו לו סודות גדולים, כי היא כוללת כל "חכמת האמת" על דרך העולמות מראש ועד סוף. ולכן בכל שנת הייתי גורם לפניו את האדרא, והוא היה יודע אותה ע"פ ומעביר כך כל הע"ת. ובטוח שמו"ר רבי יצחק זצ"ל בודאי גם הוא היה מעביר בזאת הגירסא כל העץ חיים ורק בענוה ידבר.

וצריך האדם בעת שקורא דברים וסודות אלו שישמור נפשו מאד בעת שלומד או"א ברא וברתא ז"א א"א, מטרוניתא, וכן צורת אברים: רישא, עינין, אודנין וכדומה, שאל יצייר שום צורה למעלה ח"ו, ועל זה נאמר: "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר", בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלימה שאינו שייך למעלה אלו

הענינים כלל וכלל, רק הכל אורות עליונים וצפוני סודות שאין יד שכלנו מגעת, וכל אלו המלות שנזכרו בזה"ק הכל הוא כינויים לאורות עליונים זכים בתכלית הזיכוך שאינם נתפשים בשכל אנוש.

דַּע דְּבַבְל מְקוּם שְׁלוּמֵד תּוֹרַת הַרְשָׁבִי, הֵרִי
 הוּא בְּאֵילוֹ נִמְצָא אֶצֶל צִיּוּנֵי הַקְּדוּשָׁה, וְהַעוֹלָיִם
 הַזּוֹכִיִּם לְהַשְׁתַּטֵּחַ בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוֹן,
 בְּוִדְאֵי שְׁחֻבָּה קְדוּשָׁה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת
 הַרְשָׁבִי אֶצֶל צִיּוּנֵי יוֹתֵר מִפֶּל לְמוֹד אַחֵר,
 וּבְזֶה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי, וְעַל יְדֵי כֵּן
 תִּפְּלָתוֹ עוֹשָׂה רוּשָׁם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד
 הַמַּע"ה "אֲגִידָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים..." , וּבְוִדְאֵי
 יִבִּיר לֹו הַרְשָׁבִי טוֹבָה עַל כֵּךְ (וְעַיֵן מְאוֹרֹת
 הַזּוֹהַר פ"ו). - וּבִפְרָט בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר שֶׁהוּא
 יוֹם הַלּוּלָא דִּילֵיהּ, וְכִידּוּעַ שְׁבִיּוֹם פְּטִירְתוֹ
 גִּילָה הַ"אֲדָרָא זֹטָא", וְדָבָר בְּעֵתוֹ מֵה טוֹב.

וְכֹן יְדוּעַ מַה שֶּׁתִּקְוֶה הַרִי"ח הַטּוֹב זִיע"א
 לְיֶאֱרָצִיט אוֹ לְתִקּוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, אֲשֶׁר
 בְּהֶרְבֵּה מְקוֹמוֹת תִּקְוֶה לֵאמֹר אוֹ "אֲדָרָא
 רַבָּא" אוֹ "אֲדָרָא זוּטָא" לְהַתִּים כָּל פְּשִׁיעַ,
 וְלְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע הָעֲלִיּוֹן. - וּבִפְרָט לְזִכּוֹת
 לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שָׂאוּ מִתְנוּצָץ
 הָאֶרֶת "הָאוֹר בִּי טוֹב" הַגְּנוּז בַּתּוֹרָה, עַל
 יְדֵי הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא "בוֹצִינָא
 קַדִּישָׁא", וּבִלְמוּד "הָאֲדָרָא רַבָּא" יִשְׁפִּיעַ עַל
 הַלּוֹמְדִים אוֹר עֲלִיּוֹן מְזִיחָא עֵילָאָה (בְּנֵי
 יִשְׁשַׁכַּר מְעַרְכַת ל"ג בְּעוֹמֵר אוֹת ב'). וּבְכָל עֵת
 שְׁיַעֲסִקוּ בְּזַהֵר וּבְאֲדָרוֹת הַקְּדוֹשִׁים תְּאִיר
 נְשִׁמַת הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶם.

וּמִרְנָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בַּסְּפָרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי"
 (פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה) כְּתַב, זֶה לְשׁוֹנוֹ:
 כְּתַבוּ הַמְּקוֹבְלִים ז"ל, דְּגִדּוּל פּוֹעֵל הַנְּעִשָׂה
 מֵעַסְק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת, אֵלֶּף פַּעֲמִים

יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכל"ק.

ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיזמו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר). אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול.

ונרמז בדברי דוד המלך ע"ה (תהלים ק"י ג') "עמך נדבות ביום חילך בהדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך" - שכאשר עמך מתנדבים ללמוד ביום שבת קודש - שזה "יום חילך", שלימוד בשבת קודש הוא כפול אלף. - "בהדרי קודש" - זה זוהר הקדוש שלימוד שעה בו הוא כלימוד שנה פשט (כסא מלך).

"מרחם משחר", הוא הרשב"י זי"ע,
 שנקרא "קדוש מהריון" וכאשר תתקשר
 לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל
 ילדותך" - כביאור הספורנו, תזכה לטל
 החיים ולא תזקין לעולם.

זאמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד
 צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים",
 ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה
 שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח
 נשמה אמתית" (חכם הרזים).

על כן לטהרת הנולד לומדים את הזוהר
 והאדרות הקדושים בליל ה"זואכט נאכט" -
 הנקרא ברית יצחק וביום המילה, להמשיך

 הארות

א. ולכן כשאב שולח בנו אצל מלמד ללמוד תורה,
 עליו לברר האם המלמד לומד זוהר, כי אם לא, אז
 מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו.

נשמה עליונה קדושה וטהורה לנימול הבא
בברית קודש.

ולזכות עם ישראל הזקוק לטהרת הלימוד
של "הבל שאין בו חטא" כמו שאמר דוד
המע"ה - "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז
להשבית אויב ומתנקם". ובמיוחד בדורנו -
לאור זה סידר הגאון הצדיק המקובל הרב
בניהו שמואלי שליט"א [ראש ישיבת נהר
שלום - י-ם] את האדרות הקדושים מחולק
ללימוד חדשי כדי שיאמרו צאן קדושים כל
שבת אחר אמירת התהלים המחולק גם את
האידרא המחולק, ובוזה נשבית את האויבים
למעלה ולמטה.

וּכְבֹר גִּילָה לָנוּ הַרְשָׁבִי ע"ה בְּזוֹהַר פְּרָשֵׁת
וַיֵּרָא (דף קי"ח ע"א): אִמַר לֹזְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן

הארות

ב. לְרַבִּי יְהוּדָה וּלְרַבִּי יוֹסִי (עין שם בְּדַבְרֵי הַזֶּהר בְּתַחֲלַת

לִיתֵי רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגְּלִי
 כָּל כּוּן לְעֵלְמָא, וְכֹד יְהֵא קָרִיב לְיוּמֵי מְשִׁיחָא,
 אֲפֻלוּי רַבֵּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁפְּחָא טְמִירִין
 דְחֻכְמָתָא וְלִמְנַדְעֵי בִּיהִי קִצִּין וְחוּשְׁבָּנִין,
 וּבְהֵהוּא זְמָנָא אֲתַגְּלִיא לְכֻלָּא.

 הארות

הענן דף קטו):.

ג. הקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה.
 ד. פרוש: אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו
 טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז
 יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

ה. לאשפחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים
 מסודות התורה, (דרך אמת אות ה').
 ו. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת
 אליהו).

ז. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה
 וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי
 אורות אות ג' בשם הר"ש בוזגלו).

ח. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב

תרגום: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו

הארות

לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומצאתי כתוב פי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"נ, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזה.

עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המשג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של
 החכמה ולדעת על ידה קיצים וחשבונות,
 ובאותו הזמן יתגלה לכל.

הַנְּאִוְלָה תְּהִיָּה רַק בְּזְכוּת הַתּוֹרָה

מזבא ברעיא מהימנא (במדבר דף יח): פל
 פטר רחם לכל בשר [אשר יקריבו לה' באדם
 ובבהמה יהיה לך וגו'] ואת בכור הפהמה
 הטמאה תפדה [היינו חמור שהוא פטר
 רחם], פקודא דא לפדות פטר חמור [מצוה
 זו היא לפדות פטר חמור, ובא לרמז כי מי
 שהיה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה,
 תיקונו] לפדות לעלמא דאתי [לפדות עצמו
 בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו כדי שיזכה
 לעולם הבא], ואי קודם דאזיל לההוא עלמא
 [ואם קודם שהלך לעולם העליון], לא יפדה
 נפשיה ורוחיה ונשמתיה באורייתא [לא
 יפדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על

פִּי שַׁעֲסַק בַּעֲבוּדָה וּבִמְצוֹת, אַז] עֲתִיד
 לְאַחֲזָרָא לְהֵאֵי עֲלָמָא בְּדִבְקֻדְמִיתָא [הוא
 עתיד לחזור בגלגול לעולם הזה כבתחילה,
 וזהו תיקונו שיחזור לבוא לעולם נפשו רוחו
 ונשמתו ביחד, כדי לעסוק בתורה, ועל זה
 נאמר] (איוב לג כה) יָשׁוּב לְיָמַי עֲלוֹמָיו
 [פירוש, שיחזור לימי נעורותו כמקודם,
 ואמר כי] וְלִקְבֹּל נַפְשָׁא וְרוּחָא וְנַשְׁמָתָא [כנגד
 נפש רוח ונשמה]. פְּתִיב (איוב ל"ג כט) הֵן כָּל
 אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר [דהיינו
 שצריך להתגלגל ג' פעמים כדי לתקן את
 הנר"ן שלו בתורה, וכתב הרמ"ק, כי בעולם
 הנשמות לא יזעיל לאדם שום זכות, כי אם
 התורה שלמד בעולם הזה, כי כל עסקם שם
 הוא בתורה, אם כן העיקר הוא שיעסוק
 האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה
 יזכה לעסוק בתורה בעולם הנשמות].

[ואמר עוד]: וַיִּשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּפְדִיּוֹן דְּלֵהוֹן
הָוָה בְּלֹא תוֹרָה [וישראל לפי שפדיון שלהם
ממצרים היה בלי זכות התורה, כי עדיין לא
ניתנה להם התורה] דְּאִיהוּ כֶּסֶף [שהיא
במקום כסף חמשת שקלים שהוא פדיון
בכור ישראל, ונקראת התורה כסף כי]
כֶּסֶף דְּעֵלְמָא דְּאֲתִי [היא החמדה והתענוג
לעולם הבא, ולכן] וְלִכְּן אֶהְדְּרוּ תְּלַת זְמַנִּין
אֲחֵרְנִין בְּגִלּוֹתָא [חזרו ג' פעמים בגלות, כנגד
ג' גלגולים הנ"ל] וּבְפִוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא
[ובגאולה אחרונה שתהיה במהרה בימינו]
דְּפִוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן יְהֵא בְּאִוְרִייתָא [שהגאולה
שלהם תהיה בזכות התורה] לֹא יְהֵדְרוּן
לְעֵלְמָא בְּגִלּוֹתָא [לא יחזרו עוד לעולם בגלות].
אֲתוּ רַבְּנָן וּבְרִיכוּ לֵיהּ [באו הרבנים וברכו
אותו] וְאָמְרוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא יְפֻדָּה לָךְ [הקב"ה יפדה אותך, כי משה

רבינו הוא בגלות עם ישראל] וְכָל יִשְׂרָאֵל
 יִפְדּוּן עַל יְדֵךְ [וכל ישראל יהיו נפדים על
 ידך, כי משה יהיה משיח], וְתִתְחַדֵּשׁ עִמָּהוֹן,
 וְאֵינּוֹן עִמָּךְ [ותתחדש עמהם והם יתחדשו
 עמך] (רמ"ק ומפרשים). (זוהר פרשת קרח רעיא
 מהימנא - דף קע"ח ע"ב).

וכתב הבן איש חי (פרשת אחרי מות בדרושים),
 וז"ל: או יובן בס"ד ידוע התורה נתנה מן
 הבינה שהוא סוד הבריאה, לכך מתחלת
 באות בי"ת, גם ידוע התשובה והסליחה היא
 מן הבינה, כמו שכתוב "אם עזנות תשמור
 י'ה אדני מי יעמוד". מ"י הבינה שנקראת
 מ"י כנודע. ולכן יום הכפורים תתגלה בו
 הארת הבינה. ובזה יהיה כפרה כללית לכל
 ישראל מקטן ועד גדול. והנה יצר הרע
 מבטל את האדם מן תלמוד תורה באומרו,
 מה אתה נחשב שתלמוד תורה שהיא

קדושה ועליונה ולא נתנה תורה אלא רק לגדולי ישראל המתנהגים בקדושה וטהרה, ולא להמון העם הקטנים. וזה הבל, דהא יום הכיפורים ניתן לכל ישראל, והוא גם כן מן הבינה^ט, וכמו שכל ישראל ידם שוה בו, כן

 הארות

ט. [תיקוני זוהר - דף כב ע"א]: וְאִיהִי מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן חֲלוֹן נָא פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנֵנוּ, לְהֵיכָא דְּאֲתָמַר בְּהָ (במדבר יב יג) אֵל נָא רַפָּא נָא לְהָ, דְּאֲסוּוֹתָא בִּידֵיהּ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, (שמות ב יב) וַיֵּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וַתִּנְבֵּב בְּתַרְוַעָה דְּאִיהִי יְבָבָא, דְּאֲתָמַר בְּהָ (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֶּבֶה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכְּפוּרִים דְּתִיבַת נֹחַ הִיא אִימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּבִיהּ אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְאִיהוּ אֹר הַגְּנוּז. [נְכָאן בִּיאַר הַרְשֵׁב"י דְּכְמוּ שְׁיוֹם הַכְּפוּרִים הוּא בְּחִינַת בִּינָה תְּשׁוּבָה עֵילָאָה כְּמוֹ כֵּן אֹר הַגְּנוּז בְּתוֹרָה בְּלִימוּד סוּדוּתִיָּה – זוהר הקדוש – הוּא בְּחִינַת בִּינָה וְתַבַּת נֹחַ – וְזוּהִי כְּוֹנֶנֶת הַרְמָח"ל זִי"ע, וְז"ל:

התורה ידי כל ישראל שויים בה, וזה שאמר "והיתה זאת התורה שנקראת זאת, לכם לחוקת עולם" לכם, בהשוואה אחת מקטן ועד גדול. ואל תאמר אין ראוי לעסוק בה אלא הגדולים דוקא, כי היא עליונה מאד, לזה אמר הוכחה לזה "לכפר על בני ישראל אחת בשנה" שהוא יום הכיפורים יום אדיר בימי שנה, שגם בן הוא מן הבינה העליונה, ויד כל ישראל שזה בו. ואמר "אחת בשנה" כי הבינה נקראת אחת בסוד אחת ואחת דהזאת יום הכיפורים, עכל"ק. וזוהי תוכחת מגולה לכל המשתמטים מלמוד הזוהר

הארות

שִׁבְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֵּהר, הֵנָּה כָּבֵר עֵינֵי הַתְּבָה קִיָּם וְעוֹמֵד לְכָל מִי שִׁיזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהֵינּוּ: הַנְּדָבֵק בְּסֵפֶר הַזֵּהר כָּבֵר מִגִּיעַ לְ"אִימָא" וְיֵצֵא מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְאִין צְרִיךְ לוֹ חֻבְלֵי מְשִׁיחַ]

הקדוש שכידוע לימוד הזוהר אחוז הוא בבחינת בינה'.

הארות

י. וְזֶה לְשׁוֹן הַרְמַח"ל בְּאַגְרַת הַקְדוּשָׁה: וְהֶעֱנִין: כִּי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ לֹא הָיוּ צְרִיכִים, אֲלָא כְּמוֹ חֲבוּט הַקֶּבֶר הַצָּרִיף לְהַפְרִיד מִן הָאָדָם הַזֶּהֱמָא שְׁנִדְבַק בּוֹ, כֵּן הָיוּ צְרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ) כְּדֵי לְהַפְרִיד מִיִּשְׂרָאֵל [אֶת] זְהַמַּת הַגְּלוּת, כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְבָרוּחַ כַּנְ"ל, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ לְצֵאתָ. וְזֶה סוּד [מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכֵרֹנָם לְבִרְכָה] "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַמִּיד עֲלֵיהֶם מְלֶךְ שְׁגִזְרוּתֵי קִשׁוּת כְּהֶמֶן וּמְחִזִּירֵם לְמוּטָב" (סוּהָרִין זצ"ל), כִּי זֶהוּ כָּלֵל גְּדוּל: בְּעוֹד שֶׁהָאָדָם תּוֹף תַּגְבַּרַת הַסְטָרָא אַחֲרָא אֵינוֹ יְכוּל לְתַקֵּן הַתְּקוּן הַצָּרִיף. וְצָרִיף שֶׁהַסְטָרָא אַחֲרָא תִּשְׁאַר כְּפּוּתָהּ וּקְשׁוּרָהּ תַּחַת יִשְׂרָאֵל כַּנְ"ל.

וְלָכֵן צָרִיף לָהֶם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת: לְצֵאתָ מִן הַקְּלָפוֹת הֵהֶם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יְצִיאָה אֵי אֶפְשָׁר בְּרֵאשׁוּנָה. וְאַחַר כֵּן שְׂיֻצְאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בְּיַד רְמָה, שֶׁהַקְּלָפוֹת תִּשְׁאַרְנָה כְּפּוּתוֹת תַּחַתָּם. אַךְ כִּיֹּן שְׁנִדְבַק הַרְבֵּה בָּהֶם הַזֶּהֱמָא, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָהֶם לְבָרוּחַ אֲלָא עַל יְדֵי הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ), שְׂאָז הָיוּ

חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כן מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה. ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח,

והצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא
 זצוקללה"ה כתב בספרו גנזי המלך (דף
 קפ"ה), וזה לשונו הטהור:

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר
 דבא לרמז על למוד הקבלה שהוא עיקר
 ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י
 עליו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי
 שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה,
 טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע
 אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

 הארות

כַּמְזָכָר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נְשָׂא, בְּעִנְיָן שְׁהִבְאִתִּי
 לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה. וְהִנֵּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזְהָר
 אֶלָּא בְּזִמְנֵי הַרְבֵּה אַחֲרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הִלֵּא הַפְּעֻלָּה
 הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהַמְצִיא אֶלָּא בְּזִמְנָה, פְּרוּשׁ:
 שִׁיבְרַחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזְהָר הַזֶּה, כִּי פְעֻלָּתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא
 בְּסוּף יוֹמֵי אֲדָרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא [בְּסוּף הַיָּמִים,
 בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ].

זכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו". ועוד כתב שם: וזה שאמר הכתוב "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה" ו"עליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום, שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר

 הארות

יא. ראה בסידור מהאר"י ז"ל קול יעקב (מהמקובל האלק"י מוהר"ר יעקב קאפיל זצלה"ה - דף צ"א), וז"ל: ילמוד בספרי "קבלה" והוא כנגד עולם האצילות והוא בגימטריה "יופיאל" [ראה עוד, זוה"ק פרשת ויקרא (דף ב' ע"ב): לגו מנייהו יופיא"ל רב ממנא רב משריין תחות שולטנותא דמיכאל ועמיה הוו מתתקן כל אינון משריין דתחות ידיה - תרגום: ועם המלאך יופיא"ל נתקנו ונסדרו כל אותם המחנות שהם תחת ידו], המקבל מן ת"ת דאצילות, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהור ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

אנכי מצוך היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה... גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר, עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה, וזהו שמסיים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבו לעשותו" דהכל תלוי בו, דכשתתקדש בלבבו ובפיו, יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

והגאון מזה"ר רבי חיים מוואלאזין זיע הביא בספרו "נפש החיים" (שער ד' פרק ט"ז) - את דברי אליהו הנביא זכור לטוב בתנא דבי אליהו (רבא פרק ד') וז"ל: זכן כל חכם וחסם מישראל שיש בו דברי תורה לאמיתו, ומתאנה על כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועל כבודן של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאזה ומצפה על כבוד ירושלים, ועל בית

המקדש, ועל הישועה שתצמיח בקרוב, ועל כינוס גלויות - מיד שורה רוח הקודש בקרבו שנאמר (ישעיהו ס"ג י"א): "וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם מִשָּׁה עֲמֹז אֵיחָה הַמַּעֲלָם מִיָּם אֵת רֵעֵי צֹאנֹו אֵיחָה הַשֵּׁם בְּקִרְבֹּו אֵת רוּחַ קְדָשׁוֹ", מכאן אמרו כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות כבוד שמים אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו ומלאכי השרת עומדים סביב לו וחרב ביד כולם ומשמרין אותו שנאמר (תהילים פרק קמט ו') "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם". ועוד הביא ב"נפש החיים" (פרק י"ז) את דברי חז"ל במשלי רבתא על הפסוק: (משלי פרק ב' א') "בְּנֵי אִם תִּקַּח אֲמָרֵי וּמְצוֹתַי תִּצְפֹּן", אמר הקב"ה לישראל על הר סיני, אם זכיתם להצפין ולקבל תורתִי ולעשותה,

אני מציל אתכם משלש פורעניות. ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משיח, מדינה של גיהנם, ומצותי תצפן אתך, אם זכיתם להצפין תורתי, אני משביע אתכם מטוב הצפון לעתיד לבא שנאמר (תהלים פרק לא כ) "מָה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיָּה פְּעֻלַּת לְחַסִּים בָּהּ נֶגְדַת בְּנֵי אָדָם", "עכ"ל. ויש להמליץ על זה דאם לומד תורה המוצפנת שהיא תורת הסוד, וגם היא נשמת התורה ופנימיותה, ובה נבחן אם תורתו לשמה, כדברי הקדוש רבי חיים זויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים (עיין אור הזוהר), אז ניצל ומוגן משלש פורעניות, ועוד זוכה לכל ההבטחות הטובות.

מכל האמור לעיל לא נשאר שום טענה או תירוץ, וכל היהודים לומדים זוהר הקדוש בשמחה לשְׂמָה ומחישים את הגאולה.

בסייעתא דשמיא זכיננו להוציא לאור את האידרות מִחֶלֶק לְלִמּוּד חֲדָשִׁי כִּמְה דפּיִם לַיּוֹם פְּדֵי שְׁכָל הַלּוֹמֵד בּוֹ [כְּשֵׁתֵי דַקּוֹת לַיּוֹם] יִזְכֶּה לְסִיּוּמֵי בְּשָׁבוּעַ אֶחָד, מִכֵּיּוֹן שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל תּוֹרַת הַסּוּד בְּקֶצֶרָה נְחָשֵׁב לוֹ כְּלוֹמֵד אֶת כָּל הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ. וּבְזֶה כָּל אֶחָד יִקְיֵם דְּבָרֵי הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי "שָׁנוּ מִיְדוֹתַי" – לְמַדּוּ תּוֹרַתִּי (גִּיטִין סז, א). וְעַל יְדֵי לְמוּדֵינוּ זֶה נִזְכָּה "דְּהַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ הַרְשָׁב"י ע"ה יִתְעַטֵּר וַיֵּשֶׁב בְּגִזּוֹן כְּמֶלֶךְ בְּרֵאשׁ (אור החמה), וּבְסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי בַב"א.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם

הארות

יב. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה

משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפי בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם

דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר **בהבלא דגרמי**, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל

אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרינ מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהור: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן. (א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן

טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים

הארות

בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת 'במות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא
מהימנא: "נספרא דא יפקון מן גלותא
ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים חושו
והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד
הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י,
ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים,
ונושע תשועת עולמים כולנו לי-ה מצפים.

בברכת התורה

חברי וועד מפעל הזוהר העולמי

ספר זוהר השבת
לְאִבוֹת וּפְנִימִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים

עם לשון הקודש
מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי

מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

תְּפִילָּה קְצֵרָה לְאוֹמְרָה קִדְּם הַלִּימוּד

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתוֹ
 זְכוּ. עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא
 מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עוֹיְזֵנוּ יָאם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה
 בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַבְּתוֹבִים בְּזוּחַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשׁ הַתְּנַא
 הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּם תְּפִילַת
 דְּיוד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תהילים ס"א ד' - ה) כִּי תִיִּת
 מַחֶסֶה לִּי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אָגוּרָה
 בְּאַחַדְךָ עוֹלָמִים אַחֶסֶה בְּסֵתֶר בְּנִפְיךָ

סָלַח. וְאַזְכָּרָה שְׁבִלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיֶה
 שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְתֵדִין סִפְרָא סִפְרָא הַזּוֹחֵר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֶל
 עַבְדֵיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נַעַם
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וְיִהְיֶה נַעַם אֲדָנִי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה (תהלים צ' ט"ז י"ז).

(סוד ה')

תְּפִילָה קוּדְם לִימוּד קַבְלָה מִהָאָר"י זֵלֵה"ה
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדָנִי הָאֲדוֹנִים. אָב
 הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ

לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 בְּקִיּוּדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שְׂקַרְבַּתֵּנוּ לְתוֹרַתְךָ
 וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק
 בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה
 חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזוֹת.
 עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
 שְׁתַּמְחֹזֵל וְתִסָּלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעֲזֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים
 בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן
 אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאַתְךָ וְאַהֲבַתְךָ, וְתִקְשֵׁב
 אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִים, וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ
 הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ. וַיְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ זֶה
 נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ.
 וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ בְּכָל

בְּחִינֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיּוּצוֹת עֲבָרֶיךָ
 הַקְרוֹזִשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ
 אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם
 וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד
 לָנוּ לְבַל נִבְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלֵינוּ. וּבְזִכּוֹתָם
 תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים.
 בְּמֵאֵמֶר נְעִים וְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן
 אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוּה צוּרֵי
 וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוּה יִתֵּן חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת
 וְתִבְוֵנָה:

רְבוֹן עֲלָמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא
 וּמִסְתָּרְתָּא וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְזָא
 מִן קַדְמָךְ לְאַסְבְּרָא מְלוֹן בְּפּוֹמְנָא,
 לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתּוּב, וְאַנְכֵי אֶהֱיָה

עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר. וְלֹא
 נִיעוּז לְבָבְסוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע
 רִזּוֹן עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא מְפּוּמָּא דְּרִישָׁא
 דְּמַתִּיבְתָא עֲלָאָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן,
 אָמֵן, סְלָח:

וְנָהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן,
 וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה
 רֵאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ,
 וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כְּפוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד:
 גַּל-עֵינַי וְאַבִּיטָה נְפִלְאוֹת מְתוֹרַתְךָ:

תּפִּלָּה לְרִפּוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

חֲרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי, מִצּוֹת עֲשֵׂה שְׁל
 "וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ": וְחֲרִינֵי
 אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי

וּמְאֲדִי, וְחַרְיֵינִי מְזִמֵּן אֶת פִּי לְלִמּוּד בְּסִפְרֵי
 הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת... פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי
 [פב"9], [וּכְאֵן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ]: [לְרַפּוּאוֹת...],
 [יְשׁוּעוֹת...], [לְקַבְּלִים...], [לְפַרְנֶסֶה...], [לְזוּגֵי...], [לְעֵלְוֵי
 נְשָׁמוֹת...], [לְשָׁלוֹם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 יַחֲזִקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאוֹת
 הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ
 שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאדְרֵךְ יָמָיו וְשָׁנֹתָיו
 בְּנִעְיָמִים, וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּמַהֲרָה בְּדַבַּר
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים... | אֲמֵן סְלָה.

האדרא זוטא קדישא

זוהר פרשת האזינו

✧ תַּנּוּ רַבָּנָן, כְּשִׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי. עָאֵלּוּ קַמִּיּוּה ר' פִּנְחָס,
 וְר' חִיַּיא, וְר' אַבְהוּ. אָמְרוּ לּוֹ, מַאֵן
 (דהוא) קַיִמָּא דְעָלְמָא, שְׂכִיב. אָמַר
 לֶזֶן, לָא בִי דִינָא דְלַעֲיָלָא מְעִינִין
 בְּדִינָאִי, דִּהָא אָנָּא חֲזָאי דְלִית

דף
נ"ט
ע"ב

פירוש האדרא זוטא

תַּנּוּ רַבָּנָן, כְּשִׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וכו': שָׁנוּ
 רבוּתֵינוּ, כְּשִׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, נִכְנָסוּ לְפָנָיו
 רַבִּי פִּנְחָס וְרַבִּי חִיַּיא וְרַבִּי אַבְהוּ. אָמְרוּ לּוֹ, מִי (שהוא)
 עמוּדוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, שׁוֹכֵב (מת)?! אָמַר לָהֶם, לֹא בֵּית
 דִּין שֶׁל מַעְלָה מְעִינִים בְּדִינִי, שֶׁהָרִי אֲנִי רוֹאֶה שְׁאִין
 אֲנִי נִתֵּן לַמַּלְאָךְ וְלִדְיָן שֶׁל מַעְלָה, שְׁאֲנִי לֹא כִשְׂאָר

אָנָא מְתִיּהִיב לְמִלְאָכָא וְלִדְיִינָא
 דְּלַעֲיָלָא. דֵּאָנָא לֹא בְּשָׂאָר בְּנֵי
 נְשָׂא. אָלָא הֵא דִּינָא דִּילֵי, קוּדְנָשָׂא
 בְּרִיךְ הוּא דִּינִינָה, וְלֹא בִי דִּינִינָה.
 וְהִינּוּ דְאָמַר דְּדוּד, בְּבַקְשָׁתִיהָ קַמִּיהָ
 (תהלים מג) שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה
 רִיבִי. וְכֵן שְׁלֵמָה אָמַר, (מלכים א ח)
 לַעֲשׂוֹת מְשֻׁפֵּט עֲבָדוֹ, הוּא בְּלַחֲזוּדֵי,
 וְלֹא אַחֲרָא.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

בְּנֵי אָדָם. אָלָא זֶה הַדִּין שְׁלֵי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין
 אוֹתוֹ וְלֹא בֵּית דִּינּוֹ. וְזֶה שְׁאָמַר דְּדוּד בְּבַקְשָׁתוֹ לְפָנָיו,
 (תהלים מג) שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי. וְכֵן שְׁלֵמָה
 אָמַר, (מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת מְשֻׁפֵּט עֲבָדוֹ, הוּא לְבָדוֹ
 וְלֹא אַחֲרֵי.

דְּהָא תַנָּן (תנינן), כְּשֶׁהָאָדָם שָׁכִיב,
 בִּי דִינָא דְלַעֲיִלָּא מִסְתַּכְּלִין
 בְּדִינָיו, אֵית מְנַהוֹן דְּנִטְאן לְכַף
 זְכוּת, דְּאֶחְזִיין זְכוּתָא דְּכֵר נָשׁ,
 זְכוּת מְנַהוֹן דְּנִטְאן לְכַף חוּבָה,
 דְּאֶחְזִיין חוּבָה דְּכֵר נָשׁ. וְלֹא
 נָפִיק אִינִישׁ מִן דִּינָא, כְּמָה דְּהוּה
 בְּעֵי.

 פירוש האדרא זוטא

דְּהָא תַנָּן (תנינן), כְּשֶׁהָאָדָם שָׁכִיב וכו': שְׁהָרִי לְמַדְנֹו,
 כְּשֶׁאָדָם חוּלָה, בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה מִסְתַּכְּלִים
 בְּדִינָיו, יֵשׁ מֵהֶם שְׁנוּטִים לְכַף זְכוּת, שְׁמֵרָאִים
 זְכוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁנוּטִים לְכַף חוּבָה,
 שְׁמֵרָאִים חוּבָתוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְלֹא יוֹצֵא אִישׁ מִן
 הַדִּין כְּמוֹ שְׁהָיָה רוּצָה.

אַבְל מֵאן דְדָאִין לִיה מְלָפָא
 עֵילָאָה, דְשִׁיט עַל כּוֹלָא,
 הוּא טַב, וְלֹא יְכִיל אֲיַנִּישׁ לְמַחְוֵי
 בְּתַהוּא דִינָא, בַּר טַב. מַאי טַעְמָא,
 דְהָא תַנּוּן, מְכִילוּי דְמְלָפָא עֵילָאָה,
 נְטִי לְזַכּוּתָא תְדִיר, וְהוּא כּוֹלִיָּה צַד
 דְמַחְימְנוּתָא, וּבִידוּ לְשַׁבְקָא לְחַטָּאִין

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

אַבְל מֵאן דְדָאִין לִיה מְלָפָא עֵילָאָה וכו': אַבְל מִי
 שֶׁדָּן אוֹתוֹ הַמְּלַךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל - הוּא
 טוֹב, וְלֹא יְכוּל אָדָם לִהְיוֹת בְּדִין הַזֶּה חוּץ מִטוֹב.
 מַה טַעְמוֹ? שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, מִדּוֹתָיו שֶׁל הַמְּלַךְ
 הָעֲלִיּוֹן נוֹטִים לְזַכּוּת תָּמִיד, וְהוּא כְּלוֹ צַד שֶׁל
 הָאֱמוּנָה, וּבִידוּ לְעַזֵּב לְחַטָּאִים וְחֹבוֹת. זֶהוּ
 שֶׁפְּתוּב (תהלים קל) עֲמֹף הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּנּוֹרָא.
 עֲמֹף וְלֹא עִם אַחֵר.

וְחוֹבִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קל)
 בִּי עֶמְדַּת הַסְּלִיחָה וְגו', וְלֹא עִם אֲחֵר.

וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָא קַמִּיה דְּהוּא

(יֵהָא) יְדִין דִּינָא, וְאֲנָא

אֲעִיר תְּלִיסַר אַבְבֵי לְעֶלְמָא

דְּאֲתִי, דְּלֹא אֲעַבְרוּ לִזְנוּן בְּר

אֲבַהֲתָא, וְלֹא יֵהָא מֵאן דִּימְחִי

בִּידִי, וְעוֹד דְּלֹא אֲתַבַּע רְשׁוּתָא

מִנְחֻן.

פירוש האדרא זוטא

וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָא קַמִּיה דְּהוּא יְדִין דִּינָא וְכו': וּמִשׁוּם

זֶה בְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנָיו שֶׁהוּא יְדוֹן דִּינִי, וְאֲנִי אֶפְנֵס

בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר פְּתָחִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְעוֹד, שְׁלֹא

עָבְרוּ אוֹתָם חוּץ מִהָאֲבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִמְחָה

בִּידִי, שְׁלֹא אֲתַבַּע רְשׁוֹת מֵהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּה, וְחָמוּ בֵּי
 מְרַעִיָּה, דְּלֹא הָוּה תַּמָּן.
 הַתּוּוּהוּ, וְלֹא (הוּוה) יְכִיל חַד מְנַהוֹן
 לְמַלְלָא בְּפוּמִיָּה, מְדַחִילוּ רַבָּה
 דְּהָתָּת עַל־יְהוֹן. עַד דְּהָוּוּ יְתַבִּין, סָלִיק
 לִזְוֹן רִיחִין דְּבוּסְמִי סַגִּיאִין, וְכָל חַד
 וְחַד מְנַהוֹן אֲתֵי־יֵשֵׁב, עַד דְּחָמוּ לְרַבִּי

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּה, וְחָמוּ בֵּי מְרַעִיָּה, דְּלֹא הָוּה
 תַּמָּן וכו': אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דְּבַר, וְרָאוּ בֵּית חָלִיו
 שְׁלֹא הָיָה שָׁם. תַּמָּהוּ, וְלֹא יָכֹל אֶחָד מֵהֶם לְדַבֵּר
 בְּפִיו מֵאִמָּה גְדוֹלָה שְׁהִיתָה עֲלֵיהֶם. עַד שְׁהָיוּ
 יוֹשְׁבִים, עָלָה לָהֶם רִיחֹת שֶׁל בְּשָׂמִים רַבִּים וְכָל
 אֶחָד הִתְיָשֵׁב. עַד שֶׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה מְדַבֵּר
 דְּבָרִים, וְלֹא הָיוּ רוֹאִים אֲחֵרִים חוּץ מִמֶּנּוּ. לְאַחַר
 זְמַן אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְאִיתֶם מִשְׁהוּ? אָמַר

שְׁמַעוֹן, וְהָיָה מְמַלֵּל מְלִין, וְלֹא הָיָה
 חָמָאן אַחֲרָן בַּר מִינִיה. לְבַתֵּר עֵידָן,
 אָמַר לֹון רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִיתָן מִיָּדִי.
 אָמַר לִיָּה ר' פְּנַחֶס, לֹא. אֶלֹא בּוּלְגָנָא
 הַזֹּוהִין עַל דְּלֹא חֲמִינָא לָךְ בְּבִי
 מְרַעָךְ זְמַן רַב. וְכִד חֲמִינָא לָךְ סְלִיק
 לָן רִיחִין דְּבוּסְמִין דְּהִנְתָּא דְּעַדָן,
 וְשְׁמַעָנָא קָלָךְ מְמַלֵּל, וְלֹא יִדְעָנָא
 מָאן מְמַלֵּל עִמָךְ. אָמַר לֹון, וְלֹא

 פירוש האדרא זוטא

לו רבי פנחס, לא. אלא כלנו תמהים על שלא
 ראינו אותך בבית חלקך זמן רב, וכאשר ראינו
 אותך, עלה לנו ריחות בשמים של גן עדן,
 ושמענו קול אחד מדבר, ולא ידענו מי מדבר
 עמך. אמר להם, ולא שמעתם דבר אחר חוץ

שְׁמַעְתוּן מַלְּה אֲחֻרְנָא בַּר מְדִידִי.
 אָמְרוּ לָאוּ. אָמַר לֹזֵן, לֵית אַתוּן חֲזִיין
 לְמַחְמֵי סְבַר אַפִּין דְּעַתִּיק יוֹמִין.

אָמַר לֹזֵן, אֵימָא לְכוּ מַלְּה, תְּוֹהֲנָא
 עַל ר' פְּנַחַס, דְּלֵא חָמָא.
 דְּאֵנָא חָמִית לֵיהּ בְּעֵן בְּחַהּוּא עַלְמָא,
 לְתַתָּא מִיְנִיה מִרְבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי.
 וּבְעֵן שְׁדָרוּ בְּדִלִי מְלַעֲיָלָא, וְאַחֲזִין

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

מְמוֹנִי? אָמְרוּ, לֹא. אָמַר לָהֶם, אֵין אַתֶּם רְאוּיִים
 לְרֵאוּת סְבַר פְּנִינֵי שְׁל עַתִּיק הַיְמַיִם.

אָמַר לֹזֵן, אֵימָא לְכוּ מַלְּה, תְּוֹהֲנָא עַל ר' פְּנַחַס, דְּלֵא
 חָמָא וְכו': אָמַר לָהֶם, אָמַר לְכֶם דְּבַר, תְּמַהֲתִי עַל
 רְבִי פְּנַחַס שְׁלֵא רָאָה, שְׁאַנִּי רְאִיתִי אוֹתוֹ כְּעַת
 בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַטָּה מִמֶּנּוּ מִרְבִּי אֶלְעָזָר בְּנִי. וְכַעַת
 שְׁלַחוּ בְּשַׁבִּילִי מִלְּמַעְלָה וְהִרְאוּ לִי מְקוֹם שְׁל

לִי אֲתָרָא דְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי,
 וְלֹא אֲתִי יֵשֶׁר בְּלִבָּאֵי דְיִזְבְּתָאֵי, בַּר
 עִם אַחֵיהּ הַשִּׁילוּנִי. וּבְרִירְנָא
 דְיִזְבְּתָאֵי, וְאֲתִינָא, וְאֲתוּ עִמִּי הִלַּת
 מָאָה נְשָׁמְתִין דְצַדִּיקָיָא, וְעֵילָא
 מִנְהוֹן אָדָם הָרָאשׁוֹן, דְהוּהָ יְתִיב
 נְבָאֵי, וְהוּא הוּהָ מְמַלֵּל עִמִּי. וּבְעֵי,

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

הצדיקים לעולם הבא, ולא התישב בלבי מקומי,
 חוץ מעם אחיה השילוני. ובררתי מקומי ובאתי,
 ובאו עמי נשמות של צדיקים, ועליון מהם
 מנשמות הצדיקים - אדם הראשון, שהיה יושב
 אצלי והיה מדבר עמי, ובקש שלא יתגלה חטאו
 לכל העולם, חוץ מאותו שאמרה התורה בגללו
 ונסתר באותו אילן של גן עדן. ואני אמרתי לו
 שהרי החברים (כבר) גלו.

דְּלֹא יתְגַלִּי חוֹבִיָּה לְכָל עַלְמָא. בַּר
 תְּהוּא דְאָמַר אוֹרֵייתָא בְּגִינֵיהּ,
 וְאִתְכַפִּי בְּחַוְיָא אֵילָנָא דְגִנְתָּא
 דְּעֵדֶן. וְאַנָּא אֲמִינָא לִיהּ דְּהָא
 חֲבַרְיָא (ס"א כּבֵר) גִּלְוִי.

אָמַר תְּהוּא דְגִלְוִי חֲבַרְיָא בִּינֵיהּ
 טַב וְשִׁפִּיר, אֲבַל לְשָׂאֵר בְּנֵי
 עַלְמָא לֹא. מַאי טַעְמָא, דְּחַס
 קוֹדֶנְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עַל יְקָרִיָּה, וְלֹא

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זֹטָא

אָמַר הַהוּא דְגִלְוִי חֲבַרְיָא בִּינֵיהּ טַב וְשִׁפִּיר, אֲבַל
 לְשָׂאֵר בְּנֵי עַלְמָא לֹא וכו': אָמַר, אוֹתוּ שְׂגִלוּ
 הַחֲבֵרִים בִּינֵיהֶם - טוֹב, אֲבַל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם
 לֹא. מָה הַטַּעַם? שְׁחַס הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 כְּבוֹדוֹ וְלֹא רָצָה לְפָרְסָם חֲטָאוּ, אֶלָּא בְּאוֹתוֹ אֵילָן

בְּעָא לְפַרְסוּמֵי חוּבִיָּה, אֶלָּא בְּהֵוָּא
 אִילָנָא דְאַבִּיל מִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִין
 הוּא גַלְי לִיה (לו) בְּרִזָּא דְקוּדְשָׁא,
 לְחִבְרֵנָא, דְלָא אֲשִׁתְּעוּ אִינוּן
 בְּהַדְרֵיהוּ בִּינֵיהוּ, וְלָא לְרוּקֵי
 חֲבַרְיָא, וְלֵאִינוּן דִּייתוּן לְעֶלְמָא.

וְהוּא מְלָה דְלָא בְּעֵי כָּל אִינִישׁ,
 וְטַעֵי בֵּיה, לָא מְשוּם

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

שְׂאֵכֵל מְמוֹנ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְלָה לוֹ בְּסוּד
 הַקְדוּשׁ לְחִבְרֵנוּ, חֲבָרִים שְׁלֵא יְדַבְּרוּ הֵם בְּהֵם
 בִּינֵיהֶם, וְלֹא לְרוּקִים מֵהַחֲבָרִים וְלֵאלוּ שְׂיָבֹאוּ
 לְעוֹלָם.

וְהוּא מְלָה דְלָא בְּעֵי כָּל אִינִישׁ, וְטַעֵי בֵּיה וְכוּ': וְהוּא
 דְּבַר שְׁלֵא צְרִיךְ כָּל אָדָם, וְטוּעָה בּוּ, לֹא מְשוּם

חוֹבְתָא דְחָב, אֶלָּא מְשוּם יִקְרָא
 דְשִׁמְיָא עֵילְאָה, דְבְנֵי נָשָׂא לָא זְהִירִין
 בִּיהִי, וּכְתִיב (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעוֹלָם.
 זֵיתוֹן לְמִשְׁאֵל מַה דִּלָּא צְרִיכֵי לִזְנוּ.
 זְהִינּוּ דְכְתִיב, (שמות יט) פֶּן יִהְרָסוּ אֵל
 (ש"ט ע"ב) ה' לְרֵאוֹת וְנִפְלַ מְמִנּוּ רַב,
 (מאי ונפל ממנו רב). הָרַב נּוֹפֵל וְנִתְפַּס

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

החטא שחטא, אלא משום כבוד השם העליון
 שבני אדם לא זהירים בו, וכתוב (שמות ג) זה שמי
 לעולם. ויבאו לשאל מה שלא צריך להם. וזה
 שכתוב (שמות יט) פן יהרסו אל ה' לראות ונפל
 ממנו רב. הרב נופל ונתפס באותו עון. כך אני
 גוזר, אלו החברים (חבר) שמלמדים השם הקדוש,
 הוא נופל ונמצא באותו חטא יותר מהם, שכתוב
 ונפל ממנו רב. הרב נופל ונתפס באותו עון.

בְּאוֹתוֹ עֵוֶן. הֵכִי גִזְרֵנָא, הֵאִי חֲבַרְיָא
 (ס"א חברא) דְּאוּרֵי שְׁמָא קְדִישָׁא
 (לכולא), הוּא נְפִיל (ונתפס) וְאִיתָא
 בְּתַהוּא חוּבָא, יִתִיר מְנִייהוּ, דְּכַתִּיב
 וְנִפְלַ מִמֶּנּוּ רַב, חָרַב נוֹפֵל וְנִתְפַּס
 בְּאוֹתוֹ עֵוֶן.

קָרִיב לְגַבִּיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ,
 אָמַר לֵיהַ, אָבָא, מָה אָנָּא
 הָתָם. אָמַר לֵיהַ (ס"א זכאה חולקך ברי,
 זמן סגי יהא דלא תתקבר גבאי, אבל) בְּרִי

פירוש האדרא זוטא

קָרִיב לְגַבִּיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, אָמַר לֵיהַ, אָבָא, מָה
 אָנָּא הָתָם וכו': קָרַב אֶצְלוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. אָמַר
 לוֹ, אָבָא, מָה אָנִי שָׁם? אָמַר לוֹ, (אשרי חלקך בני,
 זמן רב יהיה שלא תקבר אצלי, אבל) בְּנִי, שְׁלֵא תִזְכָּר

דְּלָא תִּדְבֵּר הַבָּא אֲבָל בְּהִוְיָא
 עֲלֵמָא, דְּוִכְתָּא דִּידִי וְדִידֶךָ
 בְּרִירָנָא. זְכָאִין אֲנִין עִם אֲיִנִין
 צְדִיקָא, דְּזַמִּינִין אֲיִנִין לְשִׁבְתָּא
 לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא, דְּאֲיִנִין מְלֵאכִין
 דְּמִשְׁתַּמְּשִׁין (שִׁמְשִׁין) דְּקַמִּיָּה, הָדָא
 הוּא דְּכְתִיב, (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים
 יִזְדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת
 פְּנֶיךָ.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

פֶּאן. אֲבָל בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, מְקוּם שְׁלָךְ וְשְׁלִי
 מְבָרְרִים. זְכָאִים אֲנַחְנוּ עִם אֱלוֹ הַצְּדִיקִים
 שְׁמִזְמָנִים לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הָעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הַמְּלֵאכִים
 שְׁמִשְׁמֵשִׁים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קמ) אַךְ
 צְדִיקִים יִזְדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ.

דע שבכל מקום שנזכר באדרא זו מלת
 "אדרא" היינו, האדרא רבא קדישא
 שבפרשת נשא (מדף קכז ע"ב, עד דף קמה ע"א).

✧ תִּאֲנָא בְּהוּא יוֹמָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן
 בַּעֲא לְאַסְתִּלְקָא מִן
 עֲלֵמָא וְהוּהּ מְסִידָר מְלִי. אֶתְכַנְשׁוּ
 חֲבֵרֵיא לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְהוּוּ קָמִי
 רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אֲבָא וְשָׂאֵר
 חֲבֵרֵיא. וְהוּהּ מְלִיא בֵיתָא.

דף
 רפ"ז
 ע"ב

זְקוּף עֵינֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֵמָא
 דְּאַתְמְלִי בֵיתָא. בָּכָה רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְאָמַר. בּוֹמְנָא אַחֲרָא פִּד
 חֵוִינָא בְּבִי מְרַעִי, הוּהּ רַבִּי פִּנְחָס בֶּן
 יֵאִיר קָמֵאי. וְעַד דְּבְרִירְנָא הִוְכַתְּאִי

אֲזִרְיָבוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא. וְכֵד תִּבְנֵא
 אַסְחָר אִשָּׁא מִקָּמָא וּמַעְלָמִין
 לָא אִתְפָּסַק. וְלֹא הוּה עָאֵל
 בַּר נָשׁ אִלָּא בְרִשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָּא
 חֲמִינָא דְאִתְפָּסַק וְהָא אִתְמַלִּי
 בֵּיתָא. עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי. פְּתַח
 עֵינֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא מַה
 דְּחָמָא וְאַסְחָר אִשָּׁא בְּבֵיתָא. נִפְקוּ
 בְּלִחוּ וְאַשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה
 וְרַבִּי אֲבָא. וְשָׂאֵר חֲבֵרָא יִתְבוּ
 אַבְרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיה, פּוּק חַוִּי אִי הָבֵא רַבִּי
 יַצְחָק דְּאֵנָּא מְעַרְבְּנָא לִיה. אִימָא

לִיָּה דִּי־סֵדֶר מְלוֹי וַיִּתִּיב לְגַבְאֵי
זְבָאָה חוּלְקִיָּה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתִּיב וַחֲיִידִי
וַחֲדֵי. אָמַר אָן אַנּוּן חֲבֵרִיא.
קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאֶעִיל לֹון וַיִּתְּבוּ
קָמִיה. זְקוּף יְדוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן
וּמְצִלֵי צְלוֹתָא וְהוּה חֲדֵי וְאָמַר.
אַנּוּן חֲבֵרִיא דְאִשְׁתְּכַחוּ בְּבֵי אֲדֶרְא
יְזַדְמָנוּן חֲבָא. נִפְקוּ כְּלָחוּ וְאִשְׁתְּאַרוּ
רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה זְרַבִּי אָבָא זְרַבִּי
יְהוּדָה זְרַבִּי יוֹסִי זְרַבִּי חֲיִיא. אֲדִתְכֵי
עָאֵל רַבִּי יִצְחָק. אָמַר לִיָּה רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּמָה יֵאוּת חוּלְקִיָּךְ בְּמָה
חִידוּ בְעֵי לְאֵתוּסְפָא לָךְ בְּתֵאֵי

יֹזְמָא. יְתִיב רַבִּי אֲבָא בְּתַר בְּתַפּוּי
וְרַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הִשְׁתָּא
שִׁעְתָּא דְרַעֲוִיתָא הוּא.

וְאַנָּה בְּעֵינָא לְמִיעַל בְּלֵא בְּסוּפָא
לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְהָא מַלְיָן קַדִּישִׁין

דְּלֵא גְלִיאַן עַד הִשְׁתָּא, בְּעֵינָא
לְנִלְאָה קָמִי שְׁכִינְתָּא, דְּלֵא יִמְרוּן

דְּהָא בְּגַרְיַעוֹתָא אֶסְתַּלְקָנָא
מֵעֵלְמָא. וְעַד בְּעַן טְמִירוֹן הֲוֵי

בְּלַבָּאִי, לְמִיעַל בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.
וּבְךָ אֶסְדֵּרְנָא לְכוּ, רַבִּי אֲבָא

יְבִתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלָעִי,
וְשָׂאָר חַבְרֵיָא יְרַחֲשׁוּן בְּלַבֵּיִהוּ.

קם רבי אבא מבתר בתפוי. וייתיב
 רבי אלעזר בריה קמיה, אמר ליה
 קום ברי, דהא אחרא יתיב ביה הוא
 אתר, קם רבי אלעזר.

אתעטף רבי שמעון, וייתיב. פתח
 ואמר, (תהלים קטו) לא

המתים יהללו יה ולא כל יורדי
 דומה. לא המתים יהללו יה, הכי
 הוא ודאי, אינון דאקרונ מתים,
 דהא קודשא ברין הוא חי אקרי,
 והוא שארי בין אינון דאקרונ חיים,
 ולא עם אינון דאקרונ מתים.
 וסופיה דקרא בתיב, ולא כל יורדי
 דומה, וכל אינון דנחתין לדומה,

בְּנֵיהֶנָּם יִשְׁתַּאֲרוּן. נְשֵׂאֵי אֵינָן
 דְּאֶקְרוּן חַיִּים, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה שְׁנֵי
 נִשְׁעָתָא ✧ דָּא מֵאֲדָרָא.

דף
 רפ"ח
 ע"א

דְּבֵאֲדָרָא אֲזִדְמֵן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְדַתִּיכוּי. זַהֲשָׁתָא, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא הֵיכִי (הכא), וְאֲתֵי עִם אֵינָן
 צְדִיקָיָא דְּבִגְנָתָא דְּעֵדֵן, מַה דְּלָא
 אֶעְרְעוּ בְּאֲדָרָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן דְּצְדִיקָיָא יִתִּיר
 מִיְקָרָא דִּילֵיהּ, כַּמָּה דְּכֶתִיב
 בִּירְבָּעָם, דְּהָוָה מְקַטֵּר וּמַפְלֵחַ
 לְעַבְדָּהּ זָרָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

אֲזִרֶיךָ לַיהוָה. וּבֵינָן דְּאֲזִישִׁיט יְדִיהָ
 לְקַבְּלֵי דְעֵדוּ נְבִיאָה, אֲתִיבֵשׁ יְדִיהָ,
 דְּכַתִּיב, (מלכים א יג) וַתִּבֶּשׂ יָדוֹ זַנּוֹ'.
 זַעֲרָ דְפַלְחָ לְעַבְדָּה זָרָה לֹא כְּתִיב,
 אֲפָא עַל דְּאֲזִישִׁיט יְדִיהָ לְעֵדוּ נְבִיאָה.
 זַחֲשָׁתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
 בִּיקְרָא דִּילָן, וּבְלָחוּ אֲתָן עֲמוּהָ.

אָמַר, הָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָבָא,
 וּסְחַרְנִיה ע' צְדִיקוֹ וְגַלְיָפִן
 בְּעִיטְרִין, מְנַחֲרִין כָּל חַד וְחַד
 מְזִיחָרָא דְזִינָא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא,
 סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וְהוּא אֲתִי
 לְמִשְׁמַע בְּחַדְזוּתָא, אֲלִין מְלִין
 דְּאָנָא אִימָא. עַד דְּהוּזָה יְתִיב,

אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחַם בֶּן יֵאִיר
הָבֵא, אֲתַקִּינוּ דְּוִכְתִּיה, אֲזִדְעִזְעוּ
חֲבֵרִיָּא דִּהוּז תַּפְּן, וְקָמוּ וַיִּתְּבוּ
בְּשִׁפּוּלֵי בֵּיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי
אֲבָא, אֲשַׁתְּאֲרוּ קַמִּיה (נ"א עמיה)
דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּאֲדָרָא אֲשַׁתְּבַחְנָא דְּכָל חֲבֵרִיָּא
הוּז אֲמַרִי, וְאֲנָא עִמְהוּז. הַשְּׁתָּא
אִימָא אָנָּא בְּלַחֲזָדָאִי, וּבְלַחֲזֵי צִיִּיתִין
לְמַלְוֵלֵי, עַלְאִין וְתַתְּאִין. וּבָאָה
חֲזִלְקִי יוּמָא דִּין.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
(שיר השירים ז) אֲנִי לְדוֹדֵי
וְעַלֵי תִשׁוּקְתוֹ. כָּל יוֹמִין דְּאֲתַקְּסַרְנָא

בְּהַאי עֲלָמָא, בְּחַד קְטִירָא
 אֲתְקַטְרָנָא בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, וּבְגִין בְּךְ הֶשְׁתָּא זְעֵלִי
 תְּשׁוּקְתּוֹ. דְּהוּא זְכָר סִיעָתָא קְדִישָׁא
 דִּילֵיהּ, אָתּוּ לְמִשְׁמַע בְּחֶדְוָה, מְלִין
 סְתִימִין, וְשִׁבְחָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
 סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, פְּרִישׁ
 זְאֲתַפְרֵשׁ מְבַלָּא, זְלָא פְּרִישׁ, דְּהָא
 בְּלָא בִּיה מְתַדְבַּק, וְהוּא מְתַדְבַּק
 בְּבַלָּא הוּא בְּלָא.

עֵתִיקָא דְכָל עֵתִיקִין, סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין, אֲתַתְקֵן זְלָא
 אֲתַתְקֵן. אֲתַתְקֵן, בְּגִין לְבַיְימָא בְּלָא.
 זְלָא אֲתַתְקֵן, בְּגִין דְּלָא שְׁבִית.

בְּדִ אֶתְתָּקֵן, אֶפִּיק ט' נְהוּרִין,
דְּלֶהֱטִין מַנְיָה, מִתְקַנְנִי. וְאֵינֹן
נְהוּרִין מַנְיָה, מִתְנַהֲרִין וּמִתְלַהֲטִין,
וְאִזְלִין וּמִתְפַּשְׁטִין לְכָל עֵיבָר.
בְּבוֹצִינָא דְאֶתְפַּשְׁטִין (דמתפשטין)
מַנְיָה נְהוּרִין לְכָל עֵיבָר. וְאֵינֹן נְהוּרִין
דְּמִתְפַּשְׁטִין, בְּדִ יְקָרְבֹן לְמַנְדַּע לֹון,
לָא שְׂבִיחַ אָפֵא בּוֹצִינָא בְּלַחֲזוּדֵי. בְּדִ
הוּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, (הוא) בּוֹצִינָא
עֲפֵאָה, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וְלָא
שְׂבִיחַ בְּרִ אֵינֹן נְהוּרִין דְּמִתְפַּשְׁטִין,
דְּמִתְנַלְיִין, וּטְמִירִין. וְאֵינֹן אֶקְרִין
שְׂמָא קְדִישָׁא. וּבְגִין בְּדִ בְּלָא

חַד.

זְמַה דְּאֲמַרִי חֲבַרְנָא בְּסַפְרֵי
 קַדְמָאִי, דְּאֵינְוּן דִּרְגִין
 דְּאֲתַבְרִיאֵי, וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אֲתַגְלִי
 בְּהוּ, בְּכָל חַד וְחַד. מְשֻׁם דְּאֵינְוּן
 תְּקוּנִין דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. לָאוּ הַשְׁתָּא
 עִידָנָא לְחַנִּי מַלְיִן דְּהָא אֲמִינָא לִוְן
 בְּאֲדָרָא קַדִּישָׁא. וְחֲמִינָא מַה דְּלָא
 יִדְעָנָא חָכִי, וְעַד הַשְׁתָּא אֲסֻתִּים
 בְּלָבָאִי מַלְתָּה. וְהַשְׁתָּא אֲנָא
 בְּלַחֲוֹדָאִי אֲסֻהִידָנָא קַמִּי מַלְכָּא
 קַדִּישָׁא, וְכָל חַנִּי וּפְאִי קְשׁוּט דְּאֲתוּ
 לְמִשְׁמַע מַלְיִן אֲלִין.

גּוּלְגַלְתָּא דְּרִישָׁא חֲזוּרָא, לָאוּ
 בֵּיה שְׂרֻזְתָּא וְסִיזְמָא.

קוֹלֵטְרָא דְקַטְפוּי, אֶתְפִּשְׁט
 וְאֶתְנַהֵיר, וּמַנִּיהַ יִרְתוּן צַדִּיקֵיִיא ד'
 מָאָה עֲלָמִין דְכַסּוּפִין לְעֲלָמָא דְאֵתִי.
 מֵהֵא קוֹלֵטְרָא דְקַטְפָּא, דִּהִיא
 גּוֹלְגֵלְתָא חוֹזְרָא, נְטִיף טַלָּא כָּל
 יוֹמָא, לְתַהוּמָא זְעִיר אַנְפִּין, לְאֶתְר
 דְאֶתְקַרֵי שָׁמַיִם, וְכִיָּה זְמִינִין מִיתְּיִיא
 לְאֶתְיִיא לְזִמְנָא דְאֵתִי. דְכַתִּיב,
 (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל
 הַשָּׁמַיִם. וְאֶתְמַלְיִיא רִישִׁיהַ, וּמַתְהוּא
 זְעִיר אַפִּין, נְטִיף לְחַקְל תַּפּוּחִין. וְכָל
 חַקְל תַּפּוּחִין, נְהִירִין מַתְהוּא טַלָּא.
 הֵא עֵתִיקָא קַדִּישָׁא טָמִיר וְנִגְזִיו.
 וְחַכְמָתָא עֲלָאָה סְתִימָאָה,

בְּתַהוּמָא גּוּלְגֻלְתָּא מִשְׁתַּבַּח, וְדַאי
 בְּתַאי עֲתִיקָא, לָא אֲתַנְגְּלִיָּא אֶלְא
 רִישָׁא בְּלַחֲזוּדֵי, בְּגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא
 לְכָל רִישָׁא. חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, דְּאִיהִי
 רִישָׁא, בֵּיה סְתִים, וְאֶקְרִי מוּחָא
 עֲלָאָה. מוּחָא סְתִימָא. מוּחָא דְשַׁבִּיךְ
 וְשַׁקִּיט. וְלִית דִּידַע לִיה, בַּר אִיהוּ.

תַּלְתֵּי רִישֵׁין אֲתַנְגְּלֵפִין, דָּא, לָגוּ מִן
 דָּא. וְדָא, לְעֵילָא מִן דָּא.
 רִישָׁא תְדָא, חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה,
 דְּאֲתַכְפִּיָּא, וְלָא מִתְּפַתְחָא.
 וְחֲכַמְתָּא דָּא סְתִימָאָה, רִישָׁא לְכָל
 (רישי) רִישִׁיה, דְּשַׁאֲר חֲכַמוֹת.
 (בראשית קמ"ז ע"א) רִישָׁא עֲלָאָה,

עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין. יִישָׁא דְכָל יִישָׁא, ✧ יִישָׁא
 דְלֹא יִישָׁא. וְלֹא יִדַּע, וְלֹא
 אֲתִידַע, מַה דְתַוּי בְּרִישָׁא דָא, דְלֹא
 אֲתִדְבֵּק (לא) בְּחַכְמָתָא, וְלֹא
 בְּסוּכְלָתְנֹו. וְעַל תַּאי אֲקַרִי, (במדבר
 כד) בְּרַח לָךְ אֵל מְקוֹמְךָ. (יחזקאל א)
 וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב.

וּבְגִין כִּדְ עֲתִיקָא קַדִּישָׁא אֲקַרִי אֲיִן.
 דְבִיהַ תְּלִיִיא אֲיִן. וְכָל אֲיִנֹון
 שְׁעָרִי, וְכָל אֲיִנֹון גִּימִין, מְמוּחָא
 סְתִימָאָה נְפָקִין. (תליין) וְכָלֵהוּ
 שְׁעִיעִין, (ס"א יתבין) בְּשִׁקוּלָא. וְלֹא
 אֲתַחֲוִי קַדְלָא.

בְּלָא הוּא, בְּגִין דְּהָא עֵתִיקָא
 קְדִישָׁא בְּחַד הַיּוּ. בְּלָא
 בְּחִידוֹ, וְלָא שְׁנַיָּא מִרְחֵמֵי לְעֵלְמִין.
 בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר מְבִלָּן דְּרַחֲמִין
 אֲשֶׁתְּבַח. בְּגִין דְּהָא חֲכַמְתָּא
 סְתִימָאָה דְּבֵיהּ, מִתְפַּרֵּשׁ תְּלַת זְמַנִּין
 לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא עֵתִיקָא, כְּלִיל
 לִזְנוֹן, וְשְׁלִיט (לזון) עַל בְּלָא.

חַד אֲרַחָא דְנַחֲוִיר בְּפִלְגֻנְתָּא דְשִׁעְרֵי
 דְנַנְפִּקוּ מִמוֹחָא, הוּא אֲרַחָא
 דְנַחֲוִירִין בֵּיהּ צְדִיקָיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי,
 דְבְּתִיב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר
 נֹגַהּ וְגו'. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נח)
 אִזְ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה ^{אֲדָרָא} וּמִתְאִי.

אֲרָחָא מִתְנַהֲרִין כָּל שְׁאֵר אֲרָחִין,
 דְּתַלְיִין בּוֹזְעִיר אַנְפִּין.

הַאי עֲתִיקָא סָבָא דְסָבִין, כְּתָרָא
 עֲלָאָה, לְעִילָא. דְּמַתְעַטְרִין
 בֵּיהּ כָּל עֲטָרִין, וְכְתָרִין, מִתְנַהֲרִין.
 וְכָל שְׁאֵר בּוֹזְעִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין
 (ומתנהרין). וְהוּא, הוּא בּוֹזְעִינָא עֲלָאָה,
 מְטָרָא דְלָא אֲתִידַע. (וכל שאר בּוֹזְעִינִין
 מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין ומתנהרין) (רצ"ב ע"ב)

הַאי עֲתִיקָא אֲשֶׁת־בַּח כְּתֻלַת רִישֵׁין,
 וְכְלִילָן בְּחַד רִישָׁא. וְהוּא (נ"א
 וְהוּא) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעִילָא לְעִילָא.
 וּבְגִין דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתִרְשִׁים
 כְּתֻלַת, אוּף הָבִי כָּל שְׁאֵר בּוֹזְעִינִין

דְּנִתְּרִין מֵיְהוּדָה, בְּלִילֵין בְּתַלְתָּה. עוֹד,
 עֵתִיקָא אַתְרֵשִׁים בְּתֵרִין. בְּלָלָא
 דְּעֵתִיקָא בְּתֵרִין. הוּא בְּתָרָא עֲלָאָה
 דְּכָל עֲלָאִין, רִישָׁא דְּכָל רִישֵׁי.
 זַחְחוּא דְּתַנּוּ לְעֵילָא מִן דָּא, דְּלָא
 אֲתִידַע. בְּךָ כָּל שְׂאֵר בּוֹצְיָנִין,
 סְתִימִין בְּתֵרִין. עוֹד עֵתִיקָא קְדִישָׁא
 אַתְרֵשִׁים זְאֲסָתִים בְּחַד, זְהוּא חַד,
 זְכָרָא הוּא חַד. בְּךָ כָּל שְׂאֵר בּוֹצְיָנִין,
 מִתְקַדְּשִׁין, מִתְקַשְׂרִין, זְמַתְהִדְרִין
 בְּחַד, זְאִינִין חַד.

מִצְחָא דְּאֲתַגְלִי בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
 רְצוֹן אֲקָרִי, דְּהָא רִישָׁא
 עֲלָאָה דָּא סְתִימִים לְעֵילָא, דְּלָא

אֲתִידַע פְּשִׁיט חַד מוֹדָנָא בְּסִימָא,
 יָאֵה, דְּאֲתַבְּלִיל בְּמַצָּחָא. וּבְגִין
 דְּאִיהוּ (נ"א דההוא) רַעְזָא דְכָל רַעְזִין,
 אֲתַתְּקֵן בְּמַצָּחָא, וְאֲתַגְלִיֵּיא
 בְּבוֹסִיטָא (ס"א אַתְגְּלִיף בַּפְּסִיטָא), הֵיא
 מַצָּחָא אֲקָרִי רַעְזֵן.

זְכַר רַעְזֵן דָּא אֲתַגְלִיֵּיא, רַעְזָא
 דְּרַעְזִין אֲשַׁתְּבַח בְּכֹלֵהוּ
 עַל מִין, זְכַר צְלוֹתֵין דְּלִתְתָּא
 מְתַקְבְּלִין, וּמְתַנְהַרִין אַנְפִּי דְזַעִיר
 אַנְפִּין, זְכַרָּא בְּרַחְמֵי אֲשַׁתְּבַח, זְכַר
 דִּינִין אֲתַטְמָרֵן וְאֲתַכְפִּיין.

בְּשַׁבְּתָא בְּשַׁעְתָּא דְצְלוֹתָא
 דְּמַנְחָה, דְּהוּא עֵידֵן

דְּכָרְךָ דִּינִין מִתְעָרִין, אֶתְנַגְלִיִּיא הַאי
 מְצָחָא, וְאֶתְכַפֵּיִן כָּל דִּינִין,
 וְאִשְׁתַּכַּחוּ רַחֲמִין בְּכִלְהוּ עָלְמִין.
 וּבְגִין כֵּךְ אִשְׁתַּכַּח שַׁבַּת בְּלֵא דִינָא,
 לָא לְעֵיפָא וְלָא לְתַתָּא. וְאִפִּילֵוּ
 אֶשְׁא דְגִיחָנָם אִשְׁתַּקַּע (ס"א אשתכד)
 בְּאַתְרֵיהּ, וְנִיחִין חֲיִיבֵיא. וְעַל דָּא
 אֲתוּסַף נִשְׁמַתָּא דְחֵדוּ בְּשַׁבְּתָא.

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי בְתֻלַת
 סְעוּדַתִּי דְשַׁבְּתָא, דְהָא כָּל
 מְחֵימְנוּתָא, וְכָל בְּלָלָא דְמְחֵימְנוּתָא,
 בֵּיהּ אִשְׁתַּכַּח, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְסֻדְרָא
 פְּתוּרָא, וְלְמִיבַל תְּלַת סְעוּדַתִּי
 דְמְחֵימְנוּתָא, וְלְמַחְדֵי בְהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְתַּדְנָא עֲלֵי
לְכַל אַלְיָן דְּהָבָא, דְּהָא
מִן יוֹמָא לָא פְּטִילָנָא אַלְיָן ג'ֵ
סְעוּדָתִי, וּבְגִינִיהוֹן לָא אֶצְטְרִיכְנָא
לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא. וְאַפִּילוּ בְּיוֹמֵי
אַחֲרֵינִי לָא אֶצְטְרִיכְנָא, כֹּל
שָׁבֹן בְּשַׁבְּתָא. דְּמֵאן דְּזָכִי בְּהוּ,
זָכִי לְמַחִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד,
סְעוּדָתָא דְּמַטְרוּנִיתָא. וְחַד, סְעוּדָתָא
דְּמַלְכָא קַדִּישָׁא. וְחַד, סְעוּדָתָא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל
סְתִימִין. וּבְהַהוּא עֲלָמָא יוֹפִי בְּהוּ
לְאַלְיָן. תַּאי רְעוּן כִּד אֶתְגַּלְיָא, כֹּל
דִּינִין אֶתְכַפְּיִין מִשׁוּלְשְׁלִיחוֹן.

תְּקוּנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֶתְתַּקֵּן
 בְּתַקוּנָא חַד, כְּלָלָא דְכָל
 תְּקוּנֵינִין. וְהִיא חֲכָמָה עֲלָאָה,
 סְתִימָאָה. כְּלָלָא דְכָל שְׂאָר, וְהִיא
 אֶקְרִי עֵדֵן עֲלָאָה סְתִימָא. וְהִיא
 מוֹחָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא. וְהִיא מוֹחָא
 אֶתְפֹּשֵׁט לְכָל עֵיבָר, מְנִיָּה אֶתְפֹּשֵׁט
 עֵדֵן אַחֲרָא. וּמַהֲוֵי עֵדֵן אֶתְנַלְף.

וְהִיא ^{דף} ^{רפ"ט} ^{ע"א} וְהִיא ^{דף} ^{רפ"ט} ^{ע"א} רִישָׁא סְתִימָא דְבְרִישָׁא
 דְעֵתִיקָא דְלָא אֶתִידַע, כִּד
 פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא (ס"א גוּנָא), דְהִזְהוּ
 מִתְתַּקֵּן לְאַתְנַתְרָא, כְּפִשׁ בְּהִיא
 מוֹחָא (נ"א מִצְחָא), וְאַתְנַלְף,
 וְאַתְנַהִיר כְּכַמָּה נְהִירִין, וְאַפִּיק

וְאֲרָשִׁים כְּבוֹסִיטָא דָּא, כְּהֵאֵי
 מְצָחָא. וְאֲתֵרְשִׁים בִּיהַ חַד
 נְהוּרָא, דְּאֲקָרִי רְעוּן. וְהֵאֵי רְעוּן
 אֲתֵפְשִׁט לְתַתָּא כְּדִיקְנָא, עַד
 חֵהוּא אֲתֵר דְּמִתִּישְׁבָּא כְּדִיקְנָא,
 וְאֲקָרִי חֶסֶד עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ
 נוּצֵר חֶסֶד. וּכְהֵאֵי רְעוּן כַּד
 אֲתֵנְגְלִיָּא, מִסְתַּכְּלִין מֵאֲרִי דְּדִינָא
 וּמִתַּכְּפִין.

עֵינְוֵי דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא כְּדִישָׁא,
 תִּרִין בְּחַד שְׁקִילִין.
 דָּא שְׁנַחִין תְּדִירָא, וְלָא נָאִים.
 דְּכְתִיב, (תהלים קכא) לֹא יָנוּם וְלֹא
 יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל

קְדִישָׁא, בְּגִין כִּךְ לָא לָא אִית לִיה
גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלָא פְּסוּתָא.

תְּהוּא מוּחָא אֲתַגְלִיף וְנִהַר בְּתַלַּת
תְּזוּרִין דְּעֵילָא (נ"א דעינא),

בְּתְזוּרָא חָדָא מִסְתַּחֲיִין עֵינִין דְּזַעִיר
אֲנָפִין, דְּכְתִיב, (שיר השירים ה)

רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב. דְּהוּא (נ"א בהווא)

תְּזוּרָא קְדָמָתָא. וְשָׂאר תְּזוּרִין
אֲסַתַּחֲיִין וְנִהַרִין לְשָׂאר פּוּזֵינִין.

מוּחָא אֲקָרִי גְּבִיעָא דְּבִרְכָתָא,

גְּבִיעָא דְּכָל בְּרַכָּאן מִנִּיה

אֲשַׁתְּכָחוּ. וּבְגִין דְּהָאִי מוּחָא לְהִיט

בְּג' תְּזוּרִין דְּעֵינָא, בְּעֵינָא תְּלָא בִּיה

בְּרַכָּתָא, דְּכְתִיב, (משלי כב) טוֹב עֵין

הוּא יְבוֹרֵךְ, דְּהָא בְּמוֹחָא תְּלִיין
 חֲזוּרוּ דְּעֵינָא. הָא עֵינָא בַּד אֲשַׁנַּח
 בּוֹעִיר אַנְפִּין, (עלמין) (ס"א אתנהרן אנפין
 כלהו בחדו) אַנְהָרְן בְּלָהוּ בְּחֵדוּ. עֵינָא
 דָּא, הוּא כְּלָא יְמִינָא, לִית בֵּיה
 שְׂמַאלָא. עֵינִין דְּתַמָּא, יְמִינָא
 וְשְׂמַאלָא, תְּרִי, בְּתִרִי גְּזוּנִין.

בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא אֲוֹלִיפְנָא, דְּהָא
 ' עֲלָאָה, ' תַּתָּאָה. ה'
 עֲלָאָה, ה' תַּתָּאָה. ו' עֲלָאָה, ו'
 תַּתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלִין, בְּעַתִּיקָא
 תְּלִיין. תַּתָּאין, בּוֹעִיר אַנְפִּין אֵינֵן.
 לָאוּ תְּלִיין, אֲלָא אֵינֵן מִמְּשֵׁ.
 וּבְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא תְּלִיין. דְּהָא שְׂמַא

דְּעִתִּיקָא אֲתַבְּסִיָּא מִבְּלָא, וְלָא
 אֲשַׁתְּבַח. אַבְל אֲלִין אֲתוּזן דְּתַלְיִין
 בְּעִתִּיקָא. בְּגִין דִּיתְקַיְמוּן אִינוּן
 דְּלַתְתָּא. דְּאִי לָאוּ חֲבִי לָא יִתְקַיְמוּן.

וּבְגִין כֵּךְ, שְׂמָא קַדִּישָׁא סְתִים
 וְגַלְיָא. תְּהוּא דְּסְתִים

לְקַבְלֵיהּ דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא
 דְּבְלָא. וְהֵהוּא (אתגלייא בגיניה דתלייא)

(ס"א דאתגלי בגיניה דההוא דאתגלייא)

(דתלייא) בְּזַעִיר אֲפִין. וּבְגִין כֵּךְ, כָּל

בְּרַבָּאן בְּעִיזן סְתִים וְגַלְיָא. אֲלִין

אֲתוּזן סְתִימָן דְּתַלְיִין (בעתיקא קדישא.

תליין, אמאי תליין (תליא) י' לקיימא י'

דלתתא (ס"א ודאי בגולגלתא במצחא

בעיינין תליא י' (ס"א אמאי) אמא תליא
לקיימא לי' דלתתא).

חֻזְטָמָא, בְּהַאי חֻזְטָמָא, בְּנוֹקְבָא
דְּפִרְדִּישְׁקָא דְּבִיהַ, נָשִׁיב
רוּחָא דְּחַיִּי לְזַעֲרֵי אַפְּיָן. וּבְהַאי
חֻזְטָמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדִּישְׁקָא, תְּלַיִיא
ה', לְקַיְמָא ה' אַחֲרָא דְּלִתְתָא. וְדָא
רוּחָא נָפִיק מִמוּחָא סְתִימָא, וְאַקְרִי
רוּחָא דְּחַיִּי. וּבְהַאי רוּחָא, זְמִינִין
לְמַנְדַּע חֲכָמָתָא, בְּזַמְנָא דְּמַלְכָא
מְשִׁיחָא. דְּבִתִּיב, (ישעיה יא) וְנָחָה
עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְרִיחַ חֲכָמָה
וּבִינָה וְגו'. תַּאי חֻזְטָמָא, חַיִּין מְכַל
סְטָרִין, חֲדוּ שְׁלִימָא. נַחַת רוּחַ.

אֲסוּזָא. בְּחוּטָמָא דְזַעִיר אַנְפִּין (כמה
 דאוקימנא) בְּתִיב, (שמואל ב כב) עָלָה
 עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ זְגוּ'. וְהָכָא בְּתִיב (ישעיה
 מח) וַתְּהַלֵּתִי אֶחָטָם לְךָ.

וּבְסַפְרָא דְאַגְדָתָא, דְּבִי רַב
 יִיבָא סָבָא, אֲזָקִים,
 ה' בְּפוּמָא, וְהָכָא לָא מִתְקַוֵּימָא
 הָבִי, וְלָא אֲעִטְרָפָא (ס"א אצטריכנא),
 אַף עַל גַּב דְּבַחַד סְלָקָא, אֲלָא
 בְּה' דִּינָא תְּלִיא, וְדִינָא בְּחוּטָמָא
 תְּלִיא, דְּבְתִיב עָלָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ.
 זְאִי תִימָא, הָא בְּתִיב זְאִשׁ מְפִיז
 תְּאֵבֵל. עֲקָרָא דְרוּזְנָא בְּחוּטָמָא
 תְּלִיא.

כָּל תְּקִינָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
 בְּמוֹחָא שְׁקִיט וְסִתִּים
 מִתְתַּקְּנִין. וְכָל תְּקִינָא דְזַעֲרִי אֲנַפִּין,
 בְּחֻכְמָה תִּתְּאָה מִתְתַּקְּנִין. דְּכִתְיִב,
 (תהלים קד) בָּרָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, זֶה'
 בְּלָא דְכָלָא וְדָא. מַה בֵּין ה' לָה'.
 ה' דְּחָכָא, דִּינָא אֲתַעֲר מְנָה. וְדָחָא
 רַחֲמֵי גוֹ רַחֲמֵי.

בְּדִיקָנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תִּלְיָא
 כָּל יְקִירוֹ דְכָלָא. מִזְלָא
 דְכָלָא אֲקָרִי. מַהֲאֵי דִיקָנָא, מִזְלָא
 יְקִירוֹתָא (נ"א מהאי מזל לא יקירא) (ממזל
 יקירא) דְכָל יְקִירוֹן, מִזְלֵי עֲלָאֵי
 וְתִתְּאֵי. בְּלָהוּ מִשְׁנֵיחִין לָהֲהוּא

מִזְלָא. בְּהַאי מִזְלָא תַלְיִיא חַיִּי
 דְּבִלְא, מְזוּנֵי דְּבִלְא. בְּהַאי מִזְלָא
 תַלְיִין שְׂמִינָא וְאַרְעָא. גְּשָׁמִין
 דְּרַעְזָא. בְּהַאי מִזְלָא, אֲשַׁנְחֻתָא
 דְּבִלְא. בְּהַאי מִזְלָא תַלְיִין כֶּל
 חַיִּילִין עֲלָאין וְתַתְּאִין.

✧ תַּלְתָּ עֶשֶׂר נְבִיעִין, דְּמִשְׁחָא
 דְּרַבּוּתָא טָבָא, תַלְיִין
 בְּדִיקָנָא דְּמִזְלָא יִקְרָא דָּא. וְכִלְהוּ
 גְּבַקִּין לְזַעִיר אַנְפִּין. לָא תִימָא
 כִּלְהוּ, אֲלָא תַשְׁעָה מְנִיחֻהוּ,
 מִשְׁתַּבְּחִין בְּזַעִיר אַנְפִּין, לָא כְּפִיָּיא
 דִּינִין. (וכד) הַאי מִזְלָא, תַלְיִיא
 בְּשִׁקְלָא עַד טַבּוּרָא. כֶּל קְדוּשֵׁי

דף
 רפ"ט
 ע"ב

קְדוּשָׁין דְּקְדוּשָׁא בֵּיהּ תְּלִיין. בְּהַאי
 מִזְלָא, פְּשִׁיט פְּשִׁיטוּתָא דְּקוּמְרָא
 עֲלָאָה. תְּהוּא רִישָׁא דְּכָל רִישִׁין,
 דְּלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלֹא
 יִדְעִין עֲלָאין וְתַתָּאין. בְּגִין כֵּךְ בְּלֹא
 בְּהַאי מִזְלָא תְּלִייא.

בְּדִיקְנָא דָּא, ג' רִישִׁין דְּאֲמִינָא,
 מִתְּפִשְׁטִין. וְכִלְהוּ
 מִתְּחַבְּרִין בְּהַאי מִזְלָא, וּמִשְׁתַּכְּחִין
 בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּךְ, כָּל יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא,
 בְּהַאי מִזְלָא תְּלִייא. כָּל אֲרִיין אֲתוּזִין
 דְּתְּלִיין בְּהַאי עֲתִיקָא, כּוּלְהוּ תְּלִיין
 בְּהַאי דִּיקְנָא, וּמִתְּחַבְּרִין בְּהַאי
 מִזְלָא, וְתְּלִיין בֵּיהּ, לְקַיִמָא אֲתוּזִין

אַחֲרָנִין. דְּאֵלְמַלֵּי לָא סְלִיק אֵלִין
 אַתְּוֹן בְּעֵתִיקָא, לָא בְיַמִּין אֵלִין
 אַחֲרָנִין. וּבְגִין כֵּן אָמַר מֹשֶׁה כֹּד
 אֲצַטְרִיךְ, יְהוֹשִׁיעַ יְהוֹשִׁיעַ, יְהוֹשִׁיעַ
 תְּרִי זִמְנָא (זימני), וּפְסִיק טַעְמָא
 בְּגִוּוִייהוּ. דְּהָא בְּמִזְלָא תִּלְיִיא כִּלְא.
 יַתְּהֵא מִזְלָא, מִתְּפַסְפִּי עֲלָאי וְתַתְּאי,
 וּמִתְּפַסְפִּין קַמִּיה. וּפָאָה חוֹלְקִיה מֵאֵן
 דְּזָבִי לְהֵא.

הֵא עֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין, לָא אֲדַבֵּר, וְלָא
 אֲשַׁתְּבַח. וּבְגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָאָה
 לְכָל עֲלָאִין, לָא אֲדַבֵּר, כֵּן רִישָׁא
 חֲדָא, כִּלְא גּוּפָא, לְקַיְמָא כִּלְא.

וְהָאִי (נ"א דכל סתימין (ס"א בגין דאיהו)
 רישא (עלאה) עלאין לכל עלאין, לא
 אדכר, אלא רישא חדא, בלא גופא, לקיימא
 כלא. והוא) **טָמִיר וְסָתִים וְנָנִיז מְבָרָא,**
תְּקוּנִי אֲתִתְקִנְנִי, בְּתַחֲוֵא מוֹחָא
סְתִימָא דְבְרָא, דְּאֲתִפְשִׁט וְאֲתִתְקִן
בְּרָא וְנָפִיק חֶסֶד עֲלָא, וְחֶסֶד
עֲלָא אֲתִפְשִׁט וְאֲתִתְקִן וְאֲתִפְלִיל
בְּרָא בְּמוֹחָא סְתִימָא דָּא. בְּד
אֲתִתְקִן תּוֹרָא דָּא בְּנְהִירוֹ דָּא, בְּטִש
מֵאן דְּבִטִש, בְּתַחֲוֵא מוֹחָא וְאֲתִנְהִיר,
וְתִלְיֵא מִפְּזִלָּא יְקִירָא מוֹחָא אַחֲרָא,
דְּאֲתִפְשִׁט וְנְהִיר לְתִלְתִּין וְתִרִין
שְׁבִילִין. בְּד אֲתִנְהִיר נְהִיר מִפְּזִלָּא

יְקַרְא. אֲתַנְהִירוּ ג' רִישֵׁין עֲלָאִין,
תְּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכָלִּיל לֹון. וּבְמִזְלָא
תְּלִיִן, וְאֲתַכְלִילֵן בֵּיה.

מִכָּאן שָׂא רִי לְאֲתַנְלִיִּיא יְקוּרוּ
דְּדִיקְנָא, דְּאִיהוּ מִזְלָא

סְתִימָא. וְאִינֹון מִתְתַקְנֵן (בֵּיה), בְּמָה
דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלַת רִישֵׁין
מִתְעַטְרִין בֵּיה, הָכִי כֹלָא בְּתַלַּת
רִישֵׁין. וְכַד אֲתַנְהִרוּן, תְּלִיִן כְּלָחוּ דָּא
בְּדָא בְּתַלַּת רִישֵׁין, תְּרִין מִתְרִין
סְטְרִין, וְחַד דְּכָלִּיל לֹון.

וְאִי תִימָא, מֵאן עִתִּיקָא קְדִישָׁא.
תָּא חֲוִי, לְעִיָּלָא לְעִיָּלָא, אִית
דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלָא

אֲתֵרְשִׁים, וְהוּא כְּלִיל כְּלָא, וְתֵרִין
 רִישֵׁין בֵּיהּ כְּלִילָן (ס"א תליין). וְכֵדִין
 כְּלָא (חדא) הָכִי אֲתֵתְקֵן. וְהוּא לָאוּ
 בְּמַנְיִנָא, וְלָא בְּכִלְלָא וְלָא בְּחִוְשָׁן
 אֵלָא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, עַל דָּא
 אֲתֵמַר, (תהלים לט) אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה
 דְּרַבִּי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אֲתֵר דְּשִׁירוּתָא אֲשַׁתְּכַח, מַעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא, דְּאֲתֵנְהִיר מִפּוֹזָלָא,
 הוּא נְהִירוֹ דְּחֻכְמָתָא, דְּאֲתֵפְשֵׁט
 לְתַלְתִּין וְתֵרִין עֵיבָר. וְנִפְקָא מֵהוּא
 מוֹחָא סְתִימָאָה, מִנְהִירוֹ דְּבֵיהּ. וְמַה
 דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא נְהִיר בְּקַדְמִיתָא
 (ס"א בחכמתא), דָּא הִיא. וְשִׁירוּתָא

מִמָּה דְאַתְּגַלְיִיא (הוי), וְאַתְּעֲבִיד
 לְתַלְתַּת רִישֵׁין, וְרִישָׁא חֲדָא כְּלִיל לִזְנוּ.
 וְאַלְיִן תְּלַת מִתְּפִשְׁטָן לְזַעִיר אַנְפִּין,
 וּמְאַלְיִן נְהָרִין כְּלָא.

אַתְּגַלְיִיף הַאי חֲכַמְתָּא, וְאַפִּיק חַד
 נְהָרָא, דְנַגִּיד וְנַפִּיק
 לְאַשְׁקָאָה גְּנָתָא וְעֵיל (נ"א ועיילן)
 כְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִּין, וְאַתְּעֲבִיד חַד
 מוּזָא וּמִתְּמָן אַתְּמְשִׁיךְ וְנַגִּיד בְּכַל
 גּוּפָא, וְאַשְׁקִי כָּל אֵינּוֹן נְטִיעָאן. חֲדָא
 הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב) וְנָהָר יִזְעַא
 מִעֵדֶן לְחַשְׁקוֹת אֶת חֲנָן וְגו'.

תוּ אַתְּגַלְיִיף הַאי חֲכַמְתָּא, וְאַתְּמְשִׁיךְ
 וְעֵיל כְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִּין,

וְאֶתְעָבִיד מוֹחָא אַחְרָא (ההוא אחרא).
 תְּהוּא נְהִירוֹ דְּאֶתְמַשְׁבָּא מֵיְהִי אֱלִין
 הָרִין מְשִׁיבֵן אֶתְגְּלִיפֵן, מִתְחַבְּרֵן
 בְּחַד רִישָׁא דְּעָמִיקָא דְּבִירָא,
 דְּכַתִּיב, (משלי ג) בְּדַעְתּוֹ תַּהוֹמֹת
 נִבְקָעוּ. וְעֵייל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנַפִּין,
 וְאֶתְעָבִיד מוֹחָא אַחְרָא, וּמִתַּמָּן
 אֶתְמַשִּׁיד וְעֵייל לְגוֹ גּוּפָא, וּמִלְּיִיא
 כֹּל אֵינּוֹן אֲדָרִין וְאַכְסְדָרִין דְּגוּפָא.
 הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי כד) וּבְדַעַת
 תְּדָרִים יִמְלָאוּ.

וְאֱלִין גְּהִרִין, מִנְּהִירוֹ דְּתַהוּא מוֹחָא
 עַלְאָה סְתִימָאָה, דְּנַהִיר
 בְּמִזְלָא (עתיקא קדישא). וְכִלְאָ דָּא

בְּדָא תִּלְיִין. וְאַתְקִישׁר דָּא בְּדָא, וְדָא
 בְּדָא, עַד דִּישְׁתְּמוּדַע דִּכְלָא חַד,
 וְכִלָּא הוּא עֵתִיקָא, * וְלָא אֶתְפְּרִישׁ
 מְנִיָּה בְּלוּם. אֲלִין תִּלְתַּת נְהוּרִין, נְהַרִין
 לְתִלְתַּת אַחַרְנִין, דְּאַקְרוּן אֲבָהֵן. וְאֲלִין
 נְהַרִין לְבְּנִין. וְכִלָּא נְהִיר מֵאַתְרַ חַד.
 כִּד אֶתְנַגְלִיִּיא הֵא עֵתִיקָא, רַעְנוּא
 דְּרַעְנוּן, כִּלָּא נְהִיר וְכִלָּא אֲשֻׁתְּכַח
 בְּחַדוֹ שְׁלִימָתָא.

דף
ר"צ
ע"א

הֵא חֲכַמְתָּא אַקְרִי עֵדֵן, וְהֵא עֵדֵן
 אֶתְמַשְׁךְ מֵעֵדֵן עַלְאָה,
 סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין. וּמַתְּאֵי עֵדֵן,
 אַקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבְעֵתִיקָא לָא אַקְרִי,
 וְלָא הוּי שִׁירוּתָא וְסִימָא. וְכְּבִין דִּלָּא

תְּהִי בֵּיהּ שִׁירוֹתָא וְסִימָא, לָא אֲקָרִי
 אֶתָּה. בְּגִין דְּאֶתְפְּסִיָּא וְלָא
 אֶתְגַּלִּיָּא. וְאֲקָרִי הוּא. וּמֵאַתָּר
 דְּשִׁירוֹתָא אֲשֶׁתְּבַח אֲקָרִי אֶתָּה,
 וְאֲקָרִי אָב. דְּבַתִּיב, (ישעיה סג) כִּי
 אֶתָּה אָבִינוּ.

בְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִבָּא סְבָא,
 כְּלָלָא דְּכָלָא, זְעִיר
 אֲנִפִּין אֲקָרִי אֶתָּה. עֵתִיקָא קִדִּישָׁא
 דְּאֶתְפְּסִיָּא, אֲקָרִי הוּא. וְשִׁפּוּר.
 זְהֻשְׁתָּא קָרִינֵן בְּאַתָּר דָּא דְּשִׁירוֹתָא
 אֲשֶׁתְּבַח, אֶתָּה. אַף עַל גַּב
 דְּאֶתְפְּסִיָּא, מְנִיָּה תְּהִי שִׁירוֹתָא,
 וְאֲקָרִי אָב. זְהוּא אָב לְאַבְהֵן. זְהוּא

אָב נִפְיָק מֵעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, דְּכֹתִיב
 (איוב כח) וְהַחֲכֵמָה מֵאֵין תִּמְצֵא. וּבְגִין
 בְּךָ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הֵבִין
 דְּרַבָּה, דְּרַבָּה מִמֶּשׁ. אֲבָל וְהוּא
 יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מְקוֹמָהּ מִמֶּשׁ. וְכֹל
 שָׁכַן דְּרַבָּה. (מקומה ממש. ולא דרכה.
 מקומה ממש. וכל שכן דרכה.) וְכֹל שָׁכַן
 תְּהוּא חֲכָמָה דְּסִתִּימָא בֵּיהּ בְּעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא.

הֵאֵי חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְּכֹלָא, מְנִיחָא
 מִתְּפִשְׁטוֹן תִּלְתִּין וְתַרְיִין
 שְׁבִילִין. (שבילין ולא ארחין) וְאוּרִייתָא
 בְּהוּ אֲתַבְּלִילַת בְּעֵשְׂרִין וְתַרְיִין אֲתַזוֹן,

וְעֶשֶׂר אַמּוּרֵן. הֵאֵי חֲכָמָה אָב
 לְאַבְהֵן. וּבְהֵאֵי חֲכָמָה, שִׁירוּתָא
 וְסִיּוּמָא אֲשֶׁת־כַּח. וּבְגִין דָּא, חֲכָמָה
 עֲלָאָה חֲכָמָה תַּתָּאָה. בַּד אֶתְפִּשְׁט
 חֲכָמָה, אֶקְרִי אָב לְאַבְהֵן. בְּלָא לָא
 אֶתְבְּלִיל אֶלָּא בְּהֵאֵי. (ס"א כד מתפשטן
 חכמות, אתקרי אב לאבהן. כלא לא אתכליל
 אלא בהאי) דְּכִתִּיב, (תהלים קד) בְּלָא
 בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

זְקַרְף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְחַדִּי, אָמַר,
 וְדָאֵי עֵידֵן הוּא לְגַלְגָּלָא, וּבְלָא
 אֶצְטְרִיךְ בְּשַׁעְתָּא דָּא. תֵּאנָא,
 בְּשַׁעְתָּא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
 סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין, בְּעָא

לְאִתְקַנָּא בְּלָא, אֲתִקּוּן בְּעֵין דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא. בְּאַתָּר דְּאִתְבְּלִילוּ דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא לָא אִתְקַיְימוּ, אֲלָא בְּקַיּוּמָא
 אַחֲרָא (ס"א כעין דכר) (אלא בדכר)
 דְּדְכֵר וְנוֹקְבָא. וְהֵאֵי חֲכָמָה בְּלָלָא
 דְּכֵלָא, בְּדַ נְפָקָא וְאִתְנַהֵיר מַעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא, לָא אִתְנַהֵיר אֲלָא בְּדְכֵר
 וְנוֹקְבָא. דְּהֵאֵי חֲכָמָה אִתְפְּשִׁט,
 וְאַפִּיק מוֹנִיָּה בִּינָה, וְאַשְׁתַּבַּח דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא. הוּא, חֲכָמָה אַב. בִּינָה אַם.
 חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחֵד מִתְקַלָּא אִתְקַלְלוּ,
 דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וּבְגֵינֵיהוּ בְּלָא
 אִתְקַיְיִם בְּדְכֵר וְנוֹקְבָא, דְּאִלְמִיא
 הֵאֵי, לָא מִתְקַיְיִמִין.

שִׁירוֹתָא דָּא אָב לְכִלָּא, אָב
 לְכִלָּהוּ אֲבָהֵן, אֲתַחֲבְרוּ
 דָּא בְּדָא, וְנִהֲירוּ דָּא בְּדָא. (חכמה אב.
 בינה אם. (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה
 תִּקְרָא) בְּד אֲתַחֲבְרוּ, אֲזִלְיִדוּ,
 וְאֲתַפְּשִׁיט מְהִימְנוֹתָא. בְּאֲנִדְתָּא
 דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, הָכִי תֵּאֲנִי, מִהוּ
 בִּינָה. אֲלָא בְּד אֲתַחֲבְרוּ דָּא בְּדָא,
 יו"ד בְּה"א, אֲתַעֲבֵרְת, וְאֲפִיקְת בִּין,
 וְאֲזִלְיִדְת. וּבְגִין כֶּן, בִּינָה אֲקָרִי, בִּין
 י"ה, שְׁלִימוֹתָא דְּכִלָּא. אֲשֶׁתְּכֹחוּ
 תְּרוּוֹיִיהוּ דְּמִתְחַבְּרוּ, וּבִין בְּגִוּוִיִּיהוּ.
 בְּלָלָא דְּכִלָּא. בְּתַקְוִיִּיהוּ אֲשֶׁתְּכֹחַ
 שְׁלִימוֹתָא (נ"א בן י"ה, תְּרוּוִיִּיהוּ דְּמִתְחַבְּרוּ,

ובן בגווייהו. בתקונייהו אשתכחו שלימותא
 דכלא כללא) דְּכִלְא, אָב וָאִם. בֵּן וּבַת.
 מִלֵּין אֵלֵין, לָא אֲתִיְהִבוּ לְגַלְאָה,
 בַּר לְקַדְיָשִׁי עֲלִיזִין, דְּעָאֵלוּ
 וְנִבְקוּ, וַיִּדְעוּן אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, דְּלָא סָטָאן בְּהוּ לִימִינָא
 וְלִשְׁמָאלָא. דְּכִתִּיב, (הושע יד) כִּי
 יִשְׂרָיִם דִּרְכֵי יְהוָה ^{אֲדָרָא} וְצַדִּיקִים
 יִלְכוּ בָם וְגו'. וּפָאָה חוּלְקִיָּה, דְּמָאן
 דְּזָבִי לְמַנְדַּע אֲרַחוּי, וְלָא סָטִי, וְלָא
 יִטְעִי בְּהוּ. דְּמִלֵּין אֵלֵין סְתִימִין אֵינְוּן
 וְקַדְיָשִׁי עֲלִיזִין נְהִירִין בְּהוּ, כְּמָאן
 דְּנְהִיר מְנְהִירוּ דְּבוּצִינָא. לָא
 אֲתַמְסְרוּ מִלֵּין אֵלֵין, אֵלָא לְמָאן

דְּעָאֵל וְנָפִיק. דְּמֵאֵן דְּלֵא עָאֵל וְנָפִיק,
 טַב לֵיהּ דְּלֵא אַבְרִי. דְּהֵא נְלֵיא קַמִּי
 עֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא וְכָל
 סְתִימִין, דְּמֵלִין אֵלִין נְהֵרִין בְּלָבָא,
 בְּאִשְׁלֵמוּתָא דְּרַחֲמוּתָא וְדַחֲלוּ
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֵלִין בְּנֵי
 דְּהָבָא, יְדַעְנָא בְּהוּ דְּהֵא עָאֵלוּ וְנָפְקוּ,
 וְאַתְנַהֲרוּן בְּאֵלִין מֵלִין, וְלֵא בְּכֶלְהוּ.
 וְהִשְׁתָּא אֲתַנְהֵרוּ בְּשִׁלְיֵמוּתָא בְּמָה
 דְּאֶצְטְרִיךְ. וְכָאֵה חוּלְקִי עִמְהוֹן,
 בְּהַהוּא עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מַה דְּאֵמִינָא
 דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וְכָל מַה
 דְּאֵמִינָא דְּזַעִיר אַנְפִּין. כָּלֵא חַד,

בְּלָא הוּא חַד מְלָח. לָא ✧ תִּלְיִיא
 בֵּיה פִירוּדָא. בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיה
 לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עַלְמִין.

דף
ר"צ
ע"ב

תָּא חַוִּי, שִׁירוּתָא דָּא דְאַקְרִי אָב,
 אַתְּבְּלִיל בִּיז"ד, דִּתְלִיִיא
 מִמְזֻלָּא קְדִישָׁא. וּבְגִין כָּךְ, יו"ד
 בְּלִיל אַתְוּזֵן אַחַרְנִין. י' סְתִימָא דְכָל
 אַתְוּזֵן אַחַרְן. י' רִישָׁא וְסִיפָא דְכָלָא.
 זַחַהוּא נָחַר דְנַגִּיד וְנָפִיק, אַקְרִי
 עַלְמָא דְאַתִּי, דְאַתִּי תְדִיר
 וְלָא פְסִיק. זַחַאי הוּא עֵדוּנָא
 דְצַדִּיקָיָא, לְזַכָּאָה לְחַאי עַלְמָא
 דְאַתִּי, דְאַשְׁקֵי תְדִיר לְגַנְתָּא, וְלָא
 פְסִיק. עָלִיָּה בְּתִיב (ישעיה נח) וּבְמוֹצָא

מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְבּוּ מִימֵי. וְהָהוּא
 עֲלָמָא דְאֲתֵי, אֲבָרִי בִּיז"ד, הָדָא הוּא
 דְבִתְיָב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. י' כְּלִיל תִּרְיָן
 אֶתְזוּן ו"ד.

בְּאֲגַדְתָּא דְבִי רַב יִבָּא סָבָא
 תַּנִּינָן, אֲמַאי ו"ד כְּלִילָן
 בִּיז"ד. אֲפָּלָא נְטִיעָה דְהַגְנָתָא (ס"א ודאי)
 דָּא, אֲבָרִי ו'. אֵית גְּנָתָא אֲחֵרָא,
 דְאִיהִי ד'. וּמַהֲאֵי ו', אֲשֶׁתְקִיָּא ד'.
 (דאיהי ארבעה ראשים) וְהִינֵנו רָזָא
 דְבִתְיָב, וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן וְגו'. מַאי
 עֵדֶן. דָּא חֲכָמָה עֲלָתָה, וְדָא י'.
 לְהַשְׁקוֹת. אֶת הַגֶּן, דָּא הוּא ו'. וּמַשֵּׁם

יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים, דָּא
הוּא ד', וְכֹלָא כְּלִיל בְּיַד ד'.

וּבְגִין כַּד, אֲקָרִי אָב לְכֹלָא. אָב
לְאַבְתָּן. שִׁירוּתָא דְכֹלָא,

(אקרי) בֵּיתָא דְכֹלָא, דְּכַתִּיב, (משלי

כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. (מהאי י'

שירותא וסיומא דכלא) וְכַתִּיב, (תהלים קד)

כָּלֵם בְּחֻכְמָה עָשִׂיתָ. בְּאַתְרֵיהּ, לָא

אַתְנַלְיָא, וְלָא אַתְיַדַּע. מְדַאֲתַחְבַּר

בְּאִמָּא אַתְרֻמִּיז בְּאִמָּא וּבְגִין כַּד

אִמָּא כֹּלְלָא דְכֹלָא, כַּה אַתְיַדַּע

וְכַה אַתְרֻמִּיז, שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא

דְּכֹלָא. (חכמה אקרי) דְּכַה סְתִים

כֹּלָא.

בְּלָלָא דְבִלְלָא, שְׁמָא קַדִּישָׁא. עַד
 הַשְּׁתָא רְמִיזָנָא, וְלָא אַמִּינָא
 בְּל אֵלִין יוֹמִין. וְהַאֲדִנָּא מְתַנְגְּלִין
 סְטָרִין, י', בְּלִיל בְּהַאי חֲכָמָה. ה' דָּא
 אִימָא, וְקָרִינֵן בִּינָה. ו"ה, אֵלִין תְּרִין
 בְּנִין, דְּמִתְעַפְּרֵן מֵאִמָּא. וְהָא תְּנִינֵן,
 דְּבִינָה אֶתְבְּלִיל מִכְּלָא. יו"ד
 דְּמִתְחַבְּרָא בְּאִמָּא, וּמִפְקֵן בִּין.
 וְהִינֵנוּ בִּינָה, א"ב וַא"ם דְּאִינֵן י"ה,
 בֵּן בְּנֵי יִהוּ.

הַשְּׁתָא אִית לָאִסְתְּבְּלָא, בִּינָה,
 וְאִקְרִי תְּבוּנָה, אִמָּא
 אִקְרִי תְּבוּנָה, וְלָא בִּינָה. אֵלָא
 תְּבוּנָה אִקְרִי, בְּשַׁעֲתָא דִּינְקָא לְתִרִין

בְּנִין, בִּ"ן זַב"ת, דְּאֵינַן ו"ה, וְהָיָא
 שְׁעָתָא אֲקָרִי תְבוּנָה. דְּכִלְלָא כְּלִיל
 בְּאֵלִין אֲתוּוּן, בִּ"ן זַב"ת, אֵינַן ו"ה.
 זְכָרָא חַד כְּלָלָא, וְהֵינֵנו תְבוּנָה.

בְּסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר,
 דְּשִׁלְמָה מַלְכָּא, תְּקוּנָא

קְדָמָא דְגִלְיָי וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים א)
 הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי מַהֲוֵי הוּא. וְתְקוּנָא
 תְּנִינָא, אֲקָרִי כִּלְלָה, דְּאֵוְהִי נוֹקְבָא
 דְּלִתְתָּא. וְאֵינַן דְּאֵמְרִי, דְּתַרְוּוּיָהּ
 לְהֵאֵי נוֹקְבָא דְּלִתְתָּא אֵינַן, לָאוּ
 חָבִי. דְּה"א קְדָמָא לָא אֲקָרִי כִּלְלָה.
 וְה"א בְּתַרְאָה, אֲקָרִי כִּלְלָה, לְזַמְנִין
 (ידיען) יְדִיעִין (לזמנן סגיאין). דְּהֵא זַמְנִין

סְנִיַּאֲן אֵינֵן, וְדְכוּרָא לָא אֶתְחַבֵּר
 עָמְהָ, וְאַסְתִּלַּק מִינְהָ. בְּחַהּוּזָא זְמַנָּא
 בְּתִיב, (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּגֵדַת
 מִזְמַאתָה לָא תִקְרַב. בְּשַׁעֲתָא
 דְאֶתְדַבְּאֵת נִזְקָבָא, וְדְכוּרָא בְּעֵי
 לְאֶתְחַבְּרָא עָמְהָ, בְּדִין אִקְרִי בַּלְּ"ה.
 בְּבַלְּ"ה מִמָּשׁ אֶתִּיָּא. (אבל) הֵא
 אִיבָא, לָא אֶפְסִיק רְעוּתָא דְתַרְוּוּיָהּ
 לְעֵלְמִין, בְּחַד נְפֻקִין, בְּחַד שְׂרִיין.
 לָא אֶפְסִיק דָּא מִן דָּא, וְלָא אֶסְתִּלַּק
 דָּא מִן דָּא. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב וְנָהַר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן, יוֹצֵא תְדִיר, וְלָא אֶפְסִיק.
 הָדָא הוּא דְבְּתִיב, וּכְמוֹצָא מִים
 אֲשֶׁר לָא יִכְזְבוּ מִימִין. וּבְגִין כֶּךָ

בְּתִיב רַעֲיָתִי, בְּרַעוּתָא דְאַחוּה
 שְׂרַיִין, בְּאַחֲדוּתָא שְׁלִימוּתָא
 (שלימתא). אַבְל הָבֵא אַקְרִי בְּלָה,
 דְּבַר אַתָּא דְּבוּרָא לְאַתְחַבְרָא עִמָּה,
 הִיא בְּלָה, בְּבְלָה אִיהִי אֲתֵיִיא מִמֶּשׁ.

וּבְגִין בָּךְ, תִּרִי (ויחי רמ"ב) תְּקוּנִין
 דְּנוֹקְבֵי פְרִישׁ שְׁלֵמָה.

תְּקוּנָא דְקַדְמִיתָא סְתִימָא, בְּגִין
 דְּאִיהִי סְתִימָא. וְתְקוּנָא תְּנִינָא
 פְּרִישׁ יַתִּיר, וְלֹא סְתִים פּוּלֵי הֵאִי.

וּלְבַתַּר תִּלְיָא כָּל שְׁבַחָא בְּהָהִיא
 דְּלְעִילָא. דְּבְתִיב, (שיר השירים ו) אַחַת
 הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיִזְלֻדְתָּהּ.

וּבְגִין דְּאִיהִי אִימָא מִתְעַפְרָא

בְּעֵטְרָא דְּבִלָּה, וְרַעוּתָא דִּיז"ד לָא
אֶפְסִיק מְנַה לְעֵלְמִין, אֲתִיְהִיב
בְּרִשׁוּתָהּ כָּל חִירוֹ דְּעַבְדִּין. כָּל חִירוֹ
דְּבִלָּא. כָּל חִירוֹ דְּחַיִּיבֵיא, לְדַפְאָה
לְבִלָּא. וְכִתִּיב, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. וְכִתִּיב (ויקרא כח)
וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
יֹזְבֵל הִיא. מֵאֵי יֹזְבֵל. כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (ירמיה יז) וְעַל יֹזְבֵל יִשְׁלַח
שָׂרָשָׁיו. מִשּׁוּם הַחֲוָה נָהַר דְּאֵתִי
וְנָגִיד וְנָפִיק, וְאֵתִי תִדְרִיר, וְלָא פְּסִיק.
כְּתִיב ✧ (משלי ב) כִּי אִם לִבִּינָה
תִּקְרָא לְתַבּוּנָה תִּתֵּן קוֹלְךָ.
כִּיִּזֵּן דְּאֵמַר כִּי אִם לִבִּינָה תִּקְרָא,

אִמְאֵי לְתַבּוּנָה. אֶלְא כִלְא כְּמָה
 דְּאִמְיָנָא. הִי מְנַיְיָהוּ עֲלָאָה. בְּיָנָה
 עֲלָאָה מְתַבּוּנָה. בְּיָנָה אָב וְאִם וּבִן.
 י"ה: אָב וְאִם, וּבִן בְּגוּזִיָּהוּ. תְּבּוּנָה:
 כִּלְא כִלְלָא דְבְּנִין, בִּין וּבֵת, ו"ה. וְלָא
 אֲשַׁתְּכַח אָב וְאִם, אֶלְא בְּאִימָא
 דְּאִימָא וְדָאֵי (ס"א בבינה. ובתבונה ודאי
 אימא) רְבִיעָא עֲלִיָּהוּ, וְלָא אֲתַגְלִיָּא.
 אֲשַׁתְּכַח דְּכִלְלָא דְתֵרִין בְּנִין, אֶקְרִי
 תְּבּוּנָה. וְכִלְלָא דְאָב אִם וּבִן, אֶקְרִי
 בְּיָנָה. וְכֵד בְּעֵי לְאֲכִלְלָא כִלְא,
 בְּתֵאֵי אֲתַכְלִיל.

וְהֵאֵי אָב וְאִם וּבִן, אֶקְרוּן חֲכָמָה
 בְּיָנָה וְדַעַת. בְּנִין דְּתֵאֵי בִין

נְטִילַת סִימָנִין דְּאָבוּי וְאַמִּיּוּה, אֲקָרִי
 דְּעַת, וְדַחֲוֵא סְהַדוּתָא דְּתַרְוּוּיָהּ.
 וְהָאִי בֵּן, אֲקָרִי בּוּכְרָא. דְּכַתִּיב,
 (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין
 דְּאֲקָרִי בּוּכְרָא, נְטִילַת תְּרִין חוּלְקִין.
 זְכָר אֶתְרַבִּי בְּעֶטְרוּי, נְטִילַת תְּלַת
 חוּלְקִין. וּבִין בְּךְ וּבִין בְּךְ, תְּרִין
 חוּלְקִין, וְתַלְתַּת חוּלְקִין כְּלָא חַד מְלָת.
 וְהָאִי וְהָאִי הֵבִי (ס"א חד) תְּוִי, יְרוּתָא
 דְּאָבוּי וְאַמִּיּוּה יְרִית.

מַאי יְרוּתָא דָּא. אֲחַסְנָתָא דְּאָבוּי
 וְאַמִּיּוּה, וְתְרִין עֶטְרִין דְּהוּז
 גְּנִיזוּן בְּגִיזוּיָהּ, וְאַחְסִינֵנוּ לְבֵן דָּא.
 מְסַטְרָא דְּאָבוּי, תְּוּה גְּנִיזוּ בְּגִיזוּיָהּ חַד

עֲטָרָא, דְּאֲקָרֵי חֶסֶד. וּמִסְטָרָא
 דְּאִימָא, חַד עֲטָרָא דְּאֲקָרֵי גְבוּרָה.
 וּבְלָחוּ מִתְעַטְרִין בְּרִישֵׁיהּ, וְאַחִיד
 לָוֵן. וְכַד גַּהֲרִין אֲלֵין אָב וְאִם עָלֵיהּ,
 בְּלָחוּ אֲקָרוֹן תְּפִילִין דְּרִישָׁא. וְכִלְא
 נְטִיל בֵּן דָּא, וְיָרִית בְּלָא, וְאַתְּפִשֵׁט
 בְּכַל גּוּפָא. וְהָאֵי בֵּן יְהִיב לְבַרְתָּא.
 וּבַרְתָּא מַנִּיה אֲתָנֹן. וְעַל כָּל פָּנִים
 מְכָאן, בְּרָא יָרִית וְלָא בְּרָתָא. בְּרָא
 יָרִית לְאֲבוּי וְלָא מִיָּה וְלָא בְּרָתָא.
 וּמַנִּיה אֲתָנֹן בְּרָתָא. בְּמָה דְּכֹתִיב,
 (דניאל ד) וּמְזוֹן לְכִלְא בֵּיהּ. (ואי תימא
 כל האי והאי אקרון צדיק וצדק בחד אינון
 וחד כלא).

הָנִי אָב וְאִם, בְּלֵילָן וּמַתְּחַבְּרָן דָּא
 בְּדָא. וְאָב טַמְוִיר יַתִּיר. וְכִלְא
 אַחִיד מַעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְתִלְיָא
 מַמְזֵלָא קַדִּישָׁא, יְקִירוֹ (יקירא) דְּכֵל
 יְקִירִין. וְאֵילִין אָב וְאִם, מַתְּקִינִין
 בֵּיתָא, כְּמָה דְּאִמִּינָא דְּכַתִּיב, (משלי
 כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת וּבְתַבּוּנָה
 יִתְּבַוְּנֶנּוּ וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ כֹּל הַזֶּן
 יִקָּר וְנָעִים. וְכַתִּיב (משלי כב) כִּי נָעִים
 כִּי תִשְׁמְרֶם כְּבִטְנֶךָ. (הני כללא דכלא,
 כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקירא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא לָא
 גְּלִינָא בְּלָא. וְכֵל הָנִי מְלִין,
 טַמְוִירִין בְּלָבָא הַזֶּן עַד הַשְּׁתָא,

וּבְעֵינָא לְאַטְמָרָא לֹון לְעֶלְמָא דְאַתִּי,
 מְשׁוּם דְתַפְן שְׂאֵלְתָא שְׂאִיל לְנָא,
 בְּמָה דְבְתִיב, (ישעיה לג) וְהָיָה אֱמוּנַת
 עֲתִידָא חוּסְן יְשׁוּעוֹת חֲכָמָה וְדַעַת וְגו',
 וְחֲכָמָה בְּעֵיִן מִינִי, וְהַשְׂתָּא רַעוּתָא
 דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּהַאי, הָא בְּלָא
 בְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

בְּתִיב (שמואל א ב) כִּי אֵל דַּעוֹת
 יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} יְהוָה. דַּעוֹת וְדַאי.
 הוּא תַדַּעַת. בְּדַעַת כָּל פְּלִטְרוּי
 אֲתַמְלִיין. דְבְתִיב, וּבְדַעַת תְּדַרְרִים
 יִפְלְאוּ. (בגין כד) דַּעַת אַחְרָא לָא
 אֲתַנְגְּלִיא, דְהָא טְמִירָא אָוִיל בְּגִוּוּיָה,
 וְאַתְבְּלִיל בִּיהַ. דַּעַת נְהִיר בְּמוֹחִין,

וְאֵת־פֶּשֶׁט בְּמוֹחָא כִּלְא. (במוחא, בגופא

כלא, כי אל דעות יי').

בְּסִפְרָא דְאֲנֵדְתָא תְּנִינָן, כִּי אֵל

דְּעוֹת יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} יְהוָה, אֵל

תְּקַרִי דְעוֹת, אֶלָּא עֲדוּת. דְּהוּא

סְתָדוּתָא דְכִלְא, סְתָדוּתָא דְתֵרִין

חוּלְקִין, בְּמַח דְאֵת אֶמַר (תהלים עח)

וַיִּקָּם עֲדוּת בְּיַעֲקֹב. וְאֵף עַל גַּב דְּהָאִי

מְלָח, אִזְקְמוּהָ בְּסִפְרָא דְעֲנִיעוּתָא

בְּגִזְזוּנָא אַחְרָא. הָתָם בְּאַתְרֵיהָ

שְׁלָיִם, הָבֵא כִלְא שְׁפִיר, וְכִלְא תְּוִי,

כִּד אֲסֵתִים מְלָח.

הָאִי אָב וְאֵם, בְּלָחוּ בְּחוּ כְּלִילָן,

כִּלְא בְּחוּ סְתִימָן, וְאֵינָן

סְתִימָן בְּמִזְלָא קַדִּישָׁא, עֲתִיקָא דְכָל
 עֲתִיקוֹן. בֵּיה סְתִימָן. בֵּיה בְּלִילָן.
 בְּלָא הוּא, בְּלָא תַיִי. בְּרִיד הוּא,
 בְּרִיד שְׁמִיה, לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

כָּל מַלְיָן דְּאֲדָרָא יָאוּת, וּבְלָחוּ מַלְיָן
 קַדִּישִׁין, מַלְיָן דְּלָא סָטָאן
 לְיַמִּינָא וְלְשֻׁמְאֵלָא, בְּלָחוּ מַלְיָן
 דְּסְתִימָן, וְאַתְגַּלְיִין לְאַיְנוֹן דְּעֵאלוּ
 וְנַפְקוּ, וּבְלָא חָכִי הוּא. וְעַד הַשְּׁתָא
 תּוֹז מִתְכַּסְיִין אֲלִין מַלְיָן דְּדַחִילָנָא
 לְגַלְאָה, וְהַשְּׁתָא אֲתַגַּלְיִין. וְגַלְיָ קַמִּי
 (מלכא) עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, דְּהָא לָא
 לְיַקָּרָא דִּילֵי וְדַבִּית אַפָּא עֲבִידָנָא,
 אָלָא בְּגִין דְּלָא אִיעִיל בְּכַסּוּפָא קַמִּי

פְּלִטְרוֹי עֲבִידְנָא. וְעוֹד, הָא חֲמִינָא,
 דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל הֵי זַפְּאֵי
 קְשׁוּט דְּהָבָא מִשְׁתַּכְּחִין, בְּלָחוּ
 מִסְתַּכְּמִין עַל יְדֵי. דְּהָא חֲמִינָא
 דְּבִלְחוּ חֲדָאן בְּהָאֵי הַלּוֹלָא דִּילַי,
 וְכִלְחוּ זְמִינִין ✧ בְּהָהוּא עֲלֵמָא
 בְּהִילְוֹלָא דִּילַי, וְכַאֲהַ חוֹלְקִין.

דף
 רצ"א
 ע"ב

אָמַר רַבִּי אַבְא, פִּד סַיִים מְלָה דָּא
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹצִינָא
 עֲלָאָה, אָרִים יְדוּי, וְכַבָּה זְחִינְךָ. בְּעָא
 לְגַלְאָה מְלָה חֲדָא. אָמַר, בְּמְלָה דָּא
 אֲצַטְעֲרָנָא כָּל יוֹמָא, וְהַשְׁתָּא לָא
 יַהֲבִין לִי רְשׁוּתָא. אֲתַתְּקַף, וַיְתִיב,
 וְרַחֵשׁ בְּשַׁפּוּזְתִּיהָ, וְסַגִּיד הַלֵּת

וּמִנֵּי, וְלֹא הָוָה יָכִיל בַּר נָשׁ
 לְאַסְתֵּבְלָא בְּאַתְרֵיהּ, כֹּל שְׁכֵן בֵּיהּ.
 אָמַר, פּוּמָא פּוּמָא, דְּזֻכִּית לְכָל
 הָאִי, לֹא אֲנִיבּוּ מִבּוּעָךְ. מִבּוּעָךְ
 נָפִיק וְלֹא פָסַק. עֲלֵךְ קָרִינָן (בראשית ב)
 וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. וְכִתִּיב (ישעיה נח)
 וְכִמּוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִימֵיו.
 הָאִידֵנָא אֲסַהֲדָנָא עָלַי. דְּכָל יוֹמֵינָן
 דְּקִאִימָנָא, תְּאִיבְנָא
 לְמַחְמֵי יוּמָא דָּא, (נ"א רעותא לגלאה
 רזא דא) וְלֹא סָלִיק בְּרַעוּתֵי (ס"א בידי),
 בַּר הָאִידֵנָא, דִּהָא בְּעֵטְרָא דָּא
 מְתַעֲפָר הָאִי יוּמָא. וְהִשְׁתָּא בְּעֵינָא
 לְגַלְתָּא מְלִין, קַמֵּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִין

הוּא, דְּהָא בְּלָחוּ מִתְעַפְרִין בְּרִישֵׁי
 (ברישׁיה). וְהָא יוֹמָא לָא יתְרַחֵק
 לְמִיעַל לְדוּכְתִיחַ, כִּיּוֹמָא אֲחָרָא.
 דְּהָא כֹּל יוֹמָא דָּא בְּרִישׁוֹתֵי קְיָיִמָא.
 וְהַשְׁתָּא שְׁרִינָא לְגַלְתָּא מַלְיִן, בְּגִין
 דְּלָא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דְּאִתֵּי.
 וְהָא שְׁרִינָא אִימָא.

בְּתִיב, (תהלים פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
 מְבוֹן בְּסֵאפֵי חֶסֶד וְאֵמֶת
 יִקְדְּמוּ פְּנֵיהֶ. מֵאן חֲכִימָא, יִסְתַּבֵּל
 בְּהָא, לְמַחְמֵי אוֹרְחוֹי (ס"א דינוי)
 דְּקַדִּישָׁא עֲלָתָה, דִּינִין דְּקִשׁוּט, דִּינִין
 דְּמִתְעַפְרִין בְּכַתְרֵי עֲלָאִין. דְּהָא
 חֲמִינָא דְּבִלְחוּ בּוֹצִיעִין נַחְרִין

מְבוּצֵינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין, בְּלִהוּ דְרַגִּין לְאַתְנַהֲרָא. (נ"א
וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) וּבְהַהוּא
נְהוּרָא דְכָבֵל דְרַגְנָא וְדְרַגְנָא,
אַתְגַּלְיִיא מַה דְאַתְגַּלְיִיא, וְכִלְהוּ
נְהוּרִין אַחֲדִין, נְהוּרָא דְאֵל בְּנֵהוּרָא
דְאֵל, וְנְהוּרָא דְאֵל, בְּנֵהוּרָא דְאֵל, וְנְהוּרִין
דְאֵל בְּדָא, וְלֹא מִתְפַּרְשֵׁן דְאֵל מִן דְאֵל.
נְהוּרָא דְכָל בּוּצֵינָא וּבּוּצֵינָא,
דְאַקְרוּן תְּקוּנֵי מַלְכָא,
בְּתַרֵּי מַלְכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהוּר
וְאַחִיד בְּתַהוּא נְהוּרָא דְלִגְנֵי לִגְנֵי, וְלֹא
מִתְפַּרְשֵׁי לְבַר. וּבְגִין כֵּךְ בְּלֹא בְּחַד
דְרַגְנָא אֶסְתַּלַּק, וְכִלְא בְּחַד מְלַח

אַתְּעָטֶר, וְלֹא מִתְפַּרֵּשׁ דָּא מִן דָּא,
 אִיהוּ וְשָׁמִיּהּ חַד הוּא. נְהוּרָא
 דְּאַתְנַגְלִיָּיא, אֲקָרִי לְבוּשָׁא דְּמַלְכָּא.
 נְהוּרָא דְּלִגְנֵי לִגְנֵי, (בההוא נהורא הוא מה)
 נְהוּרָא סְתִימִים, וְכִיּה שְׂרִיָּא חֲהוּא דְּלֹא
 אַתְּפַרֵּשׁ וְלֹא אַתְנַגְלִיָּיא.

וְכִלְהוּ בּוּצִינֵי, וְכִלְהוּ נְהוּרִין, נְהוּרִין
 מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
 דְּכָל סְתִימִין, בּוּצִינָא עֲלָאָה. וְכִד
 מִסְתַּכְּלִין, כִּלְהוּ נְהוּרִין דְּאַתְפִּשְׁטִין.
 לֹא אֲשַׁתַּבַּח בַּר בּוּצִינָא עֲלָאָה,
 דְּאַטְמָר וְלֹא אַתְנַגְלִיָּיא.

בְּאִינּוּן לְבוּשֵׁין דִּיקָר, לְבוּשֵׁי
 קְשׁוּטָא, תְּקוּנֵי קְשׁוּטָא,

בוֹצִינֵי קְשׁוּט, אֲשֶׁתְּכֹחוּ תִרְיָן
 בוֹצִינֵי, תִקְוֵנָא דְבוֹרְסִיָא דְמִלְכָא,
 וְאַקְרוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. וְאֵינֵן
 יְשׁוּרָתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל
 מְהִימְנוּתָא. וּבְהֵי מִתְעַטְרִין בְּלִ
 דִּינֵן דְלְעֵיפָא וְתָתָא, וּבְלָא סְתִים
 בְּמִשְׁפָּט. וְצֶדֶק מֵהֵא מִשְׁפָּט אֲתִזֵּן.
 וְלִזְמֵינֵן קְרִינֵן לָהּ, (בראשית יד) וּמִלְכֵי
 צֶדֶק מִלְךְ שְׁלָם.

בַּד מִתְעַרְיֵן דִּינֵן מִמִּשְׁפָּט, בְּלָחוּ
 רַחֲמֵי, בְּלָחוּ בְּשְׁלִימוּ. דְהֵאֵי
 מִבְּסֵם לָהֵא צֶדֶק, וְדִינֵן מִתְתַקְנִין,
 וּבְלָחוּ נְחֵתִין לְעֵלְמָא בְּשְׁלִימוּ,
 בְּרַחֲמֵי. וּבְדִין (אקרי) שְׁעֵתָא

דְּמַתְחַבְּרֵן דְּכַר וְנִיקָבָא, וְכֹל עַלְמִין
בְּלִחוּ בְּרַחְמֵי, וּבְחֵדוּוֹתָא.

וְכֹד אֲסֻגֵּיאוּ חוּבֵי עַלְמָא,
וְאַסְתַּאבַּת מִקְדָּשָׁא,

וְדְבוּרָא אֲתַרְחַק מִן נִיקָבָא, וְחַוִּיָּא
תַּקִּיפָא שְׂרָיָא לְאַתְעָרָא, וְזִי לְעַלְמָא
דְּמַתְנֵן בְּתַחוּזָא זְמָנָא מִתְּהֵי צַדִּיק.

בְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקוֹן מִתְעַרְוִין
בְּעַלְמָא, בְּמָה זְכָאִין מְסַתְּלִיקוֹן
מִעַלְמָא. וְכֹל בְּךְ לָמָּה. בְּגִין
דְּאַתְרַחַק דְּבוּרָא מִן נִיקָבָא,

וּמִשְׁפֵּט לָא קָרַב בְּצַדִּיק דָּא. וְעַל
הָאֵי בְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא
מִשְׁפֵּט, דְּמִשְׁפֵּט אֲתַרְחַק מִתְּהֵי

צָדֵק, וְלֹא אֶתְבַּסְמָא, וְצָדֵק יִנְקָא
מֵאַתָּר אַחֲרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְּפָא,
(קהלת ז) אֶת הַבַּלְּ חֲבִילִי רְאִיתִי
בְּיָמַי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד
בְּצַדְקוֹ וְגו', הַבְּל דָּא, (ס"א ל"ג
הבל דא) הַבְּל חֲדָא, מִהַבְּלִים
דְּלַעֲיָלָא, דְּאֶקְרוּן אִפִּי מִלְּפָא,
וְדָא אִיהוּ מִלְּכוּתָא קְדִישָׁא, וְדָבֵד
הִיא מִתְעַרָּא בְּדִינֵי, כְּתִיב יֵשׁ
צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ. מַאי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְּמִשְׁפֵּט אֶתְרַחַק מִצְדֵּק.
וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרִי, וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא
מִשְׁפֵּט.

תָּא חַוִּי, פִּד אֲשֶׁתְּכַח וּפְאָה עֲלָאָה
 בְּעֲלָמָא, רְחִימָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ פִד אֲתַעַר צַדֵּק
 בְּלַחֲזוּדוּי, יְכִיר עֲלָמָא לְאֲשֶׁתְּזוּבָא
 בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי
 בִיקָרִיָּה, וְלֹא מִסְתַּפִּי * מִן דִּינָא.
 זְכַר תְּהוּא וּפְאָה לָא קִיּוּמָא
 בְּקִיּוּמֵיהּ, מִסְתַּפִּי אֲפִילוּ מִמְשַׁפֵּט,
 וְלֹא יְכִיר לְמִיקָם בֵּיהּ. פִּלְ שֶׁנן
 בְּצַדֵּק.

דף
 רצ"ב
 ע"א

דְּזוּד מִלְכָּא, בְּקַדְמִיתָא אָמַר,

(תהלים כו) בְּחַנְנֵי יְהוָה

וְנִסְנִי. דְּהָא אֲנָא לָא מִסְתַּפִּינָא מִפְּלִ

דִּינִין, אֲפִילוּ מֵהָא צַדֵּק, וְפִלְ שֶׁנן

אֲמַר
 יְהוָה

דְּאֲחִידְנָא בֵּיהּ, מַה כְּתִיב. (תהלים יז)
 אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְוֶה פָּנָי, בְּצַדִּיק וְדָאִי.
 לֹא מִסֵּתִפִּינָא לְמִיָּקָם בְּדִינֵי. בְּתַר
 דְּחָב, אֶפִּילֵּוּ מִמְּשַׁפֵּט מִסֵּתִפִּי,
 דְּכְתִיב, (תהלים קמג) וְאֵל תְּבֹא
 בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ.

תָּא חַוֵּי, פִּד מִתְּבַסְמָא חַוֵּי צַדִּיק
 מִמְּשַׁפֵּט, בְּדִין אֲקָרִי צַדִּיקָה.
 וְעֲלֵמָא מִתְּבַסְמָא בְּחֶסֶד,
 וְאֲתַמְלִיא מִנִּיהּ. דְּכְתִיב, (תהלים לג)
 אֲזַהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 יְחַוְוֶהוּ ^{אֲתַמְלִיא} מִלְּאָה הָאָרֶץ.

אֲסִתְדַּנָּא עָלֵי, דְּכָל יוֹמָאֵי חַוֵּינָא
 מִצִּטְעָר עַל עֲלֵמָא,

דְּלָא יַעֲרַע בְּדִינֵי דְצַדִּיק, וְלָא יוֹקוּד
עַלְמָא בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמַח דְּכֹתִיב,
(משלי ל) אֲכַלָּה וּמַחַתָּה כִּיָּהּ. מִכָּאן
וְלִהְלָאָהּ, כְּפֻסִים כָּל חַד, כְּפֻסִים כִּיֵּרָא
עַמְקָא, וְהָא בְּדָרָא דָּא אִית בִּיהּ
זְכָאִין, וְזַעֲרִין אִינֵן דִּיקוּמוּן לְאַנְנָא
עַל עַלְמָא, וְעַל עֲאנָא, מֵאַרְבַּעַה
זִינִין. (ס"א על עלמא, ועלינא בעיין). עַל כֵּן
אַחִידִין מְלֵי דָּא בְּדָא, וּמַתְּפְרִישֵׁן
מְלִין דְּסְתִימִין בְּעֵתִיקָא כְּדִישָׂא,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְהוּד אַחִידִין
אַלִּין בְּאַלִּין. מִכָּאן לְהִלָּאָהּ, מְלִין
דְּזַעֲרִי אַנְפִּין, אִינֵן דְּלָא אַתְגַּלִּיין
בְּאַדְרָא. אִינֵן דְּהוּוּ סְתִימִין בְּלָבָא,

וְתַמְן לָא אֲתַקְנֵנוּ. (עד כאן סתימן מלין)
 הַשְׁתָּא אֲתַתְקֵנוּ וְאֲתַגְלִיין, וְכִלְהוּ
 מְלִין סְתִימִין, וְכִרְרִין בְּלָהוּ. וְכָא
 חוּלְקֵי, וְאֵינֵן דִּי־רְתוּ יְרוּתָא דָּא,
 דְּכַתִּיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם
 שָׁכְבָה לֹא וְגו'.

הַאִי דְּאוּקְיָמְנָא, אָב וְאֵם בְּעֵתִיקָא
 אַחִידָן, בְּתִיקוּנֵי, הָכִי הוּא.
 דְּהָא מְמוּזָחָא סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין
 תַּגְלִיין, (נ"א נפקין) וּמְתַאֲחִדָן בֵּיהּ. (ואף
 על גב דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי) וְכִד
 יִסְתַּבְּלוּן (בכל) מְלִי. בְּלָא הוּא
 עֵתִיקָא בְּלַחֲדוּי, הוּא הָיִי, וְהוּא
 יְהֵא. וְכָל הָיִי תְקוּנֵין בֵּיהּ. (בס"י לא

נמצא אחידן ביה סתימן לא מתפרשן מניה
 מוחא סתימאה לא אתגלייא ולא תליא ביה)
 א"ב וא"ם מהאי מוחא נפקו,
 אתפלילו במולא, וביה תליין, וביה
 אחידן. ועיר אנפין, בעתיקא קדישא
 תלייא ואחיד. והא אוקימנא מלי
 באדרא. ופאה חולקה זמאן דעאל
 ונפיק, ונדע אורחין דלא יסטי
 לימינא ולשמאלא. זמאן דלא עאל
 ונפק, טב ליה דלא אברי. ובתיב
 (הושע יד) פי ישרים דרבי יהודה אמר רבי יהודה

אמר רבי שמעון, מסתפל הוינא
 כל יומא בתאי קרא,
 דבתיב, (תהלים לד) ביהודה אמר רבי יהודה

תְּתַהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
 וַיִּשְׁמְחוּ. וְהֵאֵידְנָא אֶתְקִיִּים קָרָא
 בְּלָא. בִּיחֻזְאֵיהּ ^{אֲדָרָא} תְּתַהַלֵּל נַפְשִׁי
 וְדַאי, דִּהָא נִשְׁמְתִי בֵיהּ אֲחִידָא,
 בֵּיהּ לְחֻטָּא, בֵּיהּ אֶתְרַבְּקַת
 זְאִשְׁתְּדִלֵּת וּבְאִשְׁתְּדִלְוֹתָא דָּא
 תִּסְתַּלֵּק לְאַתְרָהָא. יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
 וַיִּשְׁמְחוּ, כֹּל תַּנִּי צְדִיקָיָא, וְכֹל
 בְּנֵי מְתוּבָתָא קְדִישָׁא, וְזַבְּאִין
 דְּאַתְיִין הַשְׁתָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיד.
 הוּא, בְּלָחוּ שְׁמַעִין מְלֵי, וְחֻדָּאן.
 בְּנִין בְּךְ, (תהלים לד) גְּדִלְוִי
 לְיִחְזֻאֵיהּ ^{אֲדָרָא} אֲתִי וְנְרוּמָתָא שְׁמוֹ
 יְחֻדִּיו.

פִּתְחָא וְאָמַר, בְּתִיב, (בראשית לו)
 וְאֵלֶּה הַמִּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ
 בְּאֶרֶץ אֲדוּם. הָדָא הוּא דְבְתִיב,
 (תהלים מח) כִּי הִנֵּה הַמִּלְכִּים נוֹעְדוּ
 עָבְרוּ יַחְדָּיו. נוֹעְדוּ, בְּאֵן אֲתָר.
 בְּאֶרֶץ אֲדוּם. בְּאֲתָר דְּדִינִין
 מִתְאַחְדִּין תַּמָּן. עָבְרוּ יַחְדָּיו, דְּבְתִיב
 וַיָּמָת וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו. הָפָה רָאוּ בֵּן
 תַּמָּהוּ נִבְחֲלוּ נַחֲפָזוּ, דְּלֵא אֲתַקְיָמוּ
 בְּאֲתַר־יְהוּ, בְּגִין דְּתַקוּנִין דְּמִלְכָא
 לֵא אֲתַקְנוּ, וְקִרְתָּא קְדִישָׁא וְשׁוּרֵי,
 לֵא אֲזִדְמְנוּ.

הָדָא הוּא דְבְתִיב, בְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 בֵּן רֵאִינוּ וְגו', דְּהָא בְּלָחוּ

לָא אֲתַקְיָמוּ, וְהִיא אֲתַקְיָמַת
 הַשְּׁתָא, בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא, דִּשְׂרִיא
 עָמָה. הָדָא הוּא דְכְתִיב, וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו הַדָּר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי וְשֵׁם
 אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבְּאֵל בַּת מְטָרְד בַּת
 מִי זָהָב. מִי זָהָב וַדַּאי בְּמָה
 דְּאִזְקִימְנָא בְּאֲדָרָא.

וְהִיא בְּסִפְרָא דְאַנְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא
 סָבָא אֲתָמַר, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
 הַדָּר. הַדָּר וַדַּאי, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר,
 (ויקרא כג) פְּרִי עֵץ הַדָּר. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 מְהִיטְבְּאֵל, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר בְּפֹת
 הַתְּמָרִים. וְכְתִיב, (תהלים צב) צְדִיק
 בְּתָמַר יִפְרָח, דְּאִיהִי דְכֵר וְנִזְקָבָא.

הַאִי אַתְּקְרִיאת בַּת מְטַרְד, בַּת
 מֵהַהוּא אַתְר דְּטַרְדִּין בְּלֵא
 לְאַתְדַּבְּקָא, וְאַקְרִי אָב. וּכְתִיב (איוב
 כח) לֹא יָדַע אֲנֹשׁ עֲרֻפָּה וְלֹא תִמְצֵא
 בְּאֶרֶץ חַחִיִּים. דְּבַר אַחַר, בַּת
 מֵאִימָא, דְּמִסְטַרְהָא מִתְאַחֲדִין דִּינִין,
 דְּטַרְדִּין * לְכֵלָּא. בַּת מִי זְהָב,
 דִּינְקָא בְּתֵרִין אַנְפִּין, דִּנְהִירוֹ בְּתֵרִין
 גְּזוּנִין. בְּחֶסֶד וּבְדִינָא.

דף
 רצ"ב
 ע"ב

עַד לָא אֲבִרִי עֲלֵמָא, לָא הָוּוּ
 מִשְׁנִיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, וּבְגִין
 בְּד, עֲלֵמִין קַדְמָאִי אַתְחַרְבוּ, וְעֲלֵמִין
 קַדְמָאִי בְּלֵא תְקוּנָא אַתְעֲבִידוּ.
 וְהַהוּא דְלֵא הָוּוּ בְּתְקוּנָא, אֲקְרִי

זִיקוֹן נְצוּצִין, בְּהַאי אֹמְנָא, מְרַצְפָּא
 (ס"א מרזפתא), כִּד אֲבִתָּשׁ בְּמִנָּא
 (בראשית קנ"ו ע"א) דְּפִרְזֵלָא, אֲפִיק
 זִיקוֹן לְכָל עֵיבֵר, וְאֵינֵן זִיקוֹן דְּנַפְקִין,
 נַפְקוֹן לְחֵיטִין וְנִהְיִין, וְדַעֲבִין
 לְאַלְתֵּר. וְאַלֵּין אֲקָרוּן עַלְמִין קַדְמָאִי.
 וּבְגִין כִּד אֲתַחֲרְבוּ וְלֹא אֲתַקְיָמוּ. עַד
 דְּאֲתַתְּקִין עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְנַפִּיק
 אֹמְנָא (ד"א מאנא) לְאֹמְנוּתֵיהָ.

זַעֲרָ הַאי תַּנִּינָא בְּמַתְנִיתָא דִּילָן,
 (דניצוצא) דְּבוּצִינָא אֲפִיק זִיקוֹן
 (שמות רנ"ד ע"ב, בראשית ק"ז ע"ב סתרי
 תורה) בְּזִיקוֹן (נ"א דבוצינא אפיק זיקין
 ניצוצין) לְתַלְתָּ מָאָה זַעֲשָׁרִין עֵיבֵר.

וְאֵינֵן זִיקוֹן, עַלְמִין קַדְמָאֵי אֶקְרוּן,
וּמִיתוּ לְאֶלְתֵּר. לְבַתֵּר נָפִיק אוּמְנָא
(ס"א מאנא) לְאוּמְנוּתִיה, וְאֶתְתַּקֵּן
בְּדַבְרֵי וְנוֹקְבָא, וְהֵי זִיקוֹן דְּאֶתְדַעְכוּ
וּמִיתוּ, הַשְׁתָּא אֶתְקִיִּים בְּרָא.
מְבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, נָפִק נִיצוּצָא,
פְּטִישָׁא תַקּוּפָא, דְּבַטְשׁ, וְאַפִּיק זִיקוֹן
עַלְמִין קַדְמָאֵי, וּמְתַעְרְבֵי (ד"א ומתדכי)
בְּאִירָא דְכֵיא, וְאֶתְבְּסְמוּ דָּא בְּרָא.
בַּד אֶתְחַבֵּר אַב"א וְאִימ"א, וְהָהוּא
אַב הוּא, מְרוּחָא דְגֵנְזוּ בְּעֵתִיק
זִמִּין, בֵּיה אֶתְגֵּנְזוּ הֵא אִירָא,
וְאַבְלִיל לְנִיצוּצָא, דְנָפִק מְבוּצִינָא
דְקַרְדִּינוּתָא דְגֵנְזוּ בְּמַעוּי דְאִימָא.

וְכַד אֶתְחַבְּרוּ תַרְוֵייהוּ, וְאֶתְכַלִּילוּ
 דָּא בְּדָא. נְפִיק גּוּלְגַלְתָּא חַד תַּקְיָפָא,
 וְאֶתְפִּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, דָּא בְּסִטְרָא דָּא,
 וְדָא בְּסִטְרָא דָּא. בְּמָה דִּיעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא תִלְת רִישֵׁין אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּחַד,
 בְּךְ בְּלָא אֲזַדְמַן בְּתִלְת רִישֵׁין, בְּמָה
 (רפ"ח ע"ב) דֵּאֲמִינָא.

בְּחַאי גּוּלְגַלְתָּא דְזַעִיר אַנְפִּין, נְטִיף
 טָלָא מִרִישָׁא חֲזוּרָא (ואחיד
 ליה), וְתַחֲזוּא טָלָא אֶתְחַזֵּי בְתַרֵּי גְזוּזֵי.
 וּמַנִּיה מִתְזֵן חֲקָלָא דִּתְפוּחִין קַדִּישֵׁין.
 וּמַחַאי טָלָא דִּגּוּלְגַלְתָּא דָּא, טַחְנִין
 מְנָא לְצַדִּיקֵיָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי, וּבִיה
 וּמִנִּין מִתִּיָּא לְאֲחִיָּא. וְלָא אֲזַדְמַן

מְנָא דְנַפְלִי מִהַאי טַלְא, בַּר
חַהוּא זְמַנָּא בְּזִמְנָא דְאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל
בְּמַדְבְּרָא, וְזֶן לְחוּ עֵתִיקָא דְכַלְא,
מִהַאי אַתָּר. מַה דְלֵא אֲשַׁתְּכַח
לְבַתָּר. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שמות
טז) הִנְנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם. בְּמַה דְאַתְּ אָמַר (בראשית
כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם
וְגו'. הַאי בְּחַהוּא זְמַנָּא. לְזִמְנָא
אַחֲרָא תַנִּינָן, קָשִׁים מְזוּנֹתַיִן שְׁלֵ
אָדָם קָמִי קַיְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָא
בְּמִזְלָא תַלְיִיא בְּמִזְלָא וְדַאי. וְעַל
בֵּן בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, לֹאֵן בּוֹכּוּתָא
תַלְיִיא מְלַתָּא, אֵלֵא בְּמִזְלָא תַלְיִיא

מִלְתָּא, וּבִלְא תִלְיִין בְּהַאי מוֹלָא,
בְּמַה דְּאִוְקִימְנָא.

תְּשַׁעַה אֲלֵפִין רַבּוּא עַלְמִין, נִטְלִין
וּסְמִכִין עַל הַאי גּוּלְגַלְתָּא.

וְהַאי אֲוִירָא דְכָּיָא אֲתַבְּלִיל בְּכִלְא,

בֵּינָן דְּהוּא בְּלִיל מְכִלְא וּבִלְא

אֲתַבְּלִיל בֵּיהּ, אֲתַפְּשְׁטוּ אַנְפּוּי

לְתֵרִין סְטָרִין, בְּתֵרֵי נְחוּרִין בְּלִילָן

מְכִלְא. וְכַד אֲסַתְּפְלוּ אַנְפּוּי, בְּאַנְפִּין

דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, בִּלְא אַרְךְ אִפִּים

אַקְרִי. מַאי אַרְךְ אִפִּים. (אריך אפים

מבעי ליה) אֵלָא הָכִי תַנִּינָן, בְּגִין

דְּאַרְךְ אִפִּיהּ לְחַיִּיבָא. אַבְל אַרְךְ

אִפִּים, אֲסוּזָתָא דְאַנְפִּין. דְּהַאי לָא

אֲשֶׁתְּכַח אֲסוּזָתָא בְּעֶלְמָא, אֵלָא
בְּזַמְנָא דְּאֲשַׁנְחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.

בַּחֲלָלָא דְּגוּלְגֻלְתָּא, נְחוּרִין תְּלַת
נְחוּרִין. וְאִי תֵימָא תְּלַת,
אַרְבַּע אֵינֻן, בְּמָה דְּאֵמִינָא,
אַחַסְנֵתִיָּה דְּאֲבוּי וְאֵמִיָּה, וְתָרִין גְּנִיזִין
דְּלָחוּן, דְּמַתְעַטְרֵן בְּלָחוּ בְּרִישֵׁיהּ,
וְאֵינֻן תְּפֻלִּין דְּרִישָׁא. לְבַתַּר
מִתְחַבְּרֵן בְּסִטְרוּי, וְנִתְרִין וְעֵאֲלִין
בְּתַלְתֵּי חֲלָלֵי דְּגוּלְגֻלְתָּא. נְפֻקִין כָּל
חַד בְּסִטְרוּי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.

וְאֵלִין מִתְחַבְּרִין בְּתֵרֵי מוּזְחֵי.
וּמוּזְחָא תְּלִיתָאָה כְּלִיל לִין,

וְאַחִיד (ואיננו תפלין דרישא. ואלין מתחברין
 בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהרין
 ועאלין בתלת חללי דגולגלתא. לבתר נפקין
 כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי
 מוחא תליתאה אחיד) **בְּהַאי סְטָרָא**
וּבְהַאי סְטָרָא, **וּמְתַפְּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא**,
וְאַתְעָבִיד מְנִיָּה תְרֵי גּוּזֵי פְּלִיָּין
בְּחָדָא. **וּמְחַאי נְחִיר אַנְפּוּי**, **וְאַסְחִיד**
בְּאַבָּא וְאַימָא גּוּזֵי דְאַנְפּוּי. **וְהוּא**
אַקְרִי דַעַת, **בְּדַעַת (ס"א בדא) בְּתִיב**,
 (שמואל א ב) **כִּי אֵל דַּעוֹת ה' וְגו'**, **בְּגִין**
דְּאִיהוּ בְּתֵרֵי גּוּזֵי לֹו נְתַבְּנוּ עֲלִילוֹת.
אַבְל לַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָאָה, **לָא**
נְתַבְּנוּ. **מַאי טַעְמָא נְתַבְּנוּ לְהַאי**.

בְּגִין דְּיִרִית תְּרִין חוּלְקִין, וּבְתִיב
(שמואל ב כב) עִם חֲסִיד תִּתְחַפֵּד וְגו'.

וְהָא בְּקִשׁוּט אֲזִקְמוּ חֲבַרְיָא,
דְּבְתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגֶד

יַעֲקֹב * לְרַחֵל בִּי אָחִי אָבִיהָ הוּא.

דף
רצ"ג
ע"א

וַיֵּגֶד, הָא אֲזִקְמוּהָ, דְּבִלָּא רֹא

דְּחַבְמָתָא. וְכִי בְּן רַבָּקָה הוּא. בְּן

רַבָּקָה, וְלָא בְּתִיב בְּן יַעֲחֵק. רְמוּ,

וּבִלָּא רְמוּזָא בְּחַבְמָתָא. וְעַל הָא

אֲקָרִי שְׁלִים בְּבִלָּא. וּבִיה אֲתַחֲזִי

מְהִימְנוּתָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב, וַיֵּגֶד

יַעֲקֹב, וְלָא בְּתִיב וַיֵּאמֶר.

הָנִי גְזוּזִי, כְּמַח דְּנַהֲרִין בְּעֶטְרָא

דְּרִישָׁא, וְעַלִּין בְּחַלְלִי

דְּגוּלְגֻלְתָּא. חָבִי מִתְּפִשְׁטִין בְּכַר
 גּוּפָא, וְגוּפָא אֶתְאַחֵד בְּחוּ. (אבל)
 לְעִתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא, לָא נִתְכְּנֵי,
 וְלָא יִיאָן לִיָּה, דִּהָא כִּלְא בְּחַד
 אֲשֶׁתְּכַח, חִידוֹ לְכִלְא, חַיִּים לְכִלְא.
 לָא תִלְיִיא בֵּיה דִּינָא. אֲכַר בְּהֵא, לוֹ
 נִתְכְּנֵי עַלִּילוֹת וְדֵאֵי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דִּרִישָׁא, תִּלְיִין כָּל
 אֵינֹן רַבּוֹן וְאֵלְפִין
 (קוצי) מְקוּצֵי דְשַׁעְרִין, דֵּאֵינֹן אוּכְמִין.
 וּמִסְתַּכְּבִין דָּא בְּדָא, אֲחִידֵן דָּא
 בְּדָא, דֵּאֲחִידֵן בְּנִהִירוֹ עַלְאָה
 דְּמַעְטֵר (דמתעטר) בְּרִישֵׁיה מַאֲפָא,
 וּמְמוּזָחָא דֵּאֲתַנְהִיר מַאֲפָא. לְבַתֵּר

נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנַהֲרוּ:
 דְּמַתְּעָטֵר בְּרִישׁוּה מַאימָא, וּמִשְׁאֵר
 מוּחִי. וְכִלְהוּ אַחֲדָן, וּמְסַתְּבִי
 בְּאֵינֹן שְׁעָרֵי דְאַחֲדָן מַאימָא, בְּגִין
 דְּאֵינֹן מַתְּעָרְבִין דָּא בְּדָא,
 וּמְסַתְּבִין דָּא בְּדָא.

וְכִלְהוּ מוּחִי אַחֲדָן בְּגוּלְגוּלְתָא,
 בְּמוּחָא עֲלָאָה. וְכִלְהוּ
 מְשִׁיבֵן (דַּאֲתַמְשְׁכוֹ) אֲתַמְשְׁכוֹן מַתְּלַת
 חֲלָלֵי דְמוּחָא, (אֲחִידָן בְּמוּחִי) מַתְּעָרְבִין
 דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאָבָא. בְּכַל
 אֵינֹן טַעְמִין וְרִזִין, סְתִימִין וּמַתְּגַלְיִין.
 וּבְגִין כֵּן כִּלְהוּ מוּחִי רְמִיזִי (כַּד נִמְצָא
 בַּס"י) בְּאַנְכֵי יְהוּדָא ^{אֲתַמְשְׁכוֹן} אֲלֵהוּךְ וְכו',

בְּמָה דְנִהוּרִין בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא,
וְעֵאלִין בַּחֲלָלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא.

בַּר אֵינוֹן קוֹצִין אוֹבְמִין, חֲפִיִּין וְתִלְיִין
לְסֵטְרָא דְאוּדְנִין. וְהָא אוֹקִימָנָא,

דְבַגִּין כֶּךָ בְּתִיב, (מלכים ב יט) הֲטָה

יְהוָה וְהוֹאֵהוּ ^{אֶתְּחַבֵּל} אֶתְּחַבֵּל וְיִשְׁמַע. מִכָּאן

אוֹקִימָנָא, מֵאן דְבָעֵי דִירְבִּין מִלְכָּא

אוּדְנִיה לְקַבְלֵיה, יִסְלֵם בְּרִישֵׁיה

דְּמִלְכָּא, וְיִפְנֵה שַׁעְרֵי מַעַל אוּדְנֵי,

וְיִשְׁמַע לֵיה מִלְכָּא בְּכָל מַה דְבָעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, מִתְאַחֲרָא

חַד אוֹרְחָא, בְּאַרְחָא

דְעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשָׁן מִנִּיה

בַּר אוֹרְחוֹי דְפִקוּדֵי אוֹרֵייתָא,

(ואתמנן עלייהו) כָּל מְאָרִיחוֹן דִּיבְכָא
 וִירָלָא תִלְיִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא,
 וְאֵינֵן מִפְּרִשֵׁין רִשְׁתָּא לְחֵיבֵיא,
 דְּלָא יִדְעִין אֵינֵן אֲרַחֲסִין. הָדָא
 הוּא דְבִתְיָב, (משלי ד) דְּרָךְ
 רִשְׁעִים כָּאֲפֵלְחָה. וְכָל אֵלִין
 תִּלְיִין בְּקוּצִין תִּקְיִפִין, וְכִגִּין
 כְּךָ בְּלָחוּ תִקְיִפִין. וְאוּקְיָמְנָא
 בְּאֵינֵן שְׁעִיעֵן אֲתֵאֲתֵדֵן מְאָרִיחוֹן
 דְּמִתְקַלָּא, (ס"א דרחימותא) דְּבִתְיָב,
 (תהלים כה) כָּל אֲרַחֲזֵי יְהוָה
 חֶסֶד וְאֵמֶת. וְכָל כְּךָ, כְּגִין
 דְּמִשְׁכִּין מִמּוֹחִין סְתִימִין דְּרַהֲיִטִי
 דְּמוֹחָא.

וּבְגִין כִּךְ מִשְׁתַּכְּחֵי כֹּל חַד כְּפֹנִים
 אוֹרְחֵי, מִחַד מוֹחָא בְּאֵינֵן
 קוֹצִין שְׁעִיעֵן, אֶתְמַשְׁכֵּן מְאִרִּיחוֹן
 דְּמִתְקַלָּא, (דְּרַחֲמוֹתָא) וְדִכְתִּיב כֹּל
 אֲרַחוֹת יְהוָה ^{אֲרַחוֹת} חֶסֶד וְאֶמֶת.

מְמוֹחָא תְּנִינָא, בְּאֵינֵן קוֹצִין
 תְּקוּפִין, אֶתְמַשְׁכֵּן
 וְתִלְיִין מְאִרִּיחוֹן דִּיבְבֵא וִילְלָא
 דְּכְתִיב בְּחוֹ דְּרֹךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה
 לֹא יָדְעוּ בְּמָה יִבְשְׁלוּ. מֵאִי קָא
 מִיִּירִי. אֶלָּא לֹא יָדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא
 יָדְעִין, וְלֹא כְּעֵאן לְמַנְדַּע, בְּמָה
 יִבְשְׁלוּ. אֵל תְּקַרִּי בְּמָה, אֶלָּא
 בְּאֵימָא יִבְשְׁלוּ. בְּאֵינֵן דְּמִתְאַחַדִּין

בְּסֵטֶר דְּאִיפּא. מַאי סֵטֶרָא דְּאִיפּא.
 גְּבוּרָה תִּקְיָפָא מִיְנֵהּ מְתַאֲחָדֵן
 מְאִרִיחוֹן דִּיבְבֵא וִילְלָא.

מְמוּחָא תְּלִיתָא, בְּאִינוֹן קוּצִין
 דְּאִינוֹן בְּאַמְצָעִיתָא,
 אַתְּמִשְׁכֵּן וְתִלְיִין מְאִרִיחוֹן דְּמוּדִין
 (דמארין). וְאַקְרוּן אֲפִין נְהִירִין וְלָא
 נְהִירִין. וּבְהַנֵּי כְּתִיב (משלי ד) פִּלְס
 מַעְגַּל רַגְלֶיךָ. וּכְלָא אֲשַׁתְּכַח בְּאִינוֹן
 קוּצִין דְּשַׁעְרֵי דְּרִישָׁא.

מְצָחָא דְּגוּלְגֻלְתָּא, מְצָחָא
 לְאִתְּפַקְדָּא (ס"א)

לאתפקרא) חִיבֵיא עַל עוֹבְדֵיחוֹן. וְכֵד
 הֵיא מְצָחָא אֲתַגְלִיֵּא, מְתַעְרִין

מְאֲרִיחוֹן דְּדִינִין, לְאֵינֹן דְּלֵא
מִתְכַּסְּפִין בְּעוֹבְרֵיחוֹן. הֵאֵי מְצַחֵא
סוּמְקָא בְּזוֹרְדֵא. וְכִשְׁעֵתָא
דְּאֵתְנַלְיֵיא מְצַחֵא דְּעֵתִיקָא בְּתֵיא
מְצַחֵא, אֵתְהַדְרַת חוֹזְרָא בְּתֵלְגָא.
וְהֵהִיא שְׁעֵתָא, עֵת רְצוֹן אֲקָרִי לְכִלְיֵא.
בְּסַפְרָא דְּאֵנְדֵּתָא דְּבִי רַב יִיבֵא
סָבֵא אָמַר, מְצַח. וְכִי
מְצַח, מְצַחֵא דְּעֵתִיקָא. וְאֵי לֵאוּ,
אֲשֵׁרֵי ח' בֵּין תְּרִין אֲתוּזוֹן, בְּמַח דְּאֵת
אָמַר (במדבר כד) וּמַחֲזִין פְּאֵתֵי מוֹאָב.
וְאוּקְיָמְנָא, דְּאֲקָרִי נְצַח בְּאֲתוּזוֹן
רְצוּפִין. וְכַמַּח נְצַחִים
חוּז. וְאֵף עַל גַּב דְּנְצַח אֲחֵרָא

(באתרא) בְּנִצְחָא אַחְרָא אִסְתְּלֵק, וְאִית
 נְצָחִים אַחְרָנִין דְּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל
 גּוּפָא. וּבְגִין דְּשַׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא
 דְּעִלּוּתָא דְּמִנְחָה, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַר
 דִּינִין, גְּלִיָּא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא מְצָחָא
 דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינִין אֲתַכְפִּיין וְאֲשַׁתְּכּוּ
 וְלֹא אֲתַעְבִּדוּ.

בְּהַאי מְצָחָא תַּלְיִין כ"ד בְּתַי דִּינִין,
 לְכָל אֵינּוֹן דְּחֻצֵיפִין
 בְּעוֹבְדֵיהוֹן. בְּמָה דְּכֹתִיב, (תהלים עג)
 וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ יָדָעָה
 בְּעֵלְיוֹן. וְהָא עֲשָׂרִים אֵינּוֹן, ד'
 לְמָה. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּד' מִיתוֹת בֵּית
 דִּינָא לְתַתָּא, דְּתַלְיִין מְלַעֲיָלָא.

וְאִשְׁתָּאֲרוּ עֶשְׂרִין. וּבְגִין כֶּךָ לָא
 מְעַנְשִׁין בִּי דִינָא עֲלָאָה, עַד
 דִּישְׁלִים (נ"א עשרין) וְסִלְקָא לְב' שְׁנִין,
 לְקַבְּלֵיהוֹן דְּב' בְּתֵי דִינָא. כְּמַתְנִיתָא
 סְתִימָאָה דִּילָן תְּנִינָן, לְקַבְּלֵיהוֹן
 דְּב"ד סְפָרִים דְּאִתְכְּלִילָן בְּאִזְרֵיתָא.

עֵינִין דִּרִּישָׁא, אִינּוֹן עֵינִין
 דִּלָּא מִסְתַּמְרִין מִנְיֵיהוּ
 חַיִּיבֵיָא. עֵינִין דִּנְיֵימִין וְלָא נְיֵימִין.
 וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרוּ (שיר השירים ה)
 עֵינִין כִּיּוֹנִים. מַאי יוֹנִים. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (ויקרא כה) וְלָא
 תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עֵמִיתוֹ. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (תהלים צד) וַיֹּאמְרוּ לָא

יִרְאֶה י' ה' וְגו'. וּבְתִיב (שם) הַנּוֹמֵעַ
אֵין הֵלֵא יִשְׁמַע וְגו'.

תְּקוּנָא דְעַל עֵינָא, שִׁיעְרֵי
דְּמַתְּשִׁיעְרֵן בְּשִׁיעוּרָא
שְׁלִימִים. מֵאֵינֵן שִׁיעְרֵין תְּלִיין אֶלְפֵי וו'
מָאָה מָאָרִי דְּאִשְׁגָּחֻתָא, לְאִגְחָא
קָרְבָא. וּבְדִין קַיְיִמִי בְּלָחוּ
מִשׁוּלֵי שְׁלִיהוֹן וּמַתְּפַקְחִין עֵינֵין.

בְּסוּתָא דְעַל עֵינֵין, גְּבִינֵין
מַתְּאֲחָדֵן בְּחוּ. וְאֶלְפֵי
(וּד' מֵאָה) רַבּוֹן מָאָרִי תְרִיסִין
אֲתֵאֲחָדֵן בְּחוּ, וְאֵינֵן אֶקְרוּן בְּסוּתָא
דְּעֵינֵין. וְכָל אֵינֵן דְּאֶקְרוּן עֵינֵי
יְהוָה ^{וְהוֹאֵהוּ}, לֹא פַקְחִין, וְלֹא אֲתֵעְרוּן,

בַּר בּוֹמְנָא דְאַלְיִן בְּסוּתֵי דְגַבְיִין,
 מִתְפָּרְשִׁין אֵינֵן תְּתֵא מֵעָלָא.
 וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְפָּרְשִׁין גַּבְיֵי תְתֵא
 מֵעָלָא, וְיַהֲבִין אַתְרֵי לְאַשְׁגָּחָא
 מִתְפַּקְחִין עֵינֵין, וְאַתְחִזִּי בְּמֵאן
 דְאַתְעֵר מְשִׁינְתִּיה (משנתיה). אֲסַתְחֵרוּ
 עֵינֵין וְחָמָא לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאַסְתַּתְּחִין
 בְּחַנּוּרָא דִילֵיהּ. וְכֹד אֲסַתְחִיין,
 אַתְכַּפֵּיין מְאַרְיָהוֹן דְדִינֵין לְיִשְׂרָאֵל.
 וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב, (תהלים מד) עֲזָרָה
 לָמָּה תִישָׁן יְהוָה ^{אֲדָרָא זוטא} הַקְּיָצָה וְגו'.

אַרְבַּע גְּזוּזֵין אַתְחִזִּין בְּאֵינֵן עֵינֵין.
 מְאֵינֵן גְּחִירִין ד' בְּתֵי
 דְתַפְּלִין, דְנִתְרִין בְּרַחֲמֵי מוֹחָא. ז'

דְּאֶקְרוּן עֵינֵי ה'. וְאֲשַׁנְחוּתָא (נפקא)
 נַפְקִי, מַגְוֹן אוֹכְמָא דְעֵינָא. בְּמָה
 דְּאוֹקִימָנָא בְּאֲדָרָא, דְּכַתִּיב, (זכריה ג)
 עַל אֶבֶן אַחַת שְׁבַעַה עֵינַיִם. וְאֵינֻן
 גְּוֹזְנִין מִתְּלַהֲטִין בְּסִטְרֵיהוּ.

מִסּוּמָקָא, נַפְקִין אוֹחְרָנִין, מְאִרֵי
 דְּאֲשַׁנְחוּתָא לְדֵינָא.
 וְאֵינֻן אֶקְרוּן, (דברי הימים ב טז) עֵינֵי
 יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} מְשׁוּטְמוֹת בְּכָל הָאָרֶץ.
 מְשׁוּטְמוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְמִים. בְּגִין
 דְּכִלְהוּ דֵינָא. מִירוֹקָא, נַפְקִין
 אוֹחְרָנִין, דְּקֵיִמִין לְגַלְאָה עוֹזְבֵדִין,
 בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ. דְּכַתִּיב (איוב לד)
 כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ. וְאֵלֵין אֶקְרוּן,

(זכריה ד) עֵינֵי יְהוָה אֵתְרוּ אֶת־יְהוּדָה מִשׁוֹטְטִים. מִשׁוֹטְטִים, וְלֹא מִשׁוֹטְטוֹת. בְּגִין דְּאֵינֶן לְתַרְיִן סְטְרִין, לְטַב וְלְבִישׁ. מִתְּוֹרָא, נְפַקִין כָּל אֵינֶן רַחֲמֵי, כָּל אֵינֶן טָבָאן, דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֵלְמָא, לְאוֹטָבָא לְחוּ לְיִשְׂרָאֵל. וְכִדִּין אֶסְתַּתְיִין (נ"א אסתחרון) כָּל אֵינֶן תְּלַת גְּזוּנֵי, לְרַחֲמָא עַל־יְהוּ.

אֵלִין גְּזוּנֵין מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וְאִתְדַבְּקוּ דָּא בְּדָא. כָּל חַד אוֹזִיף לְחַבְרִיה מִגְּזוּנֵי דִילִיָּה, כִּד מִתְּוֹרָא, דְּכִלְהוּ כְּלִילָן בֵּיה כִּד אֶצְטְרִיד, וְהוּא חָפִי עַל כִּלְא. כָּל גְּזוּנֵין דְּלִתְתָּא, לֹא יְכַלִּין כָּל בְּנֵי

עֲלֵמָא, לְאִסְתְּרָא לִזְנוּתָא, תְּזוּרָא,
 לְאִזְכָּמָא לְסוּמְקָא וְלִירוּקָא. וְהָבֵא
 בְּאִשְׁגַּחוּתָא חֵד, בְּלָחוּ אֶתְאֲחָדָן
 וְאִסְתְּחִיין בְּתוּזָרָא.

גְּבִינֵי לֹא מִשְׁתַּכְּבִין, בַּר
 בַּר בְּעִיין גְּזוּזִין דְּתוּזָרָא
 לְאִשְׁגַּחָא, בְּגִין דְּגְבִינִין יְהִבִין
 אֶתְר לְאִשְׁגַּחָא, לְכַלְחוּ גְזוּזֵי. וְאִי
 אִינֻן לֹא יְהִבִין אֶתְר, לֹא יִכְלִין
 לְאִשְׁגַּחָא וְלְאִסְתְּכַלָּא. גְּבִינִין לֹא
 קְיָיִמִין, וְלֹא מִשְׁתַּכְּבִין שְׁעָתָא חֵדָא
 שְׁלִימוּתָא (שְׁלִימָתָא), אֶלָּא פְּקַחִין
 וְסִתְּמִין, סִתְּמִין וּפְקַחִין, מִשּׁוּם
 עֵינָא פְּקִיחָא דְקָאִי עַלִייהוּ. וְעַל דָּא

בְּתִיב, (יחזקאל א) וְהַחֲיִיתָ רְצוּאָ
וְשׁוּב. וְהָא אֲוִקְמָנָא.

בְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ הִרְאִינָה
יְרוּשָׁלַם נֹוה שְׂאָנָן, וּבְתִיב

(דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה

אֶלְהֵיךָ בְּה מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דְּהָא

יְרוּשָׁלַם בְּעֵיא בִּין, דְּבְתִיב, (ישעיה א)

צֶדֶק יִלִּין בְּה. וּבְגִין כֶּךָ יְרוּשָׁלַם ׀,

וְלֹא צִיּוֹן. דְּבְתִיב, (ישעיה א) צִיּוֹן

בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְגו', דְּכִלָּא רַחֲמֵי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶךָ בְּתִיב, עֵינָא דְעַתִּיקָא

קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכִלָּא.

הַשָּׁתָא, עֵינֵי יְהוָה ^{אֲוִקְמָנָא} אֶלְהֵיךָ בְּה,

לְטַב וְלְבִישׁ, כְּמָה דְאַתְחֲזִי. (לסומקא

ולירוקא. והכא באשגחותא חדא, כלהו אסחרן
 ואסתחיין בחוורא. גבינוי לא משתככינ, בר כד
 בעיין גוונין לאשגחא) **בְּגִין בְּךָ לָא**
אַתְקִימוּ בְּקִיּוּמָא תְּדִיר. וְהָתָם עֵינְךָ
תְּרֵאנָה יְרוּשָׁלַם, כְּלָא לְטַב, כְּלָא
בְּרַחֲמֵי. דְּכְתִיב, (ישעיה נד) וּבְרַחֲמֵים
גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ.

תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} **אֶלְהֵיךָ בָּה**
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה. מִרְשִׁית
חֶסֶד א' כְּתִיב, וְלָא רֵאשִׁית
בְּאַרְבָּ. מֵאן הִיא. ה"א דְּלִתְתָּא.
וְלֵעִילָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. מֵאֵי
טַעֲמָא הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. מִשּׁוּם

בְּכַתִּיב, (ישעיה נ) אֲלֵכִישׁ ✧ שָׁמַיִם
 בְּדַרְוֹת, וְעַיִנַּי בְּקַדְרוֹתָא, בְּגִזְוֹנָא
 אוֹכְמָא אֶתְחַפּוּ.

דף
 רצ"ד
 ע"א

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאֵן אֶתְר
 מִסְתַּכְּלִין בִּירוּשָׁלַם
 אֲלִין עֵינַי יְהוּזַבְדָּא ^{אֶתְחַפּוּ}, חֹר ופִירֵשׁ,
 מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא דִּינָא בְּלָא
 אֲלֵךְ, וְדִינָא אֶתְאַחַד מִסְטָרְהָא, אֵךְ
 עַל גַּב דְּלָאוּ הוּא דִּינָא מִפְּשֵׁ. וְעַד
 אַחֲרִית שָׁנָה, אַחֲרִית שָׁנָה וְדֵאי
 דִּינָא אֲשַׁתְּבַח. דְּהָא כְּתִיב, (ישעיה א)
 צֶדֶק יִלֵּין בָּהּ, דְּהוּא אַחֲרִית הַשָּׁנָה.
 תָּא חַזִּי, א' בְּלַחֲדוּדֵי אֶקְרִי רֵאשׁוֹן,
 דְּבַר. בְּאֲלֵךְ סְתִים וְנִגְזִיז מַה

דְּלָא אֲתִידַע. כִּד אֲתַחֲבַר הָאִי אֲלֵךְ
 בְּאַתָּר אַחְרָא, אֲקָרִי רֵאשִׁית. וְאִי
 תִּימָא דְאַתַּחֲבָרָא. לָא. אֲלֵא
 אֲתַנְגְּלִיא בֵּיה, וְנַהִיר לֵיה, וְכִדִּין
 אֲקָרִי רֵאשִׁית. וְאֲפִילוּ בְּהָאִי
 רֵאשִׁית, לָא אֲשַׁנַּח בִּירוּשָׁלַם,
 דְּאֲלֵמְלָא הָוֵת בְּהָאִי, אֲתַקְוִימַת
 תְּדִירָא. אֲבַל מִרְשִׁית כְּתִיב.
 וְלַעֲלָמָא דְאַתִּי כְּתִיב, (ישעיה מא)
 רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּה הַנֵּם וְגו'.

חוֹטָמָא דְזַעִיר אַנְפִּין, תְּקוּנָא
 דְּפִרְצוּפָא. כִּל פִּרְצוּפָא
 בֵּיה אֲשַׁתְּמוּדַע. חוֹטָמָא דָּא, לָא
 בְּחוֹטָמָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא

דְּכָל סְתִימִין. דְּחֻזְטָמָא דְּעַתִּיקָא,
 חַיִּים דְּחַיִּים לְכָלָּא. דְּהָא מְתֵרִין
 נִזְקֵבִין, נְפִקוּן רִיחִין דְּחַיִּין, לְכָלָּא.
 בְּהַאי זְעִיר אֲנַפִּין כְּתִיב, (שמואל ב כב)
 עָלָה עֵשֶׂן בְּאַפּוֹ זְנוֹ.

בְּהַאי תַּנְנָא כָּל גְּזוּנֵי (תרי גוונג)
 אַחִידֵן בֵּיהּ, בְּכָל גְּזוּנָא
 וּגְזוּנָא, אַחִידֵן כַּמָּה מְאִרִיחוֹן דְּדִינָא
 קִשְׂיָא. דְּאַחִידֵן בְּתַחוּמֵי תַּנְנָא. (ובגין
 כד) זְלָא מְתַבְּסָמִין כְּלָחוּ, אָרָא
 בְּתַנְנָא דְּמַדְּבַחָא דְּלִתְתָּא. זְעֵל דָּא
 כְּתִיב, (בראשית ח) וַיִּרַח יְהוָה
 אֶת רִיחַ תְּנִיחֹת. מַהוּ תְּנִיחֹת.
 אֶת־בְּסָמוּתָא דְּמֵאֲרֵי דִינָא, נַחַת רִיחֹת.

וַיִּרְחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת רֵיחַ הַנִּיחַח,
אֶת רֵיחַ הַקָּרְבָּן לֹא בְּתוֹב,
אֲלֵא אֶת רֵיחַ הַנִּיחַח. וְכִלְהוּ
גְבוּרָאן דְּאַחֲדוּן בְּחוּטְמָא, וְכִלְ
דְּאַתְאַחֲדוּן בְּהוּ, בְּלִהוּ מִתְבַּסְמָן.
וְכַמָּה גְבוּרָאן מִתְאַחֲדוּן בְּחָדָא,
דְּבְתוֹב (תהלים קו) מִי יִמְלִל
גְבוּרֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמִיעַ בְּלִ
תְּהַלְלָתוֹ. וְהֵא חוּטְמָא, מִחַד
נִקְבָּא נֶפֶק אִשָּׁא דְּאַבְלָא בְּלִ
שָׂאֵר אִשׁוּן. בְּחַד נִקְבָּא תִנְנָא.
וְהֵא וְהֵא אִשְׁתַּבַּח בְּאִשָּׁא
וְתִנְנָא דְּמַדְבְּחָא. וְאַתְנַגְלִיָּא תֵּא
עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְאַשְׁתַּבַּח בְּלֵא.

תִּיַנְנֵנוּ דְאֲתַמַּר (ישעיה מח) וְתַהֲלִתִּי
אֲחַטֵּם לָךְ.

חֻטָּמָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אָרִיךְ,
וּמַתְפָּשֵׁט. וְאֲקָרִי אָרֶךְ
אֲפִים. וְהֵאֵי חֻטָּמָא, זְעִיר. וְכַד
תִּנְנָא שְׂרֵי נָפִיק בְּבַחֲלֵלוֹ, וְאֲתַעְבִּיד
דִּינָא. וּמֵאֵן מְעַבֵּב לְהֵאֵי. חֻטָּמָא
דְעֵתִיקָא. וְכִלְיָא בְּמַה דְאִמִּינָא
בְּאֲדָרָא, וְאֲתַעְרוּ חֲבַרְיָא.

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא,
אֲזָקִים תְּנִי תִרֵי נִזְקֵי.
מִחַד תִּנְנָא וְאִשָּׂא. וּמִחַד נִיִּחָא
וְרוּחָא טָבָא. דְאִית בֵּיהּ יְמִינָא
וְשִׁמְאָלָא, וְכַתִּיב (ס"א דכתיב) (הושע יד)

זְרִיחַ לֹא פִלְבָנוֹן. וּבְנוֹקְבָא בְתִיב,
 (שיר השירים ז) זְרִיחַ אִפְךָ בְּתַפּוּחִים.
 זִמְה בְּנוֹקְבָא חָבִי, פֶּלֶל שְׁכֵן בֵּיה.
 וְשִׁפּוּר קָאֵמַר.

זִמְה דְאֵמַר זְרִיחַ יְהוָה ^{אֵתְּמַרְתָּ} אֵת
 זְרִיחַ הַנִּיחַח. הַנִּיחַח בְּתָרִי
 סְטָרִי, חֵד נִיחָא, דְאֵתְנַלְיָא עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,
 דְהֵאֵי הוּא נִיחָא וְאֵתְפְּסִמוּתָא
 לְכָלֵּא. וְחֵד אֵתְפְּסִמוּתָא דְלִתְתָא,
 בְּתַהוּא תְנַנָּא וְאֵשָׂא דְמַדְבְּחָא.
 וּבְגִין דְאֵיהוּ מְתָרִין סְטָרִין,
 בְּתִיב נִיחַח. וְכָלֵּא בּוֹעִיר אֲנַפִּין
 אֵתְמַר.

תַּרִי אֲוִדְנִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ.
 וְתַרְוִייהוּ סַלְקִין לְחַד.
 דְּכַתִּיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְהוֹאָכָזִם
 אֲזַנְךָ וַיִּשְׁמַע. אֲוִדְנָא לָגוּ בְּגוּ דִילֵיהּ,
 תַּלְיִיא בְּרִשִׁימִין עֲקוּמִין, בְּגִין
 דִּיתַעֲכָב קָלָא לְאַעֲלָא בְּמוֹחָא,
 וַיִּבְחִין בֵּיהּ מוֹחָא, וְלָא בְּבַחֲלוֹ,
 דְּכָר מְלָה דַחְוֵי בְּבַחֲלוֹ, לָא הָוָה
 בְּחַכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מֵאֲוִדְנִין אֲלִין תַּלְיִין כָּל מְאֲרִיהוֹן
 דְּגַדְפִין, דְּנַטְלִין קָלָא
 מֵעַלְמָא, וּבְלָחוּ חָבִי אֲקֶרוּן אֲזַי
 יְהוֹאָכָזִם ^{אֲוִדְנָא}, דְּכַתִּיב בְּחוּ, (קהלת י) כִּי
 עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְגו'. כִּי

עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, הַאי
 קָרָא קְשִׁיָּא, הַשְּׁתָּא מַאי קוֹל אֵיבָא
 הָבָא, דְּהָא רִישָׁא דְקָרָא בְּתִיב גַּם
 בְּמִדְעָךְ מִלָּךְ אֵל תִּקְלֵל, בְּמִדְעָךְ
 בְּתִיב, וּבְחֲדָרֵי מְשַׁכְּבָךְ זְגוּ. מַאי
 טַעְמָא בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת
 הַקּוֹל, זְהָא לֵיבָא הָבָא קָלָא.

אֶלָּא זְדַאי פֶּלַם מַה דְּחָשִׁיב בַּר נָשׁ,
 זְכַר מַה דְּיִסְתַּבֵּל בְּלַבּוּי, לָא
 עֲבִיד מְלָחָה, עַד דְּאַפִּיק לֵיהּ
 בְּשִׁפּוּזֵיהּ, זְהוּא (ואף על גב דאיהו) לָא
 אֲתַבְּוֵן בֵּיהּ. זְהוּא מְלָחָה דְאַפִּיק,
 מִתְּבַקְעָא בְּאִוְרָא, ✧ וְאַזְלָא זְסַלְקָא
 זְטָסָא בְּעֵלְמָא, זְאַתְעֲבִיד מִנִּיהּ

קָלָא. וְהָהוּא קָלָא נְטַלִּין לִיה מְאָרִי
 דְּגַדְפִּין, וְסִלְקִין לִיה לְמַלְכָּא, וְעַיִל
 בְּאַוּדְנֵי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ה)
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֱתֵנִי אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם.
 (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֱתֵנִי וַיַּחַר
 אַפּוֹ.

וּבְגִין כְּךָ, כָּל צְלוֹתָא וּבְעוֹתָא
 דְּדָבְעֵי בַר נָשׁ מִקַּמִּי
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בָּעֵי לְאַפְקָא
 מִלִּין בְּשַׁפּוֹתֵיהּ, דְּאִי לָא אַפִּיק
 לִזְנוּן, לָאוּ צְלוֹתֵיהּ צְלוֹתָא, וְלָאוּ
 בְּעוֹתֵיהּ בְּעוֹתָא. וּכְיֵן דְּמַלִּין
 נְבָקִין, מִתְבַּקְעִין בְּאַוִּירָא, סִלְקִין
 וְטָסִין וְאִתְעָבִידוּ קָלָא, וְנָטִיל

לֹון מֵאן דְּנָטִיר, וְאַחִיד לֹון
 לְאַתְרָא (נ"א לכתרא) קְרִישָׁא, בְּרִישָׁא
 דְּמִלְפָּא.

מִתְלַת חֲלָלֵי דְמוֹחֵי, נָטִיף נְטִיפָא
 לְאַוּדֵינִין, וְהָהוּא אֶקְרִי נַחֲל
 בְּרִית. בְּמָה דְאַתְ אָמַר, (מלכים א יז)
 נַחֲל בְּרִית, בְּלוֹמַר, בְּרוּתָא דְאַוּדֵינִין.
 וְקָלָא עֵייל בְּהָהוּא עֶקֶימָא, וְאַשְׁתַּאב
 בְּהָהוּא נַהֲרָא, דְּהָהוּא נְטִיפָא. וְכִדִּין
 אֲתַעְכָּב תַּפְּן, וְאַתְבְּחִין בֵּין טַב
 לְבִישׁ. הָרָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב לד) כִּי
 אֵינן מַלְיִין תְּבַחֵן. וּמַאי טַעְמָא אֵינן
 מַלְיִין תְּבַחֵן. מְשׁוּם דְּאַתְעַכָּב קָלָא
 בְּהָהוּא נַהֲרָא דְנְטִיפָא, בְּעֶקֶימוּתָא

דאודנין, וְלֹא עֵייל בְּבְהִילוֹ. וּבְגִין
 בְּךָ אֶתְבַּחֵן בֵּין טַב לְבִישׁ, (שם)
 וְחִיד יִטְעַם לְאֹכֹל. מֵאֵי טַעְמָא חִיד
 יִטְעַם לְאֹכֹל. בְּגִין דִּיתַעֲבַב תַּמָּן,
 וְלֹא עֵייל בְּבְהִילוֹ בְּנוֹפָא, וְעַל דָּא
 יִטְעַם וַיִּתְבַּחֵן, בֵּין מְתִיקָא לְמְרִירוֹ.

בְּתַאי נוֹקְבָא דְאודנין, תַּלְיִין נוֹקְבִין
 אוֹחְרָנִין, נוֹקְבָא דְעֵינִין.
 נוֹקְבָא דְפּוֹמָא. נוֹקְבָא דְחוֹטְמָא.
 מִתְהוּא קָלָא דְעֵייל בְּנוֹקְבָא
 דְאודנין, אִי אַצְטְרִיד עֵייל לְנוֹקְבֵי
 דְעֵינִין, וְנִבְעִין דְמַעִין. מִתְהוּא קָלָא
 אִי אַצְטְרִיד, עֵייל לְנוֹקְבָא דְחוֹטְמָא
 דְפְרִדְשָׁא, וּמִפְקִי תַנְגָּא וְאַשָׁא

מִתְּהוּא קָלָא. הֲדָא הוּא דְכְתִיב,
 (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יְהוָה יְהוֹשִׁיעַ ^{אֶת} וַיִּחַר
 אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה ^{וַתִּבְעַר}. וְאִי
 אֲנִצְטְרִיד, עֵייל חֲתוּא קָלָא לְנוֹקְמָא
 דְּפוּמָא, וּמְלִיל וְגִזְר מְלִין (נ"א גזרין)
 מִתְּהוּא קָלָא. כִּלָּא מִתְּהוּא קָלָא
 דְּאוּדְנִין. עֵייל בְּכַל גּוּפָא וְאַתְרֵינִישׁ
 מְנִיָּה כִּלָּא. (ס"א כמה תלייא) (וכלא
 תלייא) בְּהַאי אוּדְנָא. זְכָאָה מֵאֵן
 דְּנִטִיר מְלִין. עַל דָּא כְּתִיב, (תהלים
 לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע וּשְׁפַתְךָ מִדִּבֵּר
 מִרְמָה.

הַאי אוּדְנָא קָרִי בֵּיה שְׁמִיעָה.
 וּבְשְׁמִיעָה אֶתְכִלִּין אֵינִין

מוֹחִי. חֲכָמָה אֶתְפָּלִיל בִּיה, דְּכָתִיב,
 (מלכים א א ג) וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב
 שׁוֹמֵעַ. בִּינָה, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 (שמואל א ג) דְּבִר כִּי שׁוֹמֵעַ עַבְדְּךָ.
 (מלכים ב יח) כִּי שׁוֹמְעִים אֲנַחְנוּ.
 (ובהני תליין כלא) וְעַתָּה, בְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר, (משלי ד) שְׁמַע בְּנִי וְקַח
 אֲמָרִי. (משלי ב) וּמְצוֹתַי תִּצְפּוֹן אֶתְךָ.
 הָא בְּלָא תִלְיִין בְּאִוְדָנִין בְּהֵא
 אִוְדָנָא תִלְיִין צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין וּפְקִיחָא
 דְּעֵינִין. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (מלכים
 ב יט) הִטָּה יְהוָה אֶת־אָזְנוֹךָ וַיִּשְׁמַע
 פֶּקֶח עֵינֶיךָ וַרְאֵה. הָא בְּלָא בִּיה
 תִלְיִיא.

בְּהַאי אֲדָרָא, תְּלִיין רְזִין עֲלֵאין,
 דְּלֵא נַפְקִין לְבַר, בְּגִין כְּדָ
 הִיא עֲקִימָא לְגוּ. וְרִוא דְּרִזִין סְתִימִין
 בֵּיהּ, וְזִי לְתַהוּא מְנַלָּה רְזִין. וּבְגִין
 דְּהַאי אֲדָרָא כְּנִישׁ רְזִין, וְעֲקִימוּתָא
 דְּלְגוּ נְטִיל לֶזֶן, לָא גַלִּי רְזִין לְאִינּוֹן
 דְּעֲקִימִין בְּאַרְחֵיהוּ, אֶלָּא לְאִינּוֹן
 דְּלֵא עֲקִימִין. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (תהלים כה) סוּד יְהוָה ^{אֲדָרָא} לִירֵאִיו
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, דְּנְטִילֵי אֲרַחֲוִי
 וְנְטִילֵי (ונטרי) מְלִין.

וְאִינּוֹן דְּעֲקִימִין בְּאַרְחֵיהוּ, נְטִילֵי
 מְלִין וְעֵיילִין לֶזֶן בְּבְהִילּוֹ,
 וְלִית בְּהוּ אֲתָר לְאֲתַעֲבָא. וְכָל

גוּקְבִין אַחֲרֵינִין, מִתְּפַתְחִין בֵּיהּ, עַד
 דְּנִבְקִין מִלֵּין בְּנוֹקְבָא דְפּוּמָא. וְאֵלִין
 אֲקִרוּ חֵיבֵי דָרָא, שְׁנוּאֵי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. בְּמַתְנִיתָא דִילָן חֲנָן,
 בְּאֵילֵי קָטִיל גּוּבְרִין, וּבְאֵלֵי פְלַח
 לְעִבּוּדָה זָרָה. וּבְלָא בְחַד קָרָא,
 דְּכַתִּיב, (ויקרא יט) לֹא תִלְךָ רֶכֶל
 בְּעַמֶּךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי
 יְהוָה ^{יְהוָה}. מֵאֵן דְּעֵבֵר עַל הָאִי
 רִישָׁא דְקָרָא, בְּאֵילֵי עֵבֵר עַל בְּלָא.
 זְבָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, דְּעַלְיֵיהּ
 בְּתִיב, (משלי יא) וְנֶאֱמַן רוּחַ
 מְכַסֶּה דְבָר. נֶאֱמַן רוּחַ וְדָא, דְּהָא
 רוּחָא דְלִהוֹן מֵאַתֵּר עֲלָאָה קְדִישָׁא

אֲשֶׁת־לֵיָּהּ, וּבְגִין כֶּךָ נֶאֱמַן רַחֲמֵי
אֲבָרִין. וְסִימָן דָּא אֲוֹקִימָנָא, הֵהוּא
דְּמַגְלָה רִזִּין, בְּיַדְוֵעַ דְּנִשְׁמַתִּיהָ, לָאוּ
אִיהוּ מְנוּפָא דְּמַלְכָא קַדִּישָׁא. וּבְגִין
כֶּךָ לֵית בֵּיה רָזָא, וְלָא מֵאַתָּר דְּרָזָא
הוּא. וְכַד תִּפְּוֹק נִשְׁמַתִּיהָ, לָאוּ
אַתְדַּבְּקָא בְּנוּפָא דְּמַלְכָא, דְּהָא לָאוּ
אַתְרִיהָ הוּא. וְוִי לְהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְוִי
לֵיה, וְוִי לְנִשְׁמַתִּיהָ. וּכְאַה חוּלְקִיהוֹן
דְּצַדִּיקָיָא, דְּמְכַסִּין רִזִּין, כֶּל שְׂכַן
רִזִּין עַלְאִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (רזין
עלאין דמלכא קדישא) עַלִּיְהוּ בְּתִיב,
(ישעיה ס) וְעַמֶּךָ בּוֹלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אֶרֶץ.

✧ אַנְפוּי, פֿתָרִין תִּקְרוּבִין דְּבוּסְמָא.

(כלהו) סֶהְדוּתָא עַל מַה

דְּאַמִּינָא, דִּהָא סֶהְדוּתָא בְּהוּ תִלְיָא.

וּבְבִלָּא תִלְיָא סֶהְדוּתָא. אַבְל תַּנִּי

תִּקְרוּבִי דְּבוּסְמָא, תַּחוּרָא וְסוּמְקָא,

סֶהְדוּתָא לְאַבָּא וְאַיְמָא. סֶהְדוּתָא

לְאַחְסָנָא דִּירִית וְאַחִיד לִזְוֵן. וְהָא

בְּמִתְנִיתָא דִּילָן אֲזַקְמָנָא, בְּמַה

פְּרָסִי בֵּין תַּחוּרָא לְסוּמְקָא, וְאַתְּפִלִּילָן

בֵּיהּ פֿתְדָא בְּסִטְרָא דְּתַחוּרָא.

בְּד אַתְנַהִיר מְנַהִירוּ דְּתַחוּרָא

דְּעִתִּיקָא, חֲפִיָּיא תְּהוּא

תַּחוּרָא עַל סוּמְקָא. וּבְלָחוּ בְּנַהִירוּ:

אַשְׁתַּבַּח. וּבְדִין פְּתִיב, (במדבר ו) יֵאָר

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} פָּנֵינוּ אֱלֵיךָ. וְכִד חַיִּיבִין
 סְגִיָּאִין, תִּלְיִין דִּינִין בְּעֵלְמָא,
 אֲשֶׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא בְּכֵלָא (ס"א
 בעלמא). וְסוּמְקָא אֲתַפְּשֵׁט בְּאַנְפִּין,
 וְחָפָא כָּל (נ"א על) חֲזוּרָא. וְכִדִּין כֵּלָא
 אֲשֶׁתְּכַח בְּדִינָא. וְכִדִּין כְּתִיב (תהלים
 לד) פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּעוֹשֵׂי רָע. (בגדי
 קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי נקם) וְכֵלָא
 בְּחַאי תִּלְיָא, וְכִגִּין דָּא סְחָדוּתָא הוּא
 בְּכֵלָא.

כִּמְה וְכִמְה מְאֵרֵי תְרִיסִין מְחַכָּאן
 לְחַנֵּי גְזוּנֵי, מְצַפָּאן לְחַנֵּי גְזוּנֵי.
 כִּד נְהִירִין גְזוּנֵי, כָּל עֲלָמִין כְּלָחוּ
 בְּחָדוּ. בְּזִמְנָא דְנְהִיר חֲזוּרָא, כֵּלָא

אֲתַחֲזוּ בְּתַחֲוֵא גְוֹנָא. וְכַד אֲתַחֲזוּ
בְּסוּמְקָא כִּלְא הָכִי אֲתַחֲזוּ בְּתַחֲוֵא
גְוֹנָא.

בְּאַלְיִן תַּקְרוּבִין דְּבוּסְמָא, שְׂאֲרֵי
דִּיקְנָא לְאַתְחֲזָא, מִרִּישָׁא
דְּאוּדְנִין, וְנַחֲתִית וְסֻלִּיק בְּתַקְרוּבָא
דְּבוּסְמָא, שְׁעָרִין אוּכְמִין דְּדִיקְנָא,
בְּתַקְוִנָא יָאָה שְׁפִיר. כְּגִיבְר תַּקִּיף,
שְׁפִיר. מִשְׁחָא דְרַבּוּת דְּדִיקְנָא
עֲלָאָה דְּעַתִּיקָא, בְּתַחֲוֵא דִּיקְנָא דְּזַעִיר
אַנְפִּין אֲתַחֲזוּ, וְנַחֲוִיר.

שְׁפִירוּ דְּתַחֲוֵא דִּיקְנָא, כְּט' תַּקְוִנִין
אַשְׁתַּבַּח. וְכַד מִשְׁחָא
דְרַבּוּת, דְּתַלְתַּת עֶשֶׂר נְבִיעִין

דְּדִיקְנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא נְהִיר
 בְּהַאי דִּיקְנָא, אֲשֶׁתְּכֹחוּ כ"ב
 תְּקוּנִין. וְכִדִּין מִתְּבַרְכִין בְּלָחוּ.
 וַיִּשְׂרָאֵל סָבֵא מִתְּבַרְכָּא בְּהַאי,
 וְסִמֵּן, (בראשית מח) בְּךָ יִבְרַךְ
 יִשְׂרָאֵל. כֹּל תְּקוּנִין דְּדִיקְנָא
 דָּא, אֲוִקִימָנָא בְּאֲדָרָא קְדִישָׁא,
 דְּכִלְהוּ מִתִּיקוּנִין דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא
 אֲתִקְנוּ. וְהָבֵא בְּעֵינָא לְגַלְגָּלָא,
 מַה דְלָא אֲתִגְלִי תַמָּן, בְּגִין
 לְמִיעַל בְּלָא בְּסוּפָא. (הא כל
 תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו מתיקונין
 דדיקנא (דעתיקא) עתיקא קדישא אוקימנא
 .(באדרא קדישא).

נְשִׁיתָא אֵינֵן, ט' אֲקָרוּן.
 תְּקוּנָא קַדְמָאָה, נֶפֶק
 הָהוּא נִיצוּצָא בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינּוּתָא,
 וּבִטְשׁ בְּתַחֲזֵת שְׁעָרָא דִּירֵישָׁא,
 מִתַּחֲזֵת קוֹצִין דְּעַל אֹדְנִין,
 וְנַחֲזִית מִקְמֵי פִתְחָא דְאֹדְנִין עַד
 רֵישָׁא דְפּוֹמָא. הָא תְּקוּנָא דָּא
 מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא לָא אֲשַׁתְּכַח,
 אֲרָא פִד נְגִיד מִזְלָא דְעַתִּיקָא
 קַדִּישָׁא, וְתִלְיִיא מֵינַה הָהוּא
 מִבוּעָא דְחַבְמָתָא (חסר), פִד אֵימָא
 אֶתְמַשְׁבָּא וְאֶתְכִלִּילת בְּאִירָא
 דְבִיא, הָהוּא חַזְוֵרָא נְקִיט
 אֵימָא (חסר), וְנִיצוּצָא עֲלֵילת

וְנִפְקַת, וְאַתְּ אַחַד דָּא בְּרָא,
וְאַתְּ עֲבִידַת חַד תְּקִינָא.

וְכַד אֲצַטְרִיךְ סְלֵקָא דָּא עַל דָּא,
וְאַתְּ כְּפִיָּא חַד מִקְמִי בְּרָא.

וּבְגִין כִּךְ בְּרָא אֲצַטְרִיךְ, חַד לְמַעַבְד
נְיֻקְמִין. וְחַד לְרַחֲמָא. וְעַל חַאי תְּאִיב
לְחַאי דִּיקְנָא דְּוֹד מְלֻכָּא, כְּמַח
דְּאֻקְיָמְנָא.

בְּחַאי דִּיקְנָא ט' תְּקִינִין
אֲשַׁתְּכַחוּ, שִׁיתָא רְבִזִין

דְּתַלְיִין בְּחוּ, וּמִתְּפִשְׁטִין בְּכַל
גּוּפָא. וְאַלִּין שִׁיתָא דְּתַלְיִין,

תַּלְיִין בְּשַׁעְרֵי דְּתַחוּת תְּקִינָא
דְּבוּסְמִין. תְּלַת מֵחַאי סְטֵרָא,

וּתְלַת מֵהַאי סְטָרָא. וּבִיקִירוּתָא.
דְּדִיקְנָא, תְּלִיין תְּלַת אַחֲרֵינִין.
חַד לְעֵילָא בְּשַׁפּוּזִין, וְתָרִין בְּאֵינִין
שְׁעָרִין דְּתְלִיין עַד טַבּוּרָא. וְכָל
הָיִ שִׁיתָא, ג' מִכָּאן וְג' מִכָּאן,
אַתְמַשְׁכֵּן וְתְלִיין בְּפִלְחוֹן, בְּאֵינִין
שְׁעָרֵי דְּתְלִיין וּמִתְפָּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.
וּבְגִין דְּהָיִ תְּלַתָּא אֵינִין בִּיקוּרוֹ
דְּדִיקְנָא יִתִּיר מִפְּלָחוֹ, כְּתִיב
בְּחֹזֶה שָׂמָא קְדִישָׁא. דְּכְתִיב,
(תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עָנְנִי
בְּמִרְחַב יְהוָה, יְהוָה־לִּי ^{אֱלֹהֵי} ^{יְהוָה} לֵי לֹא אִירָא.
וְהָא דְּאִיקְיִמָּנָא בְּאֲדָרָא, מִן הַמִּצַּר
קָרָאתִי יְהוָה, מֵאַתָּר דְּשָׂרֵי דִיקְנָא

לְאַתְפֵּשֶׁטָא, דְּהוּא אֲתָר (ס"א דחיק)
 רַחֵיק מִקְמִי אִידְנִין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסַפְרָא דְאַגְדָתָא דְבִי רַב יִיבָא
 סָבָא, חָבִי אָמַר

וְאוֹקִיִּם, דְּשִׁירוּתָא דְדִיקְנָא מִחֶסֶד
 עֲלָאָה, דְּבִתִּיב, (דברי הימים א כט)

לָךְ יְחֻזְאִי <sup>אין רוב
התלמודים</sup> חֲגֻדְלָה וְחֲגֻבֻרָה
 וְהַתְפָּאֶרֶת וְגו'. וְכֵלָא הוּא, וְחָבִי

שְׁאֵרִי, וְתַשְׁעָה אֶתְמַשְׁכֵּן וְתַלְיִין
 בְּדִיקְנָא, וּמִקְמִי אִידְנִין, חָבִי שְׁאֵרִי,
 וְקִיּוּמָא לָא מִתְקִיּוּמִין אֶלָּא בְּאַתָּר

אַחֲרָא, כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא.

וְכַד אֶצְטְרִיךְ עֲלֵמָא לְרַחֲמִי,
 אֶתְגַּלְיִיא מִזְלָא קְדִישָׁא.

וְכָל הַיּוֹם תִּקְוִינִין דְּבְדִיקָנָא יִקְרֵא
 דְּזַעִיר אַנְפִּין, כְּלָחוּ רַחֲמֵי מִשְׁתַּכְּחִי.
 וְכִד אַצְטְרִיךְ לְדִינָא, מִתְחַזִּיא
 דִּינָא, וְכִדִּין עֲבָדִין נוֹקְמִין לְשִׁנְאִיהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל, לְאִינּוֹן דְּעַקְוִן לָחוּ. ✧ כָּל
 יְקִירוֹ דְּדִיקָנָא, בְּאִינּוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין
 אִינְהוּ, מִשּׁוּם דְּכָלָא בְּהֵא תַלְיִין.

דף
 רצ"ה
 ע"ב

כָּל הַיּוֹם שְׁעָרֵי דְדִיקָנָא דְזַעִיר
 אַנְפִּין, כְּלָחוּ קְשִׁישׁוֹן תִּקְוִינִין,
 מִשּׁוּם דְּכָלָחוּ אַכְפִּיין לְדִינִין,
 בְּשַׁעֲתָא דְמוֹלָא קְדִישָׁא אֲתַגְלִי.
 וְכִד בָּעֵא לְאַנְחָא קְרָבָא,
 בְּהֵא דִּיקָנָא אֲתַחֲזִי כְּגַבְר
 תִּקְוִי, מֵאֲרִי נַעֲתָן קְרָבִיא.

וּבְרִין מָרִיט מֵאן דְּמָרִיט, וְאַגְלִישׁ
מֵאן דְּאַגְלִישׁ.

הָנִי תְּשַׁעָה תְּקוּנִין, אֲמָרְן מִשָּׁה
וּמְנָא תְּנִינָא, בְּשַׁעְתָּא
דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְדָּרָא לֹון כְּלָהוּ רַחֲמִי.
דְּאֵף עַל גַּב דְּתַלְיָסָר תְּקוּנִין
לָא אֲמָרְן הַשְׁתָּא, בְּכּוּזָנָא תַלְיָיא
מִלְתָּא, דְּהָא לָא יִיעוּל בְּהָנִי
תְּקוּנִין לְאַדְכָּרָא, אֶלָּא בְּמִזְלָא
אַתְכּוּזִין, וְאַדְכָּר לֵיהּ. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (במדבר יד) עֲתָה יִגְדֵל
נָא פֶתַח יְהוָה ^{אֵין הַלְלוּתָא} וְאַתְּ מֵאן פֶּתַח
יְהוָה ^{אֵין הַלְלוּתָא}. הַהוּא דְּאַקְרִי מִזְלָא
קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.

דְּחִילָא דָּא, וְנִהְיִרוּ דָּא, מִמְזִלָּא
 תְּלִי. וְכִינֹן דְּאָמַר מִשָּׁה דָּא,
 וְאֲדַבֵּר דָּא, וְאֶתְכַוֵּן בֵּיהּ, אָמַר
 חַיִּי תַשְׁעָה תְּקוּנִין, דְּתַלְיִין בְּזַעִיר
 אֲנַפִּין. בְּגִין דִּינִהְיִרוּ בְּלָחוּ, וְלָא
 יִשְׁתַּבַּח דִּינָא. וְעַל דָּא כִּלְא בְּמִזְלָא
 תְּלִי.

תַּאֲרִי דִּיקְנָא כַּד שָׂרְאן שְׁעָרֵי (ס"א
 לאתערבא) לְאֶתְעָרָא (לאתארכא),
 אֶתְחַזֵּי בְּגִיבָר תְּקִיף בְּגִיבָר מְאִרֵי
 נַצַּח קָרְבִין. בְּהַאי דִּיקְנָא, נְגִיד מִשָּׁה
 דְּרַבּוֹת מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה. בְּמָה
 דְּאֶתְ אָמַר, (תהלים קלג) בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב
 עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן וְכֵן אֶתְרִין.

אֵלֶיךָ שְׁעָרֵי לָא חֲפִיזִין עַל
שְׁפֹזֹן, וְשְׁפֹזֹן בְּלָחוּ
סוּמְקוֹן בְּזוֹרְדָא. דְּבַתִּיב, (שיר
השירים ה) שְׁפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים. שְׁפֹזֹן
מְרַחֵשׁן גְּבוּרָה, מְרַחֵשׁן חֲכָמָתָא.
בְּאֵינֹן שְׁפֹזֹן תִּלְיִין טַב וְכִישׁ,
חַיִּי וּמוֹתָא. מֵאֵלֶיךָ שְׁפֹזֹן תִּלְיִין
מְאִרְיָהוֹן דְּאַתְעָרוּתָא, דְּכִד מְרַחֵשׁין
אֵלֶיךָ שְׁפֹזֹן, מִתְעָרִין בְּלָא לְמַגְזֵר
(מארי) דִּינָא, בְּכָל בְּתֵי דִינִין,
(דמדוריהון בהון, ובגין כד) דְּאַקְרוּן
עִרְיִין. דְּבַתִּיב, (דניאל ד) בְּגִזְרַת
עִרְיִין פְּתִגְמָא וּבְמֵאֵר וְגו'. (ובמימר
קדישין שאלתא)

מַאי עִיר. בְּסִפְרָא דְאַנְדְּתָא, בְּמָה
 דְּאַתְּ אָמַר, (שמואל א כח) וַיְהִי
 עֶרְדֵּי. דְּמִתְעַרְרִין דִּינִין לְאַיִנִּין דְּלֵא
 אֲתַרְחִימוּ לְעֵילָא, בְּגִין כֶּךָ מִתְעַרְרִין
 אֲלֵין דְּאַיִנִּין מְאִרֵי דְבָבוּ, (ס"א להו)
 (בכלהו) וְעַם כָּל דָּא בְּתַרֵי גְזוּזֵי
 בְּרַחְמֵי וְדִינָא, וְעַל דָּא אֲקָרוּן עִיר
 וְקַדִּישׁ דִּינָא וְרַחְמֵי.

וּבְאַלְיִין שְׁפֹון, אֲתַחְזִי פּוּמָא כִּד
 אֲתַפְתַּח. רוּחָא דְנַפְיָא מִן
 פּוּמָא, בֵּיה מִתְלַבְּשִׁין כְּמָה אֲלֶךָ
 וְרַבָּן. וְכִד אֲתַפְּשֵׁט, מִתְלַבְּשִׁין
 בֵּיה גְבִיאָן מְחִימָנִי. וְכִלְהוּ פַּה
 יְהוָה וְיִחַדְּוּ אֲקָרוּן. כִּד מְלִין נְפָקִין מִן

פּוּמָא, וּמְתַרְחֵשִׁין בְּשַׁפּוּזִין, מְתַנְהָרִין
 לְבַלְהוּ תַמְנֵי סָרִי אֲלֵפִין עַלְמִין, עַד
 דְּמַתְקֻטְרִין בְּלָהוּ בַחֲדָא, בְּתַמְנֵי סָר
 אוּרְחִין וְשִׁבְלִין, דְּאִשְׁתְּמוּדְעִין.

זְבֻלָּא מְחַפָּאן לְפּוּמָא דָּא, (בדא)
 בְּלִישָׁן מְמַלֵּל רַבְרָבָן
 בְּקוּטְרָא דְטִיחָרָא בְּעוּטְרָא. וְעַל דָּא
 בְּתִיב, (שיר השירים ה) חֲבוּ מִמְתַּקִּים,
 מִמְתַּקִּים וְדָאִי. מַאי חֲבוּ. בְּמַה דְּאִתְּ
 אָמַר, (איוב לד) וְחִיךְ יִטְעַם לְאֵבוּל.
 זְבֻלָּא מְחַמְדִּים, אִשׁ וּמִים. אִשָּׁא
 וּמִיָּא מְתַתְקֵנָן, (ס"א מתדבקין ויאן) יָאן
 בְּצִיזְרוּי, (בצירורי) דְּהָא גְזוּזֵי
 מְתַחֲבָרָן בַּחֲדָא.

חֲבוּ, בְּאַתּוֹן רְשִׁימָן, דְּמַתְּנֵלְפִין
בְּעֵטְרוֹי גְּלִידִין (גליפין)
אחה"ע בַּגְּרוֹן. א', דְּטָרִיד מַלְכִין,
(דניאל ב) וּמְהַעֲדָא מַלְכִין, וּמְהַקֵּם
מַלְכִין. ח', דְּטָרִיד וְנַחֲתָא, וְסָלִיק
וְעֵטִיר, כְּבִישׁ בְּאַשָּׁא גְּלִיף בְּרוּחָא.
ה' יְנִיקָה דְּאִמָּא, סָטִיר לְנוֹקְבָא,
אַתְּפִשֵּׁט לְנוֹקְבָא רַבָּא, בְּתִיאֵוּבְתָא
דְּקַרְתָּא קַדִּישָׁא, (עד דמתקטרי)
מַתְקַטְרִי אַתְרִין דָּא בְּדָא. כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, (שיר השירים ד) הֲרַחֵם
נְבִיעַת הַלְּבוֹנָה. ע' טִיהָרָא דְּטִיפָסָא,
גְּלִיפָא בְּטִיפָסָא, רְהִיטִין דְּעַנְפִין
מַתְאַחֲדִין, לְסֵטְרוֹי לְרוּחִין גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרֵי דְאַתְוּוֹן דִּשְׁלָמָה מְלָכָא,
 אַתְעָטְרוּ אֵלֵין אַתְוּוֹן ד', בְּד'
 גיב"ק בַּחֲדָא בְּמָה דְאַתְ אָמַר וְחִידָ:
 יִטְעַם לְאַבּוּל, (איוב ו) הִיאֲבִיל תִּפְלִ
 מִבְּלֵי מַלְחָ וְגו'. וּבְתִיב (ישעיה לב)
 וְהִיא מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלֹום.
 (תהלים יט) הַנְּחַמְדִים מְזַחֵב וּמְפֹז רַב
 וּמְתוֹקִים וְגו'. מְתוֹקִים וְדַאי.

דְּיָד מְלָכָא אָמַר, גַּם עַבְדְּךָ נִזְהַר
 בָּהֶם וְגו'. אַסְתְּדָנָא עָלֵי דְכָל
 יוֹמָא אֲזִידְתְּרָנָא בְּהוּ, דִּלְא לְאַטְעָאָה
 בְּהוּ, בַּר יוֹמָא חַד דְּעָטְרָנָא עָטְרֵי
 מְלָכָא, בְּמַעְרְתָא דִּמְרוֹזְנָא, וְחַמִּינָא
 בּוֹצִינָא דְאַשָׁא מְתַלְתָּא אִפּוֹתֵינָא

דְּמֵרוּנֵיאַ (נ"א דמערתא), וְאַזְדַּעְזַעְנָא.
 מִתְּהוּא יוֹמָא אֲזִדְחֵרְנָא בְּדַעְתָּאִי
 בְּהוּ, וְלֹא שָׁבִיקְנָא לֹון פֶּל יוֹמָאִי.
 זַפְּאָה חוּלְקִיָּה מֵאן דְּאֲזִדְחֵר בְּמִתִּיקָא
 דְּמִלְכָּא, וְטַעִים בְּהוּ בְּדַקְחֹזִי. עַל דָּא
 בְּתִיב, (תהלים לד) טַעֲמוֹ וּרְאוּ בִי טוֹב
 יְחֻלְלֵהוּ ^{אֲדָרָא} וְגו'. וּבְתִיב (משלי ט) לָכוּ
 לִחְמוּ בְּלַחְמֵי וְגו'.

אֲתַפְּשֵׁט דְּכוּרָא בְּדַעַת, וְאַתְּמַלְיִין
 אַבְסַדְרִין וְאַדְרִין,
 מִרִּישָׁא דְּגוּלְגַלְתָּא שָׂרִי, וְאַתְּפִשֵׁט
 בְּכָל גּוּפָא, מְחֵדוּי וְדְרוּעוּי וּבְכָלָא.
 מֵאַחֲזוּרֵי, אֲתַדְּבַק נִיעוּצָא דְּבוּצִינָא
 דְּקַרְדֵּינֹותָא, וְלַחְטָא וְאַפִּיק

✧ גִּלְגֵּלְתָּא חֲדָא, סְתִימָא מְפֹלָ
 סְטְרוּי, וְנִהִירוּ (ס"א ונחיתו) דְּתַרֵּי מוֹחֵי
 גְּלִיפֵן בָּהּ, וְאַתְדַּבְּקַת בְּסְטְרוּי
 דְּדְכוּרָא. בְּגִין כֵּן אֲתַקְרִי (שיר השירים
 ה) יוֹנְתֵי תַמְתֵּי, אֵל תַּקְרִי תַמְתֵּי
 אֲרָא תַאזְמְתֵי וְדָא.

שְׁעָרוּי דְּנוֹקְבָא בְּלִילֵן בֵּיהּ גְּוֹנֵי (ס"א
 גוּנֵי בְּגוּ גוּנֵי), בְּדַבְּתֵיב, (שיר
 השירים ז) וְדַלֵּת רֵאשֵׁךְ בְּאַרְגָּמֵן.
 אֲתַקְטֵר גְּבוּרָה בְּחִמְשׁ גְּבוּרָאן,
 וְאַתְפְּשִׁטַּת נוֹקְבָא בְּסְטְרָהּ,
 וְאַתְדַּבְּקַת בְּסְטְרוּי דְּדְכוּרָא.

עַד דְּאַתְפְּרָשָׁא מְסְטְרוּי. וְאַתִּיאַת
 לְאַתְחַבְּרָא עִמִּיהּ אִפִּין בְּאַפִּין.

זְבַד מִתְחַבְּרָן מִתְחַזְיִין חַד גּוּפָא
 מִמָּשׁ. מֵהָבָא אֲזִילִיפְנָא, דְּכֵר
 בְּלַחֲזוּדוֹי, אֲתַחֲזִי פְּלַג גּוּפָא, וְכִלְהוּ
 (וּכְלָא אִיהוּ) רַחֲמֵי. זְבַד גּוּקְבָא.
 זְבַד מִתְחַבְּרָן כְּתָדָא, אֲתַחֲזִי בְּלָא
 חַד גּוּפָא מִמָּשׁ, וְהָכִי הוּא. אֲזִיף
 הָבָא, כִּד דְּכֵר אֲתַחֲפֵר בְּנוּקְבָא,
 בְּלָא הוּא חַד גּוּפָא, וְעַלְמִין בְּלַחֲזוֹ
 בְּחִידוֹ, דְּהָא בְּלַחֲזוֹ מִגּוּפָא שְׁלִים
 מִתְבְּרָבֵן.

זְהִינֵנו רְזָא, (שמות כ) עַל בֵּן
 בִּרְךְ יְהוָה ^{אֲתַחֲזִי} אֶת יוֹם
 הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ. דְּהָא אֲשַׁתְּכַח
 בְּלָא בְּחַד גּוּפָא שְׁלִים, דְּהָא

מִטְרוּנִיתָא אֲתִדְבַקְתּוּ בְּמִלְכָּא,
וְאַשְׁתַּבַּח גּוֹפָא חַד. וְעַל כֵּן בְּרַבָּנִין
מִשְׁתַּבְּחִין בְּהַאי יוֹמָא. וּמַהֲבָא,
מֵאֵן דִּילָא אֲשִׁתַּבַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא,
אֲקָרִי פְּלַג גּוֹפָא, וְלִית בְּרַבְתָּא
שְׂרִיא בְּמִלָּה פְּגִימָא וַחֲסִירָא, אֲדָא
בְּאַתָּר שְׁלִים, בְּמִלָּה שְׁלִים, וְדָא
בְּפִלְגֵנוֹת מִלָּה, וּפְלִגְנוֹת מִלָּה לָא
אֲתַקְיִים לְעֵלְמִין, וְדָא אֲתַבְּרַן
לְעֵלְמִין.

נְוִי דְנוֹקְבָא, כִּלְא מְנִי דְדְכוּרָא
הוּא. וְהָא אוֹקִימְנָא מְלִי,
וְאַשְׁתַּמוּדְעֵן בֵּינֵי חֲבֵרֵיִיא. מַהֲאִי
נוֹקְבָא מִתְאַחֲדֵן כָּל אֵינֵן דְלִתְתָא.

מְנַה יִנְקִין, וְכָה תְּבִין, וְהִיא
 אֶתְקַרְיָאֵת אִם לְבִלְהוּ. כְּמַה דְּאַחְרָא
 אִם לְגוּפָא, וְכָל גּוּפָא מְנַה (ס"א לגנתא
 וכל גנתא מנה) יִנְקָא. כִּן הֵאֵי אִם
 לְבִלְהוּ אֶחְרַנִּין דְּלִתְתָא.

כְּתִיב, (משלי ז) אֲמֹר לְחַכְמָה
 אֶחֱזוּתִי אֵת. אֵית חַכְמָה
 וְאֵית חַכְמָה, וְהֵאֵי נִקְבָּא, אֶתְקַרְיָ
 חַכְמָה זְעִירָא לְגַבִּי אֶחְרָא זְעִירָא דְּאֵ
 כְּתִיב, (שיר השירים ח) אֶחֱזוּת לָנוּ
 קְטַנָּה וְשָׂדִים אֵין לָהּ זְגוּ'. דְּהֵא דְּאֵ
 בְּגִלְזוּתָא אֶתְמַשְׁךְ. אֶחֱזוּת לָנוּ קְטַנָּה,
 וְדֵאֵי קְטַנָּה אֶתְחֹזִי אֲבָל רַבְרָבָא
 הִיא, וְסַגִּיאָה הִיא, דְּהֵא הִיא שְׁלִימוּ

דְּנָטִיל מִבְּלָא. כְּמָה דְּכֶתִיב, (שם)
 אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי פִּמְגְדָּלוֹת. וְשָׂדֵי,
 דְּהָא מַלְיִין אֵינִין לִינְקָא לְבָלָא.
 פִּמְגְדָּלוֹת, דְּאֵינִין גַּהְרִין רַבְרַבִּין
 דְּנִבְקוּ מֵאִימָא עֲלָאָה.

תו. אֲתַפְּשֵׁט דְּכוּרָא בִּימִינָא
 וְשִׁמְאָלָא, בִּירוֹתָא דְּאַחֲסָנָא.
 וְכַד גּוּוּנִי אֲתַחֲבְרוּ, אֲקַרִי תַפְּאָרְתָּ.
 וְאֲתַתְּקֵן כָּל גּוּפָא, וְאֲתַעֲבִיד אֵילָנָא
 רַבְרָבָא, וְתַקִּיף, שְׁפִיר וְיָאָה,
 (דניאל ד) תַּחֲזוּתְזוּהִי תַטְלִל חַיִּית בְּרָא,
 וּבְעַנְפוּזְהִי יְדוּרוֹן עוֹפֵי שְׁמַיָא, וּמִזוֹן
 לְבָלָא בִּיה. דְּרוּעוּי יְמִינָא וְשִׁמְאָלָא.
 בִּימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד, בְּשִׁמְאָלָא מִיתָה

וּגְבוּרָה. מַעוּי, אֶתְתָּקֵן בְּדַעַת,
 וְאֶתְמַלִּיין כָּל אַבְסֻדְרִין וְאֲדָרִין, בְּמָה
 דְּאֵמִינָא, דְּבַתִּיב, (משלי כד) וּבְדַעַת
 חֲדָרִים יִמְלֵאוּ.

תוּ אֶתְפִּשְׁט גּוּפָא, בְּתֵרִין שׁוּקִין.
 וּמִתְאַחֲדֵן בִּינֵיהוּ תֵרִין בּוּלִיִּין,
 וְתֵרִין פִּיעֵי דְדְבוּרָא. דְּכָל מִשְׁחָא
 וְרְבוּת וְחֵילָא (דדכורא) דְּכָל גּוּפָא,
 בְּהוּ אֶתְכַנְשׁ, דְּכָל חֵילִין דְּנַפִּיק,
 מִנְהוֹן נַפְקוֹן. וְשֵׁרִיין כְּלָא בְּפּוּם
 אִמָּה. וּבְגִין כַּךְ אֶקְרוֹן צְבֹאוֹת, (דכל
 גופא, בהו אתכנש, ושריין כלא בפום אמה.
 ובגין כך אקרון צבאות, דכל חיילין (דנפקי)
 דנפיק, מנהון נפקי) וְאֵינּוּן נְצַח וְחֹד.

תְּפִאָרֶת, יְדוּ"ד. נֶצַח זְהוּד, צְבֵאוֹת.
וּבְגִין כֶּךָ יְדוּ"ד צְבֵאוֹת.

אִמָּה דְדְבוּרָא, סִימָא (נ"א כסותא)
דְכָל גּוֹפָא, וְאַקְרִי יְסוּד. וְדָא
הוּא דְרֵנָא דְמַבְסָם לְנוּקְפָא. וְכָל
תִּיאֵזְבָתָא דְדְבוּרָא לְגַבֵּי נוּקְפָא,
בְּתַאי יְסוּד עֵייל לְנוּקְפָא, לְאַתָּר
דְאַקְרִי צִיּוֹן. דְהַתָּם הוּא אַתָּר
בְּסוּתָא דְנוּקְפָא, בְּבֵית רְתָם
לְאַתָּתָא. וּבְגִין כֶּךָ, יְהוּזְבָתָא
צְבֵאוֹת אַקְרִי יְסוּד.

בְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָחַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּצִיּוֹן אֵזְבָתָא
לְמוֹשֵׁב לּוֹ. כִּד אֶתְפָּרְשֵׁת

מְטְרוּנִיתָא, וְאַתְחַבְרַת בְּמַלְפָּא
אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא.
אַתְעָבִיד כִּלְא חַד גּוּפָא, וְכַדִּין
יְתִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּבוֹרְסִייה.
וְאַקְרִי כִּלְא שְׁמָא שְׁלִים, שְׁמָא
קַדִּישָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעֵלָם לְעֵלְמֵי
עֲלָמִין. כֹּל אֲלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד
זוּמָא דָּא, דְּאַתְעָטַר בְּהוּ לְעֵלְמָא
דְּאַתִּי, וְהַשְׁתָּא אַתְגַּלְיִין תְּכָא, וְכַאֲה
חֻזְלִקִי.

הַאי מְטְרוּנִיתָא, כַּד אַתְחַבְרַת עִם
מַלְפָּא, כֹּל עֲלָמִין מִתְבְּרַכֵּן,
וְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּחַדְוֹתָא דְכִלְא. ✧ כְּמַה
דְּדְכוּרָא כִּלְיִל בְּתַלְתָּא, וְשִׁירוּתָא

בְּתַלְתָּא. בְּךְ בִּלְאָה הָבִי, וְסִינְמָא דְכָל
 גּוּפָא הָבִי, וּמְטָרוֹנִיתָא לָא
 מִתְבָּרְכָא, אֱלֵא בְכִלְלָא דִתְלַתָּא
 אֲרִין, דְאֵינֵן נְצַח הוּד יְסוּד,
 וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְאַתָּר דְאַקְרִי
 קַדְשׁ הַקָּדָשִׁים דִּלְתַתָּא. דְכִתִּיב,
 (תהלים קלג) כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 אֶת הַבְּרָכָה. דְהָא תִרְיִן דְרִנִּין אֵינֵן
 לְעִילָא וְתַתָּא. וּבְגִין כֵּךְ לִית רְשׁוּתָא
 לְמִיעַל תַּמָּן, בַּר כְּהֵנָּה רַבָּא, דְאַתִּי
 מִן סְטָרָא דְחָסְד. בְּגִין דְלָא עֵייל
 לְתַתָּא אֲתָר דְלְעִילָא, אֱלֵא הֵהוּא
 דְאַקְרִי חָסְד, וְעֵייל בְּקַדְשׁ הַקָּדָשִׁים,
 וּמִתְבַּסְמַת נִיקְבָא. וּמִתְבָּרְכָא הָא

קֹדֶשׁ תִּקְדָּשִׁים בְּגוֹ לְגוֹ, אֲתָר דְּאֶקְרִי
 צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, תִּרְיִן דִּרְגִין
 אֵינִין, חַד רַחֲמֵי, וְחַד דֵּינָא. צִיּוֹן,
 דְּבִתְיִב, (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט
 תִּפְדָּה. יְרוּשָׁלַיִם, דְּבִתְיִב, (ישעיה א)
 צֶדֶק יִלְיִן בְּהַ פְּמַה דְּאִוְקִימָנָא.

וְכָל הַיְאוֹבְתָא דְּדְכוּרָא לְגַבֵּי
 נִוְקְבָא, חָכָא הוּא, וְקַרְיִין
 לְהוּ בְּרָכָה, דְּמִתְמָן נִפְקִין בְּרָכָן
 לְבִלְהוּ עֲלָמִין, וְכִלְהוּ מִתְבְּרָכָן. הֵא
 אֲתָר אֶקְרִי קֹדֶשׁ. וְכָל קֹדֶשִׁים
 דְּדְכוּרָא עֵיילִין תְּמָן, בְּתַחֲוֵא דִרְנָא
 דְּאֵמִינָא, וְכִלְהוּ אֲתִיין מִרִישָׁא
 עֲלָאָה דְּגוּלְגֻלְתָּא דְּדְכוּרָא, מִסְפָּרָא

דְמוּחֵי עֲלָאֵי, דְשִׁרְיִין בֵּיה, וְנָגִיד
תְּהִיא בְרָכָה בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוּפָא,
עַד אֵינָן דְאַקְרוּן צְבָאוֹת. וְכָל
תְּהוּא נְגִידוֹ דְאַתְנָגִיד מְכָל גּוּפָא,
מִתְכַנְשֵׁי תַמָּן, וְעַל דָּא אַקְרוּן
צְבָאוֹת, דְכָל צְבָאוֹת דְעֲלָאִין
וְתַתָּאִין תַמָּן נְכַקוּן. וְתְהוּא נְגִידוֹ
בְתַר דְאַתְכַנְשֵׁי, תַמָּן שִׁרְיִין
לִיה בְּתְהוּא יְסוּד קַדִישָׁא, בְּרָא
תְהוּרָא, בְּגִין כֶּךָ אַקְרִי חֶסֶד.
וְתְהוּא חֶסֶד עֵייל לְקַדְשׁ תְּקַדְשִׁים,
דְכְתִיב (תהלים קל"ג) כִּי נָשָׂא צְנוּחַ
יְהוָה וְאָמַר ^{וְיִשְׁמַח בְּהוֹרָתוֹ} אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד
הָעוֹלָם.

בקראו פטירת הרשב"י, סגולה נפלאה היא מאד להוריד דמעות עליו, כי בזה מתכפר עונותיו, על דרך שאמרו בזוהר בענין מיתת בני אהרן ז"ל.

(חמ"י ח"ג דף פ"ח ע"ב)

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לֹא סִיִּים
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא לְמִימַר
 חַיִּים, עַד דְּאִשְׁתַּכְּכוּ מְלוֹי,
 וְאִנָּא כְּתַבְנָא, סַבְרָנָא לְמַכְתַּב
 טְפִי, וְלֹא שְׁמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא

פירוש האדרא זוטא

אָמַר רַבִּי אַבָּא. לֹא סִיִּים. לא גמר: בוֹצִינָא קְדִישָׁא. המאור הקדוש: לְמִימַר "חַיִּים". לומר 'חיים': עַד דְּאִשְׁתַּכְּכוּ. עד שהשתקו: מְלוֹי. דבריו: וְאִנָּא כְּתַבְנָא. ואני הכותב: סַבְרָנָא. חשבתי: לְמַכְתַּב טְפִי. לכתוב יותר: וְלֹא שְׁמַעְנָא. ולא שמעתי: וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁא. ולא הרמתי את ראשי: דְּנְהוּרָא.

רִישָׁא, דְּנִהוּרָא הֵוָה סְגִי, וְלֹא
 הֵוָה יְכִילָנָא לְאַסְתַּכְּלָא. אֲדִהְכִי
 אֲזִדְעִזְעֵנָא, שְׁמַעְנָא קָלָא דְקֹאֲרִי
 וְאֶמֶר (משלי ג) אַרְךְּ יָמִים וְשָׁנֹת
 חַיִּים וְגו'. שְׁמַעְנָא קָלָא אַחֲרָא,
 (תהלים כא) חַיִּים שְׁאֵל מִמֶּךָ וְגו'.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

כי האור: הֵוָה סְגִי. היה גדול: וְלֹא הֵוָה
 יְכִילָנָא. ולא הייתי יכול: לְאַסְתַּכְּלָא. להסתכל:
 אֲדִהְכִי. בתוך כך: אֲזִדְעִזְעֵנָא. הזדעזעתי: שְׁמַעְנָא
 קָלָא. שמעתי קול: דְקֹאֲרִי וְאֶמֶר. שקורא
 ואומר: "אַרְךְּ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם וְיֹסִיפוּ
 לְךָ": שְׁמַעְנָא. שמעתי: קָלָא אַחֲרָא. קול אחר:
 "חַיִּים שְׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתְּ לּוֹ אַרְךְּ יָמִים עוֹלָם
 וְעַד":

כָּל הַהוּא יוֹמָא, לָא אַפְסִיק אִשָּׁא
 מִן בֵּיתָא, וְלֹא הוּהּ מֵאן דְּמִטִּי
 לְגַבִּיהּ, דְּלֹא יְכִילוּ דְנְהוּרָא וְאִשָּׁא
 הוּהּ בְּסוּחַרְנִיהּ. כָּל הַהוּא יוֹמָא
 נְפִילָנָא עַל אַרְעָא, וְגַעֲיָנָא. בְּתַר
 דְּאָזִיל אִשָּׁא, חֲמִינָא לְבוּצִינָא

פירוש האדרא זוטא

כָּל הַהוּא יוֹמָא. כל אותו היום: לָא אַפְסִיק. לא
 הפסיק: אִשָּׁא. האש: מִן בֵּיתָא. מהבית: וְלֹא הוּהּ.
 ולא היה: מֵאן. מי: דְּמִטִּי. שיגש: לְגַבִּיהּ. אליו:
 דְּלֹא יְכִילוּ. שלא יכלו: דְנְהוּרָא. כי האור: וְאִשָּׁא.
 והאש: הוּהּ בְּסוּחַרְנִיהּ. היו מסבבים: כָּל הַהוּא
 יוֹמָא. כל אותו היום: נְפִילָנָא. נפלנו: עַל אַרְעָא.
 על הארץ: וְגַעֲיָנָא. וצעקנו: בְּתַר דְּאָזִיל אִשָּׁא.
 אחרי שהלכה האש: חֲמִינָא. ראינו: לְבוּצִינָא
 קדישא קדש הקדשים. המאור הקדוש קדש
 קדשים: דְּאִסְתַּלַּק מִן עֲלְמָא. שהסתלק מן

קְדִישָׁא קִדְשׁ הַקֶּדְשִׁים, דְּאִסְתְּלַק מִן
עַלְמָא, אֲתַעְטָף שָׁכִיב עַל יְמִינֵיהּ,
וְאֲנַפּוּי חֵיכִין.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, וְנָטִיל יְדָיו
וְנָשִׁיק לִזְנוּן, וְאֲנָא לְחִיכְנָא עֲפָרָא
דְּתַחֲזוּת רַגְלָיו. בָּעוּ חֲבֵרָיָא לְמַבְפֵּי,
וְלֹא יִכְלוּ לְמַלְלָא. שְׂאֵרוּ חֲבֵרָיָא

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוּטָא

העולם: אֲתַעְטָף. מעוטף: שָׁכִיב עַל יְמִינֵיהּ. שׁוּב
עַל צַד יְמִינוּ: וְאֲנַפּוּי חֵיכִין. וּפְנֵי שׁוֹחֲקוֹת:

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ. עִמְד רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ: נָטִיל
יְדָיו. וּלְקַח אֶת יְדָיו: וְנָשִׁיק לִזְנוּן. וְנִשֶּׁק אֹתָם:
וְאֲנָא. וְאֲנִי: לְחִיכְנָא עֲפָרָא. לִיחֲכַתִּי אֶת הָעֶפֶר:
דְּתַחֲזוּת רַגְלָיו. שְׁהִיָּה תַחַת רַגְלָיו: בָּעוּ. רְצוּ:
חֲבֵרָיָא. הַחֲבֵרִים: לְמַבְפֵּי. לְבָכוֹת: וְלֹא יִכְלוּ
לְמַלְלָא. וְלֹא יִכְלוּ לְדַבֵּר: שְׂאֵרוּ חֲבֵרָיָא בְּבִכְיָהּ.

בְּבִכְיָהּ, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה נָפִיל
 תְּלַת זְמַנִּין, וְלֹא יָכִיל לְמַפְתַּח
 פּוּמִיָּה. לְבַתֵּר פִּתַּח וְאָמַר, אֲבֵא
 אֲבֵא. תְּלַת הָוּוּ, חַד אֶתְחַזְרוּ.
 הַשְּׁתָא תְּנַגַּד חַיּוּתָא, צְפָרְאֵן טָאֲסִין,

פירוש האדרא זוטא

התחילו החברים לבכות: וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה.
 ורבי אלעזר בנו: נָפִיל תְּלַת זְמַנִּין. נפל שלש
 פעמים: וְלֹא יָכִיל. ולא יכל: לְמַפְתַּח פּוּמִיָּה.
 לפתוח את פיו: לְבַתֵּר. לאחר: פִּתַּח. פתח
 את פיו: וְאָמַר, אֲבֵא אֲבֵא. : תְּלַת הָוּוּ. שלש
 היו: חַד אֶתְחַזְרוּ. אחד נחשבו: הַשְּׁתָא. עכשיו:
 תְּנַגַּד. תזוז: חַיּוּתָא. החיות: צְפָרְאֵן. ציפורים:
 טָאֲסִין. טסות: מְשַׁתְּקָעֵן. שוקעות: בְּנוֹקְבָא
 דִּימָא רַבָּא. בנקב של הים הגדול: וְחַבְרֵיא.
 וגם החברים: פְּלָהוּ. כולם: שְׁתֵּין דְּמָא. ישתו
 דם:

מִשְׁתַּקְעָן בְּנִיקְבָאן דִּימָא רַבָּא,
וְחַבְרִיָּא בְּלֵהוּ שְׁתִּיין דָּמָא.

קָם רַבִּי חֲיִיא עַל רִגְלוֹי וְאָמַר, עַד
הַשְּׁתָּא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מְסִתְפַל
(ס"א משתדל) עֲלָן. הַשְּׁתָּא לָאוּ הוּא
עֲדָן, אֱלָא לָא שְׁתַּדְלָא בִּיקְרִיָּה. קָם
רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, נְטִלוּ לֵיהּ
בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא, מֵאן חָמָא (ס"א

פירוש האדרא זוטא

קָם רַבִּי חֲיִיא. עמד רבי חייא: עַל רִגְלוֹי. על רגליו:
וְאָמַר, עַד הַשְּׁתָּא. ואמר, עד עכשיו: בּוֹצִינָא
קְדִישָׁא. המאור הקדוש: מְסִתְפַל עֲלָן. מסתכל
עלינו: הַשְּׁתָּא. עכשיו: לָאוּ הוּא עֲדָן. אין זה הזמן:
אֱלָא לָא שְׁתַּדְלָא בִּיקְרִיָּה. אלא לעסוק בכבודו: קָם
רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. עמד רבי אלעזר, ורבי אבא:
נְטִלוּ לֵיהּ. לקחו אותו: בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא. בכסא של

ערעורא וערבוביא) עֲרַבּוּבִיא דְחַבְרִיָא,
 וְכָל בֵּיתָא הָוָה סָלִיק רִיחִין סָלִיקוּ
 בֵּיהּ בְּפוּרְיָהּ, וְלֹא אִשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ,
 אֶלָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא.

אָתוּ טְרִיקוּן, וּמְאִרֵי תְרִיסִין דְכַפֵּר
 צְפָרֵי וּמְרָדָאן בְּהוּ (ס"א דצפרי

 פירוש האדרא זוטא

עצים: מָאן חָמָא. מי ראה: עֲרַבּוּבִיא דְחַבְרִיָא.
 ערבוביה של כל החברים: וְכָל בֵּיתָא. וכל הבית:
 הָוָה סָלִיק רִיחִין. היה מעלה ריחות: סָלִיקוּ בֵּיהּ
 בְּפוּרְיָהּ. יצאו בו במיטה: וְלֹא אִשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ. ולא
 התעסקו בו: אֶלָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. אלא רבי
 אלעזר ורבי אבא:

אָתוּ. באו: טְרִיקוּן. גיבורים: וּמְאִרֵי תְרִיסִין. ובעלי
 מגיני מלחמה: דְכַפֵּר צְפָרֵי. של כפר ציפורי: וְהוּ
 בְּנֵי מְרוּזְנִיא. והיו בני מירון: צֹחִין בְּקִטְרִין. צועקים

וטרדיא והוון) בְּנֵי מְרוּזְנָא, צְוֹחִין
 בְּקִטְרִין, דְּחֻשְׁבוּ דְלֹא יִתְקַבְּר
 תַּמָּן. בְּתַר דְּנַפְק פּוּרְיָא, הָוּה סָלִיק
 בְּאַוּרָא. וְאִשָּׁא הָוּה לְהֵיט קַמִּיה,ּ
 שְׁמַעוּ קָלָא, עוּלּוּ וְאַתּוּ, וְאַתְכַּנְּשׁוּ
 לְהִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, (ישעיה נז)
 יבא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם.

 פירוש האדרא זוטא

ביחד: וְטְרִדֵי בְּהוּ. ודוחקים בהם: דְּחֻשְׁבוּ.
 שחישבו: דְּלֹא יִתְקַבְּר תַּמָּן. שלא יקבר שם: בְּתַר
 דְּנַפְק פּוּרְיָא. לאחר שיצאה המיטה: הָוּה סָלִיק
 בְּאַוּרָא. הייתה נישאת באויר: וְאִשָּׁא. והאש: הָוּה
 לְהֵיט קַמִּיה. היתה לוחטת לפניו: שְׁמַעוּ קָלָא.
 שמעו קול: עוּלּוּ וְאַתּוּ. הכנסו ובואו: וְאַתְכַּנְּשׁוּ.
 והתקבצו: לְהִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. לשמחה של רבי
 שמעון: "יבא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם":

בַּד עָאֵל לְמַעְרְתָּא שְׁמַעוּ קְלָא
 בְּמַעְרְתָּא, זֶה הָאִישׁ מְרַעִישׁ
 הָאָרֶץ מְרַגְזוּ מִמְלָכוֹת, כַּמָּה פְּטָרִין
 בְּרַקִּיעָא מִשְׁתַּכְּבִין (ס"א ולא משתכחין)
 בְּיוֹמָא דִּין בְּגִינְהּ, דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּן יוֹחָאי, דְּמֵאֲרִיהּ מִשְׁתַּבַּח בִּיהּ

פירוש האדרא זוטא

פַּד עָאֵל. כאשר נכנסה: לְמַעְרְתָּא. למערה: שְׁמַעוּ
 קְלָא בְּמַעְרְתָּא. שמעו קול במערה: זֶה הָאִישׁ. הוא
 רבי שמעון בר יוחאי: מְרַעִישׁ הָאָרֶץ. שהרעיש
 את יושבי הארץ, כמעשה שעשה בעיר טבריה
 הנזכר בירושלמי שביעית פ"ט: מְרַגְזוּ מִמְלָכוֹת.
 שביטל את גזירות המלכות, כמעשה שעשה עם
 בן תמליון הנזכר במסכת מעילה דף יז ע"א: כַּמָּה
 פְּטָרִין. הרבה מקטרגים: בְּרַקִּיעָא. בשמים:
 מִשְׁתַּכְּבִין. משתתקים: בְּיוֹמָא דִּין. ביום הזה:
 בְּגִינְהּ. בזכותך: דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. זה הוא

בְּכָל יוֹמָא. וּפְאָה חוּלְקִיָּה לְעֵילָא
 וְתַתָּא. כַּמָּה גְּנִיזִין עֲלָאִין מְסַתְמָרִין
 לִיָּה, עָלִיָּה אֶתְמַר (דניאל יב) וְאֶתָּה
 לָךְ לְקִיָּין וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְלָךְ לְקִיָּין
 הַיְמִין.

עד פֿאַן האַדראַ קדישאַ זוטא

פֿירוש האַדראַ זוטא

רשב"י: דְּמֵאֲרִיָּה. שרבונו הקב"ה: מְשַׁתַּבַּח בֵּיָּה.
 משתבח בו: בְּכָל יוֹמָא. בכל יום: זְכָאָה חוּלְקִיָּה.
 אשרי חלקו: לְעֵילָא וְתַתָּא. למעלה ולמטה: כַּמָּה
 גְּנִיזִין עֲלָאִין. הרבה אוצרות עליונים: מְסַתְמָרִין
 לִיָּה. שמורים לו: עָלִיָּה אֶתְמַר. עליו נאמר: "וְאֶתָּה
 לָךְ לְקִיָּין וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְלָךְ לְקִיָּין הַיְמִין":

לְאַחַר קְרִיאַת הַזוּהַר יֹאמֵר תּפִּלָּה זוֹ בְּכֹנֶת הַלֵּב:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂשִׁיתֶקִים בָּנוּ עִתָּה מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדַי כְּסִיתֶיךָ
 לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֲרֶזִי", לְהַעֲלוֹת
 לְרוּחַם וּלְתַנּוּן הַרְיָסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפְנִירָא עֲלָאָה
 וּלְאַרְמוֹן שַׁעַל מְכוּנֵנוּ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה
 לְיוֹשְׁנֵיהּ וְקָיָם בָּנוּ מִהַרְהָ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וְהָיָה אֹזֶר הַלְּבָנָה בְּאֹזֶר הַחֲמָה וְאֹזֶר
 הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹזֶר שְׁבַעֲת
 הַיָּמִים". וּזְכוֹת הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּבְנוּ רַבִּי
 אֶלְעָזָר, וְיִזְתֶּם בֶּן עֲזִיחֵי, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַנּוּן
 הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפּוֹ בְּרְצוֹנוֹ
 וּבְרְצוֹן יְרֵאֵינוּ. וּבְזְכוֹת הַיּוֹתְנֵנוּ עֲסוּקִים

בְּחִבָּהּ הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאֹלָה,
 וַיִּשְׁעֶתָּהּ מִתְּרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלְוֵי שְׂכִינַת
 עֵינֵינוּ בְּמִתְרָה בְּיַמֵּינוּ. וַיְקִיִּים בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר", וַיִּזְרַח
 עֲלֵינוּ אֹר יְהוָה, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה
 אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹח"ק שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)
 מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שׁוֹפִיתָנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּלָה
 בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וַיְתַרְהָ עֵילָאָה, וּזְבוֹת
 הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלְּמִדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד
 לָנוּ וְלִזְרַעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה
 נט, ב-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשְׁעֵי
 בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם
 אֶמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי

אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּנְשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה
 מֵעַתָּה זְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ הַנְּבוּאָה
 (יִשְׁעִיָּה נא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל
 יְדֵי כְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ
 וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפִי אָתָּה. וּבִרְפַת מִשָּׁה
 רַעֲיָא מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה דִּידָן,
 יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גִּבֹּר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמַּת בְּאָמֹר לְצִיּוֹן מַלְךְ
 אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ טוֹב וּמְטוֹב הַדָּרֵשׁ לָנוּ.
 שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהֶמְזוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל

אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה
וְכוּנֵן מִקֶּדְשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקְוֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ,
וְהָשִׁב פְּתָנִים לְעַבְדֹתֶם וְלוֹיִים לְדוֹכְנֵם
לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם.
וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה לִירְאָה
וְלֵאֲהַבָּה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן. (סו"ת)

קדיש על ישראל גסח ספרדי (ע"מ)

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אָמֵן)
בְּעֵלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתֵיהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ וַיִּקְרַב
מִשְׁיַחֵהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב

וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא. (אָמֵן) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִירָן בְּעָלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן
 וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאִזְרֵיתָא קְדִישָׁא. דִּי
 בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהִי
 לְנַא וּלְהוֹן וּלְבוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן
 קָדָם מְאִירֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (אָמֵן) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים
 וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
 וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ

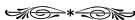
וְלִכְל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)
 עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ:
 אָמֵן: (אָמֵן)

קדיש דרבנן גסח ספרד (חסידי)

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי
 בְּרָא בְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ.
 וַיַּצְמַח פְּזוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מוֹשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיוֹמֵיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא
 וּבְזֵמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עֲלָמַיָּא: יִתְפָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא.
 בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא (בעשי"ת ולעלא מכל) מִן כָּל

בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא,
 דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל
 כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מֵאן
 דְּעִסְקוּן בְּאִזְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי
 בְּכָל אֵתֵר וְאַתֵּר יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא
 רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי
 רִוִּיחֵי וּפְזוּרְקָנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא
 וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן
 שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יב ✦ בלק פנחס מסות ✦ 592 ספרים 12 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יא ✦ כמדבר נטא בחעלותך טלה קרה חוקת בלק 593 ספרים 11 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך י ✦ אחרי קדושים אמור בהר בחוקותי בלק 538 ספרים 10 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ט ✦ ויקרא צו סמיני תזיב מצורע 496 ספרים 9 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ח ✦ ויקהל צו פקודי 640 ספרים 8 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ז ✦ תרומה תצוה כי תשא 568 ספרים 7 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ו ✦ יתרו משפטים 432 ספרים 6 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ה ✦ שמות וארא בא בשלה 568 ספרים 5 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ד ✦ מקץ ויגש ויחי 512 ספרים 4 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ג ✦ חיי טרה תולדות ויבא וישלה וישב 624 ספרים 3 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך ב ✦ נח לך לך וירא 544 ספרים 2 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך א ✦ הקדמות לתורת הזוהר הקדמת הזוהר בראשית 648 ספרים 1
---	---	---	--	---	--	---	---	--	---	--	---

 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יח ✦ אזה הקש צו תיקוני חלק חלק ב' 448 ספרים 18 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יז ✦ אזה הקש שיר חלק חלק א' 512 ספרים 17 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך טז ✦ אזה הקש שיר חלק חלק א' 556 ספרים 16 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך טו ✦ אזה הקש שיר חלק חלק א' 436 ספרים 15 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יד ✦ אזה הקש שיר חלק חלק א' 592 ספרים 14 	 ספר תורת הזהר תרגום הזמר קלסון הקנש ברך יג ✦ אזה הקש שיר חלק חלק א' 336 ספרים 13
---	--	--	--	--	--

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבֹאֵר

בְּסֵפֶר הַזֶּה בָּא בְּאֹר מְאֹמֵר פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְכֵן עוֹד מְאֹמְרִים וּתְפִלוֹת מִהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁנִּהְיֶה עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לִזְמַר קֶדֶם הַתְּפִלָּה. וְהוּא שֶׁעַד לְפִתְחַת הַלֵּב וּסְגוּלָה גְּדוּלָה לְמַקְבֵּל הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַחֲזוֹן"א (בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבַּע) וְהַר"ח הַטּוֹב וְעוֹד צְדִיקִים קְדָמוֹנִים. וּבְזָכוֹת לְמוֹד זוֹה"ק יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת וְיִרְאוּ יְשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, כְּדַבְּרֵי הַצַּה"ק הַמְּקַבֵּל רַבִּי מֹשֶׁה זְכוּתָא זִי"ע, דְּבִבְחַ לְמוֹד הַזְּהַר לְהַפְּךְ הַטְּבַע, וּלְגַלוֹת נְסִים, וְמִזֶּה יִקְרוּ דְּבָרֵי קְדָשׁוֹ שֶׁל הַצַּה"ק הַמְּקַבֵּל הַמְּלוּבֵן רַבִּי יַעֲקֹב אֲבִיחַצִּירָא זִי"ע (בְּגֵי הַשְּׂרֵד), שֶׁחֻבָּה עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ לְדַעַת סוּדוֹת ה', כִּי בְּלַעֲדֵי זֹאת אֵין יְכַלֵּת לַעֲלוֹת הַתְּפִלָּה (הוֹבְאוּ דְּבָרָיו בְּהַרְחֵבָה בְּהַקְדָּמָה לְסֵפֶר אֲדִנְיָעוּתָא, שֶׁבְּהוֹצָאתָ מִפְּעַל הַזְּהַר הָעוֹלָמִי, וְכֵן נִרְפֵס בְּתַקּוּנֵי זְהַר הַקְּדָשׁ עִם לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ, וּבְסֵפֶר זְהַר הַשְּׂבֵת) וְגִדּוֹל כְּחַ הַזְּוֹה"ק אֲפִילוֹ בְּאֲמִירָה (עֵין סֵפֶר אֹר הַזְּהַר, רָאָה עוֹד סִפְרֵי תַקּוּנֵי זְהַר הַקְּדָשׁ הַמְּחַלֵּק, ב"ב). וּבְלִי לְמוֹד הַזְּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אִי אֲפָשֶׁר שְׂתַתְּקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ. - וּבְכַמָּה דְּמִוֹת שְׂאוֹמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹי יִכּוֹל לְהַפְּךְ הַכֵּל לְטוֹבָה וְלַחַיִּית מִבְּנֵי עַלְיָה, לְזָכוֹת ל"עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְבָּה לוֹ".

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזְּהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיחָ"ק בֵּית שְׂמֵשׁ תוֹבֵב"א
אִיר תִּשְׁע"ב לַפ"ק

הַלּוֹמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחוֹל,
כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה תּוֹרָה,
וּבְשֶׁבֶת, כְּמוֹ מֵאָה מִלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה,
(כִּפְסֵא מֶלֶךְ, הַר"ם הַטּוֹב, אֲוֶרְחוֹת צַדִּיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נֶטוּ),
כִּי אֲמִירְתּוֹ לְגִבוּתָהּ, וְלִמּוּד כְּעֶשְׂרֵי דִקְוֹת
יַעֲלֶה לוֹ: בְּחוֹל כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה אֶלֶף שָׁנָה
תּוֹרָה, וּבְשֶׁבֶת: כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה מִלְיוֹן שָׁנָה
תּוֹרָה. - וְעַל יְדֵי קוֹנְטַרְס אֵה שְׂיֵהִיָּה יַד
הַכֹּל מִמִּשְׁמָשִׁין בּוֹ, יִזְכּוּ לְלַמּוּד וְלִלְמוּד
לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְהוּא יִסּוּד גְּדוֹל
לְמִנּוּעַ עֲנִיּוֹת וְאַסּוֹנּוֹת וְאוֹרֵךְ הַגָּלוּת, (תִּיקוּ"ו)
ת"ל (ל') וְבוֹ יִמְצְאוּ אֲדַמוּרֵי"ם רַבָּנִים, מְגִידֵי
שְׁעוֹר וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִים
יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל,
אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

הַקְדָּמָה

יִשְׁמְחוּ הַלּוֹמְדִים וְיִגִּילוּ הַמְתַּפְּלָלִים. בְּשִׁבְחַ וּבַהוֹדָיָה לַהֵשֶׁם יִתְבַּרְךָ הַנְּנוּ שְׂמֵחִים לְהֵבִיא לַפְּנֵיכֶם אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר פְּתַח אֱלֹהֵי הַמִּבְּאֵר, הַמְּפָרֵשׁ אֶת הַתְּפִילָּה "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" בְּלִשׁוֹן צַחָה וּבְהִירָה הַשְּׁווֹה לְכָל נֶפֶשׁ, וּבִכָּף, בְּרָגַע אַחַת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נְצַח! "עֵין לֹא רָאֵתָה", וְעַל יְדֵי שְׁתַּזְכָּה לְחֻבְרָךְ, כָּל הַשֹּׁכֵר הוֹלֵךְ גַּם אֵלֶיךָ.

וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכָּה שְׂבִיבָא אֱלֹהֵינוּ וּיְבַשֵּׁר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

וְאִם בְּזְכוּתְךָ יִתְאַרְגְּנוּ עֲשֵׂר יְהוּדִים לֹאמַר אֶת הַתְּפִלוֹת, אֵין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכוּתְיָךְ וּבִפְרֹט שְׁבֻזָּהר הַקְּדוּשׁ (פ' וַיֵּצֵא קִס"א). כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמִים הוּא בְּאֶלֶף, וְעוֹד כְּפִדּוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיהַ שְׂכִינְתָא שְׂרִיא, וּבִכָּף מְחֻשְׁבִים לָךְ כָּל מִנְיַן יְהוּדִים כְּמוֹ אֶלֶף עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּנֶגֶד פּוֹלָם ס"ה: לְמִנְיַן יְהוּדִים, מְקַבֵּל עַל שְׁעָה בְּשִׁבְ"ק טְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּכְכֹל שְׂיִתְוֹסְפוּ לּוֹמְדִים כֵּן יְכַפֵּל שְׂכָרוֹ עַד אֵין קֶץ. וּמִי יוּכַל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשֹּׁכֵר הַנְּצַחִי שְׂיֵשׁ לָךְ מִכָּף

בְּוִדְאוֹת! וּבְוִדְאֵי תַזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְיכוֹת יָמִים
בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁפַע קוֹדֵשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל
מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

וּבַחֲלוֹקֵת הַסֵּפֶר הַזֶּה אַתָּה מְזַכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְכֹתֵב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), [וְרֵאָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ'
קָרַח] גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לְמִזְכָּה הָרַבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת
חֲבָרוֹ, שָׂאֵם שָׁמַע, מְקַבֵּל שָׂכַר עַל כָּל מַה שֵׁיַעֲשֶׂה
לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוֹ מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטוֹב,
וְזֶה שֶׁלֹּא שָׁמַע לֹוֹקַח מְמַנּוֹ אֶת חֶלֶק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ.
וּבְזֶהר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א) אָמְרוּ שְׂצָרִיף הָאָדָם לְמַרְדֵּף
בְּתֵר חֲיִיבָא וְלִמְזַכָּה לְהוּ כְּמֵאן דְּרֵדִיף בְּתֵר חֲיִיו, עפ"ל.

וּבְלֵי שׁוּם סֶפֶק אִם כָּל הַיְהוּדִים מְנַעֵר וְעַד זָקֵן וּבַפְּרֻט
תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּהַבֵּל פִּיֵּהֶם הִטְהוֹר יֵאָמְרוּ תְּפִלוֹת
אֵלוֹ כָּל יוֹם, נִזְכָּה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב שֵׁיבּוֹא וַיִּבְשָׂרְנוּ, וְתַכְּף יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וַיִּגְאָלְנוּ,
בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. לְמַעַן הַשְׂכִּינָה
הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמְכָה וּלְסַעֲדָה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ
הַנְּבִיא וּלְבָשׂוֹר הַגְּאוּלָּה כְּהַבְטַחַת הַרְעָא מְהֵימְנָא "בְּדָא
יְפָקוֹן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

הַתְּפִלוֹת לְפָנֵי הַלִּימוֹד נִמְצְאוֹת לְעֵיל לְפָנֵי לִימוֹד הָאֲדָרָא זוּטָא

פְּתִיחַת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמֵ"ק (סדור רַבֵּי שְׁבֵתָאֵי מְרַאשְׁקוֹב): טוֹב לֹמַר
 תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב הַנּוֹזֶפֶת בְּרִישׁ סֵפֶר
 תִּיקוּנֵי הַזֹּהַר. וּפְתַח הַחֵיד"א (עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ מוֹרָה
 בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'), אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבְּנָן קְדִישֵׁי שְׁהִיא
 מְסֻגְּלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. וְהַרְי"ח הַטּוֹב (בא"ח, פ' בְּהַר
 סוּף הַהֶקְדָּמָה) פְּתַח, שְׁפָאֲמִירְתָּהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי
 הַקְּדוּשָׁה.

וְיֵהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.
 (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין הַאֲנִתָּה הוּא חַד
 וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא אֶחָד לְבָד,

וְלֹא בְּחֶשְׁבֹן. אַתָּה הוּא עֲלָאָה עַל
 ולא בחשבון המספרים. אתה הוא עליון מעל

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כל העליונים, מעל כל נעלמים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל.
 ואין מחשבה או תפיסה בך להשיגה כִּלְלֵ.

אַתָּה הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אתה הוא שהוצאת וגלית עשר תקונים,

וְקָרִינָן לְהוּזַן עֵשֶׁר סְפִירָן, לְאַנְהָנָא
 וקוראים להם עשר ספירות, להנהיג

בְּהוּזַן עֲלָמִין סְתִימִין דְלֹא אֲתַגְלִין,
 בהם עולמות סתומים שלא אתגלִין, נגלים

וְעֲלָמִין דְאַתַּגְלִין. וּבְהוּזַן אֲתַכְּסִיאת
 ועולמות הנגלים. ובהם אתה מתכַּסֶּה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתָּה הוּא דְקָשִׁיר לִזְן
 מבני אדם, ואתה הוא שקושר אותם

וּמִיַּחַד לֹוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָנְאוּ -
 ומיחד אותם. ומפני שאתה מבפנים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כל מי שמבדיל ומפריד אחד מחברו,

מֵאַלִּין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לָהּ
 מאלו עשר ספירות, נחשב לו

בְּאַלּוֹ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִּין עֶשֶׂר
 באלו הוא מפריד בך. ואלו עשר

סְפִירָן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חַד אֲרִיד
 ספירות, הם הולכים בסדרם, אחד ארוף,

וְחַד קֶצֶר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא
 ואחד קצר, ואחד בינוני. ואתה הוא

דְּאַנְהִיג לֹוֹן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ,
 שמנהיג להם. ואין מי שמנהיג לך,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לא למעלה ולא למטה ולא מכל

סְמָרָא. לְבוּשֵׁי תַקְנֵת לֹזֵן דְּמַנְיָהּוּ

צד שהוא. לבושים תקנת להם, שמהם

פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבַנֵּי נִשְׂאָ. וְכַמָּה

פֹּרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכַמָּה

גּוּפִין תַקְנֵת לֹזֵן, דְּאֵתְקָרִיאֵוּ גּוּפִין

גופים תקנת להם, שנקראו גופים

לְגַבֵּי לְבוּשֵׁי דְמַכְסִין עֲלֵיהוֹן.

כלפי הלבושים שמכסים עליהם,

וְאֵתְקָרִיאֵוּ בְּתַקּוּנָא דָּא: חֶסֶד -

ונקראים בתקון הזה. החסד -

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָא - דְּרוּעָא

זרוע ימין. גבורה - זרוע

שְׂמַאלָא. תַפְאָרַת - גּוּפָא. נְצַח

שמאל. תפארת כנגד הגוף. נצח

וְהוּד - תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא

והוד - תרין שוקין. יסוד - שלימות

דְּגוּפָא, אוֹת בְּרִית קְדוּשָׁ. מַלְכוּת -

הַגּוּף, והוא אות ברית קודש. מלכות נקראת

פָּה תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ.

פה, תורה שבעל פה קוראים לה.

חֲכָמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה

מדת החכמה היא המוח, היא המחשבה

מַלְגָּאוֹ. בִּינָה - לְבָא, וּבָה הֵלֵב

שבפנים. מדת הבינה היא הלב, ובה הלב

מִבִּין. וְעַל אֵלֶּיךָ תִּרְיָן בְּתִיב:

מבין, ועל אלו שניהם [החכמה והבינה] נאמר,

"הַנְּסִתְרוֹת לִיהוָה אֶלְהֵינוּ". כְּתָר

הנסתרות לה' אלקינו. כתר

עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעִלָּה

עליון, הוא כתר מלכות, ועליו

אֶתְמַר: מִגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית.

נאמר מגיד מראשית אחרית,

וְאִיהוּ קְרַקְפָּתָא דְתַפִּילֵי. מְלָנָאוּ

והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית

אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת

מאיר שם אות יוד וְאוֹת ה"א וְאוֹת

וְאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְאִיהוּ אַרְחַ

וְאוֹת ה"א, דְאִיהוּ אַרְחַ וְאוֹת ה"א, דְאִיהוּ אַרְחַ

אַצִּילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִיּוֹ דְאִילָנָא

אצילות, והוא משקה אֶת הָאֵילָן

בְּדְרוֹעֵי וְעֲנַפֵּי, בְּמֵיָא דְאִשְׁקִי

בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים

לְאִילָנָא וְאֵתְרַבִּי בְּהֵוֹא שְׁקִיּוֹ:

אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּ הוּא עֲלַת הָעֲלוֹת

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים,

וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְאִשְׁקִי לְאִילָנָא

וסבת כל הסבות, ואתה משקה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן.

בְּהֵיָא נְבִיעוּ. וְהֵיָא נְבִיעוּ אֵיְהוּ

בְּנְבִיעַת הַמַּעֲן, וְאוֹתוֹ, אֹר הַמַּעֲן הוּא

בְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאֵיְהוּ חַיִּים

בְּנִשְׁמָה, לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים

לְגוּפָא, וּבְךָ לֵית דְּמִיּוֹן וְלֵית

לְגוּף, וּבְךָ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין

דִּיּוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלֵגָאָו וְלֵבְרָ.

דְּמוֹת מְכָל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרָאֵת שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת

וּבְרָאֵת שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְהוֹצֵאתָ

מִנְהוֹן שְׁמַשׁ וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא

מֵהֶם שְׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכוּכְבָּיִם

וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵין,

וּמִזְלוֹת, וּבְאָרֶץ בְּרָאֵת אֵילָנוֹת, וְדִשְׁאִים,

וּגְנָתָא דְּעֵדֶן, וְעֵשְׂבִיין, וְחִיּוֹן וְעוֹפִין

וְגֵן, עֵדֶן, וְעֵשְׂבִיִּים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי, נְשָׂא.
 וְדָגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם.

לְאִשְׁתִּמּוֹדְעָא בְּהוּן עֲלֵאִין, וְאִיךְ.
 לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְאִיךְ.

יְתַנְהַגּוּן בְּהוּן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִיךְ.
 יְתַנְהַגּוּ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּאִינִים, וְאִיךְ.

אִשְׁתִּמּוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית.
 נְפָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּאִינִים, וְאִין.

דִּידַע בְּךָ בְּלָל. וְבַר מְנָה, לִית.
 מִי שִׂידַע וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף ב"ה כָּלֵל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹן יְתַבְרַךְ, אִין.

יְחוּדָא בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְאַנְתָּ.
 יְחוּד בְּעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּאִינִים, וְאַתָּה.

אִשְׁתִּמּוֹדַע אֲדוּן עַל כָּלָא, וְכָל.
 נְפֵר וְנוֹדַע אֲדוּן עַל כָּלָם, וְלְכָל.

סְפִירָן כָּל - אִית לִיה שֵׁם.
 סְפִירָה לְכָל אֶחָד שֵׁם שֵׁם.

יְדִיעָא, וּבְהוּן אֶתְקְרִיאוּ מְלֹאכֵיא.
 יְדוּעַ, וּבְשִׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלֹאכִים.

וְאַנְתָּ לֵית לָךְ שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ
 וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׂאֵתָה

הוּא מְמַלֵּא כֹל שְׂמֵהוּן, וְאַנְתָּ הוּא
 הוּא מְמַלֵּא וּמַחִיָּה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא

שְׂלִימוּ דְבִלְהוּ. וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלִק
 הַמְּשֻׁלִּים וּמְמַלֵּא אֶת כּוֹלָם וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׂפָעְתָּךְ

מִנְהוּן, אֲשֶׁתְּאָרוּ כְּלָהוּ שְׂמֵהוּן
 מֵהֶם, יִשְׂאָרוּ כָּל הַשִּׁמוֹת

כְּגוּפָא בְּלֹא נִשְׂמַתָּא. אַנְתָּ הוּא
 כְּגוּף בְּלֵי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא

חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ
 חָכֵם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֻכְמָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה

הוּא מִבִּין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לֵית
 הוּא מִבִּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת. אֵין

לָךְ אֶתֶּר קְבוּעַ וְיָדוּעַ, אֶלֶּא
 לך מקום קבוע וידוע, אלא

לֹא שֶׁתְּמוֹדְעָא תוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבָנֵי
 הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנו תִּקְפֶּךָ וְחִזְקֶךָ לְבָנֵי

נִשְׂאָ וְלֹא חֲזוּאָה לֹזֵן אִיךְ אֶתְנַהֵג
 אדם. ולהראות ולהם איך מתנהג

עֲלָמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק
 העולם בדין וברחמים, שהם צדק

וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּבָנֵי
 ומשפט, כפי מעשי בני

נִשְׂאָ דִין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט
 אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא

עֲמוּדָא דְּאִמְצֵיתָא. צְדָק
 העמוד האמצעי. צדק היא

מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵי צְדָק
 המלכות הקדושה. מאזני צדק,

תִּרְיִן סִמְכֵי קְשׁוּמֵי. הִיִּן צְדָק - אֹת

שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הִיִּן צְדָק, הִיא אֹת

בְּרִית. כִּלָּא לְאַחֲזָאָה אִיךְ אֶתְנַהִיג

בְּרִית. הַפֵּל לְהִרְאוֹת אִיךְ מִתְנַהֵג

עֲלֵמָא. אֲבַל לָאוּ דְאִית לֶךְ צְדָק

הָעוֹלָם אֲבַל לָאוּ שְׁיֵשׁ לֶךְ צְדָק

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלָאוּ מִשְׁפֵּט

הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפֵּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלָאוּ מִכָּל

הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל

אַלִּין מֵדוֹת כִּלָּא.

אֵלוֹ הַמֵּדוֹת כִּלָּל.

הִנֵּה כְּשֵׁשִׁים אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב אֶת שְׁבַחֵי

הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְז לְרַבֵּי

שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֶתְיַהִיב רְשׁוּתָא

וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילְאָה, וְאִין זוֹלְתוֹ לְגֵאוֹל הַשְּׁכִינָה

וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֹן בְּקֵשׁ אֱלֹהֵי ז"ל וְאָמַר קוּם

רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רַזִּי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ

מהר"ש בנזאגלו זי"ע). וְאָמַר מֵעַתָּה רְצֵה אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁהִרְשָׁב"י לֹא יְחוּשׁ עוֹד מִלְּגִלוֹת
וּלְחֻדָּשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן פִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ
הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזַה, וְאִין זולתו בְּדוֹר לְגֵאוּל
הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן זְכוּי, וְעֵשָׂה וְאַל תֵּאָחֵר וְחֻדָּשׁ רְזִין טְמִירִים
פִּי לָךְ לְבַד אֶתְיָהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְּרוּמִים
לְחֻדָּשׁ וּלְגִלוֹת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגָּאוּלָּה
(זִיו הַזּוֹהַר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתְחַדָּשׁוּן מְלִין

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים

עַל יְדֶךָ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

על ידך שהרי רשות נתנה לך

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדֶךָ, מַה

לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה

דְּלֹא אֶתְיָהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם

שלא נתן רשות לגלות לשום

כָּר נָשׁ עַד כְּעֵן:

בן אדם עד עתה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: לָךְ

קום רבי שמעון פתח ואמר: לך

יְהוּה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת

ה' הנהגות הגדולה - חסד, והגבורה, והתפארת,

וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם

והנצח, וההוד. כי כל - יסוד, בשמים

וּבְאָרֶץ. לָךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה.

ובארץ. לך ה' הממלכה - מלכות.

וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. עַל־אֵינִי

והמתנשא לכל לראש. עליונים

שְׁמַעוּ אֲנֹנִי דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן וְרַעֲיָא

שמעו, אלו ישני חברון, והרועה

מִהֵימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְּכוֹן.

הנאמן, התעוררו משנתכם.

– "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" –

"הקיצו ורננו שוכני עפר", הם

אֵלֶּיךָ אֲנֹנִי צְדִיקֵי־אֵל הַאֲנֹנִי מִסְּמֵרָא

אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק

דֶּה־הוּא דֶּה־אֲתַמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה

השכינה שנאמר בה, "אני ישנה

וְלִבִּי עֵר". וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים.

ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים,

וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהוּן: "הַקִּיצוּ

ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו

וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא, אַנְתָּ

ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה

וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ לְאֲתַעְרוּתָא

והאבות. התעוררו לשמח ולעורר

דְּשִׁכְיִנְתָּא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא,

את השכינה שהיא ישנה בגלות,

דַּעַד בָּעַן צַדִּיקֵיָא בְּלָחוּ דְּמִיבִין
שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כֻּלָּם, רְדוּמִים,

וְשִׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן. מִיַּד יְהִיבַת
וְשִׁנְהַ בְּעֵינֵיהֶם. מִיַּד נִתְּנָה

שְׂכִינְתָּא תִּלְתַּת קָלִין לְגַבֵּי רַעִיָּא
הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד הַרוּעָה

מְהִימְנָא, וַיִּימָא לֵיהּ: קוּם רַעִיָּא
הַנְּאָמָן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם הַרוּעָה

מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלָךְ אֲתִמַּר: "קוּל
הַנְּאָמָן. שְׁהֲרִי עֲלִיךְ נֹאמַר "קוּל

דוּדִי דוּפִק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן
דוּדִי דוּפִק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

דִּילֵיהּ, וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי לִי
וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֶם, פְּתַחֵי לִי

אַחוּתִי רַעִיָּתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". דְּהָא
אַחוּתִי רַעִיָּתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי פְּתוּב:

"תָּם עֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

"תָּם עֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

לְהַגְלוֹתְךָ." "שְׂרָא שִׁי נְמַלָּא מַלְ" .

לְהַגְלוֹתְךָ שְׂהַרֵי רֵאשִׁי מְלָא טַל

"מַאי נְמַלָּא מַלְ" ? אֵלָא אִמַּר

וּמְדוּעַ מְלָא טַל? אֵלָא אִמַּר

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חֲשַׁבְתְּ

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתְּ.

דְּמִיּוּמָא דְּאֵתְחַרַּב בֵּי מְקַדְשָׁא

שְׁמִיּוּם שְׁנַחְרַב בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ,

דְּעֵא לָנָא בְּבֵיתָא דִּילֵי וְעֵא לָנָא

שְׁעֵלִיתִי לְבֵית הַמְּקַדֵּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי

בֵּי שׁוּבָא? לָאוּ הָבִי דְלָא עֵא לָנָא

לְיִשׁוּבֵי יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אֵין זֶה כֶּף שְׁבָאָמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי

כֹּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ בְּגָלוּתָא הָרִי לָךְ

כֹּל זְמַן שָׂאתָ בְּגָלוּתִי! הָרִי לָךְ

סִימָנָא: "שְׂרָא שִׁי נְמָלָא טָל", ה"א

סימן, "שראשי נמלא טל" והא

שְׂכִינְתָא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ

היא השכינה בגלות, השלמות שלה

וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ

והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו,

סוד אות יו"ד אות ה"א אות וָא"ו

וְאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָא דְלָא

ואות ה"א היא השכינה שאינה

מִחֲשַׁבּוֹן ט"ל, אֶלָּא אוֹת יו"ד אוֹת

בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות

ה"א וְאוֹת וָא"ו דְּסֻלְיָקוֹ אֲתוֹן

הא וְאוֹת וָא"ו עלים האותיות

לְחֲשַׁבּוֹן ט"ל. דְּאִיהִי מְלִיא

לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא

לְשִׁכְנָתָא מְנַבְיָעוּ דְּכָל מְקוֹרֵין
אֶת הַשְּׂכִינָה מִמַּעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת

עֲלֵאִין. מִיד קָם רְעִיא מְהִימְנָא
הַעֲלִיּוֹנִים, מִיד קָם הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן

וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עִמֵּיהּ. עַד כָּאן רְזָא
וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּד

רִיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
הִיחֻד.

וְאַמֵּן!"

(תקוני זוהר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק
ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבון את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

וַיְהִי רַעוּא

תְּפִלַּת יְהִי רַצוֹן. פִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמְּאָמֵר פְּתַח
אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַצוֹן וְזִמְנוּ הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעוּא מִן קֶדֶם עֲתִיקָא קְדִישָׁא

וַיְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֵי ה' הָעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין

מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשָּׁךְ מְלָא

נְעָלָם מֵהַכֹּל. שְׂיִתְמִשָּׁךְ טַל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רִישִׁיָּה דְזַעִיר

הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וְלַהֲטִיֵּל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין

אֶנְפִּין וְלַהֲמַשִּׁיךְ שְׁפַע לְשֹׁדָה תְּפוּחִין

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעֲוֹא
 הקדוש בְּהֶאֱרַת פְּנִים בְּרַצוֹן

וּבְחִדּוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשֵּׁךְ מִן קַדָּם
 וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמַשֵּׁךְ מִלְּפָנֵי

עֲתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל קְדֵי־שֵׁין,
 ה' "הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא
 וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם

דְכֻלָּא. רַעֲוִתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֻסְדָּא
 מִהַכֹּל. רַצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֻסֵּד,

בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה בְּרַעֲוִתָא וְחִדּוּה עָלֵי
 בְּהֶאֱרָה עֲלִיוֹנָה, בְּרַצוֹן, וְשִׁמְחָה, עָלֵי

וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלָוִים
 וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַקְּרוּבִים

אֵלֵי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ.
 אֵלֵי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.

וַיִּפְרְקֵינָא מִכָּל עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּי
 וַיִּפְדֵּה אֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת

דִּיִּיתוּנוּ לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב לָנָא
 שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיִּכִּין וַיִּנְתֵּן לָנוּ

מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה
 מְזוּן וּפְרַנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה

וְעֲקָתָא, מִמּוֹלָא דְכָל מְזוּנֵי בִּיה
 וּמְצוּקָה, מִהַמְזַל הָעֲלִיּוֹן, שְׂכָל הַמְזוּנוֹת מִמְּנוּ

תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ מֵעֵינָא בִּישָׂא
 מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצִילָנוּ מֵעֵין הַרְעָה,

וּמִחֲרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת וּמְדִינָה
 וּמִחֲרַב מִלְאָךְ הַמּוֹת, וּמִהַדִּין

שָׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּי לָנָא וְלְכָל
 שָׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וְלְכָל

נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי אַרְיִכִי
 נַפְשׁוֹתָנוּ, חַן וְחֹסֶד, וְחַיִּים, אַרְכִּים,

וּמְזוֹנֵי רִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קְדָמֶיהָ.
ומזונות בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מֶלֶפְנֵינוּ,

אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.
אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. אָמֵן וְאָמֵן.

מה טוב וימה נעים שיאמר האדם בכל יום אחר תיקון חצות לשון זה אשר הובא בזוהר (פרשת נחוינו) דף ס"ה ע"א, וכן בזוהר פרשת פקודי דף רכ"ו ע"א, ובדף רס"ח ע"ב). ואם לא אומרו אחר תיקון לאה, יאמר בשחרית קודם התפלה, וכן יעשה בשבתות וימים טובים, פי דברים אלו עמוקים מאד מאד, והמבין סודם של דברים אלה יודע כמה תועלת גדולה יעשה באמירתם לתקון אותו היום, בין בפרצוף הימים בין בפרצוף הזמנים. (בן איש חי מקץ י"ב, ובשו"ת רב פעלים (בחלק סוד ישרים) האריך לבאר את המאמר הנורא הזה, וכתב שם שזה אחד המאמרים הקשים ביותר בזוה"ק, עכת"ד, וכאן הבאנו באור המלים על קצה המזלג, ותן לחכם ויחכם עוד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אַרְיֵמִית יְדָאִי

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִיתִי יְדִי

בְּצִלּוֹתַיִן לְעֵלָא, דְּכַד רְעוּתָא

בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר הַרְצוֹן

עֲלָאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קַיְמָא עַל
 הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה עוֹמֵד עַל

הֵהוּא רְעוּתָא דְלֹא אֶתִידַע וְלֹא
 אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֹא נוֹדַע וְלֹא

אֶתְפִּס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפַּס כְּלָל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהֵהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מֵאֵי דְאֲפִיק וְלֹא יִדְיַע, וְנִהִיר מֵאֵי
 מֵהַ שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהֵאִיר מֵהַ

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ
 שְׁהֵאִיר, וְהִכַּל בְּהַעֲלָם. וְרְצוֹן

דְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה
 הַמְּחַשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֵף אַחֲרָיו

וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חַד פְּרִיסוּ
 לְקַבֵּל הָאָרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מְסוּךְ אֶחָד

אֶת־פְּרִיסִים, וּמִגּוֹ הַהוּא פְּרִיסָא -
 נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמְסָךְ

בְּרִדְיָפוֹ דְּהָהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה -
 עַל יְדֵי רְדִיפַת זוּ הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה

מִמֵּי וְלֹא מִמֵּי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא,
 מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמְסָךְ

נְהִיר מַאי דְּנְהִיר, וּבְרִין הַהוּא
 וּמִזֶּה הָאִיר מַה שְׁהָאִיר וּכְשֶׁקְּבֵלָה אוֹתָהּ

מַחְשְׁבָה עֲלָאָה נְהִיר בְּנְהִירוֹ סְתִים
 הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא עֲתִיק מֵאִיר בְּאֹר סְתוּם

דְּלֹא יְדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשְׁבָה לֹא
 שְׁלֵא נוֹדַע וְזוּ הַמַּחְשְׁבָה לֹא

יְדַע, כְּרִין בְּמִישׁ הָאִי נְהִירוֹ
 יְדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאֹר, אֲזַ הִכָּה אוֹתוֹ הָאֹר

דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע, בְּנְהִירוֹ
 שְׁהוּא סוּד הַמַּחְשְׁבָה שְׁלֵא נוֹדַעַה הִכָּה -

דְּפָרְסָא דְקִימָא דְנִהִיר מְמַה דְלֵא
 בְּהָאֲרַת מְסָךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה שְׂאִינוּ

יְדִיעַ, וְלֵא אֶתִידַע וְלֵא אֶתְנַלִּיא.
 ידוע ומשג, ולא נודע ולא התנלה

וְכַדִּין הָאִי נִהִירוּ דְמַחְשְׁבַה דְלֵא
 וְאִזְזָה הָאִיר שֶׁל הַמַּחְשְׁבָה שְׁלֵא

אֶתִידַע, בְּשֵׁשׁ בְּנֵהִירוּ דְפְרִיסָא,
 נודעה הבה פעם ב' בְּהָאֲרַת הַמְסָךְ הָעוֹמֵד

וְנִהִרִין כְּחֵדָא, וְאֶתְעַבִּידוּ תְשֻׁעָה
 ועל ידי זה האירו כולם כאחד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְשֻׁעָה

הֵיבְלִין, וְהֵיבְלִין - לֵא אַנּוּן |
 היכלות ואלו ההיכלות אינם

נִהוּרִין, וְלֵא אַנּוּן רוּחִין, וְלֵא
 אורות ואינם בבחינת רוח ואינם

אַנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלֵא אֵית מֵאן
 בבחינת נשמות ולא יש מי

דְּקִימָא בְּהוּ. רְעוּתָא דְכָל תְּשֻׁעָה
 שְׁעוּמַד בְּהֵם בְּנַחֲנִית חִיָּה. הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשֻׁעָה

נְהוּרִין דְּקִימֵי כְּלָהוּ בְּמַחְשְׁבָה,
 הָאוּרוֹת, שְׁעוּמָדִים כָּלֵם בְּכַח הַמַּחְשְׁבָה

דְּאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחַשְׁבֹּנָא כְּלָהוּ
 שְׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחַשְׁבוֹנָם כּוֹלֵם

לְמַרְדֵּף בְּתַרְיָהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי
 רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּזֶמֶן שְׁעוּמָדִים

בְּמַחְשְׁבָה, וְלֹא מְתַדְבְּקוֹן וְלֹא
 בְּמַחְשְׁבָה וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא

אֶתְיַדְעוּ. וְאֵלִין לֹא קִימֵי לֹא
 נוֹדַע לָהֶם כָּלֵל וְאֵלוֹ לֹא קִימִים לֹא

בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה,
 בְּרַצוֹן וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה הַעֲלִיּוֹנָה

תְּפֻסִין בָּהּ וְלֹא תְּפֻסִין. בְּאֵלִין קִימֵי
 תּוֹפְסִים בָּהּ מַעֲט הָאָרָה וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים

כָּל רֵיז דְּמַהִימְנוּתָא. וְכָל אַנּוּן |
 כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתוֹת

נְהוּרִין מְרוּזָא דְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה |
 הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה,

וְלִתְתָא, בְּלָהוּ אֶקְרוּן אִין סוּף, עַד |
 מִשֵּׁם וְלִמְטָה כּוּלָם נִקְרְאִים בְּעֶרְפָם אִין סוּף. עַד

הַבָּא מִטּוֹ נְהוּרִין וְלֹא מִטּוֹן, וְלֹא |
 כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדַקוֹת וְלֹא מְגִיעִים, וְלֹא

אֶתִידְעוּ, לָאוּ הַבָּא רְעוּתָא וְלֹא |
 נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אִין כָּאן הַשְּׁגָה שֶׁל רְצוֹן וְלֹא

מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר מַחְשְׁבָה, וְלֹא |
 הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֲשֶׁר מְאִירָה הַמַּחְשְׁבָה וְלֹא

אֶתִידְעֵ מִמָּאן דְּנְהִיר, בְּדִין אֶתְלַבֵּשׁ |
 נוֹדְעֵ לוֹ מִי מְאִיר אֲזִי מִתְלַבֵּשׁ

וְאַסְתִּים גּוֹ בִּינָה וְנְהִיר, לְמָאן |
 וְנִעְלָם בְּתוֹף בִּינָה וּמְאִירִים לְמִי

דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא עַד |
 שְׂרָאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה עַד

דְּאִתְכְּלִילוּ בְּלָהוּ בְּחִדָּא, וּבְרוּזָא
 שְׁנַכְלָלִים וְנַחֲשָׁבִים כּוֹלָם לְאַחַד וּבְסוּד

דְּקָרְבְּנָא בְּד סְלִיק, בְּלָא אִתְקִשְׁר
 הַקְּרִבָּן כְּאֲשֶׁר עוֹלָה עִשׂוֹן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלָם נִקְשָׁרִים

דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא, בְּדִין
 זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה, אִז

כְּיָמֵי בְּלָהוּ בְּסְלִיקוּ, וּמַחֲשָׁבָה
 עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אִתְעַטֵּר בְּאִין סוּף. תְּהוּא נְהִירוּ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאִין סוּף. זֶה הָאוּר

דְּאִתְנִהִיר מִנְהָ מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה
 שְׂמְאִירָה מִמְנוּ מַחֲשָׁבָה עֲלִיוְנָה

(דְּלָא אִתִּידַע בְּהָ בְּלָל) אִקְרִי אִין
 (שְׁלָא נוֹדַע בְּהָ בְּלָל) נִקְרָא אִין

סוֹף, וּמִנֵּה אֲשֶׁתֶּכַח וְקִיָּמָא, וְנִהִיר

סוף וממנו נמצא ונאצל ומקנים ומאיר

לְמֵאן דְּנִהִיר, וְעַל דָּא כִּלְא קִאִים,

למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד,

זְבֹאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא, בְּעֵלְמָא

אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם

דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

הזה ובעולם הבא.

התפלות אחרי הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן"
תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר
הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנָּא הָאֱלֹקֵי אוֹר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיזַע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מֵהָאוֹר הַמְּפֹלָא
רַבְּנוּ הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עַלְיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוצא לאור על ידי "מפעל זוהר העולמי" בעיה"ק בית שמש תוכב"א,
אייר תשע"ב לפ"ק

נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

נְסֻדָּה, נְעֻרָה, בְּנִקּוּד וּפְיִסוּק מְלֵא, עִם
בִּיאוּר קָל לְהַבְנִת הָעֵינָן, בְּתוֹסֶפֶת הָעֵרוֹת
לְמַעֲיִינִים, לְמַעַן יִזְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם
מֵעֵץ הַחַיִּים, וּלְהִטָּהַר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ
שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהִנֵּה כָּל אוֹתָן שֶׁיִּזְכּוּ
אֵלָיו יִזְכּוּ לְגְאוּלָּה, כִּי עֲבוּדָה זוֹ הַמַּעֲטָת
בְּזַמַּן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִכָּל
אֵילֵי נְבִיּוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם"
(חֲסֵד לְאַבְרָהָם זי"ע).

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק
ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשָׁה שֶׁל
תַּקְוֹן מ"ח מִסְפָּר תַּקְוִינֵי הָאֵהָר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבְּעִים
הַתַּקְוִינִים שֶׁפֶתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.
וְאֵלוּ הֵן הַמַּעֲלֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שְׂיִקְרָא תַּקְוֹן זֶה
מְדֵי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמֵר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. יָרוּם מְאֹד וְלֹא יִתְמוּטֵט.
- ב. יִצְלִיחַ בְּכָל דְרָכָיו.
- ג. לֹא יִבּוֹא לְיָדֵי חֶסְרוֹן כִּים וְעֲנִיּוּת.
- ד. כָּל אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו.
- ה. לֹא יִדְאָה מִיַּתַּת בְּנָיו.
- ו. זֹכָה וּמְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנַשְׁמָתוֹ.
- ז. כַּחוֹת הַטּוֹמְאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְקוּר לְכָל הָרַע וְלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת)
מִתְרַחֵקִים מִמֶּנּוּ.
- ח. יִנְצַל מִמְקַרָּה לֹא טָהוֹר.
- ט. מוֹעִיל מְאֹד לְתַקֵּן אֶת עוֹוֹן פְּגַם הַבְּרִית, וּבִפְרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.
- י. לֹא יִחַלֶּה בְּמַחְלַת הַנְּסִילָה.
- יא. יִזְכֶּה לִירְאָת שָׁמַיִם.
- יב. יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- יג. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש / 0548-436784

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

"וְהַמְשַׁלְמִים יִזְהָרוּ פְּזָהר הָרָקִיעַ וּמִצְדֵי יָקוּ הָרְבִים פְּפוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד...
וְזוֹתָם הַסֵּפֶר עֵד עֵת קֵץ יִשְׁטַטּוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעֵת" (דניאל פרק י"ב ג-ד).

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

052-6430804	יציין:	0502-002040/0504-119585	אילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	אשקלון:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שמש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקוה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	
0777-551424		0549788564	בצפון:
0522-793954	קרית שמונה:	0523254036	בת ים:
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	
0504-058359	רחובות:	0546-364443	הרצליה:
0527-175368	רמלה:	05776-06120	זכרון יעקב:
		0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:
		0527 134512/0526-961396	

התפלות לפני הלימוד נמצאות לעיל לפני לימוד האזרא זוטא

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנן תִּר"י תִּמְנן שִׁבְ"ת^[א],
 בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּר"י, שָׁם שִׁבְ"ת,

בְּגוֹנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּ"רֵא שְׁתִּי"י^[ב]:
 כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא שְׁתִּי,

וְאִינוֹן תִּרִי שְׁבֻתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמְר
 וְהוּ שְׁתִי שְׁבֻתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לא):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת
 "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּר"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת
 שְׁב"ת, וְרוֹמְזוּ עַל שְׁתֵי שְׁבֻתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,
 עַל הַשְּׁכִינָה תִתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא הַבִּינָה
 וְזֶה "לְעֻשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻת", וְעֵינִן לְעִיל תְּקוּן י"ט (דף מ
 ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שְׁבֻת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבֻת הַקָּטָן
 מְלָכוֹת. וּבְרַעְיָא מְהִימְנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשְׁבֻתָּא
 דִּיּוֹמָא הוּא שְׁבֻת עֲלָאָה וְשְׁבֻתָּא דְּלִילָא הוּא שְׁבֻת
 תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,
 וְהִבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי
 שְׁבֻתוֹת, שְׁבֻת עֲלִיוֹנָה וְשְׁבֻת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
 זְמַנֵּי אֲדֹכִיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂבִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאֵי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא וּכְאָה אִיהוּ מָאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא וּכְאֵי הוּא מֵי
 דְעֵבִיד לֹזֵן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתִרֵי בְתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשֵׁנֵי בְתִי
 לְבָא^[1], וְאִתְפְּנִי מִתְמָן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמִתְפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(פסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וּכְנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (פסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). ה. לְמָהּ כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֶסֶר ו' ?
 – מְלִשׁוֹן דִּירָה – כְּאֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְתִים
 יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – פסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).

דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, 'בְּרִית עוֹלָם',

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין תַּרְוִייהוּ
זה צְדִיק, שְׂשׂוּרִים שְׁנֵיהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עָלָיו, אֶחָד לְמַלְאָה אוֹתוֹ, וְאֶחָד

לְאִתְמַלְיָא מִיְנֵיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהִתְמַלְא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אִינוּן תַּרְיִין בְּלִיִּין נֶצַח וְהוּד,
הֵם כְּנֻגָד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוּד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
בְּנֵים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד

דְּאִמְצֵיתָא, תַּלְתַּת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
הָאִמְצֵעֵי - תַּפְאֲרַת, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצַרְיָךְ שִׁיתְרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצוּבוֹת דְּטָחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבִד כּוֹעֵס, וּמְרָה זוֹרְקַת בּוֹ טְפָה, שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאֻה, אֲזִי שׂוּרִים שְׁנֵיהֶם עַל צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מְלֹךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתִּי אֲבָהֶן^[ח], עֲנָג
שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנָג

שֵׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
שֵׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּן^[י], וְנָהָר, אֵית נָהָר וְאֵית
אֶת הַגָּן^[י] (בראשית ב ז). וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ

נָהָר, אֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נָהָר
נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נָהָר

פְּלָגִיו, וְאֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נַחַל

ח. אבְרָהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֵׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תַּחֲלָה
סוּד עֲנָג שֵׁבֶת, - עֲנָג רְאשֵׁי תְבוֹת: ע' עֵדָן, נ' נָהָר,
ג' גֵּן (כִּסּא מְלָךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
תִּלְתִּי סְעוּדָתִין בְּשֵׁבֶת בְּרִזָּא דְעֲנָג שֵׁבֶת, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב:
"אֲזִי תַתְעַנֵּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נְאֻמֵּר: "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵית לִיהּ
לְקִימָן, אֵיתְהַפֵּךְ לִיהּ "עֲנָג" ל"נְג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
מִתְקַן וּמְעַנֵּג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֵּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
 קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיוֹן
 אֶתְמַר עֵינִי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵינִי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָּךְ^[יג], הַאִי נִהַר אִיהוּ ו'^[יד],
 זוֹלְתָּךְ, זֶה הַנְּהַר הוּא אוֹת ו',
 דְּנַפִּיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
 הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא אוֹת א',

וּמִהֲפֹךְ מִנְּגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יֵא. הַיְסוּד נִקְרָא
 נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהֵלִים מ"ו):
 "נְהָר פְּלִגְיוֹ" הוּא יְסוּד ז' א - [ז' עִיר א' נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
 הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
 "פְּלִגֵי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
 דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאָבָא-חֲכָמָה הַנְּקָרָא תוֹרָה
 קְדוּמָה, (כְּסֵא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתוּר שֶׁהוּא עֵדוֹן
 לְגַבֵי חֲכָמָה (כְּסֵא מְלָךְ). יג. וְעַל הַאִי עֵדוֹן עֵילָאָה
 אֵיתְמַר "עֵינִי לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זוֹלְתָּךְ", וְאָמַר הָכָא,
 כִּי מִי שְׁמִקְיָם עֵנִי ג' שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
 עֵילָאָה שְׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר "עֵינִי לֹא רָאִתָּה וְגו'", (בְּאֵר לְחֵי
 רוּאִי). יד. ו' רוּמְזוֹ לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמֻצְעֵי - דַּעַת
 תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רֵאשֵׁי תְּבוּת - דַּת"י). טו. א' רוּמְזוֹ לְכְתוּר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [טז], וְאֶזְוֵל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמָצַע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְנָה תַּתָּאָה, וְהוּ' בְּאֲמָצַע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבַּת קוּדֶשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים וּזְלוֹתָךְ", וְכִמוּ שֶׁהֵבִיא הַמַּהְרָח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂפָרְדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוּ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגֵּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוּמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זֹה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמְשֵׁם לַחֲגִ"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשֻׁמָּה יְתִירָה שְׁמִשְׁיָגִים בְּשַׁבַּת הוּא בְּרוּזָא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיָא נְשֻׁמָּה יְתִירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהוּ מְרַכְבָּה לְעֵילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵטִי עַד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִגִּיעַ עַד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמִתָּמַן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגִנָּה - מַלְכוּת,

דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא תִּתְּאָה. זָכָא
שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה. זָכָא

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבְתָּ
הוּא מִי שְׁשׂוּמֵר דִּירָה לְשַׁבְתָּ,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמַן
שְׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקָרֵב שָׁם

מְכֶסֶה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יִתִּירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבְתָּ הוּא נָהָר שְׁיוּצָא מֵעֲדָן וְכוּ', דְּאִיהוּ צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה דְּשַׁבְתָּ שֶׁהוּא
מַלְכוּת. (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפֹאֶרֶת
נִצַּח הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵד
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפֹאֶרֶת נִצַּח הוּד יְסוּד - הֵיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כָּלוּמֵר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבְתָּ נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין ד'ה'ו' שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכִים גַּר"ן [יּוֹם ד']

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וּכְעַם דְּמָרָה דְּאִיהוּ
 עֲצָב הַטָּחוּל וּכְעַם הַמָּרָה שְׁהִיא
 נוֹרָא דְּגִיְהֵנָם [כב], דְּעָלָה אֲתָמַר לֹא
 אִשׁ הַגִּיְהֵנָם, שְׁעָלִיָּהּ נְאָמַר (שְׁמוֹת לה): "לֹא
 תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן
 הַשַּׁבָּת", וְכָךְ הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשַׁבַּת הַבָּאָה וּבֵין א' א'
 ב' ג' שְׁמֵקְבָלִים הָאָרָה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' ב'
 רוּחַ, יוֹם ג' נְפֶשׁ] מְשַׁבַּת שְׁעֵבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עָלֵיהֶם,
 וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֶּר י"ה שְׁבו
 הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כְּאֵן [בְּנִיָּהוּ
 לְרִי"ח הַטּוֹב]. (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוֹמֵר אֶת לְבוֹ - תִּרְתִּי מִשְׁמַע, לֵב
 הָאָדָם בְּשַׁבַּת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלִבּוֹ הָאָרוֹת
 חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכֵּן
 בִּינָה וּמִלְכוּת, צָרִיךְ שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֹךְ), לְרִמּוֹ
 שְׁצָרִיךְ לְלִמּוּד הַפֶּרֶד"ס בְּשַׁבַּת בְּשַׁמְחָה וּרְנָנָה (סוּד
 ה'). כִּב. טָחוּל מָרָה אִשׁ רְאִשֵׁי תְבוֹת טָמ"א, שְׁלֹא
 יִתְעָרֵב טָמָא בְּשַׁבַּת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח"ו
 מִצַּד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בְּעַל הָרִצְח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשַׁבַּת

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂפוּעִים כְּאֵלוֹ מִדְּלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂפוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵילוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כֵּד. אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שְׁלָקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻזָּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעַ לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכּוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֲךָ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכּוֹת, אֲזִי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכּוֹת שְׁנַעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּ בְּהַקְדָּמַת תִּיקוֹן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנֶקֶל בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמְפָרְשִׁים).

לְקַבֵּל אֲרַבְעִים מַלְקֵיזוֹת חָסֵר חֵד
כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מַלְקֵיזוֹת חָסֵר אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאֵינּוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם
בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָ וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעָה
וְעֲשָׂרָה לְחֹהָ, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאָרִי
לְאַדְמָה, וּבְגִלְל זֶה אָמְרוּ בְעָלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין
הַמְשַׁנָּה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוּ

מִלְּאַכּוֹת אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְקֵיזוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת
כְּנֶגֶד מַלְקֵיזוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתֵּימִם. אֵינּוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד
שְׁתֵּימִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לֹזֵן בְּבֵת אַחַת, מָאן דְּאַעְקַר חֲפִץ
אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ

מֵאַתְרִיהּ וְאַנַּח לִיהּ לְבַר מֵאַתְרִיהּ
מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	בְּאֵלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	בְּאֵלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחַיֵּי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרְיָה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כֵּאלוֹ עֵקֶר אֶת עֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית יְסוּד דְּז"א וְהַנִּיחוֹ בְּרִשׁוֹת נּוֹכְרִיָּה מְקוֹם הַסְטְרָא אַחְרָא, מִי שְׁעוֹשֶׂה כֵּן גּוֹרֵם לְנִשְׁמָתוֹ שֶׁתְּעַקֵּר מְרִשׁוֹתוֹ וְתוֹנַח בְּרִשׁוֹת הָאֲחֵרֶת שֶׁהִיא מְרָה וְטָחוּל כְּעֵס וְעֶצֶב. – וְזֶהוּ חֲלוּל שֶׁבֶת שְׁגָרָם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנְּעַקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רִשׁוֹת הַיְחִיד וְהִגְלוּ לְאֶרֶץ נּוֹכְרִיָּה שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים רִשׁוֹת הַסְטְרָא אַחְרָא, (כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּעַץ חַיִּים (שְׁעַר ט' פ"ב): שִׁישׁ קְלִיפָה הַנִּקְרָאת מְשַׁנְּאִיו מְשַׁנְּאִי י"ו שֶׁהוּא קְלִיפָה הַנִּקְרָאת רִשׁוֹת הַרְבִּים בְּסוּד רִשׁוֹת הַרְבִּים רָחֲבוּ י"ו אָמָה, וְעַיִן בְּסֵפֶר הַחַיִּים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מְרִשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גֹּרֵם לְעֶקֶר נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנְחָ לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָתָּהּ, שְׁהִיא
מְרָה וּמְחֹל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מְרָה וּמְחֹל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו]
 שְׁנַעְקֵרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח ב). כו. כמו שפכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אוירא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאוירא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקוב
 מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנִילְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוּכְרָאָה דְּאִיהִי
וּגְלוּ לְאַרְצָא נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוּת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מָאן
רְשׁוּת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר פִּתְחֵי לְרְשׁוּת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא אִי הוּא

רבי מרדכי צט"ה ז"ע, ומספר דרוך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן ז"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פת ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב ז"ע"א שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מַחֹל, חַמָּה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חַמָּה, - אֲשֶׁה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא^י עָלֶיהָ אֶתְמַר^ל וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשָּׁבוּעַ.
כט. חַמָּה הִיא בְּחִינַת אֲשֶׁה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצָא אָנִי אֶת הָאֲשֶׁה מֵרַמְמוֹת"
(רַעֲיָן תִּיקוּ"וֹ תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחַי רֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרַעֲב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד
וְחִשּׁוּכָה וְאַפְלָה, הַפֶּךְ עֲנַג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֱלֹהִים כְּמוֹ שְׁלַמְדָּנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֻרְתִּי אֲנִכִּי

וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהִסְפָּד^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהִסְפָּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעֶרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנׁוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנׁוּי
 בְּכָל^[לג] וְהָא אִוְקְמוּנָהּ, וְאִיהִוּ דְּבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר
 דְּחֹל דְּאִיהִוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינִין זוהר חֲדָשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתַאי מִסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). לַב. מְנָה שְׁשָׁה מִינִים כְּנִגְדַּ שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחוּ). לַג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתַא יִי שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעִנּוּי וְלִכְשִׁישַׁת שְׁחֹרִין וְלֹא לְאָכוֹל בְּשֶׁר וְיִין, וְלִישֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צְרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנׁוּי, וְכֵן שְׁאָר הַשְּׁנׁוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנׁוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לַד. וְאִמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[16]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[17]. טַחֹל עֲלֵהּ אִתְמַר^[18] שֶׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוֹנָף
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כְּגוּוֹנָא דְעַבְדַּת שְׂרָה לְשַׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּה	עֹמֵד	עָלִי	אֲדַמָּת	קֹדֶשׁ
אתָּה	עומד	עליו	אדמת	קודש
הוּא,	דָּא	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעַלֶּיהָ	
הוא,	זֶה	שַׁבָּת,	וְעַלָּיו	
אֲמַרְתַּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פְּשֻׁטֵי	אֶת	
אומרת	השְׂכִינָה:	"פְּשֻׁטֵי	אֶת	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
אֶת	רַגְלִי	אֵיכָכָה	אֲמַנְפָּם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אֲטַנְפָּם,"	
וּבְגִין	דָּא	צְרִיף	בַּר	נִשׁ
ומפני	זֶה	צְרִיף	בְּן	אָדָם
בְּשַׁבָּת	לְשַׁנּוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשַׁרְנָא	
בְּשַׁבָּת	לְשַׁנוֹת	בְּלְבוּשֵׁים,	בְּנָר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
 לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 וּבְמֵאכְלֵי־, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.^[מב]
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בניהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמּוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמּוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

בְּשִׁלְמוֹתֶיהָ כְּרֹאוּי, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פְּנֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹאשֶׁר הַמְצֹוֹה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מְבִיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חַז"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹוֹה
 מְגִנָּא וּמְצִילָא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוֹה, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלַמּוֹד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וּנְדָאֵי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיךְ אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מִעֵט מְלִמְטָה, מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מִלְּמַעְלָה, כִּי
 מוֹשֵׁךְ לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוֹה וּמְצֹוֹה וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטֵהָר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּכַרֵּי בְּאֵר מֵימֵי חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנֵּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מַחּוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנְיֻסְתָּהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:
 (דמנהו מו, כז) **וְאֵתָהּ אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
 יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֲרִיץ
 שָׂבִים** (כנו שכל הנשמות השבוים בטומאה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: (תהלים יח, לא) הַאֵל
 תָּמִים דְּרַבּוֹ אִמְרַת** (כנו שהקללה ה-מארת שנגרמה בעוונותי,
 תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:**

התפלות אחרי הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

יְדֵי הוֹסֵפֶת קִדְשֵׁת שֶׁבֶת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
 מֵהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קִדְשֵׁת שֶׁבֶת, וּמֵאַחַר
 בִּיצִיאַת שֶׁבֶת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפְתָּ נוֹגֶה בְּקִדְשׁ
 וְחוֹזֶרֶת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
 שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
 שֶׁבֶת, (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
 תְּפִילַת עֲרֵבִית בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
 זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשֵׁת הַשֶּׁבֶת
 עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטְּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
 וּמְרוֹיַחִים בְּכָל שְׁעָה מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִגְוֵן
 עוֹלָה לְטְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאַרְיִכוֹת).

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׂמִיחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
יְדוּר בִּינְנוּ.

אֲנֵנו רוֹצִים בְּדַחִיפוֹת לְהַדְפִּים מִלִּוְיֵי עֵתְקִים שֶׁל
תִּקּוֹן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֵר, הַמְּעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזָכוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלַתָּה.
טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבִּים וְלַחֲלוּקָה בְּחָנָם.

בְּקֶשֶׁת הַתּוֹרָם: שִׁילְמְדוּ לְכֹל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעָ"א. - וּמַתְּבַקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתִּקּוֹן בְּל"ג בְּעוֹמֵר [כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְּכוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצִי מִלִּוְיֵי לִוְמְדֵי הַתִּקּוֹן בְּל"ג בְּעוֹמֵר (שד"ח, וְעוּד). זְמַן
לְמוּד הַתִּקּוֹן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוֹר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּוְיֵי שְׁנָה
תּוֹרַת הַנְּגָלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבָּת =
מֵאָה מִלִּוְיֵי חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנְּגָלָה (כִּפְסָא מְלָה, הַרִ"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן, ועוד כפול 1000
 הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
 נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
 קכ.), ובמנין עוד כפול אלף (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
 כפול אלף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
 התקון, יוצא - $50,000,000,000,000,000$, שהוא
 [במלים] 50 קוודריליון חמש תורה למוד פשוט,
 ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000,000$ מכפיל את עצמו לכל
 אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
 $39+E 2.5 = 50,000,000,000,000,000,000$, ולפי הס"ח
 עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 $3.75E+46$, שהוא (במילים) 37 ספטייליארד 500 ספטייליון
 בחדשים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכח הזוהר
 ח"ג].

זכור! הרשב"י נקרא שפת, (אדרא) וביום ההולא שלו
 נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו כלנו ונעשה
 רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ
 עלינו זכות, ופך תעלה תפלתינו לרצון לפני הקדוש
 ברוך הוא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זוהר הקדוש [זוהר חק לישראל היומי (אפשר לקבל אצלנו בחמש פרכים עם לשון הקודש)], בצבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, לזיכוי כל נשמות ישראל, כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שביית המקדש היה קיים (תלמידי האריז"ל).

על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכה, כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזוהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלה (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלה, = 600 מיליארד ימים

תורת הפֿשֿט. (כֿפּסא מְלָךְ, הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דֶּר' נֶתָן). וְאִם זֶה בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כִּפּוּל 10 (כִּבְּא סְאֵלִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000 = שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֿשֿט. וְאִם זֶה בִּכְתָל הַמַּעְרָבִי עוֹד כִּפּוּל 1000 (זוֹהַר וַיֵּצֵא, תִּיקוּ"ז).

זְכוּר! הַמְאָרְגָן שֶׁיִּלְמְדוּ דַקָּה אַחַת מְקַבֵּל שָׂכָר כִּנְגֵד כָּלָם וּכְנֻגֵד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ מִח בְּקִדְקוֹדוֹ יִתְפַּס לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאֲרֻגָן הַמִּנְיָן וַיִּקְבַּל שָׂכָר כִּנְגֵד כָּלָם. תָּן דַּעְתָּךְ, כִּי בְדַקָּה אַחַת שֶׁל לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, אַתָּה זוֹכֵה לְעוֹלָמוֹת נְצַח, "עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּוֹ".

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"א

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

כידוע שגֵרסת וְלמוד הזוהר הקדוש אין כְּמוהו, שְׁמִבְטֵל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת, מַחְלוֹת, אֲסוּנוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְכָל מְרַעִין בִּישׁוּן. עַל כֵּן נִקְרָא כְּלָנוּ "תְּקוּן מ"ח", שְׁמִקְרַב הַגְּאוּלָּה וְיבְדָא יִפְקוּן מַגְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

קריאה נרגשת

לְכָל יַחִיד וְיַחִיד, אֲנֵי הַצְּטוּרָה לְזַכּוּי הַרְבִּים, וְהִקָּם בְּעִירָה סְנִיף לְפַעֲלוֹת "מִפְעַל הַזוהר הָעוֹלָמִי".

כל שעליכם לעשות הוא:

1) לְאַרְגֵּן וְלַחְשׁוֹב כְּמָה יְהוּדִים יֵשׁ בְּעִיר מְגוּרֵיכֶם, כְּמָה בְּתֵי מְדַרְשׁוֹת יֵשׁ בְּעִיר וְכְדוּמָה. 2) לְבַקֵּשׁ מִמִּפְעַל הַזוהר הָעוֹלָמִי לְשַׁלַּח לְדָפוּס אֶת הַקּוּבֵץ שֶׁל "תְּקוּן מ"ח" [וְעוֹד] - בְּעֵלוֹת מִינִימָלִית וּבְסַבְסוּד לְכַמִּיּוֹת. 3) לְחַלֵּק זֹאת בְּמִשְׁוֶף הַשָּׁנָה. בְּכַף תַּהִיָּה שְׁתַּף בְּהַצְלַת עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְקִרּוֹב הַגְּאוּלָּה.

שרשרת הזוהר

כָּל אֶחָד מוֹדִיעַ לְעוֹד 3 אֲנָשִׁים לְפָחוֹת, וְאֵלּוּ מוֹדִיעִים לְכָל אֶחָד 3 אֲנָשִׁים נוֹסְפִים וְכֵן הַלְּאָה. עַל אֲמִירַת תְּקוּן מ"ח בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר. וְכֵן בְּתוֹךְ 72 שָׁעוֹת נִגִּיעַ לְכָל יְהוּדִי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

האספו ואגידה לכם

יחד שבטי ישראל

שלשה ימים רצופים מערב ל"ג בעומר [י"ח איר - כ' אדר]

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב"י במירון לאמירת תקון מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים [לכל 15 מליון יהודים הפוזרים ברחבי העולם], ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו נדח", שכל יהודי באשר הוא יזכה לתשובה שלמה ולקבל על מלכות שמים באהבה, וכך נביא את משיח צדקנו במהרה, ותהיה הגאולה השלמה ללא צער ומכאוב, ללא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הכטיח "בדא יפקון מגלותא ברחמי".

בכל יום אחכה לו, ועדין המשיח לא הגיע, מדוע?

"כי יד על כס י-ה" - אין השם שלם ואין הכסא שלם, הקב"ה מחכה לשלמות העולם, כשכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, תבוא הגאולה השלמה, "לבלתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב' יד, יח), אין הקב"ה רוצה להדיח אפילו לא יהודי אחד מכלל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו כלם יפירו וידעו מלכותו יתברך שמו, "כי מלאה הארץ דעה את ה'", (ישעיהו י"א ט) האמת תגלה לעין כל, ההסתרה והחשיך יעלמו, "ונגה כאור תהיה", (חבקוק ג' ד) האמת תאיר, אבל הבחירה התפשית תגמר, לא יהיה נתן לבחר בטוב, יהיה מדי מאחר לחזור בתשובה. אם יהודי אחד ידחה, צער השכינה יהיה לאין ערוף, מפני שלא הספיק לחזור בתשובה.

מה יעשו אחינו ואחיותינו שטרים חזרו בתשובה? רק אז יתעוררו? בימות המשיח גם אם ירצו בכל מאורם ובכל נפשם, לא יהיה נתן לתקן, וודאי נשמתם תרצה למטר תייה כדי לחזור בתשובה, אבל עבר הזמן, בעולם האמת כבר אין תקון, צער הנשמה, אינו בר השגה, זה צער נצחי.

הקב"ה רוצה את בני אהביו, שכלם יתקרבו אליו, לכן ביום ההלולא של הרשב"י, נתפלל כלנו מעומק נפשנו כאיש אחד בלב אחד, באחדות אמתית, שכל עם ישראל יזכו לחזור בתשובה שלמה לפניו יתברך שמו, שלא ישאר אף יהודי "מחוץ למחנה", "לבלתי ידח ממנו נדח", כשכל עם ישראל יהיו ברצון אמתית לזכות להגאולה השלמה ודאי נזכה לכך, "אחישנה", במהרה בימינו אמן.

ספר הזהר אדרא דמשפנא

אשר למדו התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ועל ידו נתגלתה תורת הנסתור, וכפידוע
שהרשב"י ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה

מחלק ללמוד שבועי - דף ליום

כדי שכל הלומד בו [כדקה ליום] יזכה לסיימו
בשבוע אחד. וזכה כל אחד ימים דברי הורגנא
האלקי "שגו מידורתי - למדו תורתנו" (גיטין סז,
א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגנון כמלך בראש"

(אור החמה).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

“מפעל הזוהר העולמי”

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

‘מקראי אור’

052-7615936

yoel32@neto.net.il

הַקְדָּמָה

לְסֵפֶר אֲדָרָא דְּמִשְׁפְּנָא

הנה כל אדרא זו היא חבור קדמון
 מהראשונים שהיו לפני רבי שמעון
 בר יוחאי שדברו בלשון קצר כמו שהיא כל
 אדרא זו, ונראה שרבי שמעון גלה ולמד
 אדרא זו לתלמידיו כמו שגלה להם ב' אדרות
 האחרות, ואדרא זו נזכרת בריש אדרא רבא
 בפרשת נשא (דף קכו ע"ב), בזה הלשון "וכבר
 עאלו באדרא דבי משפנא", ועכשו אחר
 פטירת רבי שמעון חזר רבי יוסי אדרא זו
 לפני החברים.

ודע שרוב דברי האדרא דמשפנא מבארים
 באריכות בשתי אדרות דפרשת נשא

וּדְפָרְשֵׁת הַאֲזִינוּ, לְמַעַן וְנוֹתֵן לֵב לְהִבִּין (רמ"ק ועט"ז). וְאֲדָרָא זֶה פִּרְשׁוּהָ בְּסֵפֶר "שַׁעַת רְצוֹן", וּבְקִנְטָרִים "עֵטְרַת שְׁלֹמֹה" הַנִּדְפָּס בְּסוֹף סֵפֶר "תּוֹרַת נְתָן" לַהֲרַנְ"שׁ ז"ל. וְגַם מִבְּאֵרֵת אֲדָרָא זֶה בְּסֵפֶר "בְּרִית יִצְחָק" מֵהָרַב הַנְּאֻן רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק חֲבֵר.

מבוא ללמוד פרד"ס התורה הקדושה

מִשָּׁה קִבַּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסְרָהּ זְכוּ' (בְּרִישׁ מִסְכַּת אָבוֹת), וּמִזֵּבֵא (בְּרִישׁ סֵפֶר שְׁעַר הַמִּצּוֹת לַהֲאֵרִיז"ל) כִּי יֵשׁ בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה ד' חֻלְקִים, פִּ'שֵׁט ר'מִז ד'רוֹשׁ ס'וֹד (רֵאשִׁי תְבוֹת פְּרָד"ס), וְאֵת כּוֹלֵם קִבַּל מִשָּׁה מִסִּינַי, וּבְכָל חֻלְק מֵהַפְּרָד"ס יֵשׁ בּוֹ גַם כּוֹן פְּרָד"ס. כְּגוֹן הַגְּמָרָא אֲפָשֶׁר לְלַמֵּד בְּדֶרֶךְ הַפְּשֵׁט שְׁבַפְשֵׁט כְּבֵאוֹר רִש"י, וּבְדֶרֶךְ הָרְמִז שְׁבַפְשֵׁט כְּסִמְנֵי הַזְּפָרוֹן הַנְּמַצָּאִים בְּתֵלְמוּד, כְּמוֹ הַסִּימָן יַע"ל קג"ם, (הַנּוֹכַח בְּמִסְכַּת

סְנֵהֲרִין יָדָּ כּוּ ע"א וְעוֹד), וּבְדַרְךְ הַדְרָשׁ
 שְׁבַפְשֵׁט כְּמוֹ כָּל סְפָרֵי הַדְרָשׁוֹת וְהַמוֹסָר,
 וּבְדַרְךְ הַסּוּד שְׁבַפְשֵׁט כְּמַעֲשֵׂה מְרַכְּבָה
 (בְּמַסְכַּת חֲגִיגָה בְּפָרָק אֵין דוֹרְשִׁין).

הַפְרֵד"ס הַטְּמוֹן בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ

גַּם בְּסֵפֶר הַזֶּהר עֲצֵמוֹ יֵשׁ בְּחִינּוֹת פְּרֵד"ס,
 חֵלֶק גָּדוֹל מִן הַזֶּהר הוּא בְּדַרְךְ הַפְּשֵׁט,
 כְּמוֹ חֵלֶק הַנִּקְרָא "מְדַרְשׁ הַנְּעֵלָם" שֶׁהוּא
 בְּדַרְךְ בְּלָל בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ, וּמוֹבֵן לְכָל יוֹדֵעַ
 סֵפֶר, וּמוֹבָאִים עוֹד בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ דְּבָרִים
 נִפְלְאִים לְהַבִּין הַרְבֵּה מֵאֲמָרֵי חַז"ל בְּתַלְמוּד
 וּבְמְדַרְשִׁים, וְכַמָּה סְפוּרִים מֵרַבֵּי שְׁמַעוֹן
 וְהַחֲבֵרְיָא קִדְיָשָׁא שְׁלוֹ, וּמִשְׁאָר תַּנְאִים. וְכֵן
 יֵשׁ בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ חֵלְקֵי רִמְזוֹ וְדְרוֹשׁ הַמוֹבָאִים
 פְּעָמִים רַבּוֹת בְּהַרְבֵּה סְפָרֵי מוֹסָר (כְּמוֹ בְּסֵפֶר
 קַב הַיֵּשֶׁר, שְׁבַט מוֹסָר, רֵאשִׁית חֲכָמָה, יְסוּד וְשֶׁרֶשׁ
 הַעֲבוּדָה, פְּלֵא יוֹעֵץ, וּבְסֵפֶר הַחֲפִץ חַיִּים מְלֵא

ממוסרי הזהר, ובהרבה ספרי חסידות ועוד). וכן חלק הסוד מצוי ומזבא בהרבה ספרים, ובפרט בספר המוסר הגדול ראשית חכמה, אשר בתרגומו ופרושו בדרך כלל הוא שוה לכל נפש. והרבה ספרי חסידים מבססים על דברי הזהר וכתבי האר"י כמו אוהב ישראל לקוטי מזהר"ן, ועוד.

מְפָרְשֵׁי הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וּנְתִיבוֹתֵיהֶם

מֵעַת הַדְּפֻסַּת הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ לִפְנֵי יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה עָסְקוּ בּוֹ גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַתְמָדָה, מֵהֶם שְׂבָאוּ אוֹתוֹ בְּסִפְרֵיהֶם בְּפִרְטוֹת עַל הַסֵּדֶר, וְכִמְעַט הִקִּיפוּ בְּבֵאוֹרָם אֶת כָּל הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ (כְּמוֹ הַרַמ"ק ז"ל בְּסִפְרוֹ אוֹר יָקָר, וְכַעַל הַמְקַדֵּשׁ מְלֹךְ, וְהַגַּר"א, וְעוֹד), וְרַבְּנֵנוּ הָאֲרִיז"ל בְּסִפְרוֹ "עֵץ חַיִּים" וּבְשִׁמוֹנָה שְׁעָרָיו, הָעֵמִיד וּבְנֵה יְסוּדוֹתָיו בְּדְרוֹשִׁים שְׁלֵמִים בְּהִנְהָגָה

הָאֱלֹהִי"ת, כְּפִי שְׁקִיבֵל מֵאֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא
 ז"ל, וְרוֹב דְּרוּשָׁיו שׁוֹרְשֵׁיהֶם מִן הַזֶּהָר
 הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרָדִים
 וְהָאֲשָׁפְנָזִים חֲסִידִים וְלִיטָאִים, כּוֹלֵם עַל
 יְסוּדוֹת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְדְרוּשֵׁי הָאֲרִיז"ל,
 הוֹרוּ וְהִנְהִיגוּ בְּרַבִּים אֶת דְּרָבִי הָעֲבוּדָה
 הָאֱלֹהִי"ת לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים, וְכָלֵם
 בְּאֶחָד נִתְחַבְּרוּ לְהַשְׁלִים עֲצָמָם בְּחֵלֶק
 הַנְּסֹתָר שְׁבִתוֹרָה, שְׁעָקְרוּ מְצוּי בְּסִפְר
 הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ.

גודל כחו של רבי שמעון בן יוחאי

סִתָּם רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁבָכֵל מְקוּם בִּשְׁ"ס
 הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי. הָיָה
 תַּלְמִיד מְבָהֵק לְרַבִּי עֶקִיבָא. וּמְלַמֵּד בְּנַסִּים.
 וְלֹא נִהְיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מַחְלָקוֹ הַשְּׁמוֹר
 לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל כֵּן זְכוּתוֹ הִיָּתָה גְּדוּלָּה
 מִשָּׂאֵר הַצְּדִיקִים לְהִגֵּן עַל דוֹרוֹ. וְהָיָה

בצער מערה י"ג שנים, לכפר על כל
ישראל.

(סדר הדורות ערך רבי שמעון בר יוחאי)

רבי שמעון חי אחר חרבן בית שני קרוב
לששים או לשבעים שנה.

(אור יקר תקוני הזהר פרק א' עמוד קל"ה ט"א)

שמו הלך לפניו כבר בחייו מסוף העולם
ועד סופו, פי היה נחשב בכלל ראשי
הדור. (אור יקר פרק י' עמוד קע"ו ט"ב)

רבי שמעון בכתו הגדול דחה את המלאך
המות והציל מידו את תלמידו רבי
יצחק. (ויחי דף רי"ז עמוד ב')

רבי שמעון גזר ובכחו בטל את המנפה
מדורו. (זהר חדש רות דף ק"ד עמוד א')

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָעִיד עַל עֲצֻמוֹ בִּי הוּא צְדִיק
יְסוּד עוֹלָם.

(זֶהר חֲדָשׁ פְּרָשְׁת וַיְרָא דָּף ל"ג עֲמוּד א')

וְעוֹד הָעִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן בִּי לֹא יָקוּם עוֹד
בְּדוֹרוֹ עַד בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ.

(זֶהר פְּרָשְׁת וַיְחִי דָּף רכ"ה עֲמוּד א')

רַבִּי שְׁמַעוֹן עָתִיד לְהִיּוֹת רֹאשׁ לְצַדִּיקִים בְּגוֹן
עָדוֹ.

(זֶהר חֲדָשׁ חֶלֶק הַלִּיקוּטִים דָּף ע"ג עֲמוּד ב')

הַדְרָךְ הַיְשָׁרָה הַיָּא לְלַמֵּד נְגִלָה וְנִסְתָּר

א. בְּתַב הַרְמ"ק (בְּסֵפֶר אֹר נֶעְרַב חֶלֶק א' פָּרָק
ו', וּמַעְתָּק בָּאן בְּדִלּוּג) בְּזֶה הַלְשׁוֹן: הַבַּת
הַטּוֹעָה, הִיא קֶצֶת מִבְּנֵי דוֹרְנוּ, שְׂאִין לָהֶם
מְבוֹא לֹא בְּמִקְרָא וְלֹא בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּגִמְרָא,
וְהֵם עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זוֹ וְאִין סָפֵק שְׁהֵם
טוֹעִים טְעוֹת גְּמוּרָה, מִפְּמָה טְעָמִי. וְהַבַּת
הַרְצוּיָה, הֵם אוֹתָם הָאוֹחֲזִים לָהֶם דְּרָךְ

הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֵׁישׁ לָהֶם חֵלֶק בַּמִּקְרָא, וְחֵלֶק
 בַּנְּמָרָא וְהוֹרְאוֹתֶיהָ שֶׁהֵם אֶצְלָנוּ כְּמִשְׁנָה,
 וְחֵלֶק בְּחֻכְמָה זוֹ. וְלוֹמְדִים אוֹתָהּ לְשִׁמְהָ:
 לְפָנֶיךָ בְּסוּדוֹתֶיהָ "לְדַעַת" אֶת קוֹנָם, לְהַשִּׁיג
 הַמַּעֲלָה הַנִּפְלְאוֹת בְּהַשְׁגָּה הָאֱמִתִּית בִּידִיעַת
 הַתּוֹרָה, וְלַהֲתַפְּלֵל לְפָנֶיךָ קוֹנָם, לִיחַד בְּמִצּוֹתֶיהָ
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתֶיהָ. וְהִיא הָעֲבוּדָה
 הָרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בּוֹרָא כָּל.

ב. כְּתַב רַבְּנוּ בְּחַיִּי (דְּבָרִים כ"ט כ"ח) בְּזֶה
 הַלְשׁוֹן: וְשָׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְמַב"ם ז"ל
 בְּפִרוּשׁ פְּסוּק זֶה, "הַנְּסֻתוֹת לָהּ אֱלֹקֵינוּ"
 יֹאמֵר, סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַנְּסֻתִים וְטַעַם
 הַמִּצּוֹת, לָהּ יִתְעַלֶּה הֵם. וְאִם יִזְכֶּה אָדָם
 שְׂיִקַּח אֲזָנוֹ שֶׁמֶץ מֵהֶם בִּידִיעַת שְׂרֵשׁ הַמִּצְוָה
 בְּעֵינָיו גּוֹפְנִי, אֵין לוֹ לְהִמָּנַע מִזֶּה שְׁהָרִי
 "הַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ לַעֲשׂוֹת". וְהַפְּרוּשׁ הַזֶּה
 בְּעֶצְמוֹ הוּא יִקָּר וְסִפִּיר.

ג. וְהִנֵּר"א פְּתַב (בְּכַאוּרוֹ לְמִשְׁלִי כ"א י"ז וּמוֹכָא
 כָּאן בְּדִלּוּג) בְּזַה הַלְשׁוֹן: וְהַרְוֹצָה לְהַלְף
 בְּגִדּוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת, וְאִינוּ רֹאֵה לְקִיָּם הַדִּינִים
 וְלְלַמּוֹד אוֹתָם, לֹא יַעֲשִׂיר. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבּוֹא
 לְהַסּוּדוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי הַנְּגִלוֹת, וְלִכֵּן זֶה לֹא
 יַעֲשִׂיר שְׂלֵא יְהִיָּה לוֹ כְּלוּם. כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ
 יִדְעָה אֶת ה' - כַּמִּים לִים מְכַסִּים.

(יַשְׁעִיָּהוּ י"א ט')

פְּתַב רַבְּנוּ בַּעַל הַתְּנַיָּא (לְקוּטֵי תוֹרָה פְּרֻשֵׁת
 צוּ דִף י"ז ט"א): הִנֵּה הַמְּשִׁיחַ יִלְמֹד
 יִדְעַת לְכָל הָעָם בְּהַשְׁגַּת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה,
 כִּי אִם לְפִי פְּשׁוּטוֹ שְׂיִלְמֹד מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 אֶת תּוֹרַת הַנְּגִלָה לָנוּ וְלְבַנֵּינוּ, אִינוּ מוֹכְנֵן,
 הֲלֹא אֲזוּ בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים יִקּוּמוּ מִשָּׁה
 רַבְּנוּ וְכָל הַגְּדוֹלִים שְׂכַבְר יוֹדְעִים אֶת
 כָּל הַתּוֹרָה, אֲלֵא הָעֵינָן כִּי אֲזוּ יְהִיָּה
 הַלְמוֹד בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׂאֲרֵבָה מְאָרֶץ

מָדָה, וַיֵּשׁ בָּהּ עַל־יֹזֵת רַבּוֹת לְאִין קִי
וְתַכְלִית.

כְּתַב הַמַּהֲרַח"ו (בְּהַקְדָּמָתוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת דָּף ב' ס"ע"ב): כִּי תוֹרַת עוֹלָם הִבָּא אֵינָנָה
בְּפִשׁוּטָהּ, רַק שָׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה
וְסוּדוּתֶיהָ, וְזֶה שְׁלֵא בַחַר בָּהּ וְלֹא טָרַח בָּהּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה מִעֲרַב שִׁבְתָּ, לֹא יֵאכַל בְּשִׁבְתָּ,
וְעַל־יֵהֶם נֹאמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ס"ה י"ג-י"ד): "לָכֵן כֹּה
אָמַר ה' אֱלֹקִים הַנֵּה עֲבַדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ
הַנֵּה עֲבַדֵי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הַנֵּה עֲבַדֵי
יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשּׁוּ, הַנֵּה עֲבַדֵי יִרְנּוּ מִטּוֹב לֵב
וְאַתֶּם תִּצְעֲקוּ מִפְּאֵב לֵב וּמִשְׁכַּר רוּחַ תִּיִלְלוּ".

בְּדָרָא בְּתֵרָאָה כּוּלָּם יִלְמְדוּ בַּזְהַר הַקְּדוּשׁ

בְּמִבְּאָר בְּתַקּוּנֵי זְהַר חֲדָשׁ (דָּף קי"ד עמוד א')
זֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּד אֲתַגְלִיא הַאי חֲבוּרָא
בְּעֵלְמָא - וּבְשִׁיתַגְלָה חֲבוּרָא זֶה שֶׁל סֵפֶר הַזְּהַר
בְּעוֹלָם הַזֶּה - (שֶׁהִיא גְּנוּזָה וְנִעְלָם מֵעַתָּה שְׁנַתְחַבֵּר, עַד

תַּחֲלַת אֶלֶף הַשָּׁשִׁי שָׁאז הִגִּיעַ זְמַן הַתְּגָלוֹתוֹ, וְזֶה מוֹרָה שְׁהִיָּה עֶקֶר צוֹרְפוֹ לְסוּף הַגְּלוֹת בִּירִידַת הַשְּׂכִינָה אֶל תַּכְלִית הַנְּפִילָה, כְּדִי שְׁיִהְיֶה לָּהּ סִמּוֹן בְּסוּף גְּלוֹתֵינוּ זֶה שְׁחֻשְׁכוֹ מְאוּרֵי הָאוֹר מִכָּל וְכָל), וְאִז - סְגִיֵּאִין מִתְּפַנְּשִׁין לְגַבְהָ - הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם יִתְאַסְּפוּ אֵלָיו לְעֶסֶק בּוֹ, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן - שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם - כִּי אַתְּ אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פִּיהָ וְגוֹמֵר - רָצָה לְאֹמַר אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת שְׁזָכוּ לְהִיּוֹת שָׁם בְּעֵת תְּבוֹר סִפְרֵי הַזֶּהר - וְאַתְּ אֲשֶׁר אֵינְנוּ פִּיהָ בְּהֵאִי תְּבוֹרָא עֲמַנּוּ הַיּוֹם - וְגַם אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת הָעוֹמְדוֹת לְרֹדֶת לְעוֹלָם הַזֶּה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף, כּוֹלָם יִתְאַסְּפוּ וְיִלְמְדוּ בְּסִפְרֵי הַזֶּהר וְיִשְׁפִּילּוּ בּוֹ לְעֵבוֹד וְלִדְעַת אֶת ד', וְיִהְיֶה לָּהֶם לְמַחֲסָה מִפְּנֵי כַחוֹת חֵיצוֹנִים.

לְמוֹד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ וְסִתְרֵי הַתּוֹרָה חוֹבָה

גְדוּלָה וְנִצְרָךְ בִּיּוֹתֵר בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים

בְּתַב הָרַב יַעֲקֹב צֶמַח (שְׁהִיָּה מְגוּרֵי הָאֲרִיז"ל, בְּהַקְדַּמַת עַץ הַחַיִּים), וְז"ל: "כָּל גְּלוּי

חכמה זו דוקא עתה, הוא להיות שעומדת
 הרשעה לכלות, ומצד זה נלחמת היא ביותר
 עד שגברו התאוות במאד, ונתרחקנו
 משורשנו העליון, ועל ידי שנעסוק בחכמה
 זו בדורות גרועות אלו, נשיג מנגן וצנה לאחז
 באבינו שבשמים, "עב"ל.

גלוי הסודות שבזהר מייעדים לבני הדור האחרון

במבאר בריש תקוני הזהר (דף א' עמוד א')
 בזה הלשון: ועלת על פלא - ועילת
 על הכל שהוא אור האין סוף ב"ה זכו' - יהיב
 רשו לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין -
 נתן רשות לעשר ספירות לגלות להם סודות
 נסתרים, דלא אתיהיב רשו לגלאה לון -
 שלא נתנה רשות לרבי שמעון ולהחברים
 לגלות את הסודות לאחרים - עד דייתי דרא
 דמלכא משיחא - עד שיבוא הדור של מלך

הַמְּשִׁיחַ בִּי בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים סָמוּךְ לְבִיאַת
הַמְּשִׁיחַ הוּא שְׂמִיחָה גְּדוּלָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כְּשֶׁמִּתְגַּלִּים סוּדוֹת הַתּוֹרָה, שְׁבֻזְכוּתָם
יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וְמָה שֶׁאָמַר "דְּלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְגַלְּאָה לִזְנוֹ",
אֲפֹשֶׁר דְּהֲכִי פְּרוּשׁוֹ שְׂאֵלְמָלֵא הֵם
בְּזֻכוּתָם שְׂזָכוּ שְׂיִתְגַּלֶּה עַל יָדָם, לֹא נָתַן רְשׁוֹת
לְהַגְלוֹת אֶלֶּא לְפִי שְׁעָה וְלֹא בְּפִמְבִי "עַד
דְּיִיתִי" דְּהֵינּוּ שְׂהַחְבוּר הָזֶה יִגְנוּ מִימֵי רַבִּי
שְׂמַעוֹן וְעַד דְּרָא בְּתַרְאָה דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא,
שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה הַחְבוּר וְיִמְצֵא בְּיַדֵּי הַכֹּל לְעַסְק
בּוֹ. וְכֵן הָיָה כִּי סִפֵּר זֶה לֹא נִתְגַּלֶּה מְצִיאֹתוֹ
עַד דּוֹרְנוּ אֵלֶּה, וְהוּא סִימָן מְסִימְנֵי הַגְּאֻלָּה.
וְלִזְה לֹא אָמַר "עַד דְּיִיתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא"
דְּהֵינּוּ מִמֶּשׁ הַגְּאֻלָּה, אֶלֶּא אָמַר "דְּרָא דְּמִלְכָּא
מְשִׁיחָא" דְּהֵינּוּ דוֹר הַמְּשִׁיחַ קוּדְם הַגְּאֻלָּה.

(אור יקר תקוני הוהר כרך ב' עמוד ק"ד ט"ב)

לְיַמּוּד הַזֶּה־ר דּוֹקָא בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים כְּדֵי
לְהַכְנִיעַ אֶת הַחִיצוֹנִים שְׁמַתְגַּבְּרִים בְּיֹתֵר

כְּתַב רַבִּי יַעֲקֹב צִמַח (בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסִפְרוֹ "רְנֵנּוּ
לְיַעֲקֹב", וְנִדְפָס גַּם אַחֲרֵי הַקְדַּמַת הַמַּהֲרַח"ו
לְסִפְרֵי עַצְ מַחֲיִים), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: עוֹד נִרְאָה לִי, בִּי
גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת, הוּא
כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָנוּ מִגֵּן עֵתָה, לְאַחֲוֹ בְּלִבֵּב שְׁלָם
בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי בְּאוֹתָן הַדּוֹרוֹת הַרוֹב הָיוּ
אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה וַחֲסִידִים, וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָיוּ
מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי הַמְּקַטְרְגִים, וְעֵתָה אָנוּ
רְחוּקִים מִשַּׁרְשׁ הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ
הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגֵּן עָלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאָתָנוּ
בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבְפֶרֶט עַל
דְּרֹךְ שְׁכַתֵּב הָאַרְיִז"ל, שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָה
כְּמוֹ נִגְלוֹת, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה מוֹשֵׁל הַזְּנוּת
וּמְלֻשִׁינּוֹת, לְשׁוֹן הָרַע וְשִׁנְאָה שְׁבַלֵּב,
וְנִתְפָּשְׁטוּ הַקְּלָפוֹת בְּאַפָּן שְׁמַתְבִּישׁ הָאָדָם

לְנֶהֱגַ דְּבָרֵי חֲסִידוּת, וְד' יָגֵן עָלֵינוּ יִמְחַל
לְעוֹנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּזִכּוֹת סֵפֶר הַזְהָר נִצָּא מִן הַגְּלוּת וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים

כְּתַב רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ (בְּפֶסֶק הַסְּכַמְתוֹ לְסֵפֶר
הַזְהָר דְּפּוֹס ראשון) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סֵפֶר הַזְהָר
נִתְחַבֵּר וְנִכְתָּב בְּדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
יִזְחָאִי, שֶׁהִסְכִּימוּ בוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הָיָה רָאוּי
לְכֹהֵן, וְגִלְגְּלוּ זְכוּת עַל יָדוֹ וְעַל יְדֵי חֲבֵרָיו
הַזְּכָאִים, כְּדֵי שְׁבַסּוּף הַיָּמִים בְּדוֹרוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ, בְּקִרְבַּת הַיְשׁוּעָה, בְּזִכּוֹת זֶה יִגָּאֵלוּ
יִשְׂרָאֵל. וְכִמוֹ שֶׁבְּמִצְרַיִם הָיָה צָרִיךְ לְזִכּוֹת אֵת
יִשְׂרָאֵל בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כְּדֵי לְהוֹצִיאֵם
מֵאוֹתוֹ הַגְּלוּת, וְהָיָה דֵּי בְּמִצּוֹת אֵלּוּ, כִּי לֹא
הָיָה הַזְּמַן רַק זְמַן תּוֹרָה, כְּלוּמַר (שְׁעֲדִינוּ לֹא)
הִגִּיעַ הָעֵת לְפָרְסָמָה, כֵּן כְּדֵי לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל
מֵהַגְּלוּת הַזֶּה צָרִיךְ שְׁיִזְכּוּ בִּידֵיעַת הַנְּסֻתָר, כִּי

כָּל הַנְּבִיאִים לֹא נִבְּאוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ אֶלָּא עַל
זֶה. וַיְהִי רִצּוֹן שְׁנֵזֶפֶה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

שֶׁכֶר וְעוֹנֵשׁ ה' הַלְקִים

מִתּוֹעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי יוֹצֵא בְּמִבְצַע חֶסֶד תְּקִידִים,
רְכִישַׁת הַסְּעוּרִים בְּמַחֲזֵיךְ מְסוּבָסֵד, לְאִרְגוּנִים לְקֶרֶב
רְחוּקִים, כְּגוֹן הַיְדִבְרוּת, עֲרֻכִים, יָד לְאֲחִים, שׁוֹבֵב
בְּנִים וְעוֹד, וְכֵן לְמוֹכֵי הָרַבִּים הַמִּתְנַדְבִּים לְקֶרֶב
וְלְרַבּוֹת הַלּוֹמְדִים.

הַמַּעֲוֵנִין יִתְקַשֵּׁר לְטֵלְפוֹן:
0527-651911

קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל ה'!
לֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח

סֵפֶר
**שֶׁכֶר
וְעוֹנֵשׁ**
סֵדֶר בְּרַאשִׁית
מִרְשִׁיט בְּרַאשִׁית-וַיִּיד
מִרְקִים א-י"ב
מִדְּרֹךְ לְרֵגְלָהּ רְחֻמֵּי
הַלְקָא

הַתְּפִלוֹת לְפָנֵי הַלִּמּוּד נִמְצְאוֹת לְעֵיל לְפָנֵי לִימוּד הָאֲדָרָא זוּטָא

אָדָרָא דְּמִשְׁכָּנָא

זוהר משפטים דף קכ"ב ע"ב

תִּנְיָא בְּרֹזָא דְּרֹזִין, רִישָׁא דְּמַלְכָּא,
בְּאַתְתָּקֵן בְּחֶסֶד וּבְגִבּוֹרָה.
בְּהַאי רִישָׁא, תְּלִיין שְׁעָרֵי, נִימִין עַל
נִימִין, דְּאֵינֵן כֹּל מְשִׁיבוֹתָא
דְּמִתְאַחֲדֵן בְּהוּ עֲלָא וְתַתָּא. מְאִרֵי
דְּמְאִרִין, מְאִרֵי דְּקִשׁוּט, מְאִרֵי
דְּמִתְקַלָּא, מְאִרֵי דִּיבְכָא, מְאִרֵי
דִּילְלָה, מְאִרֵי דְּדִינָא, מְאִרֵי דְּרַחֲמֵי,
וְטַעֲמֵי אֲזַרְיִתָּא, וְרִזֵי אֲזַרְיִתָּא
דְּכִיין, מְסִאָבֵן, כְּלָהוּ אֲקֵרוּן שְׁעָרֵי

דְּמַלְכָּא, פְּלוּמֵר מְשִׁיבוֹתָא
 דְּאִתְמַשְׁךְ מִמְּלָכָא קְדִישָׁא, וְכִלְיָ
 נְחִית מֵעֵתִיקָא סְתִימָאָה (קְדִישָׁא) •

מְצַחָא דְּמַלְכָּא, פְּקִידוֹתָא דְּחִיבֵיא,
 בְּד אִתְפַּקְדֵן בְּעוֹבְדֵייהוּ,
 וְכַד אִתְנַלְיִין חוֹבֵייהוּ, פְּדִין אֲקָרִי
 מְצַחָא דְּמַלְכָּא. פְּלוּמֵר, וְגִבּוֹרָה
 אִתְתַּקַּף פְּדִינֵוי, וְאִתְפֹּשֵׁט בְּסִטְרוֹי,
 וְדָא אִשְׁתַּנִּי מִמְצַחָא דְּעֵתִיקָא
 קְדִישָׁא, דְּאֲקָרִי רְעוּזֵן.

עֵינִין דְּמַלְכָּא, אִשְׁנַחוּתָא דְּכִלְיָ,
 אִשְׁנַחוּתָא דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין,
 וְכַל אֵינֵן מְאָרִי אִשְׁנַחוּתָא הָכִי
 אֲקָרוּז. בְּעֵינִין, פְּוֹזְנִין אִתְאַחְדֵן,

וְאֵינּוֹן גְּזוּנִין אֶקְרוּן, כָּל אֵינּוֹן מְאִירֵי
 אֲשַׁנְחוּתָא דְּמִלְכָא, כָּל חַד כְּפּוּם
 אֶרְחִיהּ, וּבְלָחוּ גְזוּנִין דְּעֵינָא אֶקְרוּן.
 כְּמַה דְּאֶתְחַזֵּי אֲשַׁנְחוּתָא דְּמִלְכָא,
 חָבִי גְזוּנִין מִתְעַרְוּ.

גְּבִינֵי דְּעֵינִין, אֶקְרוּן, אַתְר דִּיהֲבִין
 אֲשַׁנְחוּתָא, לְכַלְחוּ גְזוּנִין
 מְאִירֵי אֲשַׁנְחוּתָא. חָנִי גְבִינִין לְגַבֵּי
 דְּלִתְתָא, גְּבִינִין לֹאֲשַׁנְחוּתָא מִתְהוּא
 נְהָרָא דְּנָגִיד וְנָפִיק, אַתְר
 לֹאֲתַמְשָׁבָא מִתְהוּא נְהָרָא,
 לֹאֲסִתְחָאָה בְּחֻזְרָא דְּעֵתִיקָא,
 מִחֻלְבָא דְּנָגִיד מְאָמָא. דְּכַד גְּבוּרָה
 מִתְפֹּשְׁטָא, וְעֵינִין מְלַחֲטֵן בְּגֻזוֹן

סוּמְקָא, נְהִיר עֵתִיקָא קְדִישָׁא חִיּוּרָא
 דִּילֵיהּ, וְלִהְטָא בְּאִמָּא, וְאַתְמַלְיִיא
 מִחֲלָבָא, וַיִּנְקָא לְחַנִּי, (לְכֻלָּא) וְאַסְתַּחֲן
 בְּלִחוֹ עֵינֵינוּ, בְּחַחוּא חֲלָבָא דְאִמָּא,
 דְאַתְנַגֵּיד וְנַפִּיק תְּדִיר. הָדָא הוּא
 דְבְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) רוֹחַצוֹת
 בְּחֲלָב. בְּחֲלָב דְאִמָּא, דְנַגֵּיד תְּדִירָא
 וְלֹא פָּסִיק.

חוּטְמָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא, תְּקוּנָא
 דְפְרָצוּפָא, בְּד מִתְפַּשְׁטָן
 גְבוּרִין, וּמִתְאַחֲדִין בְּחָדָא, אֵינֵנוּ
 חוּטְמָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְאֵינֵנוּ
 גְבוּרִין מִחַד גְבוּרָה אַחֲדָן וְנַפְקִין.
 וְכַד דִּינִין מִתְעַרְוּ, וְנַפְקִין

מִסְטַרְיֵיהוּ, לָא מִתְפַּסְמֵן, אָלֵא
בְּתַנָּא דְּמִדְבָּחָא. וְכִדִּין פְּתִיב,
(בראשית ח) וַיִּרַח יְהוָה יֵאוֹנוֹתַי אֶת
רִיחַ הַנִּיחֹת. שְׂאֵנִי חוֹטְמָא
דְּעֵתִיקָא, דִּלְא אֶצְטְרִיךְ, דְּחוֹטְמָא
דְּעֵתִיקָא, אַרְךְ אַפּוּם בְּכִלָּא אֶקְרִי,
וְהָהוּא נְהִירוֹ דְּחַכְמָתָא סְתִימָאָה,
אֶקְרִי חוֹטְמָא דִּילֵיהּ. וְהֵינְנוּ תְּהַלָּה,
דְּכְתִיב, (תְּהַלָּה לְדוֹד וּכְתִיב) (ישעיה מו)
וְתַהֲבָתִי אֶחָטֵם לָךְ. וְעַל דָּא
אֶתְעַר דְּדוֹד מְלָכָא, (תהלים קמה)
תְּהַלָּה לְדוֹד וְגו'.

אוֹדִנִין דְּמְלָכָא, פֶּד רַעֲנָא
אֶשְׁתַּכַּח, וְאַמָּא יִנְקָא,

ונהירו דעתיקא קדישא אתנהיר,
 מתערין נהירו דתרין מוחי, ונהירו
 דאבא ואמא, כל אינון דאקרון מוחי
 דמלכא, ומתלהטין כחדא. וכד
 מתלהטין כחדא, אקרון אזני יהוה
 יאהדונחי. דהא אתקבילת צלותהון
 דישראל. וכדין אתערותא לטב
 ולביש, ובאתערותא דא, מתערין
 מארי דגדפין, דנטלין קלין דעלמא,
 ובליהו אקרון אזני יהוה יאהדונחי.

אנפוי דמלכא, נהירו דאבא
 ואמא, ואתפשטותא
 דלהון, דנהרין וסחרין, ולתהטין בתאי
 רישא דמלכא. וכדין סתדותא

אֶסְתֵּרְךָ בְּמִלְכָּא (נ"א בְּמִלְכָּא דְמִלְכָּא)
בְּנִיחֵהוּ. דִּיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא, יְקִירוּתָא
בְּכִלְכָּא. מִרִּישָׁא שְׂאֵרֵי חֶסֶד
עֲלָאָה, וְגִבּוֹרָה. וְנִהְרֵי דְאֶבָּא
וְאֶמָּא אֶתְפְּלִג, נִהְרֵי דְאֶבָּא
בְּתַלְתָּת נִהְרֵי, וְאֶמָּא בְּתַרִּין,
הָא חֲמִשָּׁה. חֶסֶד וְגִבּוֹרָה בְּחַד
נִהְרֵי, הָא שִׁיתָא. לְבַתָּר, אֶתְעַטֵּר
חֶס"ד, וְאֶתְלָהִיט (וְאֶתְנַהֵיר) בְּתַרִּין
נִהְרֵי דְאֶתְנַהֵיר וְאֵינֵן תְּמַנְיָא.
(נ"א לְבַתָּר אֶתְעַטֵּר) וְגִבּוֹרָה, אֶתְנַהֵיר
בְּחַד, הָא תְּשַׁעָּה. וְכַד מִתְחַבְּרֵן
בְּלָחוּ נִהְרֵי בְּחַדָּא, אֶקְרִין
דִּיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא, וְכַדִּין בְּתִיב,

(ישעיה מב) יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ
 כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָאָה וְגו'.

שְׂפָרוֹן דְּמִלְכָּא, הָכִי תֵּאָנָּא, פִּד
 אֶתְנַהֵיר נְהִירוֹ דְּאִפָּא, נְהִיר
 בְּתַלְתַּ נְהוּרִין. מִחַד נְהוּרָא, נְהִיר
 חֶסֶד עֲלָאָה. מִחַד נְהוּרָא, אֶתְנַהֵיר
 נְהִירוֹ דְּאִקְרִי מוֹחָא דְּמִלְכָּא. וְחַד
 נְהוּרָא, חָזָה תְּלִי, עַד דְּאֶתְנַהֵיר
 נְהִירוֹ דְּאִמָּא. וְכַד אֶתְנַהֵיר אֶתְנַהֵיר
 בְּחֶמֶשׁ נְהוּרִין.

בְּמַאי אֶתְנַהֵיר, מִחַד שְׁבִילָא
 דְּטָמִיר וְנִגְיִז, (דף קכ"ג ע"א)
 דְּאֶתְדַּבֵּק בֵּיהּ אִפָּא, דְּכַתִּיב,
 (איוב כח) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגו'. פְּמַח

דְּאַתְרָבְבַּק דְּכּוּרָא בְּנוֹקְבָא,
 וְאַתְעַבְרַת, וְאוֹלִידַת, וְאַפִּיקַת חֲמִשׁ
 גְּהוּרִין. (ד"א מֵאֵינוֹן חֲמִשׁ) וּמֵאֵינוֹן חֲמִשׁ
 גְּהוּרִין, אֶתְגְּלִיפוּ חֲמִשִּׁין תְּרַעִין,
 דְּגְהוּרִין סְגִיִּין. חֲמִשִּׁין אֵינוֹן,
 לְקַבְּלֵיהוֹן, תִּשְׁעַ וְאַרְבַּעִין פָּנִים
 טָהוֹר, תִּשְׁעַ וְאַרְבַּעִין פָּנִים טָמֵא,
 בְּאוֹרֵייתָא, אֶשְׁתַּאר חַד, וְהֵא חַד
 אֶתְגְּהִיר בְּכֻלָּא, וְהֵהוּא דְּאַפָּא, הָזָה
 תְּלִי. כַּד מֵתְחַבְּרָן כְּחַדָּא, וּמֵתִישְׁבָּן
 בְּמִלְכָּא, אֶקְרוּן שְׁפֹון דְּמִלְכָּא.
 וּבְגִינֵי כַּד, גְּזַר מִלִּין דְּקִשׁוּט.

וּפּוּמָא, בְּהוּ תְּלִיִּיא, פְּתִיחוּתָא
 דְּפּוּמָא. מֵאֵ פּוּמָא.

אָלֵא דַעַת גְּנִיז בְּפּוּמָא דְמִלְכָא,
דְּאַקְרִי תַפְאֶרֶת. פְּשִׁיטוּתָא
דְּתַפְאֶרֶת, דְּכָל אוֹצְרִין וְכָל גְּזוּזִין
אַתְאַחֲדוּן בֵּיהּ. דְּכַתִּיב, (משלי כד)
וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ. וְהָהוּא
דַעַת, הוּא גְנִיז, בְּאַיְמָא וּמִלְכָא.
וּמִלְיִיא כָּל אֲדָרִין וְאַכְסְדְרָאִין.
וְכַד אֲתַעַר נְהִירוֹ דְּבֵיהּ וְנָפִיק,
כִּדִּין אַקְרִי פֶה יְהוֹשִׁיעַ יֵאחֲדוּנְהוּ.
וְשַׁפּוֹן דְּאַיְנוּן תְּרִין נְהוּרִין מֵאַבָּא
וּמֵאַיְמָא, בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְעַרְעַן בְּהָהוּא
נְהִירוֹ דְּדַעַת, מִתְחַבְרָן בְּחָדָא,
וּמִלְיִין אֲתַגְזְרוּ בְּקִשׁוּט, בְּחַכְמָה
בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת. וְכִדִּין, כָּל

מִלִּין דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַלִּין
אֶתְגָּזְרוּ.

נְחֵרִין תְּלַת אַלִּין, וְעֵיילִין בְּגוּ לְגוּ,
וְאֶתְעַטְרוּ בְּחַד.

מִתְחַבְּרִין בְּעַטְרוֹרָא חַד, בְּדִין (ס"א וְכַד

מִתְחַבְּרִין תְּלַת אַלִּין בְּעַטְרוֹרָא חַד וְעֵיילִין בְּגוּ לְגוּ

וְאֶתְעַטְרוּ בְּחַד בְּדִין) אֶקְרוּן (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)

חֲבוּ מִמִּתְקִים. וְאֵינֹן חִיד דְּמִלְכָּא,

וְאֶקְרוּן, מְתִיקָא דְּמִלְכָּא. וְעַל תַּאי

בְּתִיב, (תְּהֵלִים לַד) טַעְמוֹ וְרֵאוּ כִי

טוֹב יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ. וְכֵתִיב חִיד,

תֵּלִיין כָּל אֵינֹן שְׁלִיטִין וְהוֹרְמִין

דְּמִלְכָּא, דְּכֵתִיב, (תְּהֵלִים לַג) וְכֵרֵחַ

פִּי כָל עַבְאָם.

בְּהַאי חֵידָּ שְׁלִימוּתָא דְּכָלָּ
 אֲשַׁתְּכַח. וּבְגִינֵי כְּךָ, כָּל
 אֲתַנּוּן דְּאִינּוּן בְּהַאי אֲתַר שְׁלִימוּתָא
 אֲתַתְּזִיָּא בְּהוּ. אַחַח"ע, א', (נ"ד)
 נְהִירוּ דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָאָה
 דְּכָל סְתִימּוֹן. ח', נְהִירוּ דְּחַכְמָתָא,
 דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח וְלֹא אֲתַדְּבַק דְּכַתִּיב,
 (איוב כח) לֹא יֵדַע אֲנֹשׁ עֲרֻכָּה. ה',
 נְהִירוּ דְּאִימָא, דְּנְהִיר וְנָגִיד וְנָפִיק,
 וּמִשְׁקֵן לְכָלָּ, וְיִנְקָא לְבָנִין, עַד
 דְּמִטִּי תְּהוּא רְבוּת, וּמִלִּי לְצַדִּיק,
 וְאִיהוּ אֲתַקְטֵר בְּנִיקָא תַתָּאָה,
 וְאֲתַבְּרָכָא מִנִּיה, וְלֹא מִתְּפָרְשִׁין דָּא
 מִן דָּא. תְּוֹר מִנּוּ סוּמָק, דְּכַתִּיב,

(שיר השירים ד) הַר הַמִּזְרַח גִּבְעַת
הַלְבֹנָה. ע', נְהִירוּ דְשִׁבְעִין אַנְפִּין,
דְאַתְזִנוּ מִהָאֵי רוּחָא, דְנִפְיָא מִן
פּוּמָא, בְּדִין שִׁבְעִין שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא. לְקַבְּלֵהוּן בְּאַרְעָא,
(בראשית מז) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצְרֵימָה שְׁבָעִים. דְהָא יַעֲקֹב
אִילָנָא בְּאַרְעָא, וְאִינֵן שִׁבְעִין נֶפֶשׁ,
שְׁבָעִין עַנְפִּין.

מֵאֵלֶּיךָ אֶתְזִין, נְהִירוּן אַרְבַּע
אַחֲרֵינוּן. מֵא' נְהִיר
גִּימ"ר, דְּאִיהִי אֶגְרָט לְצַדִּיקֵינָא,
דְּאֶקְרִי גִמְזָר, וְעַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּנִי עַל יְהוָה יִאחַזְנֵנִי. מֵח'

נהיר יו"ד, דהיא חכמה, פלא
 אסתים פיו"ד, דאיהו סתימא מפל
 סטרוי, ובגין כך, לא אשתבח,
 דבתיב, (איוב כח) ולא תמצא בארץ
 תחיים. מה, נהיר פ"ף. דאיהו
 נהירו ומשח רבות, דאתרק מאימא,
 לזהוא אתר דאתקרי קרן, ואקרי
 קרן חיובל. ודא מלכות דוד. ובגין
 כך, לית משיחא, אלא ברוא
 דכ"ף.

ק' מע' נהיר ק', כמה דע' שבועין,
 כך ק' מאה, דאינון שלימו,
 והכי הוא, ובגין כך, בהאי חיד
 שלימו דכ"ף. (ד"א שלמא דכלא) וכל

מָאן דִּידַע רָזָא דָא, וְאַזְדַּחַר בֵּיתָא,
זְכָאָה חוּלְקָהּ.

גּוּפָא דְּמַלְכָא, אֶתְפִּשְׁטוּתָא
דְּתַפְאֶרֶת, דִּגְזוּזִין בֵּיהּ
מִתְחַבְּרִין. דְּרוּעִין דְּמַלְכָא, נְהוּרִין
דְּחֶסֶד וְגְבוּרָה. וּבְגִין כֵּךְ יִמִּין
וּשְׂמַאל. מַעוּי בְּדַעַת אֶתְתַּקֵּן, עֵייל
בְּרִישָׁא, אֶתְתַּקֵּן וְאֶתְפִּשֵׁט לְגוּ,
וּבְגוּ גּוּפָא.

שׁוֹקֵין אֶתְאַחְדוּן בְּתֵרִין נְהוּרִין,
וְאַיִנוּן תֵּרִין נְהוּרִין מִפְּשׁ.
שׁוֹקֵין וְתֵרִין בְּלֵיִן. בְּלֵהוּ
(ס"א תלֵיין ומתחבְּרו) מִתְחַבְּרִין בְּאַתְרַּחַד,
דְּתַמֵּן אֶתְכַנְּשׁ כֵּל רְבוּת, זְכָר

מִשְׁחָא דְגוֹפָא. וּמִתַּמָּן, שְׂרִיין כָּל
 תְּהוּא רְבוּת, לְאַתָּר דְּאַתְקְרִי יְסוּד
 עוֹלָם. יְסוּד, מִתְּהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי
 עוֹלָם. וּמֵאן אִיהוּ. נְצַח זְהוּד, וְעַל בֵּן,
 יְהוּדָא יִאחַדוּנְהִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ בְּרִיךְ הוּא
 בְּרִיךְ שְׁמִיּה לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמִין.

כָּל הַנִּי תְקוּנִין, אֲתִיין לְאַתְחַבְּרָא
 בְּחַד, עַד דְּכָל רְבוּת קַדְשָׁא,
 נְטִיל כְּלָא הֵא יְסוּד, וְאַשְׁדִּי
 לְנוֹקְבָא, וּמִתְבְּרָכָא מִנִּיהּ. אִימְתִי
 מִתְבְּרָכָא (דף קכ"ג ע"ב) מִנִּיהּ. בְּשַׁעְתָּא
 דְּאַתְתַּקְּנוּ דִּינִין דְּלִתְתָּא. וְכַד דִּינִין
 מִתְתַּקְּנִין לְתַתָּא, מִתְתַּקְּנִין לְעֵילָא,
 וְכַד תְּקוּנִין דְּמִלְכָּא, בְּחַדְוֹתָא,

בְּשִׁלְיָמוֹ, דְּאֵינּוּן שְׂמָא קְדִישָׁא, וְהוּדָא
 בְּרָא חַד. וְכִדִּין הוּא שְׂאֲרֵי בְּגוּוֹיֵיהוֹ,
 דְּכַתִּיב, (תהלים פב) אֱלֹהִים נֶצַח בְּעֵדֶת
 אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט.

וְכַד דִּינִין לָא מִתְּתַקֵּן לְתַתָּא,
 בְּכִיבּוּל חָבִי לְעֵיָרָא. דְּכַל
 תְּקוּנִין לָא מִתִּישְׁרֹן חָבִי, דְּהָא
 אִימָא אֶסְתְּלַקַּת מֵעַל בְּנִין,
 וּבְנִין לָא יִנְקִי, דְּהָא יִסּוּד
 לָא אֲשֵׁרֵי בְּנוֹקְבָא, וְכַל דִּינִין
 מִתְּעָרִין, וְחַוְיָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא.
 בְּכִיבּוּל, תְּקוּנֵי מִלְכָּא עַל דִּינָא
 אֶסְתְּלַקוּ, דְּכִיּוֹן דְּהָא נּוֹקְבָא לָא
 מִתְּכַרְכָּא, וְצַדִּיק לָא נְטִיל. וְחַוְיָא

תְּקִיפָא שְׁלֵטָא. וְזִי לְעֵלְמָא דִּינְקָא
מְנִיחָו.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל הַיּוֹם תְּקוּנִין,
אָבָא גַלְי לִזְן, בְּגִין דְּלֵא
יִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דְּאֲתִי.
הֲשֵׁתָא אֲמַאי אֲצַטְרִיכוּ לְאֲתַנְגְּלָאָה.
אָמַר לִיָּה רַבִּי אָבָא, הַהוּא דְּאֲנָא
כְּתַבְנָא מְבוּצִינָא קְדִישָׁא, אֲמִינָא
(כְּתוּבָה) לְגַבִּי חֲבֵרְיָא, זֵהָא אֵינּוֹן
יִדְעִין מַלְיִן, זֵהָא אֲצַטְרִיךְ לְמַנְדַּע,
דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת י') וַיִּדְעָתֶם כִּי אֲנִי
יְהוָה יֵהוּדֵי. וְכְתִיב (שְׁמוֹת כט) וַיִּדְעוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה יֵהוּדֵי. בְּגִין דְּאֲתִי שְׁבֹן
מַלְיִן. בְּלִפְנָא. וּמְכָאן וְלִהְלָאָה,

סְתִימִין מְלִין בְּגִזּוֹן. זְכָאָה חוֹלְקָנָא
 בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתֵי, יְהֵא
 עַד בְּעֵן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אֲתַעְפֹּר,
 בְּמִלִּין דְּבְגִזּוֹן.

תָּא חוּי, אָנָּא חוּינָא לִיה בְּחֲלָמָא,
 וְשִׁאֲלִנָּא קָמִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 הָא אוֹלִיפְנָא קָמִיה דְּמַר, י' דְּאִיהִי
 חֲכָמָה, וְהָכִי הוּא וְהֵא. ה' אִמָּא
 אִיהוּ בִינְה. אָמַר לִי, תָּא חוּי, הָא
 בְּתִיב (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן
 לְחַשְׁקוֹת אֶת חֲגָן. מָאן הוּא נָהַר
 דְּיוֹצֵא מִעֵדֶן דָּא בִינְה. וּבְגִין כִּד
 תְּהוּא נָהַר, י' סְתִים בְּגִינְה. וְיִיד
 פְּשִׁיט נְהָרָא דָּא מִכָּל סְטְרוֹי. וְדָא

היא ה', בגין כך הוא י"ה. לבתר
 אפיקת בין תחותה דאיהו ו', בגזונא
 דא ה'. לבתר אזלידת ואפיקת האי
 בן, ושניה לקמה, ובגין כך יה"ו,
 דהא ו' לקמה יתיב, לינקא ליה. ועל
 כך תנינן במתניתא דילן, ה' ד' הות,
 מדאתחבר דבורא עמה אתעברת
 מחד בן, ואקרי ה'. לבתר אזלידת
 ואפיקת ו' החזא בן, וקאים לקמה.
 ועל האי בתיב, ונחר יוצא מעדן,
 מניה נפיק ודאי, להשקות את חגן,
 לינקא ליה.

הנינא אחיד בידיה, (נ"א ביה) ונשיק
 בידי. אנא בהאי עדונא

אֶתְעָרְנָא, בְּכִי וְחֵייד, וְהוּוּ תִלְתָּא
 יוֹמִין דִּלָּא אֲכִילָנָא מִיּוֹדִי. חַד
 מִחֲדוּזָתָא, וְחַד דִּלָּא זְכִינָא לְמַחְמִי
 לִיָּה זְמָנָא אַחְרָא. וְעָם פֶּל דָּא, בִּיָּה
 אֶתְקִשְׁרָנָא תְּדִירָא. דְּהָא כִּד נְהִירָא
 לִי שְׁמַעְתָּא, חֲמִינָא דִּינְקִיָּה,
 דְּאֶתְעָר קָמָא, וּפְאִין אִינּוֹן צְדִיקִיָּא,
 בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא דְּאֶתִי, עֲלִיָּהוּ
 בְּתִיב, (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקוֹם יוֹדוּ
 לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ.

עד כאן האדרא

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים עזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, הו תמכון נשמרתם העולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ש"ח בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חיידך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמגיעים לשם!

המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.
החכם עינו בראשו - צא וחשוב!

ומזכי הרבים כמכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיוושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
ניצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

ספר הזֵהר

ספֵרא דְצְנִיעוֹתָא

אֲשֶׁר חִבְרוּ הַתַּנָּא הָאֱלָקִי
רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּו כֻּלְל אֶת כָּל תּוֹרַת הַנְּסֻתָר, וּכְפִדוּע שְׁהַרְשָׁב"י
נִיצוּץ נְשֻמַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה, עַל כֵּן חִילְקוּ לְחַמְשָׁה
חֻלְקִים כְּדַגְמַת חֻמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה.

מְחֻלַּק לְלִמּוּד שְׁבוּעֵי כֶּ-7 עִמּוּדִים לְיוֹם
כְּדֵי שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד בּו [כַּשְׁתֵּי דְקוֹת לְיוֹם] יִזְכֶּה לְסִימּו
בְּשָׁבוּע אֶחָד, מִכֵּיּוֹן שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל תּוֹרַת הַסּוּד בְּקַצֵּרָה
נֶחְשָׁב לוֹ כְּלּוֹמֵד אֶת כָּל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ. וּבָזֶה כָּל אֶחָד
יִקְנִים דְּבָרֵי הַתַּנָּא הָאֱלָקִי שְׁנֵי מִיּוֹתֵי י - לְמִדּוּ תּוֹרַתִּי
(גִּטִּין סו, א). וְעַל יְדֵי לְמוּדֵינוּ זֶה נִזְכֶּה שֶׁהַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ
הַרְשָׁב"י ע"ה יִתְעַטֵּר וְיִשָּׁב בְּגוֹן כְּמֻלְךָ בְּרֵאשׁ (אור הַחֻמָּה).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזֵהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300.פקס / 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

- ◇ מבוא לספרא דצניעותא
- ◇ הקדמה א' לספרא דצניעותא
- ◇ הקדמה ב' לספרא דצניעותא
- ◇ ספרא דצניעותא - מחולק לימי השבוע
- ◇ למנצח בצורת המנורה

מבוא לספרא דצניעותא

איתא בכתבי האריז"ל, היות ורבי שמעון בר יוחאי הוא ניצוץ משה רבינו עליו השלום, על כן עשה "ספרא דצניעותא" שבו חמשה פרקים כנגד חמשה חומשי תורה, והיות שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתר, על כן עשה גם הוא חמשה פרקים לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתר הנסתרות, והגם שהזהר הקדוש גם הנגלה הוא נסתר, עם כל זה יש נסתר הנסתרים וסוד הסודות.

וְדַע דְּחַמְשָׁה פְּרָקִים אֱלוּ כּוּלְלִים כְּמַעַט
כָּל הַזֹּהַר וְתִקּוּנֵי הַזֹּהַר וְכָל קְשָׁרֵי
גְּדָרֵי הָאֲצִילוֹת, וְתִקּוּן גְּדוֹל הוּא לְלִמּוּד
בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִסְפָּרָא דְצִנְיָעוּתָא,
וּכְבָר גִּילּוּ לָנוּ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם
מִרְן הָאֵר"י הַחַי שְׁלִשׁוֹן הַזֹּהַר הוּא מְסַגֵּל
מְאֹד לְטָהָרַת הַנְּשָׁמָה, "וְרַק הַקֶּבֶ" הַ יוֹדַע
שְׁעֶסֶק הַלִּימּוּד הַזֶּה הוּא רֹאשׁ לְכָל
הַתִּיקוּנִים" (לְשׁוֹן הַרְמַח"ל – דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים),
וְעַל אַחַת פְּמָה וּכְמָה חַמְשָׁה פְּרָקִים אֱלוּ,
אֲשֶׁר מִמֶּשׁ כָּל תְּבָה לֹא יַעֲרַכְנָה זֶהָב
וּכְלֵי פֶזַז. (כְּלִשׁוֹן תַּלְמִיד הָאֵרִיז"ל הַמְּפָרֵשׁ אֶת
הַסְפָּרָא דְצִנְיָעוּתָא).

וְכַתֵּב בְּסִפְר נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַיְחוּד
שֶׁעַר ב' אוֹת ג'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְדַע
שְׁכָל סִפְר הַזֹּהַר וְחִיּוּב לְמוֹדוֹ וְחִיּוּב

לימוד של כתבי מֶרֶן הָאֵר"י הכל מצות
עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל
א' אות י') כתב, "בעסקו במתיקות לשון
הזוהר ובאור של סודות התורה
"מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, "טעמו
וראו פי טוב ה'", בכל אלא יתמתקו
הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר,
בלב רחב ושמה, ובזה ממתיק הדינים
וכורת ומשבית הקלפות, עכ"ל. ובספר
סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב:
ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים
גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל
אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא
ברוך הוא וברוך שמו, עכ"ל.

ובתפארת שלמה (ל"ג בעומר) כתב וזה
לשוננו: מבואר בספרים

הַרְמִז בְּזֶה, (דְּבָרִים פָּרָק לֹא כֹא) "כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרַעוֹ" סוֹפֵי תַבּוֹת יוֹחֵא,י,
 מֵאֲשֶׁר כִּי הוּא הִיָּה מִשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל
 מִשֶּׁה רַבִּינוּ ע"ה רַעֲיָא מְהִימְנָא וְזִכּוֹתוֹ
 עוֹמֵד לָנוּ, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְכָל הַבָּאִים
 לְטָהָר, אֲשֶׁר בְּשֵׁם חֲסִיד יִקְרָא, לְזִכְרָךְ
 נִשְׁמָתוֹ עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַ"ק, וּמִבְּאֵר
 בְּזוֹהַ"ק (בְּמִדְבָּר קכ"ד:) בְּזִכּוֹת סַפְרָא דָּא
 יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, וְזֶה הַרְמִז בְּרֵאשִׁי
 תַבּוֹת בְּפָסוּק (שְׁמוּאֵל א פָּרָק ב' ט') "ר' גְּלִי
 ח' סִידִּיּוֹ י' שְׁמֹרָא" גִּימְטְרִיָּה "זוהר" כִּי

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

א. וְהַמְשֵׁךְ הַפְּסוּק אוֹמֵר: "וְרִשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ"
 לְרִמּוֹז שְׁמִי שְׁלֹא רוֹצֵה לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֵין
 לוֹ אֶת הָאוֹר שֶׁל הַזּוֹהַר וְהַפְּסוּק קוֹרָא אוֹתוֹ
 רִשָּׁע הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשֵׁךְ, וְדוֹמֵם וְאִינוּ לוֹמֵד, עכ"ל
 סַפֵּר בְּדֵי עֲרְבוֹת.

הוא השמירה המעלה בכל הענינים
 לזכך נשמתם וזכותו עודנו עומד עמנו
 תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם, עכ"ל.
 ובספר בני יששכר כתב, רבי שמעון
 בן יוחאי קראוהו "בוצינא
 קדישא", כי על ידו נתגלו באתגליא
 סודות התורה, הוא סוד האור פי האור
 הגנוז בתורה, על פן נקרא ספרו
 הקדוש זהר, אור המביק מסוף העולם
 ועד סופו אור הטוב הגנוז בתורה, עד
 כאן לשונו.

ועוד כתבו המפרשים זי"ע (יפה שעה,
 הדרת מלך, זהר חי): דהנה ספר זה
 חברו רבי שמעון בר יוחאי בחמשה
 פרקים בסוד עולם התקון, כנגד
 החמשה פרצופי האצילות, וסדרם

מבריייתות שהיו מקבלות לתנאים
מהר סיני מימות משה רבנו עליו
השלום, ובאלו החמשה פרקים כלל
רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו
אמן רוב חכמת הקבלה, והם מעוט
המחזיק את המרבה, לשון קצר בחכמה
נפלאה ומפארת, וכל מאמר סובל
כמה פרושים, ונקרא ספרא דצניעותא
משום שנאמר (משלי יא ב) "ואת צנועים
חכמה", שאין לגלות החכמה אלא
למי שהוא צנוע במעשיו, עד כאן
לשוננו.

יש לפרש צנועים – לחלק המילה –
"ענו צמי", שמי שהוא ענו וצמא
לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו
הוא ראוי וצריך ללמד הסודות וכל

**הפרד"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי
שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.**

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו
ללמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב
אתנו בלומדינו תורתו

**כתב המקבל הקדוש רבי אברהם
אזולאי זי"ע"א זקנו של החיד"א
בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי
זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא
דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב),
וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר
שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא
רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו
בראש, וישב בגוון, עכל"ק.**

הַקְּדָמָה

י'הוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלִמְדוּ ה'זֶהר
 הַקְּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְכָל מְרַפָּא
 וְלַפְעַל יְשׁוּעוֹת וְלִקְבֵּלַת הַתְּפִלוֹת,
 וְכַדְבְּרֵי הַקְּדוֹשׁ הַצְּדִיק הַמְּלוּבֵן רַבִּי
 יַעֲקֹב אַבּוּחֶצִירָא זְכוֹתוֹ יְגַן עָלֵינוּ אָמֵן
 בְּסִפְרוֹ "בְּגֵדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח
 (עמוד קי"ב עַל הַפְּסוּק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי
 וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחְזֹר לְעֵנִין
 רֵאשׁוֹן שְׁפָרַשׁ לְהַשְׁלִים הַמְּזֻמּוֹר עַל
 הַדֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שְׁפָרַשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים
 ה' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְנוּ
 דְּכַשְׁחוּשֵׁב הָאָדָם תְּמִיד שְׁהַשְׁכִּינָה בֵּין

עיניו כמו שנאמר "שויתי ה' לנגדי תמיד", הקב"ה מדיח מעליו כל המקטרגים והמשטינים ומקבל תפלתו, ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונהו. ועל זה יש להקשות כי לא שיך הדבר הזה כי אם ביודעי סודות ה' לעשות יחודים למעלה וכמו שאמר נמי דוד המלך עליו השלום "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת", והאמת הוא, שיודע סודות ה' לעשות יחודים במרכבה העליונה, ואם אינו יודע, דבר פשוט הוא דהחיצונים דוחים תפלתו לחוץ, ואם פן, היכי אמרינן עכשו דכשיהיה האדם משהו ה' נגד עיניו ענהו ה' בכל עת שהוא קוראו, ומדחה מעליו כל המשטינים, ולזה בא

דוד המלך עליו השלום להשמיענו
דהקב"ה בוחן כליות, וכשרואה שהאדם
פונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג
לדעת סודו ויחודיו כדי לעובדו פראוי,
ועדין לא השיגה ידיעתו, כגון זה
הקב"ה מחזיק בידו ומגן עליו מן
החיצונים, ונותן בלבו חכמה ובינה
לדעת סודות התורה ויחודה, וזה
שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה'",
הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי
יחוד ה' כל זמן שאין האדם יודע
הסודות כדי לעשות יחודים עדין פתי
הוא, ויש עליו קטרוג מן החיצונים,
אמנם כשרואה הקב"ה שהאדם נתן
דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה
כדי לעבוד ה' בשלמות, מאותה שעה

שָׁנַתְּנָן דְּעֵתוֹ הַקָּב"ה שׁוֹמְרוֹ וּמִגֵּן עָלָיו,
וְעוֹנָה אוֹתוֹ בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרְאוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר לְדַנְיָאֵל (דְּנִיָּאֵל פָּרַק י' י"ב) "וַיֹּאמֶר
אֵלַי אֵל תִּירָא דְנִיָּאֵל כִּי מִן הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת לְבָבְךָ לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת
לְפָנַי אֶלְקִיךָ נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ וְאֲנִי בְּאֵתִי
בְּדְבָרֶיךָ", הֵרִי מְבֹאֵר דְּכִשְׁנַתָּן לְבוֹ
לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ, וְלִזְהָ
אָמַר עֲכָשׁוּ "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הֵם
שְׁעֵדִין לֹא הִבִּינוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
וּבִיחּוּדִים, אֲבָל נָתַנוּ דְּעֵתָם לְהִבִּין,
מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנַתְּנֵנוּ דְּעֵתָם שׁוֹמְרִים ה'
וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם וּמְחַזֵּיק בְּיָדָם עַד שְׂיִבְיָנוּ.
וְאוֹמֵר דְּוֹד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְגַם אֲנִי
"דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", דְּהֵינּוּ עֲכָשׁוּ אֲנִי
דֵּל מִיִּדְעֵת הַסּוּדוֹת כְּרָאוּי, וְאֲנִי

מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ שְׁיִוְשִׁיעֵנִי
 מִן הַדְּלוֹת הַזֶּה, וַיֵּאִיר עֵינַי בְּסוּדוֹת
 תּוֹרָתוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ.
 וְהִנֵּה ד'לוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ רֵאשִׁי
 תְּבוֹת יו"ד, וְיו"ד הִיא בְּחֻכְמָה שֶׁהוּא
 אָבִא, וּמִשָּׁם הוּא עֶקֶר סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
 וְרִמְזַ הַדְּבָר הַזֶּה כָּאֵן, לְהוֹדִיעַ שֶׁעַל
 עֵינַי זֶה הוּא מִבְּקֶשׁ שְׁיִתְגַּלוּ לוֹ
 סוּדוֹת הַתּוֹרָה. עוֹד, יְהוֹשִׁיעַ אוֹתִיּוֹת
 יְהוֹ"י ש"ע, מִשּׁוֹם דְּהַזֹּכָה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה בְּאִמְתוֹת כְּרֵאוֹי, זֹכָה לְהֵאֲרֵת
 ש"ע נְהוֹרִין. וְאָמַר כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה כְּרֵאוֹי וְלִש"ע נְהוֹרִין, אֲזַ
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹמֵר לְנַפְשִׁי "שׁוּבִי נַפְשִׁי
 לְמִנוּחַיְכִי כִּי ה' גָּמַל עָלַיְכִי", עַד
 כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב
 גמור הוא ללמד ולדעת סודות
 התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל
 הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו
 בודאי על ידי שבתחלה ילמד כסדר
 זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער
 בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד
 התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני
 אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי
 החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הבן
 איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על
 פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים
 חלק א' סימן נ"ד) שפ"ח אכילת המצה היא
 לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה]
 עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא
 לרפואה, רפואה גופנית ורפואה

נפֿשית, וְכֹל הָאוֹכֵל מִצֵּת מִצֹּה זֹכָה
 לְהָאֲרַת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְלִדְעַת וְלִהְבִּין
 אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה הָעֵקֶר לְדַעַת
 וְלִהְבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: חָגָא דְפִסְחָא דְרוּעָא
 יְמִינָא כִּמְה חָבִיב אַנְתָּ וַיִּקִּיר... הַאי
 לַחֲמָא אֵיקְרִי מִצָּה בְּגִין דְקָא מְשִׁדֵּד
 וּמְבַרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן דְעֵבִידָא בְּהוּ
 קִטְטָה... בְּךָ אֲכָלִין יִשְׂרָאֵל מְכָלָא
 דְאַסּוּתָא, בְּךָ אֲכָלִין מִצָּה דְאִיהִי אַסּוּתָא
 לְמִיעַל וְלְמַנְדַּע בְּרָזָא דְמַהֲמֻנּוֹתָא, דָּא
 אִיהוּ נִהְמָא דְאַחֲכִימוּ בְּהָ יִשְׂרָאֵל
 חֲכָמָתָא עֵילָאָה דְאוּרִיָּתָא וְעֵלוּ
 בְּאוּרְחָהָא. (עֵין שָׁם בְּאוּרְךָ). וְכֵן הוּא בְּזִהְר
 הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת תְּצִוָּה (דָּף קפג ע"ב), שְׁכַתְּב
 שְׁשָׁנִי לְחָמִים אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁצְאוּ

מִמְצָרִים, א, מִצָּה, ב, מִן, וּבְשֵׁנֵיהֶם
סְגוּלָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאָמַר

※—————※ הארות ※—————※

ב. כתב ב"מגלה עמוקות", שהמן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת "עקב", עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). - ואפשר לרמז בזה, דהמן נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'", ויש בנותן טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזוה"ק: (במדבר פרק יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח אֲדָנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר. ה' אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵינָיו וְפָשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָיו אַבּוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים. סֶלַח נָא לְעֹון הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאֵתָה לָעָם הַזֶּה מִמְצָרִים וְעַד הַנְּהָ. וַיֹּאמֶר ה' סֶלַחְתִּי כַּדְבָרְךָ. וְאוֹלָם חַי אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ. שְׁלוֹמְדֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ מֵרַבִּים הַרְחַמִּים

הַרְשֵׁב"י בְּמַכִּילָתָא "לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא
 לְאוֹכְלֵי הַמֶּן" (הוּבָא בְּרִש"י דְּבְרֵי הַיָּמִים ב, לא,
 ד), וּבְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח (דף סב
 ע"ב) כָּתַב: בְּהֵימָּא שְׁעָתָא נָטַף טְלָא
 קַדִּישָׁא... וּמַהֲהוּא טְלָא דְנִהוּרָא עֵילָאָה
 קַדִּישָׁא הָוֵה נָגִיד נְחִית מְנָא לְתַתָּא...
 וְהֵהוּא מְנָא הָוֵה סָלִיק רִיחִין דְּכָל

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

והחסדים מי"ג מדות הרחמים ומעוררים את כל עם
 ישראל לתשובה ואז זוכים ל"ויאמר ה' סלחתי
 כְּדָבָרְךָ", ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את ה' כמים
 לים מכסים "וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"
 ותבטל מלכות הרשעה וערב רב כת דליה מן
 הארץ, [כמבואר במהרח"ו הקדמת עץ חיים], ואז
 יבוא משיח ברחמים וחסדים, כמו שאמרו חז"ל,
 (סנהדרין דף צ"ח א') אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע
 בן לוי... כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש
 אתה... זכו עם ענני שמיא.

בוֹסְמִין דְּגִינְתָא דְּעֵדָן... וּמְבַרְךְ לְמַלְכָּא
קְדִישָׁא עֵילָאָה, וּכְדִין מְתַבְרַךְ בְּמַעוּי,
וְהוּהוּ מְסַתְּפַל וַיֵּדַע לְעֵילָא וְאַסְתְּכִי
בְּחַכְמָה עֵילָאָה, וְעַל דָּא אִיקְרוּן
דוֹר יְדָעָה, וְאַלִין הוּוּ בְּנֵי מְהֻמְנוּתָא
וְלַהוֹן אַתְיָהֲבַת אוֹרֵייתָא לְאַסְתְּכָלָא בְּהַ
וְלְמַנְדַּע אֲרַחָהָא. עַד כָּאן לְשׁוֹנוּ הַקְדוּשׁ,
(עֵין שָׁם בְּאַרְךְ). וּמְבַאֵר שְׂפָאֲשֵׁר אָכְלוּ
אֶת הַמֶּן הָיָה מְתַבְרַךְ בְּמַעִים וְקִבְלוּ
אוֹר רוּחָנִי וְרָאוּ מַה שְׁלַמְעֵלָה וְזָכוּ
לְחַכְמָה הָעֵלְיוֹנָה וְעַל זֶה נִקְרָאוּ דוֹר
יְדָעָה, וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֻמוֹנָה, וְלָהֶם נִתְּנָה
תּוֹרָה לְהַסְתְּפַל בְּהַ בְּפִנְיֵימִיּוֹתָהּ וְלְדַעַת
דְּרַכְיָהּ. וּמוּכַח מִדְּבַרֵי הַזּוּה"ק שְׁעַקֵּר
נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוּ שְׁלוֹמְדִים
סוֹדוֹתֵיהָ.

הָאֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֵׁת וַיְחִי (מט,
 יא) כְּתַב שְׂכַחוּ שֶׁל הַגּוֹאֵל הָעֲצוּמִים
 מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא, שְׂצָרִיךְ שִׁיתְעַסְקוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּיַיְנָה שֶׁל תּוֹרָה, וּבְאֹר הַדְּבָרִים
 שִׁילְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת
 "יַיְנָה שֶׁל תּוֹרָה" (גם יין גִּימְטְרִיא סוּד).

וַיְדוּעַ הַמַּעֲשֶׂה עִם הַחֲכָם בְּאִשֵּׁי שֶׁל
 בְּבַל "הָרַב הַלֵּל" זִיע"א (הַסְּפָא
 שֶׁל הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי יַעֲקֹב הַלֵּל שְׁלִיט"א רֵאשׁ
 יְשִׁיבַת "חֲבֵרַת אֶהְבֵּת שְׁלוֹם" בִּירוּשָׁלַיִם) שֶׁהָיָה
 תַּלְמִיד חָכָם חָשׁוּב צְדִיק וְגָאוֹן גָּדוֹל,
 אֲךָ לֹא לָמַד קְבָלָה, וּכְשֶׁהָיָה בְּעֶרְךָ בְּגִיל
 שְׁבָעִים, אָמַר לוֹ הַצְּדִיק חָכָם סְלִמָּן
 אֱלִיָּהוּ בְּעַל "כְּרָם שְׁלֵמָה" עַל הָעֵץ חַיִּים
 (אָבִיו שֶׁל הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַמְּקַבֵּל הַגְּהֵ"צ הָרַב
 מְרַדְכֵי אֱלִיָּהוּ זצ"ל) דַּע לָךְ אִם לֹא תִלְמַד

חכמת הקבלה תצטרף לחזר בגלגול,
 וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי
 וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא
 יעזר לך כל תורתך, ותצטרף לחזר
 בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד
 חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והארץ
 ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

ג. חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד:
 החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל
 שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים
 שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן
 וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו
 הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל
 לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה
 פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו,
 כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה
 י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו

גְּדוּל בַּקְבֵּלָהּ. וּבִאֲמַת כָּבֵד כָּתַב זֹאת
 הַחֲכָם הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל הַקְּדוֹשׁ רַבִּי
 יְהוּדָה פְּתִיחָה זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אָמֵן

※—————※ הארות ※—————※

שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן

בבאורו על הפסוק (איוב פרק ל"ג, כ"ט) "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גברד", שמי שלא לומד את תורת הסוד מכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה פרק כ"ב, י') אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו", כי מי שמת וכבר חוזר בגלגול עוד באמצע הלוייה שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו

※—————※ הארות ※—————※

הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים, לומר לך שאם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת הזוהר הקדוש.

לִמַּת כִּי הוּא כְּבַר חֲזַר לְעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא
 בְּכוּ לְהוֹלִיךְ זֶה שְׁלַמֵּד תּוֹרַת הַסּוּד כִּי
 רַק הוּא זוֹכֶה לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן, עַד כָּאֵן
 תִּכְּן דְּבַרְיוֹ.

וּמִכָּל זֶה רוֹאִים כַּמָּה חוֹבָה קְדוּשָׁה
 לְלַמֵּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכֹאֲשֶׁר
 לוֹמֵד בְּגִירְסָא אֵלּוּ הַסּוּדוֹת, מְטַהֵר אֶת
 נַפְשׁוֹ, וּמִזֶּה יָבֵא לוֹ הַבְּנָה בְּכָל חִלְקֵי
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁגַם יִזְכֶּה לְלַמֵּד
 בְּהַבְּנָה אֶת תּוֹרַת הַסּוּד. וּמִכָּל מְקוֹם
 עֵצֶם הַלְמוּד מְזַכֵּךְ הוּא, וּבְעוֹלָם הַבָּא
 בּוֹדָאֵי יִלְמְדוּהוּ אֶת הַפְּרוּשִׁים הָעַמְּקִים.
 עַל כֵּן הַגִּשְׁנוּ לָכֶם כָּאֵן אֶת הַקּוֹנְטְרַס
 הַזֶּה, שְׂיֵהָא מְצוּי אֲצֵל כָּל אַחַד,
 וְיִלְמְדוּ בְּכָל עֵת, וּבְכַף יֵהָא לוֹ חֵלֶק
 בְּנִסְתֵּר הַנִּסְתָּרוֹת שְׁלַמְדָּנוּ הַרְשָׁבִי

זיע"א. ועוד דעד עתה נחבא למוד זה, ולא היה שגור בפני כל, ומשמיא קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע פנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר פנגד כולם, פדאיתא

※—————※ הארות ※—————※

ה. א) הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה (זוהר הקדוש, חלק א, כ: ב) אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חבירו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג) מצוה שאתה

בְּסֵפֶר חֲסִידִים, וּבְסֵפֶר קַב הַיֵּשֶׁר דְּכָל
 מִצְוָה שָׁאִין לָהּ דּוֹרְשִׁים כָּל הַמִּתְעַסֵּק
 בָּהּ נוֹטֵל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם. [וְעַיִן
 בְּסֵפֶרנוּ גְדוּלַת תַּתְק"ס פְּרָקִים י"ט, כ,
 כ"א בְּעֵינֵי מִצְוֹת זְכוּי הַרְבֵּים וּשְׂכָרָה].

**"וְכֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְתַלְמִידָיו בְּנֵי
 שְׁנֵי מִדּוֹתֵי", וּפְרַשׁ רַש"י, לְמַדּוֹ**

※—————※ הארות ※—————※

רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו' (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד).
 ד) כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

תורתִי (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקיים רצון התנא האלקי הרשב"י זיע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש (ויצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל).

וכמה נצרך לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינינו, וימליץ טוב בעדינו ובזכות זה נגאל במהרה ברחמים. וכתב רבנו יוסף חיים זיע"א בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תנינים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות ג): לעתיד ישבר נו"ן דנחש ודשטן

וַיְהִי מ"י, וְאִזּוּ הוּא אוֹתִיּוֹת מְשִׁי"ת,
 וְזֶהוּ "שְׁבֵרַת רְאשֵׁי תַנִּינִים" – לְנוּ"ן שֶׁל
 נַחֵשׁ וְשִׁטְנוֹ "עַל הַמַּיִם" - בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה
 שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִי ים, עכ"ל. וּבְזָכוֹת תּוֹרַת
 הַזֶּהָר שְׁשׁוֹרְשָׁה מֵהַבֵּינָה הַנִּקְרָאת מ"י
 נִזְכָּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ
 צְדֻקְנוֹ בְּרַחֲמִים, "וּבְסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן
 יְהִי רְצוֹן.

※—————※ הארות ※—————※

1. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שעל ידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם ומוזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

הקדמת ספרא דצניעותא

מהו ספרא דצניעותא? אמר רבי שמעון בר יוחאי, בספר זה יש חמישה פרקים, הכלולים בהיכל גדול ורב וממלאים את כל הארץ, אמר רבי יהודה אם אלו כלולים כל כך מכל החכמה, אם כן הם עדיפים וטובים יותר מהכל ולא ילמדו יותר? ענה לו רבי שמעון, אכן כך הוא הדבר למי שזכה ונכנס באמיתות לעומק סודות התורה ויצא ממנה בשלום רק הוא רואה את כל החכמה (שהרי הוא שם כמו בן בית והשכינה מגלית לו הכל),

אבל למי שלא זכה כראוי אינו כן.

וממשיך רבי שמעון בר יוחאי להסביר וממשיל על כך משל:

משל לאדם פשוט, שהיה גר בדירה שהיתה בין ההרים, ולא היה מכיר ויודע את אורח החיים הנהוג בעיר, ומרוב פשטותו וריחוקו זרע חיטים, ואכל החטים כמות שהם, היינו ללא עיבוד ואפיה.

יום אחד נכנס אדם זה לעיר הגדולה, והגישו לפניו לאכול לחם משובח וטוב, שאל אותו האדם את מארחיו, מהו הדבר הזה ולמה הבאתם לי אותו? אמרו לו זהו לחם לאכול, אכל את הלחם, והיה טעים וערב מאד לחיכו, לאחר שאכל שאל, ממה נעשה לחם זה? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לפניו עוגות שנילושו בשמן, טעם מהם, שאל, ואלו ממה נעשו? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לו מאפה מיוחד של מלכים,

שהיו נילשים בדבש ושמן, שאל אותם, ואלו ממה המה עשויים? אמרו לו, אף הם מחיטים.

אמר אותו האדם הכפרי, אם כך, כל אלו נעשו מחיטים אשר הם ברשותי ובבעלותי תמיד, ואני זוכה ואוכל את העיקר שהוא החיטה. ובגלל דעתו הקלוקלת הזאת לא ידע מעדני עולם ונאבדו ממנו הכל.

משל זה של הרשב"י הוא ממש דומה לנמשל וזהו האדם אשר לומד את התורה ואת עיקרי הכללים, אך עדיין לא זכה ואינו יודע ומבין את עומק סודות התורה.

משל זה ממחיש לנו ביותר כמה התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, היה מחשיב את חמשת פרקים אלו של

”ספרא דצניעותא” יותר מכל תורת הסוד וספר הזוהר הקדוש הראיה שרק על זה רצה להמחיש הדבר במשל והסביר את זה יותר מכל הדברים האחרים, ופשוט.

כמו כן מובא בכתבי האר”י ז”ל, חמשה פרקים אלו של ”ספרא דצניעותא” הם כנגד חמשה חומשי תורה וכוללים בתמצית כמעט כל ספר הזוהר והתיקונים והם חלק הנסתר שבנסתרות הזוהר, ותיקון גדול ביותר לנשמת האדם לקרא בכל יום ויום לכל הפחות פרק אחד מ”ספרא דצניעותא”.

וכידוע שהקורא את לשון הזוהר הקדוש, אף על פי שאינו מבין מה שהוא קורא, עושה בכך תיקון גדול לנשמתו ומקרב את הגאולה וזוכה

למעלות רמות ונשגבות ולברכה
בשני העולמות.

וכל שכן חמשה פרקים אלו שהם
בבחינת סוד שבסוד, כל מילה ומילה
מהם לא יערכנה כל זהב תבל ואוצרות
מלכים וכמו שאמר דוד המלך עליו
השלום הנחמדים מזהב ומפז רב וגו'.

אחרי שראינו את חשיבותם הגדולה
של ספרא דצניעותא, ראינו לנכון
להדפיסו ולהפיצו בקרב כל עם
בני ישראל, במהדורת כיס מפוארת
וכן באותיות מאירות עיניים, עד
כדי כך שבקל יתאפשר לכל
אדם לקרוא בו וליהנות מאורו
ולזכות לברכות גדולות ולכל המעלות
הנשגבות האמורות אודות העוסק
בספר הזוהר הקדוש עיין ספרנו אור

הזוהר, וכן בספרנו מאורות הזוהר
ועוד.

יהי רצון שיתקיים בנו תפילתו של
הרשב"י שביקש והתחנן "יהא רעוא
קדמך דתפתח ליבאי באורייתך ותיבה
לי בנין דכרין דיעבדין רעותך ותשלים
משאלין דליבאי וליבא דכל עמך
ישראל לטב ולחיין ולשלם, וכל
העוסקים בספר זה יזכו להתברך ממקור
הברכות ברוך הוא, ובכל ברכות
האמורות בתורה, וימלא ה' יתברך את
כל משאלותיהם לטובה ולברכה
לעבודתו יתברך, ונזכה להרמת קרן
התורה וקרן ישראל ונזכה לבנין בית
המקדש קיבוץ נדחי ישראל על ידי
משיח צדקנו במהרה.

ספר הזוהר
ספרא דצניעותא

זוהר פרשת תרומה קעו ע"א עד קעט ע"א

פּרָקָא קדמאָה

תאנא. ספרא דצניעותא, ספרא,

דשקיל במתקלא. (תאנא)

דער דלא הוה מתקלא, לא הוה

משגיחין אפין באפין, ומלכין

קדמאין מיתו, וזיניחון לא

תאנא, ספרא דצניעותא, למדנו שספר הצניעות

הזה, הוא ספרא, דשקיל במתקלא, ספר השקול

במאזני הקודש, ואין בו דבר יתר, ואין בו דבור

שאינו נוקב ויורד לים החכמה (תכ"ד זוהר הסולם ומפרשים).

אִשְׁתַּבְּחוּ, וְאַרְעֵא אֶת־בְּטֻלַת. עַד
 דִּירִישָׁא דְכַסּוּפָא דְכָל בְּסוּפִין,
 לְבוּשֵׁי דִיקָר אֶתְקִין, וְאַחֲסִין.

הֲאִי מִתְקַלָּא תְּלִי בְּאַתְר דְּלֵא
 תְּוּה, אֶתְקִלוּ בֵּיה אֵינּוּן
 דְּלֵא אִשְׁתַּבְּחוּ. מִתְקַלָּא קָאִים
 בְּגוּפֵיה. לָא אֶתְאַחַד, וְלָא אֶתְחַזֵּי.
 בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִקוּן דְּלֵא תְּוּוּ,
 וְתוּוּ, וְיִתְחַזֵּין.

סְתָרָא גּוּ סְתָרָא, אֶתְתַּקֵּן וְאַזְדַּמֵּן,
 בְּחַד גּוּלְגַלְתָּא, מִלְּיֵיא
 מִלָּא דְבְדוּלְחָא. קְרוּמָא דְאַזְיָרָא
 אִזְדַּבְּךְ וְסַתִּים, אֵינּוּן עֶמֶר נְקִי תְּלִיין
 בְּשִׁקּוּלָא. רַעּוּא דְרַעּוּיִן אֶתְגַּלְיָא

בְּעֲלֹתָא דְתַתְּאִי. אֲשַׁנְחָא בְּקִיחָא
 דְּלֵא נָאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא.
 אֲשַׁנְחִיתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁנְחִיתָא
 דְנִהִירוּ דְעֵלְאָה. (דְּבִיחַ) תִּרְיִן נוֹקְבִין
 דְּפִרְדֵּשְׁקָא, דְּאִתְעַר רִיחָא לְכֵלָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 שִׁיתָא, בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית עַל־יְהוּ,
 בּוֹלְחוּ לְתַתָּא, וְתִלְיִין מִשְׁבַּעָה
 דְּנוֹלְגִלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוֹתָא,
 וְהָאָרֶץ תִּנְיִנָּא לָאוּ בְּחוֹשְׁבֵן וְהָא
 אִתְמַר. וּמַהֲהִיא דְּאִתְלַטְיָא נְפִקָא,
 דְּכַתִּיב (בראשית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 אֲרָרָה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה. הִיִּתָּה תְּהוּ וְכִהוּ

וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר,
 תְּלִיין בְּתִלְיֵסֵר יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא.

שִׁיתָא אֲלֵפֵי שְׁנַיִן, תְּלִיין בְּשִׁיתָא
 קַדְמָאֵי, שְׁבִיעָאָה עַל־יְהוּ,
 דְאַתְתַּקַּף בְּלַחֲזוּדֵי. וְאַתְתַּחֲרִיב בְּלָא
 בְּתִרְיֵסֵר שְׁעֵתֵי, דְכַתִּיב הִיטָה תְהוֹ
 וְכֹהוּ וְגו'. תְּלִיסֵר יְקִים לֹון בְּרַחֲמֵי,
 וּמְתַחֲדָשֵׁן בְּקַדְמִיתָא, וְקָמוּ (ס"י קָמוּ)
 כֹּל אֵינֹון שִׁיתָא. בְּגִין דְכַתִּיב בְּרָא,
 וְלָבֵתֵר כְּתִיב הִיטָה, דְהָא הִוֵּת
 וְדָאֵי, וְלָבֵסוּף תְהוֹ וְכֹהוּ וְחֶשֶׁךְ,
 (ישעיה ב) וְנִשְׁגַב יְחֻוּאֵיהּ יֵאֵחֲדוּנְהִי לְבֵדוּ

בְּיֹום תְהוֹא.

גְּלוּפֵי דְגַלְיָפִין בְּחִיזוּ דְחַזְיָא אָרִיךְ,
 וּמַתְּפֵשֶׁט לְכָאן וּלְכָאן,
 וְנָבֵא בְרִישָׁא. רִישָׁא (אַחורָא) אַחִיד
 אַבְתָּפִין, אַעְבַּר זְזַעִים, נָטִיר וְנָגִיז.
 חַד לְאַלְף יוֹמִין זְעִירִין אַתְנַגְלִיָּא, (נ"א
 אַתְמַלְיָא) קוּלְטָרָא בְקַטְרוּי, סַנְפִירָא
 בְּעַדְבוּי, אַתְבַּר רִישִׁיה בְּמִין דִּימָא
 רַבָּא, דְּבַתִּיב (תהלים עד) שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי
 תַנְיָנִים עַל הַמָּוִם. תְּרִין חֹזִי, חַד
 אַתְחֹזְרִי, תַנְיָנִם בְּתִיב חָסַר. רָאשֵׁי,
 בְּמָה דְאַתְ אָמַר (יחזקאל א) וּדְמוֹת עַל
 רָאשֵׁי תַתִּיה רְקִיעַ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר וַיְהִי אֹזֶר,
 חֵינְנוּ דְבַתִּיב (תהלים לג) בִּי

הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא בְּלַחֲדוּי. לְבַתָּר
 אֶתְחַזְרוּ: חַד יְהוּ"י יְהוּ"ו ו"ו בְּתַרְאָה
 שְׂבִינְתָא לְתַתָּא. כְּמַח דְּח' שְׂבִינְתָא
 אֲשַׁתְּבַח וּבְחַד מִתְקַלָּא אֶתְקַלְו.
 וְתַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב, דְּכַתִּיב וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאֹר בִּי מִזֹּב. (ישעיה ג)
 אָמְרוּ צַדִּיק בִּי מִזֹּב. הֵאִי,
 כְּמִתְקַלָּיָה סְלָקָא. קַדְמָאָה בְּלַחֲדוּי.
 וּבְלָא לְחַד אֶתְחַזְרוּ. אַחְתָּא
 וּמוֹדְעָתָא כְּלִילָן דָּא בְּדָא בְּיוֹד
 ה"א, כְּתֵרִין רְחִימִין דְּמִתְחַבְּקִין.

שְׂוִיתָא נְפִקִין מֵעֲנַפָּא דְשֶׁרְשָׁא
 דְּגוּפָא, לִישָׁן מְמִלָּל
 רְבִרְבָן. לִישָׁן דָּא, סְתִים בֵּין יוֹד

זַה"א, דְּכַתִּיב (ישעיה מד) זֶה יֹאמֵר
 לַיהוָה יִאחַדוּנְהוּ אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם
 יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתוּב יְרוּ לַיהוָה יִאחַדוּנְהוּ
 וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה (יְכַנֶּה) מִפֶּשׁ. זֶה
 יֹאמֵר לַיהוָה יִאחַדוּנְהוּ אֲנִי: אַחְתָּא.
 וּבִלָּא אַתְּמַר בְּיַה"ו. בִּלָּא בְּלִילִין
 בְּלִישָׁן סָתִים לְאִמָּא. דְּהָא
 אַתְּפַתַּחַת לִיהּ דְּנַפִּיק מִינָהּ. אַבָּא
 יְתִיב בְּרִישָׁא, אִמָּא בְּאַמְצָעִיתָא,
 וּמַתְּכִסְיָא מִכָּאן וּמִכָּאן וְזִי לְמָאן
 דְּנִלְי עַרְיִיתָהוּן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרִקְיעַ
 הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכַר
 בְּנוֹקְבָא. (ס"י שְׁלִימוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב

(משלי י) וְצַדִּיק יִסֹּד עוֹלָם, נְהִיר
 יו"ד בְּתַרְוִין, וְנְהִיר וּמְעַבֵּר לְנוֹקְבָא.
 אַתְיִיחַד יו"ד בְּלַחֲזוּדוֹי, (ובתר פן)
 סָלִיק בְּדַרְגוֹי לְעֵילָא לְעֵילָא.
 אַתְחַשְׁבָּא נּוֹקְבָא, וְאַתְנַהֲרַת אִימָא
 וּמַתְפַּתְחָא (דף קע"ז ע"א) בְּתַרְעוֹי.
 אַתָּא מַפְתָּחָא דְכָלִּיל בְּנִשְׁיַת,
 וּמַכְסִּיא פְתָחָא, וְאַחִיד לְתַתָּא
 לְחַאי וּלְחַאי, וְוִי לְמַאן דְגַלִּי
 בְּתַחָּא.

פּוֹרְקָא תְנִינָא

דִּיקְנָא מְחִימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא
 אֲדַבֵּר בְּגִין דְּהִיא
 יְקִירוּתָא דְכָלָא מֵאֲדַנִּין נְבֻכַת,

בְּסַחְרֵנָהּ דְּבִסִּיטָא, סָלִיק וְנַחִית
חֻטָּא חֻזְרָא. בְּתַלְיֶסְר מְתַפְרֵשׁ.

בְּיִקְרָא דְּבִיקִירוּתָא חֵיָא, כְּתִיב
(ירמיה ב) לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ

וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא.

אָדָם לָא כְּלִיל חָכְמָא. כָּל שְׂכֵן אִישׁ.

בְּתַלְיֶסְר נְבִיעִין מְבוּעִין מְתַפְרֵשׁ,

אַרְבַּע בְּלַחֲזוּדֵי אֶסְתְּמֶרוּ. תַּשְׁעָה

אַשְׁקִינֵין לְגוּפָא. (נ"א לְגַנְתָּא).

(תִּיקוּנָא קַדְמָאָה) מְקָמִי פְתַחָא

דְּאַדְנִין, שְׂאֲרֵי יְקִירוּ:

לְאַתְתָּקֵן. (תַּנְיִנָא) נַחִית בְּשְׁפִירוּ:

בְּרִישָׁא דְּשַׁפְּוֹן. מַהֲאֵי רִישָׁא לְהֵאֵי

רִישָׁא קְאִים. (תְּלִיתָאָה) אַרְחָא דְּנַפְיָךְ

תַּחֲזוּת תִּרְיָן נִקְבִין דְּפִרְדֵּשְׁקָא,
לְאַעְבְּרָא חוֹבָה, דְּכִתִּיב (משלי יט)
וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבוֹר עַל פֶּשַׁע. (רביעאָה)
תַּחֲזוּת שְׁפוּזֵן אַסְחָר שְׁעָרָא לְרִישָׁא
אַחְרָא. (חמישָׁה) אַרְחָא אַחְרָא נְפִיק
תַּחֲזוּתוֹי. (שְׁתִּיתָאָה) חֲפִי תַקְרוּבְתָא
דְּבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְלַעֲיִלָּא. (שְׁבִיעָאָה)
תִּרְיָן תַּפּוּחִין אַתְחִזוּן לְאַנְהָרָא
בוּצִינִין. (תְּמִינָאָה) מוֹלָא דְכִלָּא, תַּלְיִיא
עַד לְבָא, בֵּיהּ תַּלְיִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין.
(תְּשִׁיעָאָה) אִינּוּן דְּתַלְיִין לָא נְפִקוּן דָּא
מִן דָּא. (עֶשְׂרִיאָה) חֲפִיִּין זְעִירִין עַל
גְּרוּנָא (חד סָר) דִּיקִירוּ. רַבְרַבִּין,
מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תְּרִיסָר)

(וכד) שפון אתפנון מכל סמרין,
 זכאה למאן דנשיק מאינון נשיקון.
 (תליסר) בתיא מולא דכלא נגדין
 תליסר משיחין דאפרסמונא דכיא.
 כלא בתיא מולא שביח, וסתים.

בזמנא דמטא תשרי, ירחא
 שביעאה, משתבחי

(ירחי) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא
 עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר)
 תרעי דרחמי, בתיא זמנא (ישעיה נה)
 דרשו יהוה יאחדנו בתמצאו בתיב.

וילמר אלהים תדשא הארץ דשא
 עשב מזריע זרע עין פרי
 וגו' (בראשית א) היינו דבתיב (ויקרא טז)

זְעִינְתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה
 לַחֹדֶשׁ בְּעָרָב. (בְּהַאי זְמַנָּא) (דְּבָרִים א)
 אֲדָנִי יְיָ הִנֵּה אֲתָה תַחֲלִיטָה לְהַרְאוֹת
 אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ. יְהו"ה שְׁלִים
 בְּסִטְרוֹ. וְהָכֵא בְּרַחֲמֵי שׁוֹתָא דָּא
 דְּאַרְעָא, לָא שְׁלִים. יְהוּ לָא כְּתִיב,
 קָרִינֵן יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתָּאָה, וַיִּצְדַּר
 י' עֲלָאָה י' תַּתָּאָה, (יְהוּ) י' עֲלָאָה, י'
 תַּתָּאָה. ה' בְּגֻזֵי יְהוּ. בְּלָלָא
 דְּשְׁלִימוֹ. שְׁלִים, וְלָא לְכַל סִטְר.
 אֲתַעְקַר מֵהַאי אֲתַר שְׂמָא דָּא,
 וְאֲשַׁתִּיל בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יְהוָה
 יֵאֱחָזְנֵנּוּ אֱלֹהִים. - ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד
 דִּיה"י, נִשְׁבָּא דְּפִרְדֵּי שְׁקָא דְּעַתִּיקָא,

לְזַעֲרָא דְאַנְפִּין בְּלֹא רוּחָא לָא
 אֲתַקְיִים. בְּה"א, אֲשַׁתְּכִלְלִי ה"א
 עֲלֵאָה ה"א תַּתְּאָה, דְּכַתִּיב (ירמיה א)
 אֲהָה אֲדַנִּי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוֹי דְקַטְפִּין, (צְרִירָא) בְּרוּחָא
 דְּמַתְקִלִין, יה"ו. י' עֲלֵאָה
 דְּאֲתַעְטָר בְּקַטְרָא (ס"א בְּעַטְרָא)
 דְּעַתִּיקָא, הִיא קְרוּמָא עֲלֵאָה
 דְּאֲזִדְבַךְ וְסָתִים. ה"א עֲלֵאָה,
 דְּאֲתַעְטָר בְּרוּחָא דְנוֹקְבִין
 דְּפַרְדֵּשְׁקָא, דְּנַפְיָא לְאַתְיִיא. ו'
 עֲלֵאָה, בּוֹצִינָא דְקַרְדֵּינּוּתָא
 דְּאֲתַעְטָר בְּסַטְרוֹי, (ס"א בְּעַטְרוֹי)
 מִתְּפִשְׁטֵן אֲתַוּוֹן לְבַתָּר, וְאֲתַכְלִלּוּ

בזעירא דאפין. כמה דשריא
 בגולגלתא, אשתכח: מתפשטן
 בכל גופא, לשכללא כלא. בעמר
 נקא. כד תלי תליין אלין אתון. כד
 אתגלי לזעירא מתיישבן ביה אלין
 אתון, ואתקרי בהון.

יו"ד דעתיקא סתים בעטרוי,
 בגין שמאלא אשתכח
 ה"א אתפתח באחרא ואינקיב
 בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין.
 ו"ו אתפתח באחרא, דכתיב,
 (שיר השירים ז) הולך לדודי למישרים.
 בבזינא דקרדינותא למכסיא
 פתחא.

ו' לְעֵיפֵא ו' לְתַתָּא, ה' לְעֵיפֵא
ה' לְתַתָּא. י' לְעֵיפֵא וּבַה לָא
אַשְׁתַּתַּף אַחְרָא, וְלָא סָלִיק בַּתְּרֵיהּ,
בַר רְמִיזָא דְרַמְיִן פִּד אַתְנַגְלִיין
תְּרִין (בְּאוּרִייתָא) וּמִתְחַבְּרִין בְּחַד דְּרֵגָא,
חַד רֵגֶשָׁא בְּגִין לְאַתְפְּרֵשָׁא, וְחַד
בְּלִילִין בְּיוֹד וְוִי כַד אֶסְתַּלַּק חַאי,
וְאַתְנַגְלִיין.

אִינוּן בּוֹסְמִין דְּטִיפְסָא שְׂרִיקִין,
לָא עֵבְרִי (ס"א עֶבֶד) לָא
מִתְעַכְבִּי בְּדוּכְתָא, וְהַחֲיִזֵּת רְצוּזָא
וְשׁוּב. בְּרַח לָךְ אֶל מְקוֹמָךְ. אִם
תִּגְבִּיחַ בְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין בּוֹכְבִים שִׁים
קִנְךָ מִשָּׁם אֲזִרִידְךָ.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) דְּשֵׂא.
 אִימְתִי, בַּד שְׂמָא אֶתְנַטֵּע.
 וְכִדִּין אִוִּירָא נְפִיק, וְנַצִּוֶּצָא אִוְדָמָן.
 (תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְרִישָׁא) חַד גּוֹלְגֵלְתָא
 אֶתְפָּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, טַלָּא מְלִי עָלָהּ,
 דִּתְרִי גּוֹזִי.

תִּלְתַּת חֲלָלִין דְּאֶתְזוּן רְשִׁימִין,
 אֶתְנַגְלִיין בֵּיהּ. (תְּלִיתָאָה)
 אִזְכְּמִין (ס"א כְּעוֹרְבָא) בְּעַרְבָּאָה תִלְיִין
 עַל נוֹקְבִין עֲמִיקִין, דִּלָּא יְכִיל
 לְמִשְׁמַע יְמִינָא וּשְׂמָאֲלָא. הָכָא חַד
 אֶרְחָא לְעֵילָא דְקִיק. (רְבִיעָאָה) מְצַחָא
 דִּלָּא נְהִיר, קְטַטוּתָא דְעֶלְמָא. בַּר
 בַּר רַעוּזָא אֶשְׁנַח בֵּיהּ. (חֲמִישָׁאָה) עֵינִין

דתלת גזוני, למרתת קמייהו
 אתסחן בחלכא דנהיר. כתיב (ישעיה
 לג) עיניך תראינה ירושלים גוה
 שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק ילין בה.
 גוה שאנן, עתיקא דסתים, עיניך
 כתיב. (שתיטאה) חוטמא פרצופא
 דזעירא, לאשתמודעא. תלת
 שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעאה)
 דרגא עקימא, למשמע טב וביש.
 כתיב (ישעיה מב) אני יהוה יאהדונתי
 הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני
 אמות ואחיה. וכתיב (ישעיה מז) ואני
 אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא
 עשנו ולו אנתנו. (איוב כג) והוא באחד

זמי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים
 זלא שכיח, הוא מאן דלא אודמן
 לעינא. הוא מאן דלא אקרי
 בשמא. (ה"א ה").

א' פליל (הוא) ו'. ו' פליל א' זלא
 בליל ח"ו. (ס"א ה") א' אזיל
 לא"ף. א"ף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל
 ליו"ד, דסתים מכל סתימן, דלא
 מתחברן ביה ו"ד. ווי בר לא נהיר
 י' בו"ד.

בר אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא,
 ערייתא דכלא אשתבח, על דא
 בתיב (ויקרא יח) ערות אביך לא
 תגלה. ובר אסתליק יו"ד מן ה"א,

על דא בתיב וערות אמך לא תגלה
 אמך היא לא תגלה ערותה. אמך
 היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבניה
 תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תקונין יקירין אתמסרו:
 לדיקנא כל מה
 דאתסמר ולא אתגלייא עלאה
 ויקרא אשתבת. (והוא) וְהָא (ס"א דיקנא)
 גנייה (ס"א יקרא) קרא.

תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על
 נימין מקמי פתחא דאדנין
 עד רישא דפומא. (תנינא) מרישא

תאי, עד רישא אחרא אשתבת.
 (תליתא) מתחות תרין נוקבין
 ארחא מלייא דלא אתחזייא.
 (רביעא) עלעין אתחפיין מהאי
 גיסא ומהאי גיסא. (חמישא) בתי
 אתחזיין תפוחין סומקן פוזרדא.
 (שתיא) בחד חוטא תליין אוכמין
 תקיפין עד חרזי. (שביעא) שפון
 סומקן פוזרדא אתפנין. (תמינא)
 זעירין נחתין בגרזנא, ומחפיין
 קדלא. (תשיעא) רברבין וזעירין
 בגדין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא.
 באלין אשתבת גיבר ותקוף מאן
 דאשתבת.

בְּתִיב (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר
 קָרָאתִי יְהוָה. תִּשְׁעָה אָמַר
 דָּוִד עַד כָּל גַּוִּים סָבְבוּנִי,
 לְאַסְחָרָא וּלְאַנָּנָא עֲלוּי. וְתוֹצֵא
 הָאָרֶץ דְּשָׂא עֶשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע
 לְמִינְהוּ. וְעֵץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ לְמִינְהוּ. תִּשְׁעָה אֵלֶּיךָ
 אֲתַעֲקְרוּ מִשָּׂמַי שְׁלָיִם, וְאַשְׁתִּילֶנּוּ
 לְבַתָּר בְּשָׂמַי שְׁלָיִם, דְּכְתִיב וַיִּשָּׁע
 יְהוָה וַיִּחַדְּנֵהוּ אֱלֹהִים. תְּקוּנֵי דְרִיקְנָא
 בְּתַלְיָסַר אֲשֶׁתְּכֶחָן אִיהִי, דְּהִיא
 עֲלָאָה. תְּתָאָה, בְּתִשְׁעָה אֲתַחֲזוּן.
 כ"ב אֲתַחֲזוּן אֲתַגְּלִיפוּ בְּגוּזֵיחֶון

עַל הַאי, (ס"א) עַל הַאי מָאן דְּחָזִי בְּחַלְמִיָּה
 דִּיקְנָא) חֵלְמָא דְאַחִיד דִּיקְנָא
 דְּבַר נָשׁ עֲלָאָה בִּידֵיהּ, (נ"א) אוּ דְאֹשִׁיט
 יְדֵיהּ לִיהּ יְנַדַּע דְּשְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה) שְׁלִים
 בְּמֵאֲרִיָּה. שְׁנַאֲיִן תְּחֻתּוֹי יְכַנְעוּן. כֹּל
 שְׁכַן דִּיקְנָא עֲלָאָה דְנִהֲרָא (ס"א
 לְתַתָּא) בְּתַתָּאָה, דְּעֲלָאָה רַב חֶסֶד
 אֶקְרִיָּה, בְּזַעֲרָא חֶס"ד סְתָם, כֹּד
 אֶצְטְרִיךְ נְהִירוֹ אֶנְהַר וְאֶקְרִי רַב
 חֶסֶד. (ס"א) בִּידֵיהּ הָא מְתַרְחִיז דְּהָא בְּשְׁלָם עִם
 מֵאֲרִיָּה וְשְׁנַאֲוִי יְכַנְעוּן תְּחֻתּוֹי וְדִין הוּא כְּדִיל דְּחָזָא
 בְּחַלְמִיָּה כֹּל שְׁכַן אִם זָכָה לְאוּדְעָא מָה הִיא דִּיקְנָא
 עֲלָאָה דְּהוּא נְהִיר לְתַתָּאָה אָרִים עֲלָאָה רַב בְּחֶסֶד
 אֶקְרִי בְּזַעֲרָא חֶסֶד סְתָם).

כְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעֵנוּ הַמַּיִם
 שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, בְּלוּמֵר, (נ"א)
 ח"י ז"ה) י"ה אֶת־פֶּשֶׁט נִהִירוּ דְדָא בְדָא,
 בְּלָא אֶת־רַחֲשׁוֹן בּוּמְנָא חָדָא, מַיִם
 טָבָאן מַיִם בִּישׁוֹן. בְּגִין דְּאָמַר
 יִשְׂרָעֵנוּ, אֶת־כְּלָלּוֹ דָּא בְדָא. חַיָּה
 עֲלָאָה, חַיָּה תִתָּאָה. חַיָּה (דף קע"ח ע"א)
 טָבָא. חַיָּה בִישָׂא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאָדָם
 לָא כְּתִיב, אֱלֹא אָדָם סָתָם,
 לְאִפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא דְאֶתְעָבִיד
 בְּשִׂמְאָ שְׁלִיִם. כִּד אֲשַׁתְּלִיִם דָּא,
 אֲשַׁתְּלִיִם דָּא. אֲשַׁתְּלִיִם דְּכִר וְנוֹקְבָא
 לְאִשְׁלָמָא בְלָא. יְהוּ"ה סְטָרָא דְדְּכִר.

אֱלֹהִים סְטָרָא דְנוֹקְבָא. אֲתַפְּשֵׁט
 דְּבוֹרָא, וְאֲתַתְּקַן בְּתַקְוֵנֵי כְּאִמָּא,
 בְּפוּמִיהָ דְּאִמָּה. מַלְכִין דְּאֲתַבְּטְלוּ,
 חָבָא אֲתַקְיָמוּ.

דִּינִין דְּדְבוֹרָא תַקִּיפִין כְּרִישָׁא,
 בְּסוּפָא גִיחִין. דְּנוֹקְבָא
 כְּאִפְכָא. וִי"ה קוֹנְטִירִין דְּקִיטוֹרָא
 בְּעֵטְפוֹי שְׁקִיעִין. י' זְעִירָא בְּגוּזָא
 אֲשַׁתְּכַח. אִי אֲתַבְּסֵמוּ דִּינִין, כְּעָא
 עֲתִיקָא. אֲתָא חוּזָא עַל נוֹקְבָא, וְקִינָא
 דְּזוּזְתָּא אֲתַתְּקַן בְּגוּזָא, לְמַעַבְד
 מְדוֹרָא בִישָׁא. דְּכַתִּיב וַתַּחַר וַתֵּלֶד
 אֶת קַן. קִינָא דְּמְדוֹרָא דְּרוּזְחִין בִּישִׁין
 זְעֵלְעוּלִין וְקִטְפוּרִין.

אֲתִקִּין בֵּיהּ בְּהַאי אָדָם, בְּתֵרִין,
 בְּכֹלֵל וּפְרֵט, אֲתִכְלְלוּ
 בְּפֵרֵט וּכְלָל, שׁוֹקִין וְדִרְוּעִין, יְמִינָא
 וּשְׂמָאלָא. דָּא אֲתִפְלַג בְּסִטְרוֹי
 אֲתִתְקַן דְּבַר וְנוֹקְבָא יְה"ו. י' דְּבַר.
 ה' נוֹקְבָא. ו' כְּתִיב זָכַר וְנִקְבָּה
 בְּרָאם וַיְבָרֵךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
 אָדָם. דִּינִקְנָא וּפְרִצִיפָא דָאָדָם יְתִיב
 עַל בְּרִסְיָא, וּכְתִיב (יחזקאל א) וְעַל
 דְּמוֹת חֲפְסָא דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם
 עֲלִיו מְלַמְעָלָה.

דְּבַר אַחַר, יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם, תִּרְגוּם
 יִרְחֵשׁוּן. כְּלוּמַר, כַּד מְרַחֲשִׁין
 בְּשִׁפּוֹתֵיהּ כְּתַנְמֵי צְלוּתָא, בְּזַבּוּתָא,

וּבְנִקִיּוֹת דְּעָתָא, וּבְמִיָּא הָוּה רְחִישׁ
נַפְשָׁא חֵיתָא.

זְכַר בְּעֵי בַר נָשׁ לְסִדְרָא צְלוּתִיה
לְמַאֲרִיָּה, וְשִׁפּוּזִיה מְרַחֲשֵׁן
בְּהָא גְזוּזָא מִתָּתָא לְעֵילָא,
לְסַלְקָא יִקְרָא דְמַאֲרִיָּה, לְאַתְר
דְּשִׁקּוּי דְעַמִּיקוּ דְבִירָא, נְגִיד
וְנַפְיָא. לְבַתָּר יִנְגִיד לְאַמְשָׁכָא
מִלְעֵילָא לְתַתָּא, מִתְּהוּא שִׁקּוּיָא
דְנַחֲלָא, לְכַל דְרָנָא וְדַרְנָא, עַד
דְרָנָא בַתְרָאָה לְאַמְשָׁכָא נְדָבָה
לְכַלָּא מֵעֵילָא לְתַתָּא. לְבַתָּר בְּעֵי
לְקִשְׂרָא קִשְׂרָא בְּכַלָּא, קִשְׂרָא
דְכּוּנָה דְמַחִימְנוּתָא זִיעְבְּדוּן כֹּל

מִשְׁאֵלֹהֵי, בֵּין שְׁאֵלְתָא דְעִבְרָא,
בֵּין שְׁאֵלְתָא דִּיחִידָא.

וְשְׁאֵלְתָא דְאִית לְבַר נָשׁ לְשֵׁאלָא
מִמְאֲרִיה, הֵן מְסוּדְרוֹת
בַּט' גְּזוּנֵי, אִית בְּאַלְפָא בֵּיתָא, וְאִית
בְּאֲדָר בְּכִילֹהֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, רַחוּם וְחַנּוּן וְגו'. אִית בְּשִׁמְתָן
יְקִירָן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגוֹן
אֱהִיָּה, יְהוּ, יְהוֹ, אֵל, אֱלֹהִים, יְהוָה
יֵאחֲדוּנְהוּ עֲבָאוֹת, שְׂדֵי, אֲדֵנִי.

אִית בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, בְּגוֹן: מַלְכוּת,
יְסוּד, הוֹד, נֶצַח, תְּפָאֶרֶת,
גְּבוּרָה, חֶסֶד, בִּינָה, חֲכָמָה, בְּתָר.
אִית בְּאֲדָר עֲדִיקָיָא, בְּגוֹן הָאֲבוֹת

וְהַנְּבִיאִים וְהַמְּלָכִים. אֵית בְּשִׁירֵי
 וּבְתוֹשֶׁבְתֵי, דְּאֵית בְּהוֹן קַבְּלָה
 אַמּוּתִית. וְעֵילָא מְנַהוֹן מָאן דִּידַע
 לְתַנּוּן תְּקוּנִין לְמַאֲרִיחַ, בְּדַקָּא יְאוּת.
 וְאֵית בִּידִיעָה סְלָקָא מִתְתָּא לְעֵילָא,
 וְאֵית מָאן דִּידַע לְהַמְּשִׁיךְ שְׂפַעָא
 מֵעֵילָא לְתַתָּא. וּבְכָל ט' גְּזוּנֵי אֵלִין,
 צְרִיכָא בּוֹנָה גְּדוּלָּה, וְאִי לָא עָלִיחַ
 קָרָא דְכֻתִּיב (שמואל א ב) וּבְזֵי יִקְלִי.

וּבְכּוּוֹנַת אָמֵן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין
 שְׁמָהוֹן יְהוָה אַדְנִי.

וּבְכּוּוֹנַת אָמֵן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין שְׁמָהוֹן יְהוָה אַדְנִי
 שְׁהוּא כּוּלָּל ב' שְׁמוֹת הוּיָה אַדְנִי, כִּי אִמֵּן גִּימְטְרִיָּה
 צ"א וְכֵן אֵלּוּ הֵב' שְׁמוֹת הֵם בְּגִימְטְרִיא צ"א, (כְּלוּמֵר
 שִׁיכּוֹן לִיחַד אֵלּוּ הֵב' שְׁמוֹת שְׁהֵם סוּד יַחּוּד ז'וּן),

וְהָאֶחָד גְּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרֻכּוֹהִי, בְּאוֹצַר
הַנְּקָרָא הַיֵּכָל, וְהוּא רְמוּז בַּפְּסוּק
(חֲבֻקָּק ב) וַיְהוֹאֲזֵנוּ יְאֹהֲרָנוּ בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ
הֵם מִפְּנֵי וּלְדָא רְמוּז רַבּוּתֵינוּ
זְכוּרָנָם לְבְרָכָה, כֹּל טוֹב הָאָדָם

וְהָאֶחָד גְּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרֻכּוֹהִי, בְּאוֹצַר הַנְּקָרָא הַיֵּכָל,
והשם הויה, שהוא ז"א, גונז טובו שהוא החסד,
וברכותיו שהיא הגבורה באוצר הנקרא היכל,
שהוא שם אדנ"י שבגימטריא היכל שהיא מלכות,
והוא רמוז בפסוק, "וְה' בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵיו",
פרוש שם הוי"ה מלובש בשם אדנ"י שבגימטריא
היכל כמנין הס בסוד היחוד, וּלְדָא רְמוּז רַבּוּתֵינוּ
זְכוּרָנָם לְבְרָכָה ולזה רמוז רז"ל: כֹּל טוֹב הָאָדָם
בְּבֵיתוֹ, פרוש כל הטוב של אדם (שבגימטריא מ"ה
שהוא שם הויה במילוי אלפי"ן) גנוז במלכות, שְׁנַאֲמַר
(במדבר יב) בְּכֹל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכֹל
דְּעַמִּי, פירוש במלכות.

בְּבֵיתוֹ, שְׁנֵאמַר (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי
 נֶאֱמַן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכָל דְּעָמִי.
 וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גְּוֹנֵי
 בְּדָקָא יְאוּת, דָּא הוּא בַר נָשׁ
 דְּאוּקִיר לְשָׂמָא דְמֵאֲרִיָּה לְשָׂמָא
 קְדִישָׁא, וְעַל דָּא פְתִיב פִּי מְכַבְּדֵי
 אַכְבֵּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אַכְבֵּד בְּעֵלְמָא
 דִּין, לְקַיִים וְלִמְעַבְד כָּל צְרָכוֹי. וְיַחְזֹן

וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גְּוֹנֵי בְּדָקָא יְאוּת, וְאִם
 מְכוּוֹן בְּכָל אַחַד וְאַחַד מִט' אוֹפְנֵי הַתְּפִלָּה כְּרָאוּי
 לְהֵיוֹת, דָּא הוּא בַר נָשׁ דְּאוּקִיר לְשָׂמָא דְמֵאֲרִיָּה
 לְשָׂמָא קְדִישָׁא, זֶהוּ הָאָדָם הַמְּכַבֵּד אֶת שֵׁם אֲדוֹנּוֹ
 שֶׁהוּא שֵׁם הַקְּדוֹשׁ (מַלְכוּת), וְעַל דָּא פְתִיב פִּי מְכַבְּדֵי
 אַכְבֵּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אַכְבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין, לְקַיִים וְלִמְעַבְד
 כָּל צְרָכוֹי, אַכְבְּדוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה לְקַיִים וְלַעֲשׂוֹת כָּל
 צְרָכְכִי, וְיַחְזֹן כָּל עַמְמֵי אֶרֶעָא אֲרִי שְׂמָא דְה' אֶתְקַרֵּי

כָּל עַמִּי אֲרַעָא, אֲרִי שְׂמָא דְהַ'
 אֲתִקְרִי עֲלֵיהּ, וַיִּדְחֲלוּן מִנִּיהּ.
 וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, יִזְכִּי לְמִיָּקָם
 בְּמַחֲצֵת חֲסִידִים, אַף עַל פִּי דְלֹא
 קָרִי כָּל צוּרְכֵיהּ, פִּינּוּן דְזֻכָּה
 לְאַשְׁגָּחָא יְדִיעַת מְאָרִיָּה, וְאִיכּוּנּוּן
 בֵּיהּ בְּדָקָא יְאוּת.

עליה, וידחלוון מניה ויראו כל עמי הארץ כי שם
 הויה נקרא עליו ויראו ממנו, ובעלמא דאתי,
 יזכי למיקם במחיצת חסידים, ובעולם הבא
 יזכה לעמוד במחלקת החסידים, אף על פי דלא
 קרי כל צורכיה, אף על פי שלא קרא בתורה
 כל צרכו, פיננו דזכה לאשגחא ידיעת מאריה,
 ואיכוון ביה בדקא יאות, כיון דזכה להתבונן
 ולדעת בידיעת אדונו בשעה שמתפלל וכיוון
 בו כראוי.

מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא
ידע לאחדא שמא קדישא,
ולקשרא קשרא דמהימנותא,
ולאמשכא לאתר דאצטריד,
ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה
דלא אתברי. וכל שכן מאן דלא
אתבוזן באמן.

מאי ובזי יקלו על מי נאמר פסוק זה? דא הוא מאן
דלא ידע לאחדא שמא קדישא, זה הוא מי שאינו
יודע ליחד את השמות הקדושים, (כלומר שלא
רצה ללמוד איך ליחד את השמות הקדושים), ולקשרא
קשרא דמהימנותא, ולקשר את קשר הספירות
של עולם האצילות הנקרא אמונה, ולאמשכא
(דף קע"ח ע"ב) לאתר דאצטריד, ולהמשיך את
השפע למקום שצריך, ולאוקיר שמא דמאריה
טב ליה דלא אתברי טוב לו שלא היה נברא,
וכל שכן מאן דלא אתבוזן באמן כל שכן

**וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמִרְחִישׁ
בְּשִׁפּוּוֹתֶיהָ בְּנִקְיוֹתָא דְּלִבָּא,
בְּמֵיא דְּמִנְקֵי, מָאן כְּתִיב בְּהִדְיָה,**

מי שלא נתכוין באמן (וכמו שהביא לעיל שאמן גימטריה ב' שמות הוי"ה ואדנ"י) (תוכן דברי זוהר הסולם ומפרשים).

[רָאָה עוֹד זֹהָר הַקְּדוּשׁ (פְּרָשַׁת נח בְּתוֹסְפֹתָא דִּף ס"ב:), תִּיקוֹנֵי זֹהָר יט, מ, וז"ל: וְדָא אִיהוּ הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ, בְּהֵוּא כ"ח, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גְּזַר דִּינֵוּ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, וּבְגִינֵיהּ אֶתְמַר (תהלים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מְאֹד מְעוֹלָם אֶתְהּ, וּבִיָּה (איכה ה יט) אֶתְהּ יְהו"ה לְעוֹלָם תִּשָּׁב, אֶתְהּ, הֵוּא דְּאֶתְמַר בִּיָּה אָבִינוּ מְלַכְנּוּ אָבִינוּ אֶתְהּ, וּמֵאֵי נִיְהוּ אָבִינוּ אָב הֶרְחָמֵן. וְרָאָה הַשְּׁמִטוֹת בְּסוּף הַסֵּפֶר].

**וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמִרְחִישׁ בְּשִׁפּוּוֹתֶיהָ בְּנִקְיוֹתָא דְּלִבָּא,
וְעַל כֵּן כָּל מִי שְׁמִרְחִישׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּשִׁפְתָיו בְּנִקְיוֹן
הַלֵּב, (מלהרהר דברים אחרים, המפריעים לכונת
התפילה), בְּמֵיא דְּמִנְקֵי, הֵינּוּ אַחַר שְׁטִיהַר עֲצָמוּ
בְּמֵיִם הַמְּטַהְרִים (במקוה טהרה), מָאן כְּתִיב בְּהִדְיָה,**

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, כְּלֹמֶר,
 בְּשִׁבִיל אָדָם דִּידַע לְאַחְדָּא צֶלָם
 וּדְמוּת כְּדָקָא יְאוּת, וַיִּרְדּוּ בְדַגַּת
 הַיָּם. (עד כאן ד"א).

מה כתוב עליו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, שברא
 הקדוש ברוך הוא את בני האדם כְּלֹמֶר, בְּשִׁבִיל
 אָדָם דִּידַע לְאַחְדָּא צֶלָם וּדְמוּת כְּדָקָא יְאוּת, כלומר:
 ז"א המכונה צלם והמלכות המכונה דמות, על ידי
 זה וַיִּרְדּוּ בְדַגַּת הַיָּם וישלטו בכל, ויושפע שפע רב
 בכל העולמות על ידיהם. [עד כאן הדבר אחר שפתח בו
 לעיל (דף קעז ע"ב) וזה לשונו שם (עם תרגום ללשון הקודש): דְּבַר
 אַחַר, יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם, תְּרַגּוּם יִרְחִשׁוּן, כְּלֹמֶר כַּד מִרְחִשׁוּן בְּשִׁפּוּתֵיהּ
 פִּתְגָמֵי צְלוּתָא הֵינּוּ כְּשִׁמְתַּנּוּעֵעוֹת שְׁפִתּוֹ דְּבַרֵּי תְּפִלָּה בְּזִכּוּתָא
 בְּזִכּוּת הַלֵּב וּבְנִקְיוֹת דְּעֵתָא וּבְנִקְיוֹת הַדַּעַת מִכָּל מַחֲשָׁבוֹת
 אַחֲרוֹת וּבְמֵיא וּבְטַהֲרַת הַמַּיִם, יִזְכֶּה לְבַרֵּר הַבְּרוּרִים שְׁבַמִּים
 הָאֲדִירִים שֶׁהֵם הַמְּלָכִים שְׁמַתּוֹ, הוּא רְחִישׁ נִפְשָׁא חֵיתָא הוּא
 רוּחַשׁ וּמְבַרֵּר אֶת הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים מֵהֶם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם נִפְשׁ
 חֵיהּ בְּסוּד תְּחִית הַמַּתִּים] (תוכן דברי זוהר הסולם ומפרשים).

פּוֹרְקָא רַבִּיעָא

עֲתִיקָא, טָמִיר וְסָתִים. זְעִירָא
 דְּאֲנָפִין, אֲתֵנְלִיָּא וְלָא
 אֲתֵנְלִיָּא. דְּאֲתֵנְלִיָּא, בְּאַתְוֹן
 בְּתִיב. דְּאֲתֵפְסִיָּא, סָתִים בְּאַתְוֹן,
 דְּלָא מְתִישְׁבֵן בְּאַתְרוֹי, בְּגִין דְּאִיהוּ
 לָא אֲתִישְׁבֵן בֵּיה עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׁ
 זָמִי, חַיִּינוּ דְּכִתִּיב, (תהלים לו) אָדָם
 וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ. חַד
 בְּכִלְלָא דְּאַחְרָא מִשְׁתַּבְּחָא. בְּהֵמָה
 בְּכִלְלָא דְּאָדָם, (ויקרא א) אָדָם כִּי
 יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה יֵאָהֲרֵנוּ

מן הבהמה, משום דאתכליל
בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב)
בדיוקנא עלאה, אשתכחו תרין
רוחין מתרין סטרין, דימינא
ושמאלא כליל אדם. דימינא,
נשמתא קדישא. דשמאלא נפש
חיה. חב אדם אתפשט שמאלא,
ואתפשטו אינון בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן
בהאי חיה דאולידת (רוחין)
סגיאין בקטרא חדא. כ"ב אתון
סתימין, כ"ב אתון אתגליין, "

סְתִים, י' גִלְיָא. סְתִים וְגִלְיָא,
בְּמִתְקָלָא דְטַפְסִין, אֲתִקְלוּ.

י' נִפְקִין מֵיְהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא ו"ד,
בְּתַאי אֲתַר, ו' דְכַר, ד' נוֹקְבָא.

בְּגִין דָּא, ד"ו תְּרִין. ד"ו דְכַר
וְנוֹקְבָא. ד"ו תְּרִין קַפְלִין. תְּרִין

י' בְּלַחְזוּדֵי דְכַר. ה' נוֹקְבָא. ה'
ד' הָוֹת בְּקַדְמִיתָא, וּמְדַאֲתַעֲבַרְת

בִּי בְּגֵזָה, (אוּלִידַת) אֲפִיקַת ו', (הָרִי
כִי בַה' אֵית ד"ו וּבִיָּה אֵית ה"ה הָרִי

יְהו"ו) אֲתַתְּוִי יו"ד בְּחַזְוִיָּה בְּלָלָא
דִּיה"ו. מְדַאֲפִיקַת יו"ד דְהוּא דְכַר

וְנוֹקְבָא, אֲתֵיִשְׁבַּת לְבַתָּר, וּמְבַסְיָא
לְאֵמָא.

וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת
הָאָדָם, (בראשית ו) הַיִּינוֹ
דְּבָתִּיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים
מִרְגְּלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מָאֵי בְנוֹת
הָאָדָם. דְּבָתִּיב, (מלכים א ג) אִז תְּבֹאֲנָה
שְׁתֵּי נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ.
בְּגִינִיחוֹן בְּתִיב, כִּי רָאוּ כִי חֲכַמַת
אֱלֹהִים בְּקֶרְבוֹ וְגו'. אִז תְּבֹאֲנָה וְלֹא
בְּקֶדְמִיתָא. בְּקוֹסְטָרָא דְקִיסוּרֵי
דְפִינְגָאן, תֵּרִין מִתְחַבְּקֵן הוּוּ לְעֵילָא,
לְתַתָּא נְחָתוּ יִרְתוּ עֲפָרָא, אֲבִדוּ
חוּלְקָא טָבָא דְהוּהָ בְּהוּ. עֲטָרָא
דְבוּמְלָא (ס"א דְחֶמְלָא) וְאַתְעֲטָר
בְּקוֹסְטָא דְעֵנְבָא.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִאחַדְנֵנּוּ אֶל מַנְשֵׁה מַה
 תִּצְעַק אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי
 דִּיִּקָּא. דִּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ.
 וַיִּסְעוּ דִּיִּקָּא. בְּמוֹלָא הוּוּ תִּלֵּי,
 דְּבָעָא לְאֻקִּיר דְּקִנְיָה. (שמות טו)
 וְהִיִּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ
 לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו עַד
 כָּאֵן. כִּי אֲנִי יְהוָה יִאחַדְנֵנּוּ רַבְּאִידָּ,
 לְהֵאֵי דִּקָּא.

פִּרְקָא חֲמִישָׁא

הוּי גוּי חוּטֵא עִם כְּבֵד עֶזֶן זֶרַע
 מְרַעִים בָּנִים וְגו' (ישעיה א).
 שְׂבָעָה דְרַגְזִין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו

אִפִּיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אִפִּיק ו"ו ד"ו
 לְכַר אִסְתִּיר אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא
 דְּאֵינוּן ד"ו דְּכַתִּיב בְּנִים מִשְׁחִיתִים.

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא. בְּרֵאשִׁית
 מֵאָמַר. בְּרֵא חֲצִי

מֵאָמַר. אָב וּבֵן. סָתִים וְגַלְיָא.

עֵדֵן עֲלָאָה דְסָתִים וְגַנְיֵז. עֵדֵן
 תַּתָּאָה, נָפִיק לְמַטְלָטְלֵי (ס"א

לְמַטְלָנוּי) וְאֵתְנַלְיָא יְהוּזָה. יְהִי.

אֱלֹהִים. אֵת. אֲדָנִי אֱהִיָּה. יְמִינָא

וְשִׁמְאֵלָא בְּחֵדָא אֲשַׁתְתַּפּוּ, הַשְּׁמַיִם.

וְאֵת, דְּכַתִּיב, (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כט)

וְהַתְּפֹאֲרַת וְהַנְּצַח אֵינוּן בְּחֵדָא

אֲשַׁתְתַּפּוּ. הָאָרְצִין, דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים ח)

מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. (ישעיה ו)
 מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
 הַקִּדְשׁ וּבֵין קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים,
 עֲתִיקָא לְזַעֲרָא, אֲתַפְרֵשׁ, וְאֲתַדְבֵּק.
 לָא אֲתַפְרֵשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מִמִּלְלָא
 רַבְרָבָן. אֲנִתִּיק וְאֲתַעֲטָר בְּכַתְרִין
 זַעֲרִין, בְּחַמְשָׁה זַיִּין מַיִם, וּכְתִיב
 (במדבר יט) וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים. (ירמיה
 י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם.
 (תהלים קטז) אֲתַחֲלִיף לְפָנַי יְהוָה וְאֲהַדְוֶנִי
 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. (שמואל א כה) וְהִיתָה
 נַפְשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה וְגו'. וְעֵץ הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ הַגֵּן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בֵּין

מִיָּמִים לְמִיָּמִים. מִיָּמִים שְׁלֵימִין, וּמִיָּמִים דְּלֹא
שְׁלֵימִין. רַחֲמִין שְׁלֵימִין, רַחֲמִין
דְּלֹא שְׁלֵימִין.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי לָא יְדוֹן רוּחִי
בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשַׁנְגָּם הוּא
בְּשָׂר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי,
כִּד אֲתֵי־שָׁבָא בְּזַעֲרָא. מִכָּאן (נ"א דְּכִד
אָמַר בְּשֵׁם אֱמֶרוּ) (לומר) דְּבַר. דְּעַתִּיקָא
סְתִיִּם קָא־מַר לָא יְדוֹן רוּחִי בְּאָדָם
דְּלַעֲיָלָא, מְשֻׁם דְּבַח־הוּא רוּחָא
דְּאֲתַנְּשָׁבָא מִתְרִין נִקְבִּין
דְּפִרְד־שָׁקָא, מְשֻׁךְ לְתַתָּא.

וּבְגִין כִּךְ כְּתִיב (ימי עולם) וְהָיוּ יָמָיו
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. יו"ד

שְׁלִים וְלֹא שְׁלִים. י' בְּלַחֲזוּדֵי מֵאָה.
 תִּרִין אֲתַנּוּן תִּרִין זְמִינִין, מֵאָה
 וְעִשָּׂרִים שָׁנָה. י' בְּלַחֲזוּדֵי כַד (דף קע"ט
 ע"א) אֲתַנְגְּלִיא בּוֹעִירָא, אֲתַמְשָׁךְ
 בְּעֶשֶׂר אֲלֵפִין שְׁנִין. מִכָּאן כְּתִיב,
 (תהלים קלט) וַתָּשֶׁת עָלַי כִּפְכָה.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ, (בראשית ו)
 הָיִינוּ דְכָתִיב וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד וְהָיָה לְאֶרְבַּעָה רָאשִׁים. מֵאֲתַר
 דְּאֲתַפְרֵשׁ גְּנָתָא, אֶקְרִי הַנְּפִילִים,
 דְכָתִיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד. הָיוּ בְּאֶרֶץ
 בְּיָמֵם הָהֵם, וְלֹא לְבַתָּר זְמַנָּא.
 עַד דְּאֲתָא יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי הָאֱלֹהִים
 אֶסְטַמְרוּ.

עַד דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וּבְנוֹת הָאָדָם
 אֶתְכַלְלָא, הָרָא הוּא דְכִתִּיב,
 (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת. תַּעֲנַגְתָּ קְאָרִי
 (תַּעֲנוּגִים לֹא קְאָרִי) בְּנֵי הָאָדָם (נ"א דְּאַתְרִמִּיזוּ)
 דְּאַתְרִמִּיז מִתְּהֵי רִוְחִין אַחֲרֵנִין, דְּלֹא
 אֶתְכַלְלִי בְּחִכְמָה עֲלָאָה, דְכִתִּיב,
 (מלכים א ה) וַיְחַוְּלֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ נָתַן חִכְמָה
 לְשֵׁלֵמָה, וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיִּיחַבְּכֶם
 מִכָּל הָאָדָם. מִשּׁוּם דְּהֵנִי לֹא
 אֶתְכַלְלִי בְּאָדָם.

וַיְחַוְּלֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ נָתַן חִכְמָה, ה'
 עֲלָאָה. וַיִּיחַבְּכֶם,
 דְּמִינָה אֶתְחַבְּכֶם לְתַתָּא. חִמָּה
 הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, עוֹלָם

דלעילא. אנשי השם, דאתנהגן
 בשמא. מאי שמא. שמא קדישא,
 דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא,
 ולא אתנהגן אלא בשמא. אנשי
 השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו
 מסתים סתימא, אלא גריעותא, ולא
 גריעותא אנשי השם סתם, מפללא
 דאדם נפקו, כתיב (תהלים מט) אדם
 ביקר בל ילין, אדם ביקר, ביקורו
 דמלכא, בל ילין, בלא רוחא.

תליסר מלכי קרבא, בשבעה.
 שבעה. מלכין בארעא,
 אתחזיאו נצחי קרבא. תשעה
 דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון,

וְלִית דְּיַמְחֵי בִּידִיהוֹן. חַמְשָׁה מַלְכִין
 קַיִּימִין בְּבְהִילוֹ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לָא
 יבְלִין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מַלְכִין נַפְקִין לְקַדְמוֹת
 אַרְבַּע, בְּהוֹן תַּלְיִין
 בְּעַנְבִין בְּאַתְכְּלָא צְרִירָן בְּהוֹ
 שְׁבַעַה רְהִיטִין. סְהַדִין סְהַדוּתָא וְלָא
 קַיִּימִין בְּדוּכְתִייהוּ. אֵילָנָא דְמַבְסָם
 יְתִיב בְּגוֹ. בְּעַנְפוֹי אַחִידָן וּמְקַנְנָן
 צַפְרִין. תְּחוּזְתוֹי תַּטְלִל חִיזוּתָא
 דְּשְׁלִיטָא בְּהַהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵּי
 כְּבִישִׁין, לְמִיתְךָ בְּשַׁבְעָה סְמְכִין
 סְחַרְנִיה, בְּאַרְבַּע חִיזוּן, מְתַנְגְּלִנְלִין
 בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חזיא דרהיט בש"ע דלוגין, דליג
 על טורין, מקפין על
 גבעתא, דבתיב, (שיר השירים ב) מדלג
 על ההרים מקפין על הגבעות.
 ונביה בפומיה, בשנוי, נקיב בתרין
 גיסין. פד נטיל גיסטרא אתעביד
 לתלת רוחין.

בתיב ויתהלך חנוך את האלהים.
 ובתיב (משלי כב) חנוך לנער
 על פי דרבנן. לנער הידוע. את
 האלהים, ולא את יהוה יאהדנהו.
 ואיננו, בשם זה, כי לקח אותו
 אלהים להקרא בשמו. תלת פתי
 דינין, ארבע אינן. ארבע פתי דינין

דְּלַעֲיֹלָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. וְכַתִּיב, (ויקרא יט)
 לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט
 בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה. דִּינָא
 קַשְׂיָא. דִּינָא דְלָא קַשְׂיָא, דִּינָא
 בְּשִׁקּוּלָא, דִּינָא דְלָא בְּשִׁקּוּלָא.
 דִּינָא רַפְיָא. (דִּינָא) דְּאִפִּילוּ לָא הֵא
 וְלָא הֵא.

וַיְהִי כִי יַחֲלַהּ הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. יַחֲלַהּ הָאָדָם לָרֹב.
 חֵינּוּ דְכַתִּיב בְּשֵׁם וְגו', הָאָדָם
 דְּלַעֲיֹלָא. וְכַתִּיב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
 (שמות לד) וּמֹשֶׁה לָא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר
 פָּנָיו, חֵינּוּ דְכַתִּיב, (בראשית ג) כְּתַנּוֹת
 עוֹר. קָרַן, וְכַתִּיב (שמואל א טז)

זִיָּקַח שְׂמוֹאֵל אֶת קָרְן הַשָּׁמֶן.
 לֵית מְשִׁיחָא אֶלָּא בְּקָרְן, (תהלים פט)
 וּבְשִׁמְךָ תָּרוּם קָרְנֵנוּ. (תהלים קלב) שָׁם
 אֲצַמִּיחַ קָרְן לְדָוִד. הֵינֵנוּ
 עֲשִׂירָאָה דְּמַלְכָּא. וְאַתְיָא מִן יוֹבְלָא
 דְּהִיא אִימָא, דְּכַתִּיב, (יהושע ו) וְהָיָה
 בְּמִשׁוֹךְ בְּקָרְן הַיּוֹבֵל. קָרְן בְּיוֹבְלָא
 אֲתַעֲטֵר עֲשִׂירָאָה בְּאִימָא. קָרְן,
 דְּנָטִיל קָרְן וְרִיזַח לְאַתְבָּא רִזְחִיהּ
 לֵיהּ.

וְחָאֵי קָרְן דְּיוֹבְלָא הוּא. וְיוֹבֵל ה'.
 זח' נְשִׁיבָא דְּרוּחָא לְכַבָּא.
 וְכַבָּא תִּיְיבִין לְאַתְרֵיהּ, דְּכַתִּיב,
 (ירמיה א) אֲחֵהּ יְחֻלְלֵהּ יֵאֱהָדְוֵהּ אֱלֹהִים,

כַּד אֲתַחֲזִי ה' לַה', יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנּוּ
 אֱלֹהִים אֲתַקְרִי שֵׁם מְלֵא וּכְתִיב
 (ישעיה ב) וְנִשְׁגָּב יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנּוּ לְבַדּוֹ
 בְּיָוֶם הַהוּא. (ס"א כַּד אֲתַחֲזֵר ה' לַה' וְאֶסְתַּלַּק
 י' פּוֹרְעֵנוּתָא אֲתִי לְעֻלְמָא וְאִי לָאוּ בְשִׁבִיל אָדָם יְהוּ"ה
 לָא אֲתַקְרִים עֻלְמָא וְכֻלָּא אֲתַחֲרַב וְעַל דָּא כְּתִיב וְנִשְׁגָּב
 וְגו') עַד פְּאֵן סְתִים וְאֲתַעֲטֵר צְנִיעוּתָא
 דְּמִלְכָּא, דְּהֵיִינוּ סַפְרָא דְּצְנִיעוּתָא.
 זְכָאָה (נ"א לְמָאן דְּנַפְק וְיַדַּע) לְמָאן דְּעָאֵל
 עַד פְּאֵן סְתִים וְאֲתַעֲטֵר צְנִיעוּתָא דְּמִלְכָּא עַד כֵּאֵן
 נִסְתָּם וְנִתְעַטֵּר צְנִיעוּתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא, (כִּי
 חֲמֹשֶׁה פְּרָקִים שֶׁל סַפְרָא דְּצְנִיעוּתָא הֵם חֲתוּמִים
 וְסִתוּמִים, וְעַל יְדֵי לִימוּדְנָו מַה שֶּׁאֵנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין
 בְּסִתוּמָם מִתְעַטֵּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה)
 דְּהֵיִינוּ סַפְרָא דְּצְנִיעוּתָא שְׁבוּ מוֹצַנְעִים הַסּוּדוֹת שֶׁל
 מַלְכוּת שֶׁל עוֹלָם בְּרוּךְ הוּא, זְכָאָה (נ"א לְמָאן דְּנַפְק

וְנִפְקַ וְיִדַע שְׁבִילֵי וְאַרְחֵי. בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאָדָונוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

עד כאן הוא ספר הצניעות, אשרי מי שנכנס ויצא, כלומר שיש צדיקים אשר היו עולים לעולם העליון לשמוע סודות התורה, אבל היו נשארים שם, כמו שהבעש"ט אמר שכשהוא עלה

וְיִדַע) לְמַאן דְּעָאֵל וְנִפְקַ אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּשִׁלּוּם וַיֵּצֵא בְּשִׁלּוּם, (דְּהֵיִינוּ שְׂאֵם יֵהִי לּוֹ כְּמָה סְפָקוֹת בְּדַבְרִים הָאֲמוּרִים בְּסִפְרָא זֶה צְרִיךְ שִׁיחֻשׁוֹב בְּלָבוֹ שְׁכָל הַסְּפָקוֹת הֵם מִחֻמַּת מִיעוּט שְׁכָל שֶׁל אָדָם גִּשְׁמִי שְׂאִינוּ מִשִּׁיג סוּדוֹת וְדַבְרִים נִסְתָּרִים וְנִעְלָמִים רוּחַנִיִּים) וְיִדַע שְׁבִילֵי וְאַרְחֵי כְּלוֹמֵר: וְהִשִּׁיג שְׁבִילֵי שֶׁהֵם פְּנִימִיּוֹת הַסּוּדוֹת, וְדַרְכֵי שֶׁהֵם גְּלוּיֵי הַסּוּדוֹת, כִּי הֵם עֲמוּקִים מְאֹד, וְכָל סוּדוֹת הַתּוֹרָה רְמוּזִים בְּסִפְרָא זֶה שְׁכָל מְאֹד בְּזֶה הַסֵּפֶר סוֹבֵל כְּמָה פִּירוּשִׁים אֲמִתִּיִּים (תּוֹכֵן דְּבָרֵי זוֹהַר הַסּוּלָם וּמְפָרְשִׁים).

לעולם העליון, היה חשקו להשאר שם,
אבל אשרי מי ששולט בנשמתו לחזור
גם לעולם הזה, ויודע את דרכי ה'.

◆ השמטה מעמוד לט ◆

בענין קדושת בית המדרש
ליקוט מכל ספרי הזוה"ק

ביאור: וְזֶהוּ הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ, בְּאוֹתוֹ כ"ח, וּמְשׁוֹם
זֶה פְּרִשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ קוֹרְעִין
לוֹ גָזַר דִּינֹו שֶׁל שִׁבְעִים שָׁנָה, וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר נִכּוֹן כְּסֶאֱדָה
מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה, וּבוֹ אֶתָּה יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב. אֶתָּה,
אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אָבִינוּ אֶתָּה, וּמִי הוּא
אָבִינוּ? אָב הַרְחֵמֵן.

זוהר לג. וז"ל: בֵּינוּנָיִים יְהִיב לֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן מְלָבָר,
וְלֹא עָאֲלִין לְגָאוֹ, רְשִׁיעֵיִיא אֲדַחֲיִין מִתְמָן, וְלֹא יְהִיב לֹן
שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן, אֶלָּא עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (ישעיה א יב) מִי

בְּקֶשׁ זֹאת מִיִּדְכֶם רְמֵס חֲצָרִי, וְאֵלֶיךָ אֵינוֹן רְשִׁיעֵיִיא, דְּהוּוּ
מִבְּזִין לְמַלְכָּא בְּצִלוֹתְהוֹן, דְּמִנְחֵן לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא, וּפְסִקִין
לָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ. בִּיאוֹר: לְבִינוֹנִיִים נוֹתֵן לָהֶם אֶת
בְּקִשׁוֹתֵיהֶם מִבְּחוּץ, וְלֹא נִכְנָסִים פְּנִימָה. הֲרִשְׁעִים נִדְחִים
מִשָּׁם, וְלֹא נוֹתֵן לָהֶם אֶת בְּקִשׁוֹתֵיהֶם, אֲלֹא עֲלֵיהֶם
נֹאמֵר, מִי בְּקֶשׁ זֹאת מִיִּדְכֶם רְמֵס חֲצָרִי, וְאֵלוֹ הֵם
הֲרִשְׁעִים שְׁהִיוּ מִבְּזִים אֶת הַמֶּלֶךְ בְּתַפְלָתָם, שְׁמוֹנִיחִים
לְשִׁמְעָה אֶת הַתְּפִלָּה וּמִפְּסִיקִים אוֹתָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ.
זוֹהַר ח"א כ: [וז"ל: הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם
וּבְלִילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הֲרִשְׁעִים וּמִבִּיאֵם שִׁישׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה
– ח"א כט: וז"ל: מִי שְׁמוּחָה לְכַבּוֹד שָׁמַיִם אֵין מְלֻאָךְ
הַמּוֹת שׁוֹלֵט בּוֹ כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם], לח: ס"ב:
זוֹהַר ח"ב קלא: וז"ל: וּמֵאן דְּמִשְׁתַּעֵי בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא בְּמַלְיָן
דְּחוּל, וּוִי לִיָּה, דְּאַחְזֵי פְּרוּדָא, וּוִי לִית דְּגָרַע מְהִימְנוּתָא.
וּוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל. דְּאַחְזֵי דְּהָא
לִית (לִיָּה) אֲלֹהָא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן, (וּלִית לִיָּה חוּלְקָה
בִּיה) וְלֹא דְּחִיל מְנִיָּה, וְאַנְהִיג קְלָנָא בְּתַקוּנָא (ס"א
בְּתַקִּיפָא) עֲלָאָה דְּלַעֲיָלָא. בִּיאוֹר: וּמִי שְׁמִדְבַר בְּבֵית
הַכְּנָסֶת בְּדַבְּרֵי חַל – אוֹי לוֹ! שְׁמַרְאָה פְּרוּד. אוֹי לוֹ!
שְׁגוֹרַע אֶת הָאֲמוּנָה. אוֹי לוֹ! שְׁאִין חֶלֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל.
שְׁמַרְאָה שְׁהֲרֵי אֵין (לוֹ) אֲלוֹהַּ וְאֵינוֹ נִמְצָא שָׁם (וּאֵין לוֹ

חלק בו) ולא פוחד ממנו, ומנהיג קלון בתקון (בחזק) העליון שלמעלה. [ועיי"ע פע"ח שער הפונות אמן פ"ב, מהר"ם שי"ף פְּרֻשֶׁת וְאַתְחֹנֶן].

זוהר פְּרֻשֶׁת וַיִּלֶךְ דָּף רפה. וז"ל: וְזֶהוּ הָאָדָם שֶׁמְכַבֵּד שֵׁם רַבּוֹנוֹ לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב (שמואל א ב) כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד. כִּי מְכַבְּדֵי - לְעוֹלָם הַזֶּה. אֲכַבֵּד - לְעוֹלָם הַבָּא. וּבּוֹזֵי יִקְלוּ, מֵאֵי וּבּוֹזֵי יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאן דְּלֹא יָדַע לִיחַדָּא שְׂמָא קַדִּישָׁא, וְלִקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְמַהִימְנוּתָא, וְלֵאמֹשְׁכָא בְּרַכָּאן לְאַתְרֵי דְאַצְטְרִיךְ, וְלֵאזְקִיר שְׂמָא דְמַאֲרִיָּה. וְכָל מֵאן דְּלֹא יָדַע לְאֹזְקִיר שְׂמָא דְמַאֲרִיָּה, טַב לֵיהּ דְּלֹא אֲבָרִי. בִּיאור: וּבּוֹזֵי יִקְלוּ. מַה זֶה וּבּוֹזֵי יִקְלוּ? זֶהוּ מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְלִקְשׁוֹר קְשֵׁר הָאֱמוּנָה, וְלַהֲמַשִּׁיךְ בְּרַכּוֹת לְמָקוֹם שֶׁצְּרִיךְ וְלִכְבֵּד שֵׁם רַבּוֹנוֹ. וְכָל מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לִכְבֵּד אֶת שֵׁם רַבּוֹנוֹ, טוֹב לוֹ שְׂלֵא נִבְרָא.

זוהר תְּרוּמָה דָּף קע"ח: מֵאֵי וּבּוֹזֵי יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאן דְּלֹא יָדַע לְאַחַדָּא שְׂמָא קַדִּישָׁא, וְלִקְשָׁרָא דְמַהִימְנוּתָא, קְשָׁרָא לְאַתְרֵי וְלֵאמֹשְׁכָא דְאַצְטְרִיךְ, וְלֵאזְקִיר שְׂמָא דְמַאֲרִיָּה טַב לֵיהּ דְּלֹא אֲתַבְּרִי. וְכָל שְׂכַן מֵאן דְּלֹא אֲתַכְּוֹן בְּאִמֵּן.

זוהר ח"ב מו: קכט, פרשת ויקהל דף רו. כד סליק ספר תורה לתמן, כדן בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא, באימתא בדהילו בררת בזיע, ולכוונא לבניהו, כמה דהשתא קיימין על טורא דסיני לקבלא אורייתא, ויהון צייתין וירכון אודנניהו. ולית רשו לעמא למפתח פומיהון, אפילו במילי דאורייתא, וכל שכן במלה אחרא, אלא כלהו באימתא, כמאן דלית ליה פומא והא אוקמוה, דכתיב, (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם. (נחמיה ח) ואזני כל העם אל ספר התורה. ביאור: כשעולה לשם ספר תורה, אז צריכים כל העם לסדר עצמם למטה באימה ופחד, בררת ובזיע ולכון לבם, כאלו שקעת עומדים על הר סיני לקבל תורה, ויהיו מקשיבים ומטים אזניהם. ואין רשות לעם לפתח פיהם אפלו בדברי תורה, כל שכן בדבר אחר, אלא כלם באימה, כמי שאין לו פה, והרי פרשוה, שכתוב (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם. (שם) ואזני כל העם אל ספר התורה. אמר רבי שמעון, כד מפקין ספר תורה בצבורא, למקרא ביה, מתפתחון תרעי שמייא דרחמין, ומעוררין את האהבה לעילא. ביאור: אמר רבי שמעון, כשמוציאים ספר תורה בצבור לקרא בו, נפתחים שערי רחמים בשמים, ומעוררים את האהבה למעלה. - זוהר

ח"ג כ., כט.; מו.; פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי עַה; קכט.; רכ, [רלט: מי שְׂרוּאָה עוֹבְרֵי עֲבָרָה וְאֵינּוּ מוֹחָה, עוֹבֵר בְּשִׁלְשָׁה לְאוּיָן], רפה.; רפו קכט, - זוהר חֲדָשׁ וַיִּקְרָא מַט, רַעְיָא מְהִימָנָא כ'. זוהר וַיִּלְךְ].

מכתב בעל הסולם:

יוֹתָצֵה וְאֵלְמַנְהִי, שֶׁצִּיּוּן אֵל הִיֵּה לְבַלְתָּן
 הָאֵרִיִּי צִיּוּן עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הִי שִׁיבִין אֶת
 שִׁלְטַת הָאֵרִיִּי צִיּוּן, עַל שׁוֹרְשׁוֹ וְכוּי וְהִנֵּה
 בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן יְתִי, זְכִיִּתִי אֶעֱיָבֵר וְשִׁלְטַת
 הָאֵרִיִּי צִיּוּן, אֵל לְפָנַי לְעֵשִׂי הַטּוֹבִים,
 אֵלֵּא בְּרִצּוֹן עֲלִיּוֹן, שְׁנִשְׁבֵּה עַם לְמַנִּי
 עֲצִמִי, לְמַנִּי נְבַחֲרִתִי אֲנִי אֲנִשְׁלַמְה נְבִלְאֵה
 צו, שֶׁלֵּא זְכַה בֵּה אֲצַם לְעַת פְּטִירִיתוֹ
 עַד הַיּוֹם, וְאֵל אֲוֹכַל אֶהֱאָרִיק בְּעִינֵי זֶה
 לְפָנַי שֶׁלֵּאִין זְרָכִי בַּזֶּה אֲזַבֵּר בְּנְבִלְאוֹתִי".

סגולות אמירת צורת המנורה

מה מאוד הפליגו באמירת "למנצח בנגינות" בציור מנורה וכתבו ז"ל ששכרו רב ועצום וראיתי בקונטרס בכתב יד לראשונים בזה סודותיו ותועלתו, ולפחות לעשות נחת רוח ליוצרנו נאמר אתו בכוונה בציור מנורה כתוב על קלף (חיד"א צפורן שמיר ב' יח), וכן גם כתב רבי דוד אבודרהם ע"ה (בפירושו על התפילה), שהקורא מזמור זה נחשב כמדליק המנורה בבית המקדש, כי מצא בו מ"ט תיבות כנגד מנין הגביעים הכפתורים הפרחים והנרות, גביעים כ"ב, כפתורים י"א, פרחים ט', נרות ז' הרי סך הכל מ"ט וז' פסוקים כנגד ז' קני המנורה, ופסוק ראשון יש בו ד' תיבות כנגד מלקחיה ומחתותיה, מלקחיה תרי, ומחתותיה תרי. ובספר "סדר היום" כ' בחשיבות קריאת המנורה על קלף ושהקורא מובטח לו שלא ינזק בכל אותו היום. כל הקורא את מזמור למנצח בצורת מנורה על קלף כאילו הדליק את המנורה בבית המקדש. כל האומר מזמור למנצח בנגינות בצורת מנורה בכל יום בהנץ החמה לא יקרה לו שום מקרה רע, וחשוב לפני הקב"ה כאילו הוא מדליק נרות בבית המקדש. ובספר מנורת המאור כתוב לאמרו בימי העומר, כששליח צבור אומר ברכת הכהנים, יאמר היחיד למנצח בנגינות ויצליח במעשיו, (שבט מוסר פרק ל"א), ואמרו חכמים בעלי הקבלה, כל מי שיראה זה המזמור בכל יום מצוייר כצורת מנורה, ימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם אם הוא מצויר על ארון הקודש, יגן בעד גזירה רעה לקהל, ואמרו חכמים בעלי הקבלה, שהקב"ה הראה לדוד ע"ה ברוח הקודש זה המזמור כתוב באותיות של זהב מופז, עשוי בצורת מנורה, וכן הראה אותו למשה רבנו ע"ה דכתיב, כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה, וראה מ"ש רבי אליעזר מגרמיזא זי"ע: ובזה המזמור תמצא שבעה עניינים, נגד שבעה הקנים שיש במנורה, והם. חנינה, ברכה, אור, ישועה, הודאה, שמחה, רננה. שכל אלה העניינים עתידים להיות לישראל, וכל האומר אותו שבעה פעמים כשיוצא לדרך יכוון בו, ילך לשלום ולהצלחה, ועיי"ע באריכות בספר "הזהור והמנורה".

הַמְשִׁיחַ מְחַבֵּה שְׁנַלְמַד זֶה־ר הַקְדוּשׁ

"וְהַמְשִׁיחִים יִזְהִירוּ בְּזֶה־ר הַרְקִיעַ", כִּד אֹמֵר מֹשֶׁה רַבְּנֵנוּ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם לְרֵשֶׁב"י זִע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּה־ר...
וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר
הַזֶּה־ר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים
יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילְךָ הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּה־ר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן
הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פ' נְשֵׂא דִף קַבְד: (רמ"ק))

אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כֹּמֶה חַיִּילִין שֶׁל
נְשָׁמוֹת וּכְמֶה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהוּ
[וְשְׂכִינְתָּא עָלְיוּנָה הִיְתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֵשֶׁב"י:
רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא לְרֵשֶׁב"י: וְכֹמֶה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא
יְתַפְרַנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יְתַגְּלִי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָאָה
בְּסוּף יוֹמִיָּא... פְּרוּשׁ: כֹּמֶה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יְתַפְרַנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר
שֶׁלְךָ [שִׁיְהִיָּה לְהֵם מְזוּן וְתַקְוֹן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֶּה"ק] כְּאֲשֶׁר
יְתַגְּלֶה לְמַטָּה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ],
וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֶּה"ק יְתַקְוִים מֵה שְׂכִתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ
לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׂיָבוּא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוּפֵר גְּדוּל
לְחֻרְוַתְנוּ בְּב"א (יִתְקִי ז' תי' ו' - הַגְּרָא וּבִל"ד). - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָךְ:
וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשָׁב בְּאֵלוּ פְּדָאֲנִי
לִי וּלְבְנֵי מֵהַגְּלוּת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כֹמֶה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת
יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קִץ
לְגַדֵּל שְׂכָרוֹ, וְאֲשֶׁרִינוּ וּמָה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעִזֹר וּלְקַרְב
בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּד גְּזַר הַבּוּרָא יְתַבְרַךְ שְׁלָא יְתַגְּלֶה וְיִהְיֶה גְנוּז
סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יְבוּא הַגּוֹאֵל, כִּי
סְגָלָה זוּ בּוּ דוֹקָא וְלֹא בּוּזְלוּתוֹ, עַכ"ל.

בני לא תשכח מפי זרעו

תקליטור אוצרות הזוהר ובי: 12.000 ספרים, דרשות לשמועה, קבצים ותמונות ועוד...

מכות החמור שילך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים

"זהו חמורא דין דארו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי"

לא תשכח והפיץ לרחוק תורה ויראת שמים בעולם

קול הזוהר שיעורים בזוהר הקדוש בטלפון 0722-990044

תקליטור אוצרות הזוהר

התורה החדשה

נחל לכיש 24/8 בית שמש 054-843-6784

בזכות התנא האלוכי רבי שמעון בר יוחאי

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו.

בני לא תשכח מפי זרעו

«מטיב נעני מירון»
 «ספורי רבי שמעון בר יוחאי»
 מאת הרב המקובל רבי שלום יודרה גראס שריש"א
 נשיא ספקל הזוהר העולמי
 «מעלת לימוד הזוהר»

בני לא תשכח והפיץ לרחוק תורה ויראת שמים בעולם

בני לא תשכח והפיץ לרחוק תורה ויראת שמים בעולם

התורה החדשה

בית שמש 24/8 עירי"ק בית שמש 054-8436784

נחל לכיש 24/8 בית שמש 054-8436784

נחל לכיש 24/8 בית שמש 054-8436784

